Mi
Q
48

1761 Jan

Rf — 13

C

901

aus S. Wilkens auction Hr. Professor Richey
hat aber dieses buch mit etlichen [illegible] gesandt:
um solches wegen die 2 mangelnde blätter zu
ersetzen; welche mit Hr. Alberti: Götze und
Winkler. welches alles ich überbracht und [illegible]
zu [illegible] bekommen; dem [illegible] gedachter [illegible] Hr.
prof. [illegible] in seiner bibliothek haben
starb aber [illegible]
wurden zu [illegible] NB es ist besonders rar

Archiv des geistlichen Ministeriu[ms] in HAMBURG.

getilgt 25. Mai 1998 Eckardt

Staatsarchiv der Freien und Hansestadt Hamburg

DXLI (541)

Mi Q 48

6 h

VD 16 M 5578

MINISTERIAL-ARCHIV HAMBURG

Ordo miſſalis ſcd̄m ritum lau dabilis Eccl̄ie Hamburgeñ.

Theologische Kandidatenbibliothek HAMBURG

176
C
901

Anno 1555 hebben de Karspelude tho Kleinen sede sick vorlikett
myt erem Kerckheren heren Johann Polzane, und de Kerckheren
hevinge des Jares vorbetert, also dat se em Jarlikes togesecht
hebben vth ijderem huse einen schill, Noch steit dar
der Westphalen tho Blankenese ein Erbe belegen, de sulue
hebben se ock gelecht tho der Kerckheren hevinge, also dat se
schall de eine helfft tho ehrem gudern gebruken, und de
ander Dael schal de Vogtman tho Blankenese yn de hure
hebben, und dar Jarlikes vor geuen vj lub mark. Ock
geuen de Schaumouwers der Kercken xij Schepel Roggen
tho Huer, und vor dene Schepel plegen se des Jares dem
Pastorn xij schill geuen, so hefft dat ersame Capitell van
de sulue huer Roggen vj Schepell dem Kerckheren thogelecht
averst nicht mit xij schill tho betalende, sunder gelick
alse Marcket ganckhafftich is, Noch steit dar ij Schepel Roggen
bi der Kercken, de gifft Lüdeke Hans Dreyer tho Kleinen
stede, de hebben se ok de sulue tyde ock by der Kercken
gelecht, Unde deße bewillinge des Karspels vorgeschreuen
hefft de erbar und erenfeste Jochum vam Stockhorst
Droste tho Pinnenberge ein de Macht gehat

Dass obengesetztes von newen confirmiert worden, bezeuge
Ich Johannes Fiscenius D. mit meiner eigen handt
Geschehen den 29 Sept. Ao 1634 in praesentia der
H. Kirchgeschworen, und des Obrist Leutenant Kinglair
und H. Nicolai Dummer Notarij Caesar. und Vogt
zum Pinnenberg

Weill diese ordnung von alters hergebracht, Auch von den
vorigen Superintendenten confirmirt, Als kan Ich auch nicht
anders dan dieselbe approbiren, doch nicht allein auff
jetzigen pastorn, sondern auch auff
die folgende gebracht, und dieselbe
zu eigen sein, welche also be-
williget von den kirchgeschworen
in den Jahr 1642. d. 7 Oct.

Johannes Hotlieber
Königl. Probst und
Hoffprediger.

KL Januarius hꝫ dies .xxxi. Lu.xxx

xix	A	Januarij		Circumciſio domini.
viij	b	iiij	no	Octaua ſancti ſtephani pthomartyris.
	c	iij	no	Octaua ſancti iohannis euangeliſte
xvj	d	ij	no	Octaua ſanctorum innocentum
v	e	Nonas		Vigilia.
	f	viij	idus	Epiphania domini ſcꝫ trium regum
xiij	g	vij	idus	
ij	A	vj	idus	
	b	v	idus	
x	c	iiij	idus	
	d	iij	idus	
xviij	e	ij	idus	
vij	f		Idus	Octaua epiphanie.
	g	xix	kal.	Februarij. Felicis in pincis.
xv	A	xviij	kal	
iiij	b	xvij	kl	Marcelli pape ꝛ martyris.
	c	xvj	kl	
xij	d	xv	kl	Priſce virginis ꝛ martyris.
j	e	xiiij	kl	
	f	xiij	kl	Fabiani ꝛ ſebaſtiani martyrum.
xi	g	xij	kl	Agnetis virginis ꝛ martyris.
	A	xj	kl	Vincentij martyris.
xvij	b	x	kl	
vj	c	ix	kl	Thimothei apoſtoli.
	d	viij	kl	Conuerſio ſcti pauli. Preiecti martyris
xiiij	e	vij	kl	
iij	f	vj	kl	
	g	v	kl	Octaua Agnetis.
xj	A	iiij	kl	
	b	iij	kl	
xix	c	ij	kl	

KL Februarius hz dies.xxviij.lu.xxix

viij	d	Februarij		Brigide virginis
	e	iiij	no	Purificationis beate marie virginis.
xvj	f	iij	no	Anſgarij archiepiſcopi. Blaſij epiſcopi
v	g	ij	no	
	A	Nonas		Agathe virginis ꝛ martyris.
xiij	b	viij	idus	
ij	c	vij	idus	
	d	vj	idus	
x	e	v	idus	
	f	iiij	idus	
xviij	g	iij	idus	
vij	A	ij	idus	
	b		Idus	
xv	c	xvj	kl'	Martij. Valentini epiſcopi ꝛ martyris
iiij	d	xv	kl'	
	e	xiiij	kl'	
xij	f	xiij	kl'	
j	g	xij	kl'	
	A	xj	kl'	
ix	b	x	kl'	
	c	ix	kl'	
xvij	d	viij	kl'	Cathedra ſancti petri apoſtoli.
vj	e	vij	kl'	Vigilia
	f	vj	kl'	Mathei apoſtoli.
xiiij	g	v	kl'	
iij	A	iiij	kl'	
	b	iij	kl'	
	c	ij	kl'	

KL **Martius hȝ dies.xxxj. Lu.xxx**

xix	d		Martij.	
viij	e	vj	No.	
	f	v	no	
xvj	g	iiij	no	
v	A	iij	no	
	b	ij	no	
xiij	c		Nonas	
ij	d	viij	idus	
	e	vij	idus	
x	f	vj	idus	
	g	v	idus	
xviij	A	iiij	idus	Gregorij pape doctoris.
vij	b	iij	idus	
	c	ij	idus	
xv	d		Idus	
iiij	e	xvij	kl'	Aprilis.
	f	xvi	kl'	
xij	g	xv	kl'	
j	A	xiiij	kl'	Joseph nutritoris domini confeſſoris
	b	xiij	kl'	
ix	c	xij	kl'	Benedicti abbatis.
	d	xj	kl'	
xvij	e	x	kl'	
vj	f	ix	kl'	
	g	viij	kl'	Annunciationis btē Marie virginis.
xiiij	A	vij	kl'	
iij	b	vi	kl'	
	c	v	kl'	
xj	d	iiij	kl'	
	e	iij	kl'	
xix	f	ij	kl'	

KL Aprilis habet dies.xxx. Lu.xxix.

viij	g		Aprilis	
	A	iiij	no	
xvj	b	iij	no	Ambroſij epiſcopi doctoris.
v	c	ij	no	
	d		Nonas	
xiij	e	viij	idus	
ij	f	vij	idus	
	g	vj	idus	
x	A	v	idus	
	b	iiij	idus	
xviij	c	iij	idus	
vij	d	ij	idus	
	e		Idus	
xv	f	xviij	kl. Maii.	Tiburtij: Valeriani et Maximi (martyr
iiij	g	xvij	kl	
	A	xvi	kl	
xij	b	xv	kl	
j	c	xiiij	kl	
	d	xiij	kl	
ix	e	xij	kl	
	f	xj	kl	
xvij	g	x	kl	
vj	A	ix	kl	Georgij martyris.
	b	viij	kl	
xiiij	c	vij	kl	Marci euangeliſte. Letania maior
iij	d	vj	kl	
	e	v	kl	
xj	f	iiij	kl	Vitalis martyris.
xix	g	iij	kl	
viij	A	ij	kl	

KL Maius habet dies. xxxi. Lu. xxx

	b		Maij	Philippi ⁊ iacobi aploꝝ. walpurgis virginis.
xvj	c	vj	no	
v	d	v	no	Inuẽtio ſcte crucis. Alexãdri ⁊ ſociorū.
	e	iiij	no	
xiij	f	iij	no	
ij	g	ij	no	Johannis ante portam latinam.
	A		Nonas	
x	b	viij	idus	
	c	vij	idus	
xviij	d	vj	idus	Gordiani ⁊ Epimachi.
vij	e	v	idus	
	f	iiij	idus	Nerei: Achillei atq; Pãcratii martyrū.
xv	g	iij	idus	
iiij	A	ij	idus	
	b		Idus	Sophie virginis.
xij	c	xvij	kl.	Junii.
j	d	xvj	kl	
	e	xv	kl	
ix	f	xiiij	kl	
	g	xiij	kl	
xvij	A	xij	kl	
vj	b	xj	kl	
	c	x	kl	
xiiij	d	ix	kl	
iij	e	viij	kl	Vrbani pape.
	f	vij	kl	
xj	g	vi	kl	
	A	v	kl	
xix	b	iiij	kl	
viij	c	iij	kl	
	d	ij	kl	Cantii ⁊ Cantiani martyrum.

KL Junius habet dies. xxx. Lu. xxix.

xvj	e		Junij.	Nicomedis martyris.
v	f	iiij	no	Marcellini ⁊ Petri martyrum.
	g	iij	no	
xiij	A	ij	no-	
ij	b		Nonas	Bonifacii epiſcopi.
	c	viij	idus	
x	d	vij	idus	
	e	vj	idus	
xviij	f	v	idus	Primi ⁊ Feliciani martyrum
vij	g	iiij	idus	Barnabe apoſtoli.
	A	iij	idus	Reinberti archiepiſcopi confeſſoris.
xv	b	ij	idus	Baſilidis: cirini: naboris: nazarii mar.
iiij	c		Jdus	
	d	xviij	kl'	Julii.
xij	e	xvii	kl'	Viti martyris.
j	f	xvj	kl'	
	g	xv	kl'	
ix	A	xiiij	kl'	Marci ⁊ Marcelliani martyrum.
	b	xiij	kl'	Geruaſii ⁊ Prothaſii martyrum.
xvij	c	xij	kl'	
vj	d	xj	kl'	
	e	x	kl'	Decemmilium martyrum.
xiiij	f	ix	kl'	Vigilia
iij	g	viij	kl'	Natiuitas ſancti Johannis baptiſte.
	A	vij	kl'	
xj	b	vi	kl'	Johannis ⁊ Pauli martyrum.
xix	c	v	kl'	
viij	d	iiij	kl'	Leonis pape. Vigilia
	e	iij	kl'	Petri ⁊ Pauli apoſtolorum.
xvj	f	ij	kl'	Commemoratio ſancti Pauli.

KL Julius habet dies .xxxi. Lu.xxx

v	g		Julij	Octaua ſancti Johannis.
	A	vj	No.	Viſitatio marie. Proceſſi ⁊ martiniani.
xiij	b	v	no	
ij	c	iiij	no	
	d	iij	no.	
x	e	ij	no	Octaua apoſtoloꝝ Petri ⁊ Pauli.
	f		Nonas	
xviij	g	viij	idus.	Kyliani ⁊ ſocioꝝ eius.
vij	A	vij	idus	
	b	vj	idus	Septem fratrum martyrum
xv	c	v	idus	Tranſlatio ſancti Benedicti.
iiij	d	iiij	idus	
	e	iij	idus	Margarethe virginis ⁊ martyris
xij	f	ij	idus	Dies caniculares
j	g		Idus	Diuiſio apoſtolorum.
	A	xvij	kl	Auguſti
ix	b	xvj	kal	
	c	xv	kal	
xvij	d	xiiij	kal	
vj	e	xiij	kal	
	f	xij	kal	Praxedis virginis.
xiiij	g	xi	kal	Marie magdalene.
iij	A	x	kal	Apollinaris ſacerdotis: martyris.
	b	ix	kal	Chriſtine virginis. Vigilia.
xi	c	viij	kal	Jacobi apſti. Chriſtophori martyris.
	d	vij	kal	Anne matris marie.
xix	e	vj	kal	
viij	f	v	kal	
	g	iiij	kal	Felicis pape: ſimplicij ⁊ ſocioꝝ ei⁹. Mar(the virginis.
xvi	A	iij	kal	Abdon ⁊ Sennen.
v	b	ij	kal	

KL Auguſtus habet dies .xxxj. Lu.xxx.

	c		Auguſti	Ad vincula petri. Machabeoꝝ martyꝝ
xiii	d	iiii	No.	Stephani pape ⁊ martyris.
ij	e	iii	no.	Inuētio ſctī Stephani ꝓthomartyꝛis.
	f	ii	no	
x	g		Nonas	
	A	viij	idus	Sixti pape ⁊ ſocioꝝ eius martyrum
xviij	b	vij	idus	
vij	c	vj	idus	Ciriaci ⁊ ſocioꝛum eius martyꝛum.
	d	v	idus	Vigilia
xv	e	iiij	idus	Laurentii martyris.
iiij	f	iij	idus	Tyburtii martyris
	g	ij	idus	Hipoliti martyris ⁊ ſocioꝛum eius
xij	A		Idus	
j	b	xix	kl'	Septēbꝛis. Euſebii ꝯfeſſoꝛis. Vigilia
	c	xviij	kl'	Aſſumptio beate marie virginis.
ix	d	xvij	kal'	
	e	xvi	kal'	Octaua Laurentij
xvij	f	xv	kal'	Agapiti martyris.
vj	g	xiiij	kal'	Magni martyꝛis.
	A	xiij	kal'	
xiiii	b	xii	kal'	
iii	c	xj	kal'	Octa. aſſumpti. Timothei: ſimphoꝛiāi
	d	x	kal'	Vigilia.
xi	e	ix	kal'	Bartholomei apoſtoli.
xix	f	viij	kal'	
viii	g	vij	kal'	Hyrenei ⁊ habundi martyrum.
	A	vi	kal'	Ruffi martyris.
xvi	b	v	kal'	Auguſtini epī. Hermetis martyris.
v	c	iiii	kal'	Decollatio ſcti iohãnis. Sabine ꝟgis.
	d	iii	kal'	Felicis ⁊ adaucti martyꝛum.
xiii	e	ii	kal'	

KL Septēber habet dies. xxx. Lu. xxx

ij	f	Septēbris		Felicis: Sixti ⁊ ſymnitij ꝯfeſſoꝝ. Egidii abbatis
	g	iiii	No	
x	A	iii	no.	
	b	ii	no	
xviij	c		Nonas	
vij	d	viij	idus	
	e	vij	idus	
xv	f	vj	idus	Natiuitas marie virgīs. Adriani mr̄is
iiij	g	v	idus	Anſgarū confeſſoꝛis. ⁊ Goꝛgonii mr̄is
	A	iiij	idus	
xij	b	iij	idus	Prothi ⁊ Jacincti confeſſoꝛum.
j	c	ij	idus	
	d		Idus	
ix	e	xviij	kl'	Octob. Exaltatio crucis. Coꝛnelii: cipꝛiani
	f	xvij	kal'	Octa. Natiuitatis ma. Nicomedis
xvij	g	xvi	kal'	Eufemie virginis ⁊ martyꝛis.
vj	A	xv	kal'	Lamperti epiſcopi ⁊ martyris.
	b	xiiij	kal'	
xiiii	c	xiij	kal'	
iii	d	xii	kal'	Vigilia.
	e	xj	kal'	Mathei apoſtoli.
xi	f	x	kal'	Mauritii ⁊ ſocioꝝ eius martyꝛum
	g	ix	kal'	
xix	A	viij	kal'	
viii	b	vij	kal'	
	c	vi	kal'	
xvi	d	v	kal'	Coſme ⁊ Damiani martyrum
v	e	iiii	kal'	
	f	iii	kal'	Michaelis archangeli.
xiii	g	ii	kal'	Hieronymi preſbyteri doctoꝛis.

KL October hȝ dies. xxxi. Lu. xxix.

ij	A	Octobris		Remigii. Germani ⁊ Vedaſti cōfeſſorū.
	b	vi	No	
x	c	v	no	
	d	iiii	no	
xviij	e	iij	no	
vij	f	ij	no	
	g	Nonas		Marci confeſſoris ⁊ pontificis.
xv	A	viij	idus	
iiij	b	vij	idus	Dioniſii: Ruſtici ⁊ Eleutherii martyrū.
	c	vj	idus	Victoris: Gereonis ⁊ ſocioꝝ eiꝰ martyꝝ
xij	d	v	idus	
j	e	iiij	idus	
	f	iij	idus	
ix	g	ij	idus	Calixti pape.
	A	Idus		Mauroꝝ martyrum. Aurelie virginis
xvij	b	xvij	kal'	Nouēbris.
vj	c	xvi	kal'	
	d	xv	kal'	Luce euangeliſte.
xiiii	e	xiiij	kal'	
iii	f	xiij	kal'	Feliciani pontificis ⁊ martyris.
	g	xii	kal'	Undecim miliū virginum martyrum.
xi	A	xj	kal'	
xix	b	x	kal'	
viii	c	ix	kal'	
	d	viij	kal'	
xvi	e	vij	kal'	
v	f	vi	kal'	Vigilia.
	g	v	kal'	Symonis ⁊ Jude
xiii	A	iiii	kal'	
ii	b	iii	kal'	
	c	ii	kal'	Vigilia.

KL Nouember hʒ dies. xxx. Lu. xxx.

x	d	Nouēbris		Feſtum oīm ſanctorū. Ceſarii martyris	
	e	iiii	no	Cōmemoratio omnium animarum	
xviij	f	iij	no		
vij	g	ij	no		
	A		Nonas		
xv	b	viij	idus		
iiij	c	vij	idus		
	d	vj	idus	wilhadi epī. Octa. oīm ſctōꝝ. Claudii	
xij	e	v	idus	Theodori martyris.	(ꝛ ſocioꝝ
j	f	iiij	idus		
	g	iij	idus	Martini epiſcopi. Menne martyris.	
ix	A	ij	idus		
	b		Idus	Bricciī epiſcopi	
xvij	c	xviij	kal'	Decembris.	Feſtū pſentatiōis ma
vj	d	xvii	kal'		rie peragiť dñica ſub
	e	xvi	kal'		octaua martini. Que
xiiii	f	xv	kal'		ſi ī dñicaʒ cadat: octa
iii	g	xiiij	kal'	Octaua martini	ua anticipať ſabbato
	A	xiii	kal'	Elyzabeth lantgrauie thuringie vidue	
xi	b	xij	kal'		
	c	xj	kal'		
xix	d	x	kal'	Cecilie virginis ꝛ martyris	
viii	e	ix	kal'	Clementis pape martyris.	
	f	viij	kal'	Chriſogoni martyris	
xvi	g	vij	kal'	Katherine virginis ꝛ martyris	
v	A	vi	kal'		
	b	v	kal'		
xiii	c	iiii	kal'		
ii	d	iii	kal'		Vigilia.
	e	ii	kal'	Andree apoſtoli.	

KL Decēber hꝫ dies.xxxi. Lu.xxix

x	f		Decēbris	
	g	iiii	no	
xviii	A	iii	no	
vii	b	ii	no	Barbare virginis ⁊ martyꝛis.
	c		Nonas	
xv	d	viii	idus	Nicolai epiſcopi.
iiii	e	vii	idus	Octaua ſancti Andree.
	f	vi	idus	Conceptio beate marie virginis.
xii	g	v	idus	
i	A	iiii	idus	
	b	iii	idus	
ix	c	ii	idus	
	d		Idus	Lucie virginis.
xvii	e	xix	kal.	Januarii.
vi	f	xviii	kal	
	g	xvii	kal	
xiiii	A	xvi	kal	
iii	b	xv	kal	
	c	xiiii	kal	
xi	d	xiii	kal	Vigilia.
xix	e	xii	kal	Thome apoſtoli.
viii	f	xi	kal	
	g	x	kal	Vigilia vigilie.
xvi	A	ix	kal	Vigilia.
v	b	viii	kal	Natiuitatis dñi. Anaſtaſie virginis.
	c	vii	kal	Stephani pꝛothomartyꝛis.
xiii	d	vi	kal	Johannis apoſtoli ⁊ euangeliſte.
ii	e	v	kal	Sanctoꝛum innocentum
	f	iiii	kal	Thome cantuarienſis.
x	g	iii	kal	
	A	ii	kal	Silueſtri pape.

Sequunt̃ informationes et cautele obſeruande preſbite ro volenti diuina celebrare.

¶Prima cautela eſt vt ſacerdos miſſam celebraturus cõ
ſcientiam ſuam per purã confeſſionẽ optime preparet:
ſacramentũ vehemẽter deſideret: & conficere intendat
Nouiſſam de modo agendi officiũ memoriter & bene
ſciat. Geſtus valde cõpoſitos ac deuotos habeat. Cũ em̃
quilibet teneatur deũ diligere ex toto corde. ex tota aĩa
ex totis viribus ſuis. Hic deũ diligere non ꝓbatur: qui
in menſa altaris vbi rex regũ & dominus oĩm tracta-
tur irreligioſus, indeuotus. impudicus. diſtractus. va-
gus aut deſidioſus apparuerit. Attẽdat igitur vnuſquiſ
q3 q̄ ad menſam magnã ſedeat. Cogitet qualia eum p̄
parare oporteat. Sit cautus & circũſpectus. ſtet erectus
Non iacens in altari. Cubitos iungat lateribus. manus
exaltet: vt extremitates digitoꝝ modicũ ſupꝰ humeros
videantur. Intellectum ſignis & verbis coaptet: qm̃ ma
gna latent in ſignis: maiora in verbis: maxima in inten
tione. Tres digitos iũgat: quibus ſigna faciat: reliquos
duos in manu cõponat. ſigna faciat directe nõ oblique
ſatis alte ne calicem euertat. Non circulos ꝓ crucibus:
Cũ vero inclinandum erit: nõ oblique ſed directe ante
altare toto curuatus corpore ſe inclinet.

¶Secunda eſt vt nõ putet ſed certo ſciat ſe debitas ma
terias habere: hoc eſt panẽ triticeũ: & vinũ cũ aqua mo
dica: De vino & aqua poterit ſic certificari. Exigat a mi
niſtro vt guſtet tam vinum q̄3 aquã. Ipſe aũt preſbiter
guſtare nõ debet. Guttã fundat in manũ. digito terat &
odoret: ſic erit certior. Non credat ampulle ſignate: non
colori: qm̃ ſepius fallunt. Videat calicem ne ſit fractus.
Conſideret vinũ ſi eſt acetũ: nullo modo celebret. Si eſt
acetoſum diſſimulet. ſi nimium aquoſum: abſtineat. ni-
ſi ſciat vinũ aque preualere. Et in omni caſu ſi cõtingat
dubitari. vel ꝓpter acedinẽ vel ꝓpter mixturã vel inſi-
piditatẽ: vtrũ poſſit confici: conſulimus abſtinere. quia
in hoc ſacramẽto nihil ſub dubio eſt agẽdum. Vbi cer-
tiſſime eſt dicendum Hoc eſt em̃ corpus meũ. & Hic eſt
em̃ calix ſanguinis mei. Item oblatas cõuenietes eligat
& vinũ cõpetenter infundat. quia hoc ſacramentũ de-
bet ſenſibus deſeruire ad videndũ: tangendũ: & guſtan
dũ: vt ſenſus reficiatur ex ſpecie: & intellectus ex re cõ-
tenta foueatur. Aqua etiam in paruiſſima quantitate in
fundatur. vt a vino abſorbeatur & ſaporẽ vini recipi-
at. Non eſt em̃ periculum quantũcunq3 modicũ appo-
natur de aqua. Eſt aũt periculum: ſi multũ. Apponitur
etiam aqua ſolum ad ſignificandũ. ſed vna gutta tantũ
ſignificat quantũ mille. ideo caueat ſacerdos ne cũ im-
petu infundat: ne nimis ſtillet.

¶Tertia eſt vt canonẽ moroſius legat q̄3 cetera. Et p̄-
cipue ab illo loco. Qui pridie q̄3 pateretur. Tunc em̃ re
ſpirans attendere debet & ſe totũ colligere ſi prius non
potuit ſingulis verbis intendens. & cũ dixerit. Accipite
& mãducate ex hoc oẽs reſpiret: & vno ſpiritu tractim
dicat. Hoc eſt em̃ corpus meũ. ſi nõ immiſcet ſe alia co-
gitatio. Non em̃ videtur eſſe rationabile diſcontinuare
formã tam breuẽ tam arduã tam efficacem: cuius tota
virtus depẽdet ab vltimo verbo ſcilicet: Meum. qd' in
ꝑſona chriſti dicit̃. Vnde nõ debet cuilibet verbo pun-
ctus īponi. cũ id nulla ratiõe valeat vt dicatur. Hoc. eſt
em̃. corpus. meũ. Sed totũ ſimul proferat. Pari modo
hoc idem in forma conſecrationis ſanguinis obſeruet̃.
Item ꝓferendo verba conſecrationis circa quãlibet ma
teriam ſacerdos ſemꝑ intendat conficere id qd' chriſtus
inſtituit: & eccleſia facit. ¶Quarta eſt vt ſi plures ho
ſtias habet conſecrare: debet harũ vnã eleuare quã ſibi
deputauerat a principio ad miſſam. & teneat illam pe-
nes alias: ita q̄ viſum & intẽtionẽ ad oẽs ſimul dirigat
Et ſignãdo & dicendo. Hoc eſt em̃ corpus meũ. Oẽs co
gitet quas demonſtrauerat. Conſulimus quoq3 vt ca-
nonẽ preſbiter memoriter ſciat: quia deuotius dicitur
ſemꝑ tñ liber habeat̃: vt ad ipſum memoriter recurrat̃

¶Quinta eſt dum ſumat: nunq̄3 vno hauſto calicẽ ſu
mat ne ꝓpter impetũ tuſſis inopinate occurrat. ſed bis
vel ter caute ſumat vt impedimentũ nõ habeat. Si vero
plures hoſtias debet ſumere: vt qñ hoſtia eſt renouãda
Primo ſumat eã quã confecit: & ſanguinẽ poſt hec: ali
as q̄ ſuꝑſunt: ſuã prius ſumat q̄3 alias. quia de ſuis cre
dit & ſcit. de aliis credit & neſcit. Demũ deſuꝑ ablutio-
nes & nõ prius. ¶Sexta eſt vt paucoꝝ nominibus ſe
aſtringat in canone nec ꝑpetuo: ſed quãdiu velit faciat
qñ velit omittat. quia canon de multitudine noĩm pro
lixatur: & ꝑ hoc cogitatio diſtrahitur. Dignũ tñ eſt vt
pater. mater. frater. ſoror ibi nominent̃. Et ſi qui ꝓ ſe
cõmendant̃: & ſpecialiter ꝓ quibus miſſa celebratur.
Non tamẽ ibi fiat vocalis expreſſio ſed mentalis.

¶Septima eſt vt ante miſſam nõ os vel dentes lauet:
ſed tantũ labia exterius: ore clauſo ſi indiget: ne forte a-
quã cũ ſaliua īmittat. Poſt miſſam etiã caueat excreatio
nes quantũ poteſt: donec comederit & biberit ne forte
aliqd inter dentes maneat: aut in faucibus: qd' excrean
do emitteret̃. Quãuis aũt miſſa deuotiſſime ſit celebran
da contẽplatiõis cauſa: eſt tñ modus habendus: ne pro
tractione nimia vel acceleratione fiat homo notabilis.
nã acceleratio ſignũ eſt incurie: protractio ẽ occaſio de
tractionis. Sed medio tutiſſimus ibis. Eo aũt affectu eſt
quelibet miſſa habẽda & dicenda a quocunq3 ſacerdo-
te. quaſi prima dicat̃: & nunq̄3 amplius ſit dicẽda. tam
magnũ enim donũ ſemꝑ debet eſſe nouũ. Habeat itaq3
ſacerdos diligentiã ad conficiendũ. reuerentiam ad tan
gendum. & deuotionem ad ſumendũ. Sic ſentiendo &
agendo digne tractabit̃ ſacramẽtũ. rite ꝑagetur officiũ
atq3 pericula & ſcandala euitabũtur. Itẽ in collectis di-
cendis ſemꝑ impar numerus obſeruet̃: Vna ꝓpter vni
tatẽ deitatis. Tres ꝓpter trinitatẽ ꝑſonaꝝ. Quinq3 ꝓp
ter quinq3 ꝑtitam paſſionem criſti. Septem ꝓpter ſepti-
formem gratiam ſpiritusſancti. Septenariũ numerũ ex-
cedere non licet.

¶Quomodo debeant cõcludi orationes

¶Qñcunq3 oratio dirigit̃ ſolũ ad patrẽ: in fine dicat̃.
Per dñm noſtrũ ieſum xpm filiũ tuũ. Qui tecũ viuit &
regnat in vnitate ſpũſſcti deus. Per oĩa ſecula ſeculoꝝ.
Amẽ. Si vͦo dirigit̃ ad patrẽ: & mẽtio filii ſit in ipſa:
in fine dicat̃. Per eundẽ dñm noſtrũ ieſum xpm filium
tuũ. Qui tecũ: vt ſupra. Si aũt oratio dirigit̃ ſolũ ad
filiũ: tũc in fine dicat̃. Qui cũ deo patre viuit & regnat.
Aut: Viuis & regnas deus. ꝑ oĩa. Et aduerte qñ de-
beat dici in ſecũda vel tertia ꝑſona. Et ſi mentio ſpũſſcti
in quacũq3 oratiõe fiat: tũc ĩ fine dicat̃. Eiuſdẽ ſpũſſcti.

Cautele ſeruande circa defe- ctus vel caſus q̄ occurri pñt in miſſa: p̄ſertim circa canonẽ.

¶Si ſacerdos deficiat ſiue moriat̃ ante canonẽ: nõ eſt ne
ceſſe vt alius miſſam cõpleat. Si tñ alius vult celebrare:
debet ab initio miſſam reincipere: & totũ rite ꝑagere.
Si aũt in canone deficiat factis iam aliquibus ſignis: tũ

an̄ tranſſubſtātiationē & cōſecrationē ſacramēti. Tūc alius ſacerdos ab illo loco vbi ille dimiſit debet reincipere: & nō illud ſupplere qđ omiſſum eſt. Si aūt ſacerdos in actu cōſecrationis deficiat: verbis aliquib⁹ iā in parte ꝓlatis: ſed in toto nō cōpletis ſcđm Innocentium ali⁹ ſacerdos debet incipere ab illo loco: Qui pridie. Si tn̄ ſacerdos deficiat cōſecrato corpe: ſed nō ſanguie. ali⁹ ſacerdos cōpleat cōſecrationē ſanguinis incipiēs ab illo loco: Simili mō. Si cōſecrato corpore ꝑcipiat vinū non eſſe in calice debet hoſtia mūde reponi in corꝑali: & calice rite ꝑparato incipiat ab illo loco: Simili mō. Si an̄ cōſecrationē ſanguinis ꝑcipiat aquā nō eſſe in calice. debet ſtatim apponere & cōiicere. Si aūt poſt cōſecrationē ſanguinis ꝑcipit ꝙ aqua deſit in calice: debet nihilominus ꝓcedere. Nec debet miſcere aquā cū ſanguie: qa pro parte ſequeret̄ corruptio ſacramēti. Debet tn̄ ſacerdos dolere & puniri. Si poſt cōſecrationē ſanguinis ꝑcipiat ꝙ vinū nō fuerit poſitū: ſed aqua tm̄ in calice. ſiquidē hoc ꝑcipit ante ſumptionē corpis: debet aquā deponere & imponere vinū cū aqua: & reſumere cōſecrationē ſanguinis ab illo loco: Simili modo. Si ꝑcipiat hoc poſt ſumptionē corpis debet apponere de nouo aliam hoſtiā iterū cū ſanguine conſecrandā. ſcđm doctores in ſacra pagina: debet aūt reſumere verba cōſecrationis ab illo loco: Qui pridie. In fine aūt iterū debet ſumere hoſtiā illā vltimo cōſecratā: nō obſtante ſi prius ſumpſit aquā & etiā illū ſanguinē. Innocentius tn̄ dicit: ꝙ ſi ex prolongatione ſacerdos timet ſcandalū: ꝙ ſufficiūt tm̄ illa verba ꝑ que conſecrat̄ ſanguis. ſcʒ Simili mō & ſic ſumere ſanguinē. Quid aūt faciet cū aquā ſumpto corpore iā habet in ore: & iā primo ſentit ꝙ ſit aqua. verū debeat eā deglutire vel emittere. Require in ſumma Hoſtien. in titulo de celebratione miſſarū. Tutius tn̄ eſt eā deglutire ꝙ emittere. Et hoc ideo: ne aliqua ꝑticula corporis cū aqua exeat. Itē ſi ſacerdos poſt cōſecrationem recordetur ſe non ieiunū: vel cōmiſiſſe aliqđ peccatū: vel eſſe excōmunicatū: debet nihilominus ꝓcedere cū ꝓpoſito ſatiſfaciendi & abſolutionē impetrandi. Si aūt ante conſecrationē recordet̄ prædictorū: tutius eſt miſſam inceptā deſerere: & abſolutionē petere: niſi inde graue ſcādalū oriat̄. ¶Item ſi muſca vel aranea vel aliquid taliū an̄ cōſecrationē i calicē ceciderit: vel etiā venenū immiſſū fore deprehenderit: vinum debet effundi qđ eſt in calice & abluto calice aliud vinū cū aqua poni ad conſecrandū. Sed ſi aliqđ horū poſt cōſecrationē acciderit: debet muſca vel aranea vel aliquid talium caute capi: & inter digitos pluries lauari: & vermis cōburi: & ablutio cū cineribus vermis cōbuſti in ſacrario reponi. Venenum aūt nullo modo debet ſumi: ſed cū reliquijs debet ſanguis talis cui venenū eſt īmiſſum in vaſculo mūdo cōſeruari. Et ne ſacramentū maneat impfectū: debet calicē denuo rite ꝑparare: & reſumere cōſecrationē ſanguinis ab iſto loco: Simili mō. Et nota ꝙ ſcđm doctores nihil abhominabile ſumi debet occaſione huius ſacramēti. ¶Item ſi ſacerdos nō recolit ſe dixiſſe aliquod horū que debuit dicere: nō debet mente turbari. nō eñ qui multa dicit ſemꝑ oīa recolit q̄ dixit. Etiā ſi ſibi ꝓ certo cōſtat ꝙ aliqua omiſerit: ſi talia nō ſunt de neceſſitate ſacramēti: ſicut ſunt ſecretæ vel alia verba canonis: vltra procedat: nec aliquid reſumat. Si tn̄ ꝓbabiliter ſibi conſtat ꝙ omiſit aliquid quod ſit de neceſſitate ſacramēti: ſicut formā verꝗ ꝑ quā conſecrat̄: oīa verba cōſecrationis ſup ſuā materiā reſumere debet. quia alias conſecratio facta nō eſſet. Quod tn̄ nō oportet: ſi prætermiſſa eſſet cōiunctio: eñ. vel alia verba quæ ꝓcedunt vel ſequunt̄ formam: quæ nō ſunt de ipſius ſubſtantia. Si aūt ſacerdos dubitaret: an aliquod verbum ꝑtinens ad ſubſtantiam formæ omiſiſſet vel non: nullatenus debet ſeruare formā condictionalē: ſed ſine temeraria aſſertione formam totā ſup ſuā ꝓpriā materiā debet reſumere. cum hac intētione: ꝙ ſi cōſecratio eſſet facta nullo modo vellet conſecrare: ſed ſi conſecratio nō eſſet facta: vellet corpus & ſanguinem cōſecrare. Item ſi quis tpe cōſecrationis ab actuali intentione & deuotione diſtractus fuerit: nihilominus conſecrat. dūmodo intentio habitualis in eo remanſerit: ſummo ſacerdote ſcʒ chriſto ſupplēte ei⁹ defectū. Si aūt ꝑ nimiā diſtractionē habitualis intētio cū actuali tolleret̄: videt̄ ꝙ deberet verba cōſecrationis cū actuali intentione reſumere: ſic tn̄ ꝙ nollet cōſecrare: ſi conſecratio facta eſſet. ¶Item ſi hoſtia cōſecrata ꝓpter frigus vel alia de cauſa labitur ſacerdoti in calicem: ſiue ante diuiſionē hoſtiæ ſiue poſt: nō debet eā de ſanguine extrahere: nec aliquid propter hoc reiterare vel immutare circa celebrationē ſacramenti. ſed ꝓcedat in ſignis & alijs ac ſi haberet eam in manibus. Si euchariſtia ad terrā ceciderit: locus vbi iacuit radat̄ & incineret̄ ꝑ ignē & cinis iuxta altare condat̄. ¶Item ſi ꝑ negligentiā aliquid de ſanguine ſtillauerit ſup tabulā quæ terræ adhęret: ſtilla ꝑ ſacerdotē lambat̄: & locus tabule radatur: et raſura igni cōburat̄: & cinis iuxta altare cū reliquijs recōdat̄: & quadraginta diebus pœniteat cui hoc accidit. ¶Si vero ſup altare calix: ſorbeat̄ ſtilla: & tribus dieb⁹ pœniteat. ¶Si vero ſuper lintheū: & ad aliud ſtilla ꝑuenerit: quatuor diebus pœniteat. Si vſqʒ ad tertiū: nouē diebus pœniteat. ¶Si vſqʒ ad quartum ſtilla ſanguinis ꝑuenerit: viginti diebus pœniteat: & lintheamina quæ ſtilla tetigerit tribus vicibus lauet ſacerdos vel diacon⁹ calice ſuppoſito: & ablutio cum reliquijs recondatur. ¶Item ſi quis aliquo caſu gulæ euchariſtiā euomuerit: vomitus ille debet incinerari: & cineres iuxta altare debent recondi. Et ſi fuerit clericus: monachus. preſbyter: vel dyaconus. xl. dieb⁹ pœniteat. epiſcopus. lxx. laicus xxx. Si vero ex infirmitate euomuerit. v. dieb⁹ pœniteat ¶Qui vero nō bene cuſtodit ſacramentum: ita ꝙ mus vel aliud animal comedit. xl. diebus pœniteat. Eadem pœnitentia videt̄ dignus ſacerdos: per cuius negligentiā putreſcunt hoſtiæ conſecratæ. Dictis aūt diebus pœnitens debet ieiunare: & a cōmunione & a celebratione abſtinere: penſatis tn̄ circumſtantijs delicti & perſonæ: poteſt minui vel augeri pœnitentia prædicta ſcđm arbitriū diſcreti confeſſoris. Hoc tamē tenendū eſt: ꝙ vbicunqʒ inueniūt̄ ſpecies ſacramenti: integre: reuerenter ſumende ſunt. Quod ſi ſine periculo fieri non poteſt: ſunt tamē pro reliquijs reſeruandę. ¶Item ſi hoſtia vel pars hoſtiæ inuenta fuerit ſub palla vel corporali: & dubitatur ſi eſt conſecrata vel non. debet eam poſt ſumptionē ſanguinis reuerēter ſumere: vt in ti. de cele. miſ. plenius inuenies. ¶Itē circa materiā ſanguinis vide ne ſit agreſta: vel vinum ita debile ꝙ nullo modo habeat ſpeciem vini. Ne ſit aqua rubea expreſſa de panno intincto in vino rubeo: ne ſit acetum vel vinū omnino corruptū: ne ſit claretū vel vinū de moris aut malogranatis cōfectū quia verā ſpeciē vini non retinent. ¶Conficiens cum vino quod eſt in via corruptionis vel ad corruptionē grauiſſime peccat: licet conficiat: qm̄ retinet ſpeciē vini. ¶Item cauendum eſt: ne apponatur niſi modicum de aqua: quia ſi tantū poneretur qđ ſpeciem vini tolleret: non conficeret̄. ¶Item ſi qua hic deſunt: requirantur in ſumma & lectura Hoſtienſis: in titulo de celebratione miſſarum.

In nomine domini: Incipit ordo miſſalis ſcdm ritu laudabilis eccleſie Hamburgeñ. p circulum anni.

Dominica prima aduentus dñi. Introitus miſſe.

Ad te leuaui animā meā Deus meus in te confido non erubeſcā: neqꝫ irrideāt me inimici mei: etenī vniuerſi qui te expectāt nō ꝯfundent. ps. Uias tuas dñe demonſtra mihi: et ſemitas tuas edoce me. Glia patri.

Nota ꝙ ab hic vſqꝫ ad primā miſſaꝫ natiuitatis dñi: nec Glia in excel. nec Ite miſſa e. de tpe dicūt: ſꝫ de ſctis.

Excita qms dñe Collec. potentiā tuā et veni: vt ab iminentibus pctōꝝ noſtroꝝ periculꝭ te mereamur ptegēte eripi: te liberāte ſaluari. Qui vi. Ad Roma.

Fratres. Sciētes qꝛ xiij. hora eſt iaꝫ nos de ſomno ſurgere. Nūc enī ppioꝛ eſt noſtra ſalus: ꝙ cū credidimus. Nox pceſſit dies autem appinquabit. Abijciamus ergo opa tenebraꝝ: ꝛ īduamur arma lucis: ſicut in die honeſte ambulemuſ Non in cōmeſſationibus ꝛ ebrietatibus: non in cubilibus ꝛ ipudicitijs: nō in contentione ꝛ emulatiōe. Sed induimini dñm ieſū xpm.

Uniuerſi qui te expec Gr. tant nō ꝯfundent dñe. V. Uias tuas dñe notas fac mihi: et ſemitas tuas edoce me. Alla V. Oſtende nobis dñe miſericordiā tuā ꝛ ſalutare da nobis

In illo Scdꝫ Math. xxi. tpe. Cū appinquaſſent ieroſolimis ꝛ veniſſēt bethfage: ad montē oliueti: tūc ieſus miſit duos diſcipłos dicēs eis. Ite in caſtellū qd cōtra vos eſt: ꝛ ſtatim inuenietis aſinā alligatā: ꝛ pullum cū ea. Soluite: ꝛ adducite mihi. Et ſi qs vobis aliquid dixerit: dicite. qꝛ dñs his opus habet: et ꝯfeſtim dimittet eos. Hoc aūt totū factū eſt: vt adimpleret qd dictū eſt per. pphetā dicentē Dicite filie ſyon: ecce rex tuus venit tibi manſuetus ſedēs ſup aſinā: et pullū filiū

ſuũ ſubiugalis. Eũtes aũt
diſcipuli: fecerũt ſicut p̄rece
pit illis ieſus. Et adduxerũt
aſinã ⁊ pullũ ⁊ impoſuerũt
ſup eos veſtimẽta ſua: ⁊ eũ
deſup ſedere fecerũt. Pluri
ma aũt turba ſtrauerũt ve
ſtimenta ſua ĩ via. Alij aũt
cedebãt ramos de arbori-
bus: ⁊ ſternebãt ĩ via. Tur-
be aũt q̃ precedebãt et que
ſequebanť clamabãt dicen
tes Oſanna filio dauid: be
nedictus q̇ venit in nomie
dñi. Credo. dr̄ dñicis dieb⁹
Ad te dñe leuaui aĩ Offer.
mã meã: deus meus in te confi
do nõ erubeſcã: neqꝫ irrideant
me inimici mei. etenĩ qui te expe
ctant nõ confundẽtur. Secr.
Hec ſacra nos dñe potẽti
virtute mundatos: ad ſuũ
faciãt puriores venire prin
cipiũ. P. Prefatio q̃tidian.
Dñs dabit benignita Coio.
tẽ ⁊ terra nr̃a dabit fructũ ſuũ.
Suſcipiamus dñe Cõpl.
miſcdiam tuã in medio tẽ-
pli tui: vt reparationis nr̃e
ventura ſolennia cõgruis
honorib⁹ p̄cedamus. P d.
Benedicam⁹ dño. Feria. iiij
Lctõ eplĕ btĩ Jacobi ap. v

Frariſſimi. Eſtote pati-
entes vſqꝫ ad aduentũ
dñi. Ecce enim agricola ex
pectat p̄cioſuꝫ fructũ terre:
patienter ferẽs donec acci-
piat tẽporaneũ ⁊ ſerotinũ.
Patientes igiť eſtote ⁊ vos
⁊ confirmate corda veſtra:
qm̃ aduẽtus dñi appinqua
bit. Nolite ingemiſcere fra
tres in alterutrũ: vt non iu
dicemini Ecce enĩ iudex an
te ianuã aſſiſtit. Exempluꝫ
accipite fratres: exitus ma
li ⁊ longanimitatis ⁊ labo
ris ⁊ patientie ꝓphetas: qui
locuti ſunt in noie dñi no-
ſtri ieſu xp̄i. S. Mathe. iij.
In illo tpe. Venit iohã-
nes baptiſta p̄dicãs in
deſerto iudee ⁊ dicẽs. Peni
tentiã agite: appinq̃bit enĩ
regnũ celorũ. Hic eſt enĩ de
q̊ dictũ eſt p eſaiam ꝓphetã
dicentẽ. Vox clamãtis ĩ de
ſerto: parate viã dñi: rectas
facite ſemitas ei⁹. Ipſe aũt
iohãnes habebat veſtimẽ-
tũ de pilis cameloꝝ: ⁊ zonã
pelliceam circa lumbos ſu
os: eſca aũt ei⁹ erat locuſte
et mel ſilueſtre. Tũc exibat
ad eũ hieroſolima: ⁊ oĩs iu

dea:⁊ oīs regio circa ioꝛda
nē:⁊ baptiſabanť ab eo in
ioꝛdane:ↄfitentes pctā ſua

Feria ſexta. S. Lucā. iij.

In illo tp̄e: Dicebat io⸗
hānes ad turbas q̄ exi⸗
bāt ut baptizarenť ab ipſo
Genimīa uiperaꝝ q̇s oſtē⸗
dit uobis fugere a uentura
ira:Facite ḡ fructꝰ dignos
penitentie:⁊ ne ceperitis di
cere: patrē habemꝰ abꝛaā.
Dico eñi uobis: qꝛ potens
eſt deus de lapidibus iſtis
ſuſcitare filios abꝛae. Jaꝫ
eñi ſecuris ad radicē arbo⸗
ris poſita eſt. Omnis ḡ ar
boꝛ nō faciens fructū bonū
excideť ⁊ in ignē mitteť. Et
interrogabāt eū turbe dicē
tes. Quid ergo faciemus:
Reſpōdens aūt dicebat ill'.
Qui habet duas tunicas:
det nō habēti:⁊ q̇ habet eſ⸗
cas ſimiliter faciat Venerūt
aūt ⁊ publicani ut baptiza
renť:⁊ dixerūt ad illū. Ma
giſter:q̇d faciemus:At ille
dixit ad eos. Nihil amplꝰ
q̄ qđ ↄſtitutū eſt uobis faci
atis Interrogabāt aūt eū
et milites dicētes. Quid fa
ciemus et nos:Et ait illis.
Neminē cōcutiatis:neqꝫ ca
lumniam faciatis:⁊ ↄtenti
eſtote ſtipēdiꝭs ueſtris. Ex⸗
iſtimāte aūt populo ⁊ cogi
tantibꝰ omībus in coꝛdibꝰ
ſuis de iohāne: ne foꝛte ip̄e
eſſet xp̄s. Reſpōdit iohāneſ
dicēs oībus. Ego quidē in
aq̄ baptiſo uos:ueniet aūt
foꝛtioꝛ me:cuius nō ſuꝫ di⸗
gnus ſoluere coꝛrigiā calci
amētoꝝ eiꝰ. Ipſe uos bap
tiſabit in ſpūſctō ⁊ igne:cu⸗
ius uētilabꝛū in manu eiꝰ.
⁊ purgabit aream ſuā:⁊ cō
gregabit triticū in hoꝛreū
ſuū:paleas aūt cōburet ig⸗
ne inextiguibili. Multa q̇⸗
dem ⁊ alia exhoꝛtās euāge
liſabat pp̄lo.

De dn̄a nr̄a p aduentū: Introitꝰ miſſe

Rorate celi deſup et nu⸗
bes pluant iuſtū: ape⸗
riať terra: et germinet
ſaluatoꝛē. Ps. Celi enarrant
gloriā dei:⁊ opa manuū eiꝰ an⸗
nūciat firmamentū. Glia pri.
ſine Glia in excel. Collecta.

Deus q̇ de btē marie uir
ginis utero uerbū tuū
angelo annūciante carneꝫ
ſuſcipere uoluiſti. p̄ſta ſup⸗
plicibꝰ tuis:ut q̇ uere eā dei

genitricē credimus:ei⁹ apd̄ te intercessionibus adiuue mur. Peundē. Suffra. de aduētu: ⁊ de oībus sanctis

Lectō Esaie ꝓphete .vij. In dieb⁹ illis. Locutus est dn̄s ad achā dicēs. Pete tibi signū a dn̄o deo tuo in ꝓfundū inferni: siue i excel-sum supra. Et dixit achas. Non petam: ⁊ nō tentabo dn̄m Et dixit Audite ġ do mus dauid. Nunq̇d parū vob̄ est molestos esse hoīb⁹ q₂ molesti estis ⁊ deo meo: ꝓpter ħ dabit dn̄s ipse vob̄ signū. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabit̄ no mē ei⁹ emanuel. Butirū et mel comedet: vt sciat repro bare malū: ⁊ eligere bonū. Prope ē dn̄s oībus inuo Gr cātib⁹ eū: oībus q̇ inuocāt eū in veritate. V. Laudē dn̄i loquet̄ os meū: et bn̄dicat oīs caro no men scm̄ eius. Allia. V. Ve ni dn̄e ⁊ noli tardare: relaxa fa cinora plebis tue. Sequētia

In nō dicit̄. Scd̄ꝫ Lucā .j. In illo tp̄e. Missus ē an gelus gabriel a deo in ciui tatē galilee: cui nomē naza reth: ad virginē desp̄ōsatā viro: cui nomē erat ioseph: de domo dauid: et nomen virgīs maria Et ingressus angelus ad eam dixit. Aue gr̄a plena: dn̄s tecū: bene-dicta tu in mulierib⁹. Que cū audisset: turbata ē in ser mone ei⁹: et cogitabat q̄lis essꝫ ista salutatio. Et ait an gelus ei. Ne timeas maria: inuenisti eīm gratiaꝫ apud dn̄m. Ecce ꝯcipies i vtero: ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis no men ei⁹ iesuꝫ. Hic erit mag-nus: ⁊ fili⁹ altissimi vocabit̄ Et dabit illi dn̄s deus sedē dauid p̄ris ei⁹: ⁊ regnabit i domo iacob in eternū: ⁊ re-gni eius nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū Quō fiet istud qm̄ virū nō ꝯgno sco: Et respōdens angelus dixit ei. Sp̄ūssanctus sup-ueniet i te: ⁊ virtus altissimi obūbrabit tibi. Ideoqꝫ et qd̄ nascet̄ ex te sanctū: voca bit̄ fili⁹ dei Et ecce elizabeth cognata tua: ⁊ ip̄a ꝯcepit fi lium i senectute sua. Et hic mensis ē sextus illi q̄ vocat̄ sterilis: q₂ nō erit ipossibile apd̄ deū om̄e verbū. Dixit aūt maria. Ecce ācilla dn̄i:

fiat mihi ſcḋm verbū tuū.
Aue maria Off. (Credo ꝺꝛ.
gratia plena dn̄s tecū: bn̄dicta
tu in mulieribꝰ: ⁊ bn̄dictus fru
In mē Sec. ctus vētris tui.
tibus nr̄is dn̄e vere fidei ſa
cramēta ꝯfirma: vt q̇ ꝯcep-
tū de ꝟgine: deū veꝝ et ho
minē ꝯfitemur: ꝑ eius ſalu
tifere reſurrectiōis potētiā
ad eternā mereamur ꝑue-
nire leticiā. Per eundē dn̄z.
Prefa. Et te in vene. Coio.
Ecce virgo ꝯcipiet et pariet fi
liū ⁊ vocabit̄ nomē eiꝰ emanuel
Gratiā tuā q̄s dn̄e ꝯpl.
mentibꝰ nr̄is infunde: vt q̇
angelo nūciāte: xp̄i filij tui
icarnationē cognouimꝰ: ꝑ
paſſionē eiꝰ ⁊ crucē ad reſur
rectiōis gloriā ꝑducamur.
P. Ite miſſa ē. no ꝺꝛ. lꝫ Bene
dicamus dn̄o. De oībus ſan
Conſcientias ctis Orō
nr̄as q̄s dn̄e viſitan-
do purifica: vt veniēs ieſus
xp̄s filius tuus dn̄s noſter
cū oībus ſanctis: paratā ſi-
bi in nobis inueniat man-
ſionē. Qui tecū vi. Secreta
Prope eſto dn̄e oībus ex-
pectantibꝰ te in veritate: vt
in aduentu filij tui dn̄i nr̄i:
cū ſanctis ſuis placitis tibi
actibꝰ p̄ſententur. P. ꝯpl.
Preces popl'i tui q̄s dn̄e
clemēter exaudi: vt q̇ de ad
uentu filij tui dn̄i nr̄i ſcḋm
carnē letant̄ in ſcḋo cū vene
rit in maieſtate ſua cū om̄i-
bus ſāctis ſuis premiū vite
eterne ꝯſequant̄. P eundē.
Dn̄ica ſcḋa Introitus.
Populus ſyon ecce dn̄s
veniet ad ſaluādas gē
tes ⁊ auditā faciet dn̄s
gloriā vocis ſue i leticia cordis
veſtri. ps. Qui regis iſrael in
tende: qui deducis velut ouē io-
ſeph. ıııe Glīa in excel. Orō
Excita dn̄e corda nr̄a
ad p̄parandas vnige
niti tui vias: vt ꝑ eius aduē
tū purificatis tibi mentibꝰ
ſeruire mereamur. Qui te.
Fratres. Ad Rom. xv.
Quecūqꝫ ſcripta ſunt
ad noſtrā doctrinā ſcripta
ſunt: vt ꝑ patientiā ⁊ ꝯſola
tionē ſcripturaꝝ ſpē habe
amus. Deus aūt patientie
et ſolatij: det vobis idipſuꝫ
ſapere in alterutrū ſcḋm ie-
ſuꝫ xp̄m: vt vnanimes vno
ore honorificetis deū et pa-
trē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i Propter

qđ ſuſcipite inuicem: ſicut ⁊
xp̄s ſuſcepit vos in honorē
dei. Dico em̄ xp̄m ieſuz mi-
niſtrum fuiſſe circūciſionis
ꝓpter veritatē dei: ad confir
mādas pmiſſiones patrū:
gentes aūt ſup miſcdia ho-
norare deū ſicut ſcriptū eſt.
Propterea cōfitebor tibi in
gentibꝰ dn̄e: ⁊ noī tuo cāta
bo. Et iteꝝ dicit. Letamini
gentes cū plebe eiꝰ. Et iteꝝ
Laudate oēs gētes dn̄m: ⁊
magnificate eū oēs populi
Et rurſum yſaias ait. Erit
radix ieſſe: ⁊ q̄ exurget rege
re gentes: in eū gētes ſpera
būt. Deus aūt ſpei repleat
vos om̄i gaudio et pace in
credēdo: ut abūdetis in ſpe
⁊ virtute ſpū̄ſſancti. Grad.
Ex ſyon ſpecies decoris eius:
deꝰ noſter manifeſte veniet. ℣.
Cōgregate illi ſanctos eiꝰ: qui
ordinauerūt teſtamentū eiꝰ ſup
ſacrificia. Alla. ℣. Letatuſ
ſum in his q̄ dicta ſunt mihi: in
domū dn̄i ibimus. ℣. Stātes
erāt pedes nr̄i in atrijs ieruſalē
Alla. ℣. Rex noſter aduenie
xp̄s quez iohes p̄dicabat agnū
eſſe ventur̄u. S. Lucā. xxi.
In illo tpe. Dix. ie. di. ſu.

Erūt ſigna in ſole ⁊ luna et
ſtellis: et i terris preſſura gē
tiū: p̄ ꝯfuſione ſonitus ma
ris ⁊ fluctuū: areſcentibꝰ ho
minibꝰ p̄ timore ⁊ expectati
one q̄ ſupuenient vniuerſo
orbi. Nā virtutes celoꝝ mo
uebunť: et tūc videbūt filiū
hoīs venientē in nube: cum
poteſtate magna ⁊ maieſta
te. His aūt fieri incipiētibꝰ
reſpicite ⁊ leuate capita vr̄a
qm̄ appinquat redēptio ve-
ſtra. Et dixit illis ſimilitudi
nē. Videte ficulneā ⁊ oēs ar
bores: cū pducūt iam ex ſe
fructū: ſcitis qm̄ ppe ē eſtas
Ita et vos cū videritis hec
fieri: ſcitote qm̄ ppe eſt reg-
nū dei. Amē dico vobis: qꝛ
nō preteribit generatio hec
donec oīa fiant. Celū et ter
ra trāſibūt: verba aūt mea
nō tranſibūt. Credo. nō dr.
Deus tu cōuertens viui Off.
ficabis nos ⁊ plebs tua letabiť
in te: oſtende nobis dn̄e miſeri-
cordiam tuā: ⁊ ſalutare tuū da
Placare qm̄s Secr. nobis.
dn̄e humilitatis nr̄e p̄cibuſ
⁊ hoſtijs: ⁊ ubi nulla ſuppe-
tūt ſuffragia meritoꝝ tuis
nobis ſuccurre p̄ſidijs. P.

Offa. q̃tidiana: dñicaliter
Ieruſalez ſurge et ſta Coio.
in excelſo: et vide iocunditaté q̃
veniet tibi a deo tuo. Compſ.
Repleti cibo ſpiritalis ali-
monie: ſupplices te dñe dep̃
camur. vt huius ꝑticipatio
ne miſterij. doceas nos ter-
rena deſpicere ⁊ amare cele
ſtia. P dn̄. Bñdicamus dño.
Feria. iiij. Lcc̃o Malachie
Hec dicit dñs ꝓphete. iij.
de⁹. Ecce ego mitto an
gelũ meũ qui ꝑparabit viã
ante faciẽ meã Et ſtatim ve
niet ad templuz ſanctũ ſuũ
dñator quẽ vos queritis: ⁊
angelus teſtamẽti quẽ vos
vultis. Ecce veniet: dicit do
minus de⁹ exercituũ. Et q̇s
poterit cogitare diez aduẽ-
tus ei⁹: et q̇s ſtabit ad vidẽ-
dũ eũ: Ipſe eñi quaſi ignis
ꝯflans: ⁊ quaſi herba fullo
nũ Et ſedebit ꝯflans ⁊ emũ
dãs argentũ: ⁊ purgabit fi
lios leui. Et colabit eos q̃ſi
aurũ ⁊ quaſi argẽtũ: ⁊ erũt
dño offerẽtes ſacrificia i iu-
ſticia. Et placebit dño ſacri
ficiũ iuda et iherl̃m ſicut di-
es ſeculi: ⁊ ſicut anni antiq̇.
Et accedã ad vos i iudicio:
et ero teſtis velox maleficis
et adulteris ⁊ ꝑiuris: ⁊ q̇ ca-
lumniant̃ mercedẽ mercen
narij: ⁊ q̇ humiliant viduas
⁊ pupillos ⁊ oꝑ̃mũt pere
grinũ: nec timuerũt me. di-
cit dñs. Ecce ego mittã vo-
bis heliã ꝓphetã: anteq̃ ve-
niat dies dñi magn⁹ et hor
ribilis. Et conuertet cor pa
trũ ad filios: ⁊ cor filioꝝ ad
pr̃es eoꝝ. Dicit dñs op̃s.
In illo tp̃e S. Math. xi.
Dixit ie. d. l. ⁊ turbis iu
deoꝝ. Amẽ dico vobis: nõ
ſurrexit inter natos mulie-
rũ maior iohãne baptiſta.
Qui aũt minor eſt i regno
celoꝝ: maior ẽ illo. A dieb⁹
aũt iohannis baptiſte vſq̧
nũc regnũ celoꝝ vim patit̃:
⁊ violenti rapiũt illud Oẽs
eñi ꝓphete ⁊ lex vſq̧ ad iohã
nẽ ꝓphetauerũt. Et ſi vultis
recipere: ipſe eſt helias q̇ vẽ
turus eſt. Qui habet aures
audiendi audiat. Feria. vj.
In illo tp̃e. S. Math. iij
Vidẽs iohãnes mſtos
phariſeos ⁊ ſaduceoꝝ veni
entes ad baptiſmũ ſuũ: di-
xit eis. Progenies viperaꝝ
q̇s demonſtrabit vobis fu

gere a vētura ira? Facite er
go fructū dignū penitētie:
⁊ ne velitis dicere intra vos:
patrē habemus abraā. Di
co enī vobis: qm̄ potēs eſt
deus de lapidibꝰ iſtis ſuſci-
tare filios abrahe. Iaʒ enī
ſecuris ad radicem arboriſ
poſita eſt Oīs ğ arbor que
nō facit fructū bonū excide
tur ⁊ in ignē mittet̃. Ego q̇
deʒ vos baptizo in aqua in
penitētiā. Qui aūt poſt me
venturꝰ eſt fortior me eſt: cu
ius nō ſū dignus calciamē
ta portare. Ipſe vos bap-
tiſabit in ſpiritu ſctō ⁊ igne.
G Audete Dñica. iij.
in dño ſemꝑ: iteꝝ dico
gaudete: modeſtia ve-
ſtra nota ſit oībus hoībus dñs
ꝓpe eſt nihil ſolliciti ſitis: ſed ī
omī oratiōe petitiōes veſtre in-
noteſcāt apd̄ deū. ps̄. Benedi
xiſti dñe terrā tuā: avertiſti ca-
ptivitatē iacob. ſine Glia i ex.
A Urē tuā qs̄ Colle.
dñe ꝑcibus nr̄is acco
moda: et mentis nr̄e tene-
bras gr̄a tue viſitatiōis illu
ſtra. Qui vi. Ad Corin. iiij.
F Rēs. Sic nos exiſtimet
homo ut miniſtros xp̄i
⁊ diſpenſatores miſteriorū
dei. Hic iam querit̃ inter di
ſpēſatores: ut fidelis q̇s in-
veniat̃. Mihi aūt ꝓ minio
ē ut a vobis iudicer: aut ab
hūano die. Sed neqʒ meip
ſum iudico. Nihil enī mihi
ↄſcius ſum: ſed nō in h̄ iuſti
ficatus ſum. Qui aūt iudi-
cat me: dñs eſt. Itaqʒ noli
te ante tēpus iudicare: q̊ad
uſqʒ veniat dñs: q̇ ⁊ illumi
nabit abſcōdita tenebraꝝ:
⁊ manifeſtabit ↄſilia cordi-
um. Et tūc laus erit unicui
Qui ſedes ſu Gr. qʒ a deo.
per cherubim excita potētiā tuā
et veni. ℣. Qui regis iſrl̄ intē-
de qui deducis velut ovē ioſeph
Alla. ℣. Excita dñe poten-
tiā tuā ⁊ veni: ut ſalvos facias
I N il- S. Math. xi. nos.
lo tpe Cū audiſſet iohā
nes ī vinculis opa xp̄i: mit-
tens duos de diſcipulis ſu-
is ait illi. Tu es q̇ venturuſ
es: an aliū expectamuſ? Et
reſpōdēs ieſus ait illis. Eū
tes renūciate iohanni q̄ au
diſtis ⁊ vidiſtis. Ceci vidēt:
claudi ambulant: lepſi mū
dant̃: ſurdi audiūt mortui
reſurgūt: pauperes euāgeli-

ſanť. Et beatus eſt q̇ nō fue
rit ſcādaliſatus ĩ me. Illis
aũt abeũtibus: cepit ieſus
dicere ad turbaſ de iohāne
Quid exiſtis in deſertũ: vi-
dere harũdinē vēto agita-
tam: Sed q̇d exiſtis videre
hoīem mollibꝰ veſtitũ: Ec-
ce q̇ mollibꝰ veſtiunť: in do
mibꝰ regũ ſunt. Sed q̇d ex
iſtis: videre ꝓphetā: Etiā di
co vobis: ⁊ pluſq̃ ꝓphetam
Hic eſt enĩ de q̇ ſcriptuꝫ eſt.
Ecce mitto angelũ meũ an
te faciē tuā: q̇ preparabit vi
am tuā ante te. Credo dicit.
Benedixiſti dñe terrā Offe.
tuā: auertiſti captiuitatē iacob
remiſiſti iniquitatē plebis tue.
Deuotionis nr̃e tibi Sec.
q̃s dñe hoſtia iugiter im
moleť: q̇ ⁊ ſacra peragat in
ſtituta miſterij: et ſalutare
tuũ nobis mirabiliter ope
Dicite puſil Coīo. ret. P d.
lanimes ꝯfortamini ⁊ nolite ti
mere: ecce deꝰ nr̄ veniet ⁊ ſalua-
Imploramꝰ cōpl. bit nos.
dñe clementiā tuā: vt hec di
uina ſubſidia a vicijs expi-
atos ad feſta vētura nos p̃
parēt. P d. Feria. iiij. quat
tuor tēpoꝝ. Rorate celi. fo. ij

Nō dicit Dñs vobiſcũ. ſed
Oremꝰ. Flectamꝰ ge. Leuate
Preſta q̃s ops Colla.
deus: vt redemptionis
noſtre ventura ſolemnitas:
et preſentis vite nobis ſub-
ſidia conferat: ⁊ beatitudi-
nis premia largiať. Per d.
Lectio Eſaie ꝓphete. ij.
In diebꝰ illis. Dixit eſai
as propheta. Erit in nouiſ
ſimis diebꝰ p̄paratus mōs
domus dñi in verticeꝫ mō-
tium: et eleuabitur ſup col-
les: et fluent ad eũ oēs gen-
tes: ⁊ ibũt popl̃i multi: ⁊ di
cent. Venite aſcendamus
ad montē dñi: et ad domũ
dei iacob: ⁊ docebit nos vi-
as ſuas: ⁊ ambulabimus ĩ
ſemitis eius: qꝛ de ſyon exi
bit lex: et verbũ dñi de hie-
ruſalē Et iudicabit gentes
et arguet popl̃os multos:
et conflabũt gladios ſuos
in vomeres: ⁊ lanceas ſuas
in falces. Non leuabit gēs
contra gentē gladiũ: nec ex
ercebunť vltra ad prelium
Domus iacob venite ⁊ am
bulemus in lumine dei no
ſtri. Gradu. Tollite portas.
fol. ij. Hic dr Dñs vobiſcũ.

FEſtina quãſ dñe Coll.
ne tardaueris ⁊ auxiliũ
nobis ſupne virtutis ipen-
de: vt aduẽtus tui ꝯſolatio
nibꝰ ſubleuent̃: q̇ in tua cõ-
fidũt pietate. Ep̃la. Locu-
tus ẽ dñs ad ach. fo. ij. Gr.
Prope eſt dñs oĩbus inuocã-
tibus eũ: oĩbus qui inuocãt eũ
in veritate. ℣. Laudem dñi lo
quet̃ os meũ: et bñdicat oĩs ca-
ro nomen ſanctũ eius. Euãg.
Miſſus ẽ angelus ga. fo. ij.
Confortã Off. (ſine Credo.
mini ⁊ iã nolite timere: ecce eñi
deꝰ nr̃ retribuet iudiciũ: ipſe ve-
niet ⁊ ſaluos nos faciet. Sec.
Accepta tibi ſint dñe quãſ
nr̃a ieiunia: q̃ et expiando
nos tua grã dignos effici-
ant: ⁊ ad ſempiterna pmiſ-
ſa pducant. P dñm. Coiõ.
Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet fi-
liũ: ⁊ vocabit̃ nomẽ eiꝰ emanuel
Salutaris tui dñe Cõpl.
munere ſatiati: ſupplices te
dep̃camur: vt cuiꝰ letamur
guſtu: renouemur effectu.
P do. Feria ſexta.
PRope eſto dñe: ⁊ omẽs
vie tue veritas: initio
cognoui de teſtimonijs tuis: qꝛ
in eternũ tu es. Pš. Beati im̃a

culati in via: qui ambulant in
EXcita Colla. lege dñi.
quãſ dñe potẽtiã tuã
⁊ veni: vt hij q̇ in tua pieta-
te ꝯfidũt: ab oĩ citius ad-
uerſitate liberẽtur. Qui vi.
HLectõ Eſaie ꝓphete. xi.
Ec dicit dñs. Egredi
etur virga de radice ieſſe: et
flos de radice eius aſcendet
Et requieſcet ſup eũ ſpiritꝰ
dñi: ſpũs ſapientie ⁊ intelle
ctus: ſpũs ꝯſilij ⁊ fortitudi-
nis: ſpũs ſcientie ⁊ pietatis:
et replebit eũ ſpũs timoris
dñi. Non ſcd̃m viſionẽ ocu
loꝝ iudicabit: neq; ſcd̃; au-
ditũ auriũ arguet: ſed iudi
cabit i iuſticia pauperes: et
arguet in eq̇tate p manſue
tis terre. Et pcutiet terram
virga oris ſui: ⁊ ſpũ labioꝝ
ſuorũ interficiet impiũ. Et
erit iuſticia cingulũ lũborũ
eius: ⁊ fides cinctoriũ renũ
Oſtende nobis Grad. eius.
dñe miſcdiam tuã: et ſalutare
tuũ da nobis. ℣. Benedixiſti
dñe terrã tuã: auertiſti captiui
Tatem iacob. S. Lucã. j.
IN illo tpe Exurgẽs ma
ria abijt in mõtana cũ feſti
natiõe in ciuitatẽ iuda: ⁊ in

trauit in domū zacharie: et
ſalutauit eliſabeth. Et fac-
tū eſt ut audiuit ſalutatio-
nē marie eliſabeth: exulta
uit infans ī utero ei⁹. Et re-
pleta ē ſpūſancto eliſabeth
et exclamauit voce magna
et dixit. Benedicta tu inter
mulieres: ⁊ benedictus fru
ctus ventris tui. Et unde h̄
mihi: ut veniat mater dñi
mei ad me? Ecce enī ut fac-
ta eſt vox ſalutatiōis tue in
auribus meis: exultauit in
gaudio infans ī utero meo
Et beata es que credidiſti:
qm̄ pficient̄ in te ea q̄ dicta
ſunt tibi a dño. Et ait ma-
ria. Magnificat aīa mea
dñm: ⁊ exultauit ſpūs me⁹
in deo ſalutari meo Offer.
Deus tu cōuertēs viuificabis
nos: et plebs tua letabit̄ in te:
oſtēde nobis dñe miſericordiā
tuam: ⁊ ſalutare tuū da nobis.
Muneribꝰ nr̄is qs̄ Sec.
dñe pcibuſqꝫ ſuſceptis: et ce
leſtibꝰ nos mūda miſterijs
⁊ clemēter exaudi. P. Coīo
Ecce dñs veniet ⁊ oēs ſancti
eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux
Quī nos qs̄ Pſt. magna.
dñe ſacramēti libatio ſacra

reſtauret: ⁊ a vetuſtate pur
gatos in miſterij ſalutaris
faciat trāſire cōſortiū. P d.
Sabbto q̄tuor tpm
Veni et oſtēde nobis fa-
ciē tuā dñe q̄ ſedes ſup
cherubī: ⁊ ſalui erim⁹. ps. Qui
regis iſrl̄ intende: q̄ deducis ve
lut ouē ioſeph. Orem⁹. Flecta
Deus Colla. mus ge. Le.
q̄ cōſpicis q2 ex nr̄a pui-
tate affligimur: cōcede ppici
us: ut ex tua viſitatiōe cōſo-
lemur. Qui vi. Lctō Eſaie
In dieb⁹ illis. phe. xix.
Clamabunt filij iſrl̄ ad
dñm a facie tribulātis: ⁊ mit
tet eis ſaluatorē ⁊ ppugna-
torē q̄ liberet eos. Et cog-
noſcet dñs ab egypto: ⁊ co
gnoſcēt egyptij dñm ī die il
la: ⁊ colēt eū in hoſtijs ⁊ mu
neribꝰ ⁊ vota vouebūt dño
⁊ ſoluent. Et pcutiet dñs e-
gyptū plaga: ⁊ ſanabit eā:
et reuertent̄ ad dñm: ⁊ pla-
cabit̄ eis ⁊ ſanabit eos dñs
A ſummo ce Gr. deus nr̄.
lo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius
uſqꝫ ad ſummum eius. V. Celi
enarrāt gloriā dei: et opera ma
nuū ei⁹ annūciat firmamentū.
Orem⁹. Flectam⁹ ge. Leuare.

Concede quũs oṗs Coll.
deus: ut q̄ ſub peccati iu
go ex vetuſta ſeruitute dep
mimur: expectata vnigeni
ti filij tui noua natiuitate
liberemur. Qui tecũ. Lcc̄o

Hec dicit Eſa. ꝓphe. xxxv.
dñs deꝰ. Letabit̄ deſer
ta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitu
do: et florebit q̄ſi liliũ. Ger
minãs germinabit: ⁊ exulta
bit letabũda ⁊ laudãs Glo
ria libani data eſt ei: decor
carmeli et ſaron. Ipſi vide
bũt gloriã dñi: ⁊ decorẽ dei
nr̄i. Confortate manus diſ
ſolutas: ⁊ genua debilia ro
borate. Dicite puſillanimiſ
ↄfortamini: ⁊ nolite timere
Ecce deus nr̄ ultionẽ addu
cet retributiõis: deꝰ ipſe ve-
nit ⁊ ſaluabit nos. Tũc ape
rientur oculi cecoꝝ: ⁊ aures
ſurdoꝝ patebũt. Tũc ſaliet
ſicut ceruus claudꝰ. et apta
erit lingua mutoꝝ: q2 ſciſſe
ſunt ĩ deſerto aque: ⁊ torrẽ-
tes in ſolitudine: ⁊ q̄ erat a-
rida in ſtagnũ: et ſitiens in
fontes aq̄ꝝ. Ait dñs oṗs.

In ſole poſuit taberna Gr.
culũ ſuũ ⁊ ipſe tanq̄ ſpõſus pce
dẽs de thalamo ſuo. V. A ſum
mo celo egreſſio eiꝰ: ⁊ occurſus
eius vſq3 ad ſummũ eius. Ore
mus. Flectamus ge. Leuate.

Indignos nos q̄s Coll.
dñe famulos tuos: q̄s
actiõis ꝓprie culpa ↄtriſtat:
vnigeniti filij tui aduẽtu le
tifica: Qui tecũ. Lcc̄o Eſa.

Hec dicit dñs. ꝓphete. xl.
Sup̄ montẽ excelſum
aſcende tu q̄ euãgeliſas ſy-
on: exalta in fortitudine vo
cem tuã q̄ euãgeliſas hieru
ſalem. Exalta: noli timere.
Dic ciuitatibꝰ iude: ecce deꝰ
veſter: ecce dñs deus in for-
titudĩe veniet: ⁊ brachiũ eiꝰ
dñabit̄. Ecce merces eiꝰ cũ
eo: ⁊ opus illius coram illo
Sicut paſtor gregẽ ſuũ pa-
ſcet: in brachio ſuo ↄgrega
bit agnos: ⁊ ĩ ſinu ſuo leua
bit eos dñs deus nr̄ Grad.

Dñe deus virtutũ cõuerte nos
et oſtende faciem tuã ⁊ ſalui eri
mus. V. Excita dñe potẽtiam
tuã ⁊ veni ut ſaluos facias nos
Oremꝰ. Flectamꝰ ge. Leuate.

Preſta quũs oṗs Collẽ.
deus: ut filij tui vẽtura
ſolennitas: ⁊ p̄ſentis nobis
vite remedia ↄferat ⁊ p̄mia
eterna concedat. Qui tecũ.

H Ec Lectõ Eſa. ꝓphete. xlv
dicit dñs. Criſto meo cy
ro: cuius apphendi dexterã
ut ſubijciã ante faciẽ eius gẽ
tes: ⁊ doꝛſa regũ vertã. Et a
periã coꝛã eo ianuas ⁊ poꝛte
non claudẽtur. Ego ante te
ibo: ⁊ glorioſos terre humi-
liabo. Poꝛtas ereas cõterã:
et vectes ferreos confringã.
Et dabo tibi theſauros ab-
ſcõditos ⁊ archana ſecretoꝝ:
ut ſcias qꝛ ego dñs q̇ inuoco
nomen tuũ deus iſrael, ꝓpter
ſeruũ meũ iacob: ⁊ iſrael elec
tũ meũ. Et vocaui te nomi-
ne tuo: aſſimilaui te ⁊ nõ co-
gnouiſti me. Ego dñs et nõ
eſt amplius: extra me nõ eſt
deus. Accinxi te ⁊ nõ cogno
uiſti me: ut ſciant hij q̇ ab oꝛ
tu ſolis ⁊ q̇ ab occidente: qm̃
abſqꝫ me non eſt deus Ego
dñs: ⁊ nõ eſt alter. Foꝛmans
lucẽ: ⁊ creãs tenebꝛas Faciẽs
pacẽ: ⁊ creans malum. Ego
dñs: faciens oĩa hec. Roꝛate
celi deſup: ⁊ nubes pluãt iu-
ſtum. aperiat terra ⁊ germi-
net ſaluatoꝛẽ: ⁊ iuſticia oꝛiat
ſimul. Ego dñs creaui eum
Excita dñe potenciã tuã Gra.
et veni: ut ſaluos facias nos. V.

Qui regis iſrael intende: qui de
ducis velut ouẽ ioſeph: qui ſedes
ſup cherubin appare coꝛã effra-
im beniamĩ ⁊ manaſſe. Oremꝰ
Flectamus ge. Leuate. Colla.

P Reces popli tui qm̃s do
mine clemẽter exaudi: ut
q̇ iuſte pꝛo pctĩs noſtris affli
gimur: pietatis tue viſitacõe
ꝯſolemur. Qui viuis. Lectõ
I N diebꝰ Daniel. ꝓphe. iij
illis. Angelus dñi deſcẽ
dit cũ azaria: ⁊ ſocijs eius in
foꝛnacẽ. Et excuſſit flammã
ignis de foꝛnace: ⁊ fecit medi
um foꝛnacis quaſi ventũ ro
ris flantẽ. Flãma autẽ diffu-
ſa eſt ſup foꝛnacẽ cubitiſ qua
draginta nouẽ: ⁊ incẽdit q̊s
reperit iuxta foꝛnacẽ d̉ chal
deis miniſtros regis q̇ eã in-
cendebãt. Illos aũt omĩno
non tetigit ignis: neqꝫ cõtri-
ſtauit: nec quicq̃ moleſtie in
tulit. Tũc hij tres q̄ſi ex uno
oꝛe ymnũ dicebãt ⁊ magnifi
cabãt deũ in foꝛnace dicẽtes.
B Hymnus danie. ꝓphe. iij
Enedictus es dñe deus pa-
trũ noſtroꝝ Et laudabilis ⁊ glo
rioſus in ſecula. Et bñdictũ no
mẽ glie tue qđ eſt ſanctũ. Et lau
dabile ⁊ glorioſum in ſecla. Be

nedictus es in tēplo ſcō glīe tue.
Et lauda. Benedictus es ſuper
thꝛonū ſanctū regni tui Et lau.
Benedictus es ſuꝑ ſceptrū diui
nitatis tue Et lau. Benedictus
es qui ambulas ſuꝑ pēnas ven-
toꝝ. Et lau. Benedictus qui ſe
des ſuꝑ cherubin intuēs abiſſos
Et lau. Benedicāt te oēs ange
li ⁊ ſancti tui. Laudabilē ⁊ glori
oſum in ſecl'a. Benedicāt te celi
et terra: mare ⁊ oīa q̄ in eis ſunt.
Laudabilē ⁊ glo. Gloria patri
⁊ filio ⁊ ſpiritui ſcō: Laudabili
et glorioſo in ſecl'a. Sicut erat ī
principio ⁊ nūc ⁊ ſempˀ: ⁊ in ſecl'a
ſeculoꝝ amē. Laudabili. Bene
dictˀes. Et laudabil'. Dn̄s vo.
Deus q̇ tribˀ pueris Col.
mitigaſti flāmas igniū:
ꝯcede ꝓpiciˀ ut nos famulos
tuos nō exurat flāma vicioꝝ
Fr̄es. Ad theſſal. ij. Ꝑ d.
Rogamˀ vos ꝑ aduētū
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊ nr̄e ꝯgrega
tionis in ipſū: ut nō cito mo
ueamini a veſtro ſenſu: neqꝫ
terreamini neqꝫ ꝑ ſpiritū: ne
qꝫ ꝑ ſermonē: neqꝫ ꝑ ep'lam
tanꝗ per nos miſſam: q̄ſi in
ſtet dies dn̄i. Ne quis vos ſe
ducat ullo modo: qm̄ niſi ve
nerit diſceſſio primū: et reue
latus fuerit hō peccati filius
perditionis: q̇ aduerſat̄ ⁊ ex
tollit̄ ſupra omē qđ dicit̄ deˀ
Aut qđ colit̄: ita ut in tēplo
dei ſedeat: oſtendēs ſe tanꝗ
ſit deus. Non retinetis ꝙ cū
adhuc eſſem apud vos: dice
bā vobis. Et nūc q̇d detine-
at ſcitis: ut reuelet̄ in ſuo tp̄e
Nā myſteriū iā operat̄ iniq-
tatis tantū: ut q̇ tenet nūc te
neat donec đ medio fiat. Et
tūc reuelabitur ille iniquus:
quē dn̄s ieſus interficiet ſpū
oris ſui: ⁊ deſtruet illuſtrati-
one aduentus ſui. Tractus
Qui regis iſrael intende qui de
ducis velut ouē ioſeph ℣. Qui ſe
des ſuꝑ cherubin appare corā ef-
fraim beniamin et manaſſe. ℣.
Excita dn̄e potentiā tuā ⁊ veni:
ut ſaluos facias nos. S. Lucā
Anno quintodecimo iij.
imperij tiberij ceſaris: ꝓ
curāte pōtio pilato iudeā: te
trarcha aūt galilee herode:
philippo aūt fratre eiˀ tetrar
cha yturee ⁊ traconitidis re-
gionis: et liſania abyline te-
trarcha ſub pricipibus ſacer
dotū anna et caypha: factū
eſt verbū dn̄i ſuper iohannē
zacharie filiū in deſerto. Et

venit in oēm regionē iordanis predicās baptiſmū penitentie in remiſſionē peccatorū: ſicut ſcriptū eſt i libro ſermonū eſaie pphete. Vox clamātis in deſerto: parate viā dñi: rectas facite ſemitas ei⁹ Omnis vallis implebit: et ois mons et collis humiliabit: et erūt praua in directa et aſpera i vias planas. Et videbit ois caro ſalutare dei noſtri. Exulta ſatis filia ſyon Offer. pdica filia ieruſalē: ecce rex tuus venit tibi ſctūs et ſaluator. Sec. Sacrificijs pſentib⁹ dñe placatus itende: vt et deuotioni nre pficiāt et ſaluti. P. Coio. Exultauit vt gygas ad currendā viā a ſummo celo egreſſio ei⁹: et occurſus eius vſq; ad ſummū eius. Celi enarrant gloriā dei: et opa manuū eius annūciat firma Qms dñe de⁹ Cōpl. mentū. noſter: vt ſacroſctā miſteria que p reparatiōis nre munimine ptuliſti: et pſens nobis remediū eſſe facias et futurū Pō. Dñica qrta. Memento noſtri dñe i bñplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo: ad videndū in bonitate electoꝝ tuorū in letitia gētis tue vt lauderis cū hereditate tua. ps. Peccauimus cū patribus nris: iniuſte egimus et iniquitatē fecimus. Colla. Excita dñe qms potētiā tuā et veni: et magna nob vir tute ſuccurre: vt p auxilium gratie tue qd nra peccata ppediūt indulgētia tue ppitiationis acceleret. Qui cū. Ad hēs. Gau Philippen. iiij dete in dño ſemper: iterū dico gaudete. Modeſtia veſtra nota ſit oibus hoibus: dñs eīm prope eſt. Nihil ſolliciti ſitis: ſed in omī oratiōe et obſecratiōe cū gratiarū actione petitiōes veſtre inoteſcāt apud deū. Et pax dei q̄ exuperat oēm ſenſū: cuſtodiat corda vrā et intelligētias veſtras in xpo ieſu dño noſtro Gradu. Prope eſt dñs. fol. ij. Alla. ꝟ. Veni dñe et noli tardare relaxa facinora plebis tue. In illo tpe. S. Johā. j. Miſerūt iudei ab hieroſolimis ſacerdotes et leuitas ad iohannē: vt interrogarēt eū. Tu qs es? Et confeſſus ē et nō negauit. Et cōfeſſus eſt quia nō ſum ego xps. Et interrogauerunt eū. Quid er

go? Helyas es tu? Et dixit.
Nõ ſũ. Propheta es tu? Et
reſpõdit. Non. Dixerũt ġ ei.
Quis es: vt reſpõſum dem⁹
his q̇ miſerũt nos? Quid di
cis de teipſo? Ait. Ego vox
clamãtis in deſerto: dirigite
viá dñi: ſicut dixit eſaias ꝓ
pheta. Et q̇ miſſi fuerãt erãt
ex phariſeis Et interrogaue
runt eũ ꝛ dixerũt ei. Quid er
go baptizas: ſi tu nõ es xp̃s
neqꝫ helias: neqꝫ ꝓpheta? Re
ſpondit eis iohãnes dicens.
Ego baptizo in aqua: medi
us autẽ veſtrũ ſtetit quẽ vos
neſcitis. Ipſe ẽ q̇ poſt me vẽ
turus eſt: q̇ ante me fact⁹ eſt:
cuius ego non ſum dign⁹ vt
ſoluá eius corrigiá calciamẽ
ti. Hec in bethania facta ſũt
trans iordanẽ: vbi erat iohã
nes baptizans. Credo. Offer.
Aue maria grã plena dñs tecũ
bñdicta tu in mulieribus ꝛ bñdi
ctus fructus ventris tui. Secr.
Sacrificijs pñtibus qs̃ñus
dñe placatus intẽde: vt ꝛ de
uotioni nr̃e proficiãt ꝛ ſaluti
Ecce virgo cõcipiet Coio. Pd
ꝛ pariet filiũ: ꝛ vocabit nomẽ ei⁹
Sumptis Compl emanuel.
ſacris muneribus qs̃ dñe
vt cũ freqñtacõe myſterij cre
ſcat nr̃e ſalutis effectus. Pd.
Feria. iiij. Lcõ. ij. Pe. iij
Chariſſimi Vnũ hꝫ non
lateat vos: q̇a vn⁹ dies apd̃
dñm ſicut mille anni: ꝛ mille
anni ſicut vnus dies. Nõ tar
dat dñs promiſſis: ſed patiẽ
ter agit ꝓpter vos: nolẽs ali
q̃s perire: ſed oẽs ad penitẽ
tiam reuerti. Aduenit autẽ
dies dñi vt fur: ī quo celi ma
gno impetu trãſient: elemẽ
ta vero calore ſoluentur Cũ
hec igiť omĩa diſſoluẽda ſint
q̃les eſſe oportet vos in ſctis
cõuerſacõibus ꝛ pietatibus:
expectãtes: ꝛ ꝓperãtes in ad
uẽtum diei dei. p quẽ celi ar
dẽtes ſoluenť ꝛ elemẽta ignis
ardore tabeſcẽt. Nouos ꝯo
celos: ꝛ nouã terrã: ꝛ ꝓmiſſa
ipſius expectamus: in q̇bus
iuſticia habitat. Propter qđ
kariſſimi hꝫ expectãtes ſata
gite immacľat ieũueniri ī pace
In illo tpe Scd̃z Johã. i
Johãnes teſtimoniũ ꝓ
hibebat de dño: ꝛ clamabat
dicens Hic erat quẽ dixi: qui
poſt me vẽturus eſt ante me
factus eſt: q̇a prior me erat.
Et de plenitudie eius omẽs

nos accepim⁹ grãm pro grã
q̇a lex ꝑ moysen data ē: grã
⁊ veritas ꝑ ihm̄ xp̄m facta ē.
Deum nemo vidit unq̄: niſi
unigenitus filius q̇ eſt i ſinu
pr̄is. Scd̄m Johañ. j.
I Nitium euangelij ihesu
xp̄i filij dei: ſicut ſcriptū eſt in
eſaia ꝓpheta. Ecce mitto an
gelum meū: q̇ p̄parabit viā
tuā ante te. Vox clamātis in
deſerto parate viam dn̄i: rec
tas facite ſemitas eius. Fuit
iohānes in deſerto baptizās
⁊ p̄dicans baptiſmū penitē-
tie in remiſſionē peccatorū.
Et egrediebat̄ ad illū om̄is
iudee regio: ⁊ ierosolimite
vniuerſi: ⁊ baptizabātur ab
illo in iordane flumine: cōfi-
tētes peccata ſua. Et erat io
hānes veſtitus pilis camelo
rū: ⁊ zona pellicea circa lum-
bos eius. Locuſtas ⁊ mel ſil
ueſtre edebat: ⁊ p̄dicabat: di
cens. Venit fortior me poſt
me: cuius nō ſum dignus p-
cumbens ſoluere corrigiam
calciamentoꝝ eius. Ego ba
ptizo vos in aqua: ille vero ba
ptizabit vos i ſpū ſcō.
In vigilia natiuita-
H Odie ſcietis q: tis dn̄i.
veniet dn̄s ⁊ ſaluabit vos: ⁊ mãe
videbitis gl'iam ei⁹. Ps. Dn̄i eſt
terra ⁊ plenitudo eius: orbis terra
rum: ⁊ vniuerſi qui habitāt in eo
ſine Gl'ia in excel. Collc̄a.
D Eus q̇ nos redemptōis
nr̄e annua expectacōne letifi
cas p̄ſta: ut unigenitū tuum
quē redeptorē leti ſuſcipim⁹
venientē q̇z iudicem ſecuri vi
deamus: Dn̄m n. ie. Lc̄o E
H Ec dicit ſaie ꝓphete. lxij.
dn̄s: propter ſyon nō ta
cebo: ⁊ ꝓpter iheruſalē nō q̇e-
ſcam donec egrediat̄ ut ſplē-
dor iuſtus ei⁹: ⁊ ſaluator eiuſ
ut lampas accendat̄. Et vi-
debūt gētes iuſtū tuū: ⁊ cun
cti reges inclytū tuū. Et vo-
cabitur tibi nomē nouū: qd̄
os dn̄i nomiauit. Et eris co
rona gl'ie in manu dn̄i: ⁊ dia
dema regni in manu dei tui
Non vocaberis ultra dereli
cta: ⁊ terra tua nō vocabitur
amplius deſolata. Sed vo-
caberis volūtas mea in ea: ⁊
terra tua inhabitabit̄: q̇a cō
placuit dn̄o i te. Ad Roma
P Aulus ſeruus ie nos. j.
ſu chriſti: vocat⁹ apoſto-
lus: ſegregatus in euāgeliū
dei: qd̄ ante ꝓmiſerat ꝑ ꝓphe

tas ſuos ĩ ſcripturis ſctis de
filio ſuo: q̇ fact⁹ ẽ ei ex ſemĩe
dauid ſcd̃m carnẽ: q̇ p̄deſti-
nat⁹ ẽ fili⁹ dei in ꝟtute ſcd̃m
ſpũ ſctificatõis ex reſurrecti
one mortuoꝝ ieſu chriſti dñi
nr̃i: p quẽ accepim⁹ gratiã et
apl̃atũ ad obediẽdũ fidei in
oib⁹ gẽtib⁹ p noĩe ei⁹. in q̇b⁹
eſtis ⁊ voſ vocati ieſu xp̄i dñi
Hodie ſcietis q꞉ veni Gr. nr̃i.
et dñs ⁊ ſaluabit vos: ⁊ mane vi-
debitis gl̃iam ei⁹. V. Qui regis
iſrl̃ intẽde q̇ deducis velut ouem
ioſeph qui ſedes ſup cherubin ap
pare corã effraim beniamin ⁊ ma
Cum Scd̃z math. i. naſſe.
eſſet deſpõſata mater ie-
ſu maria ioſeph: anteꝗ̃ cõue
nirẽt iuenta ẽ in vtero habẽſ
ꝺ ſpũſctõ. Joſeph aũt vir ei⁹
cũ eſſet iuſtus ⁊ nollet eã tra-
ducere: voluit occulte dimit-
tere eã. Hec aũt eo cogitãte:
ecce angelus dñi in ſõnis ap
paruit ei dicens. Joſeph fili
dauid noli timere accipe ma
riã ꝯiugẽ tuã. Qꝺ enĩ i ea na
tũ eſt: de ſpũſctõ ẽ. Pariet au
tẽ filiũ: ⁊ vocabis nomẽ ei⁹ ie
ſum. Ipſe enĩ ſaluũ faciet po
pulũ ſuũ a pctĩs eoꝝ. Offer.
Tollite portas principes vr̃as:
⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ in-
Da nobis Sec. troibit rex gl̃ie.
q̃ſ oꝑs de⁹: vt ſicut adorã-
da filij tui natalitia preueni-
mus: ſic ei⁹ munera capiam⁹
ſempiterna gaudẽtes. Peũ.
Reuelabiť gl̃ia dñi ⁊ vi Coio.
debit oĩs caro ſalutare dei nr̃i.
Da nobis q̃s dñe vnige Copl.
niti filij tui recẽſita natiuita-
te reſpirare: cui⁹ celeſti myſte
rio paſcimur ⁊ potamur. P.
In gallicantu Intr.
Domin⁹ dixit ad me fili⁹
me⁹ es tu ego hodie genui
te. Ps. Quare fremuerũt gẽtes ⁊
ppl̃i meditati ſunt inania. Gl̃ia ĩ
Deus q̇ hãc ſacra Col. ex.
tiſſimã noctẽ veri luminis
feciſti illuſtratiõe clareſcere:
da q̃ſ vt cui⁹ lucis myſteria
ĩ terra cognouim⁹: eius q̊q꞉
gaudijs in celo pfruamur.
Qui te. Lctõ yſaie ꝓphe. ix.
Et dicit dñs. Populus gẽ
tiũ q̇ ambulabat in tene
bris vidit lucẽ magnã: habi-
tãtib⁹ in regiõe vmbre mor-
tis lux orta ẽ eis. Paruul⁹ enĩ
nat⁹ ẽ nobis: ⁊ fili⁹ datus ẽ nobis
Et factus eſt principatus ei⁹
ſup humeꝝ ei⁹: ⁊ vocabiť no
mẽ ei⁹ admirabilis cõſiliari⁹

deꝰ fortis: pater futuri ſeculi
princeps pacis. Multiplica-
bitᷣ eius imperiũ: ⁊ pacis nõ
erit finis. Sup ſoliũ dauid ⁊
ſup regnũ eiꝰ ſedebit: ut ꝯfir
met ⁊ corroboret illud ĩ iudi
cio ⁊ iuſticia: amodo et uſqȝ ĩ
ſempiternũ. Ad Thitum. ij.

Ariſſime Apparuit grã
dei ⁊ ſaluatoris nr̃i omĩ
bus hoĩbus erudiẽs nos: ut
abnegãtes ĩpietatẽ et ſecula
ria deſideria: ſobrie ⁊ iuſte et
pie viuamus in hͦ ſeclo: expe
ctantes beatã ſpẽ ⁊ aduentũ
glorie magni dei: et ſaluato
ris nr̃i ieſu xp̄i. Qui dedit ſe-
metipſum ꝓ nobis ut nosre
dimeret ab omni iniq̃tate et
mũdaret ſibi populũ accep-
tabilẽ: ſectatorẽ bonoꝝ ope-
rũ. Hec loquere ⁊ exhortare:
in xp̄o ieſu dñ̃o nr̃o. Grad.

Tecũ pricipiũ in die ṽtutis tue
in ſplendoribus ſanctoꝝ ex utero
ante luciferũ genui te. ℣. Dixit
dñ̃s dñ̃o meo: ſede a dextris me-
is donec ponã inimicos tuos ſca
bellum pedũ tuoꝝ. Alleluia. ℣.
Dñ̃s dixit ad me: filius meus es
tu ego hodie genui te. Seq̃ntia

Grates nunc oẽs reddamus
dñ̃o deo: qui ſua natiuitate
nos liberauit de dyabolica pote
ſtate. Huic oportet ut canamus
cũ angelis ſemꝑ gloria ĩ excelſis

In illo tp̄e Exijt S. Lu. ij
edictũ a ceſare auguſto:
ut deſcriberetᷣ uniuerſus or-
bis. Hec deſcriptio prima fa
cta eſt ſub p̄ſide ſyrie cyrino.
Et ibãt oẽs ut ꝓfiterẽtur ſin-
guli in ſuã ciuitatē. Aſcẽdit
aũt ⁊ ioſeph a galilea de ciui
tate nazareth in iudeã ciuita
tẽ dauid q̃ vocatᷣ bethleẽ: eo
ꝙ eſſet de domo ⁊ familia da
uid: ut ꝓfiteretᷣ cũ maria de-
ſpõſata ſibi uxore pregnãte
Factũ eſt aũt cũ eſſent ibi: im
pleti ſũt dies ut pareret: ⁊ pe
perit filiũ ſuũ primogenitũ:
et pannis eũ inuoluit: ⁊ recli
nauit eũ in preſepio: qꝛ non
erat ei locus ĩ diuerſorio. Et
paſtores erant in regione ea
dẽ: vigilantes ⁊ cuſtodientes
vigilias noctis ſup̄ gregem
ſuũ. Et ecce angelus dñ̃i ſte-
tit iuxta illos: et claritas dei
circũfulſit illos ⁊ timuerũt ti
more magno. Et dixit illis
angelus. Nolite timere: ecce
eñ̃i euãgeliſo vobis gaudiũ
magnũ qđ erit oĩ ꝑplo: qꝛ na
tus eſt vobis hodie ſaluator

mūdi q̄ eſt xp̄s dn̄s i ciuitate
dauid. Et hoc vobis ſignū.
Inuenietis infantē pannis
inuolutū ꝛ poſitū in p̄ſepio.
Et ſubito facta ē cū angelo
mlˀtitudo milicie celeſtis lau-
dantiū deū ꝛ dicentiū: Gl̄ia i
altiſſimis deo: ꝛ in terra pax
hominibꝰ bone voluntatis.
Letent̄ celi ꝛ ex- Offer. Credo.
ultet terra. Ante faciē dn̄i qm̄ ve
nit. ℣. Cātate dn̄o cāticū nouū
cātate dn̄o oīs terra. Ante faciē
℣. Cantate dn̄o ꝛ bn̄dicite nomē
eius bene nūciate de die in diē ſa-
Acce Secr. lutare eiꝰ. Ante fac.
pta ſit tibi dn̄e qs̄ hodier-
ne feſtiuitatiſ oblatio: vt tua
grā largiente p̄ hec ſacroſctā
cōmercia in illiꝰ inueniamur
forma in q̄ tecū ē nr̄a ſubſtā-
tia ih̄s xp̄s filiꝰ tuus. Qui te.
In ſplendoribus ſctōꝝ Coio.
ex vtero ante luciferum genui te
Initiū ſcti euāgelij ſcd'z Ma
Liber gn̄ationis theū. i.
ieſu xp̄i filij dauid filij a-
braā. Abraam genuit yſaac
yſaac aūt genuit iacob. Ia-
cob aūt genuit iudam ꝛ frēs
eiꝰ. Iudas aūt genuit pha-
res ꝛ zarā d̄ thamar. Phares
aūt genuit eſrom: eſrom au
tē genuit aram: arā autē ge-
nuit aminadab: aminadab
aūt genuit naaſon. Naaſon
aūt genuit ſalmon: ſalmon
aūt genuit boos d̄ raab: bo
os aūt genuit obeth ex ruth
Obeth aūt genuit ieſſe: ieſſe
aūt genuit dauid regē. Da-
uid autē rex genuit ſalomo-
nē ex ea q̄ fuit vrie. Salomō
aūt genuit roboam: roboā
aūt genuit abiā. Abia autē
genuit aſa: Aſa autē genuit
ioſaphat: ioſaphat autē ge-
nuit ioram. iorā aūt genuit
oziam: ozias aūt genuit ioa
than. Ioathan autē genuit
achas. achas aūt genuit eze-
chiā: ezechias aūt genuit ma
naſſen. Manaſſes aūt genu
it amon: amō aūt genuit io-
ziā: iozias autē genuit iecho-
niā ꝛ frēs eiꝰ in trāſmigratio
nē babilōis. Et poſt trāſmi-
grationē babilonis iechoni
as genuit ſalathiel. Salathi
el aūt genuit zorobabel: zo-
robabel autē genuit abiud.
Abiud aūt genuit eliachim
Eliachim autē genuit azor.
Azor aūt genuit ſadoch: ſa-
doch aūt genuit achim. achī
aūt genuit eliud. Eliud autē

genuit eleazar. Eleazar autē genuit mathan: mathā aūt genuit iacob: iacob autē genuit ioſeph virū marie. De q̄ nat⁹ eſt ieſus q̄ vocat̄ xp̄s. O a nobis q̄s dn̄e Coplē. deus noſter: ut qui natiuitatē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i nos frequētare gaudemus: dignis conuerſationib⁹ ad eius mereamur puenire conſortiū. Qui tecū. In ortu ſolis ad miſſā

Lux fulgebit ho Intr. die ſup nos q2 natus eſt nobis dn̄s: ⁊ vocabit̄ admirabilis deus: princeps pacis pater futuri ſeculi cui⁹ regni non erit finis. ps. Dn̄s regnauit decorē indutus eſt: indutus eſt dn̄s fortitudinē ⁊ precinxit ſe virtute.

Da q̄s ōps deus Coll. ut q̄ noua incarnati verbi tui luce pfundimur hoc in noſtro reſplendeat ope qđ p fidē fulget in mēte. P eundē. Eodē die anaſtaſie martyris

Da q̄s ōps deus Coll. ut q̄ beate anaſtaſie martyris tue ſolēnia colimus: ei⁹ apd̄ te patrocinia ſentiam⁹. P do. Lectio yſaie pphete. lxi

Hec dicit dn̄s. Spirit⁹ domini ſup me: eo q᷑ unxerit me ad annunciandū māſuetis miſit me: ut mederer cōtritos corde: ⁊ p̄dicarē captiuis indulgētiā ⁊ clauſis aptionē: ut p̄dicarē annū placabilē dn̄o ⁊ diē ultiōis deo nr̄o ut cōſolarer oēs lugentes: et ponerem fortitudinē lugentibus ſyon ⁊ darē eis coronā p cinere: oleū gaudij p luctu palliū laudis p ſpiritu meroris. Et vocabunt̄ in ea fortes iuſticie: plātatio dn̄i ad glorificandū. Ecce dn̄s auditū fecit in extremis terre. Dicite filie ſyon: ecce ſaluator tu⁹ venit. ecce merces eius cū eo: et opus illi⁹ corā illo. Et vocabūt eos populus ſanctus: redēpti a dn̄o deo noſtro. Ad

Chariſſime. ap Thitū. iij. Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris dei nr̄i: nō ex operibus iuſticie q̄ fecimus nos: ſed ſcđm ſuā miſericordiā ſaluos nos fecit p lauacrum regenerationis ⁊ renouatiōis ſpiritusſancti quē effudit in nos abunde: per ieſum chriſtū ſaluatorē noſtrū ut iuſtificati gratia ipſius heredes ſimus ſcđm ſpem vite eterne: in xp̄o ieſu dn̄o nr̄o.

Benedictus qui venit in Gr.
noīe dñi: de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis
V. A dño factū eſt iſtud: ⁊ eſt mi
rabile in oculis nr̄is. Allia. V.
Dñs regnauit decorē induit: in-
duit dñs fortitudinē ⁊ p̄cinxit ſe
Eya recola Seqn. virtute.
mus laudibus pijs digna.
Huius diei carmina in q̄ nobis
lux orit̄ gratiſſima. Noctis inte
rit nebula pereūt noſtri criminiſ
vmbracula. Hodie ſecl'o maris
ſtella eſt enixa noue ſalutis gau-
dia. Quē tremūt baratra: mors
cruenta pauet ipſa a quo peribit
mortua. Gemit capta peſtis an
tiqua coluber liuid⁹ p̄dit ſpolia.
Homo lapſus ouis abducta re
uocat̄ ad eterna gaudia. Gau-
dēt in hac die agmīa angelorꝫ ce
leſtia. Quia erat dragma deci-
ma perdita ⁊ eſt inuenta. O cul
pa nimiū btā qua redēpta eſt na
tura. De⁹ qui creauit oīa naſcit̄
ex femia. Mirabilis natura mi
rifice īduta: aſſumēs qđ nō erat
manens qđ erat. Induit̄ natu-
ra diuinitas humana quis audi
uit talia: dic rogo facta. Quere
re venerat paſtor pi⁹ qđ perierat
Induit galeā certat vt miles ar
matura. Proſtrat⁹ in ſua p̄pria
ruit hoſtis ſpicula auferunt̄ tela
In quib⁹ fidebat diuiſa ſunt il
lius ſpolia capta p̄da ſua. Chri
ſti pugna fortiſſima: ſalus nr̄a ē
vera. Qui nos ſuā ad patriā du
xit poſt victoriā. In q̄ ſibi laus
Iſ S. Lucā. ij. eſt eterna.
Illo tpe. Paſtores loque-
bant̄ adinuicē. Tranſeam⁹
vſqꝫ bethleē: et videamus h̄
verbū qđ factum eſt: qđ dñs
oſtendit nob̄. Et venerūt fe-
ſtinātes: et inuenerūt mariā
et ioſeph: ⁊ infantē poſitū in
preſepio Vidētes aūt cogno
uerūt de verbo: qđ dictū erat
illis de puero h̄. Et oēs q̄ au
dierūt mirati ſunt: ⁊ de his q̄
dicta erāt a paſtoribuſ ad ip
ſos. Maria aūt cōſeruabat
oīa verba hec: ꝯferens in cor
de ſuo. Et reuerſi ſunt paſto
res glorificantes ⁊ laudātes
deū in oībus q̄ audierāt ⁊ vi
derāt ſicut dictū eſt ad illos.
Deus enī firmauit orbē Offe.
terre qui nō cōmouebit̄ parata ſe
des tua ex tūc: a ſecl'o tu es. Sec.
Munera nr̄a q̄s dñe na-
tiuitatis hodierne miſterijs
apta p̄ueniāt vt ſicut homo
genitus idē refulſit deus: ſic
nob̄ hec terrena ſubſtātia cō
ferat qđ diuinū eſt. Peund.

S uſcipe qm̄s dn̄e muneꝛa dignanter oblata: ⁊ beate anaſtaſie ſuffragātibus meritis ad nr̄e ſalutis auxilium ꝑuenire cōcede. P dn̄m. **Alia**

Co͞io E xulta filia ſyon lauda filia herusalē ecce rex tuus venit ſanctus ⁊ ſaluatoꝛ mūdi. **Cōpl.**

H uius nos dn̄e ſacramenti nouitas ſemꝑ inſtauret: cuiꝰ natiuitas ſingularis humanā repulit vetuſtatem. **Alia**

S atiaſti dn̄e familiā tuam muneribus ſacris eius qm̄s ſemꝑ interuētione nos refoue cuiꝰ ſolēnia celebramꝰ. P do. **Ad ſummā miſſā Intr.**

P Uer natꝰ eſt nobis: ⁊ filius datus eſt nobis: cuius imperium ſuꝑ humerū eius: ⁊ vocabit̄ nomē eius magni ꝯſilij angelus. **Ps.** Cantate dn̄o canticū nouū: qꝛ mirabilia fecit. Gloꝛia in excelſis. **Colle.**

C Oncede qm̄s oṗs deꝰ: vt nos vnigeniti tui noua ꝑ carnē natiuitas liberet q̄s ſub pct̄i iugo vetuſta ſeruitꝰ tenet. P. **Lectō yſaie .p. iij**

H Ec dicit dn̄s, ꝓpter hoc ſciet ꝑpl'us meus nomē meum in die illa: qꝛ ego ipſe q̄ loquebar ecce aſſū. Quā pulchri ſupꝛa montes pedes annunciantis ⁊ p̄dicantis pacē annunciātis bonū: p̄dicātis ſalutē: dicētis ſyon regnabit deus tuus: vox ſpeculatoꝝ tuoꝝ. Leuauerūt vocē: ſimul laudabūt: qꝛ oculo ad oculū videbunt: cū cōuerterit dn̄s ſyon. Gaudete ⁊ laudate ſimul deſerta hieruſalē: qꝛ ꝯſolatꝰ eſt dn̄s populū ſuū ⁊ redemit hieruſalē. Parauit dominus bꝛachiū ſanctū ſuū ī oculis oīm gentiū ⁊ videbūt oēs fines terre ſalutare dei nr̄i.

F Ratres **Ad Heb. j.** Multipharia ʒ multiſqʒ modis olim deus loquens patribꝰ in ꝓphetis: nouiſſime diebꝰ iſtis locutus eſt nobis in filio: quē conſtituit heredem vniuerſoꝝ: per queʒ fecit ⁊ ſecula. Qui cū ſit ſplendoꝛ gloꝛie ⁊ figura ſubſtātie eius: poꝛtanſqʒ oīa verbo virtutis ſue: purgationē peccatoꝝ faciens: ſedet ad dexteram maieſtatis in excelſis. Tāto melioꝛ angelis effectꝰ

quāto differentius ꝑ illis no
men hereditauit. Cui eñ di-
xit aliqñ angeloꝝ: filius me
us es tu: ego hodie genui te.
Et rurſū. Ego ero illi in pa-
trē: ⁊ ipſe erit mihi in filium.
Et cū iteꝝ introducit primo
genitū in orbem terre dicit.
Et adorēt eū oēs angeli dei.
Et ad angelos quideꝫ dicit.
Qui facit angelos ſuos ſpi-
ritus: ⁊ miniſtros ſuos flam
mam ignis. Ad filium aūt.
Thronus tuus deus in ſclm
ſeculi: virga equitatis virga
regni tui. Dilexiſti iuſticiā: ⁊
odiſti iniquitatē: propterea
vnxit te deus deꝰ tuus oleo
exultationis pre participibꝰ
tuis. Et tu in principio dñe
terrā fundaſti ⁊ opa manuū
tuaꝝ ſunt celi. Ipſi peribūt:
tu autē ꝑmanebis: et oēs vt
veſtimētū veteraſcēt: et velut
amictū mutabis eos: ⁊ mu-
tabunt. Tu aūt idem ipſe es
⁊ anni tui nō deficient. Gꝛ.
Viderūt oēs fines terre ſaluta-
re dei noſtri: iubilate deo omnis
terra. ℣. Notū fecit dñs ſalutare
ſuū ante ꝯſpectū gētiū reuela-
uit iuſticiā ſuā. Alla. ℣. Dies
ſanctificatꝰ illuxit nobis: venite
gētes ⁊ adorate dñm qꝛ hodie de
ſcēdit lux magna ſuper terram.

Natus ante ſecl'a dei Seqn.
filiꝰ inuiſibilis interminus.
Per quē fit machina celi ⁊ terre
maris ⁊ in his degētiū. Per quē
dies ⁊ hore labāt ⁊ ſe iteꝝ recipro
cant. Quē angeli in arce poli vo
ce ꝯſona ſemꝑ canūt. Hic corpꝰ
aſſūpſerat fragile ſine labe origi
nalis criminis de carne marie vir-
ginis: q̄ primi parētis culpā eue
qꝫ laſciuiā tergeret. Hoc pñſens
diecula loquit: ꝑlucida adaucta
lōgitudine quod ſol verus radio
ſui luminis vetuſtas mūdi depu
lerit genitus tenebras. Nec nox
vacat noui ſideris luce: qđ ma-
gorū oculos terruit ſcios. Nec
gregū magiſtris defuit lumē q̄s
perſtrinxit claritas militū dei.
Gaude dei genitrix quā circum
ſtāt obſtetricū vice ꝯcinnētes an
geli gl'iam deo. Chriſte pr̄is vni
ce qui humanā nr̄i cauſa formā
aſſumpſiſti: refoue ſupplices tu-
os. Et quoꝝ participē te fore di
gnatus es ieſu dignanter eoꝝ ſu
ſcipe pces. Vt ipſos diuinitatis
tue participes deus facere digne
ris vnice dei. Initiū ſcti euan
gelij ſcdm Jo. j.
In principio erat verbū. Et ver-

bum erat apud deū: et deus erat verbū. Hoc erat in principio apud deū. Oīa p ipſuȝ facta ſunt: ⁊ ſine ipo factū eſt nihil. Quod factū eſt in ipſo vita erat: et vita erat lux hominū: ⁊ lux in tenebris lucet: ⁊ tenebre eā nō cōprehēderūt Fuit hō miſſus a deo cui nomē erat iohānes. Hic venit ī teſtimoniū: vt teſtimoniū phiberet de lumine: vt oēs crederēt p illū. Nō erat ille lux: ſed vt teſtimoniū phiberet ď lumine. Erat lux vera q̄ illuminat omnē hominē venientē in hūc mundū. In mūdo erat: et mundus p ipſum factus eſt: ⁊ mundus eū nō cognouit. In ppria venit: et ſui eū nō receperūt. Quotqt autē receperunt eū: dedit eis poteſtatē filios dei fieri: his qui credūt in noīe eius. Qui nō ex ſanguinib⁹: neqȝ ex voluntate carnis: neqȝ ex volūtate viri: ſed ex deo nati ſunt. Et verbū caro factū eſt: et habitauit ī nobis. Et vidim⁹ gloriā eius: gliam q̄ſi vnigeniti a patre. Plenū grā ⁊ vitate. Offer. Tui ſunt celi: ⁊ tua eſt terra: orbē terraꝝ ⁊ plenitudinē eius tu fūdaſti: iuſticia ⁊ iudiciū Obla Sec. pparatio ſedis tue. ta dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate ſanctifica: noſqȝ a pctōꝝ nr̄oꝝ maculis emūda. Per. Uide Coio. eun. Uiderunt oēs fines terre ſalutare dei Preſta qs̄ ops Cōple. nr̄. deus: vt nat⁹ hodie ſaluator mūdi: ſicut diuine nobis generatiōis eſt auctor: ita ⁊ īmortalitatis ſit ipſe largitor Qui te. Stephani pthomartyris Intro.

Etenim ſedērūt principes: ⁊ aduerſū me loquebanť: ⁊ iniq perſecuti ſunt me: adiuua me dñe deus meus: q: ſeruus tuus exercebať in iuſtificatiōib⁹ tuis. ps. Beati imaculati in via qui ambulant in lege dñi. Colle.

Da nobis qs̄ dñe imitari quod colimus: vt diſcam⁹ et inimicos diligere: q: eius natalitia celebramus: q̄ nouit etiā propſecutoribus exorare. Dñm. Lectio actuū aplōꝝ. vi. ⁊ vii

In diebus illis. Stephanus plenuſ gratia ⁊ fortitudie: faciebat pdigia ⁊ ſigna magna in populo. Surrexerūt aūt quidā de ſinagoga q̄ appellabatur

libertinoꝝ ⁊ cyrenẽſiũ ⁊ alex-
andrinoꝝ ⁊ eoꝝ qui erãt a ci
licia ⁊ aſia diſputantes cũ ſte
phano. Et nõ poterãt reſiſte
re ſapiẽtie eius ⁊ ſpiritui q̀ lo
quebat̃. Audiẽtes autẽ hec:
diſſecabant̃ cordibus ſuis: ⁊
ſtridebant dẽtibus in eũ. Cũ
autẽ eſſet ſtephanus plenus
ſpũſctõ: intẽdẽs in celũ vidit
gloriã dei ⁊ ieſum ſtantem a
dextris dei: ⁊ ait. Ecce video
celos aptos: ⁊ filiũ hoĩs ſtan
tẽ a dextris virtutis dei. Ex-
clamãtes aũt voce magna:
cõtinuerũt aures ſuas: ⁊ im-
petũ fecerũt vnanimiter ĩ eũ.
Et eijciẽtes eũ extra ciuitatẽ:
lapidabant. Et teſtes depo-
ſuerũt veſtimenta ſua ſecus
pedes adoleſcẽtis q̀ vocabat̃
ſaulus. Et lapidabãt ſtepha
nũ inuocantẽ ⁊ dicentẽ: dñe
ieſu: ſuſcipe ſpiritũ meũ. Po
ſitis aũt genib⁹ clamauit vo
ce magna dicẽs: Dñe ne ſta-
tuas illis hoc peccatũ. Et cũ
h̄ dixiſſet: obdormiuit ĩ dño.
Sederũt principes ⁊ ad- Grad.
uerſum me loquebant̃: ⁊ iniqui ꝑ
ſecuti ſunt me. ℣. Adiuua me do
mine deus meus: ſaluũ me fac ꝓ-
pter miſericordiã tuã. Alla. ℣.

Ecce inquit ſtephanus video ce-
los apertos ⁊ ieſum ſtantẽ a dex-
tris virtutis dei. Sequẽ.
Hanc cõcordi famulatu cola
mus ſolennitatẽ. Auctoris illi⁹
exẽplo docti benigno. Pro pſe-
cutorũ p̃cantis fraude ſuoꝝ. O
ſtephane ſignifer regis ſũmi bo-
ne nos exaudi. Proficue qui es
ꝑ tuis exauditus inimicis. Sau
lus tuis p̃cib⁹ ſtephane te q̈ndaꝫ
pſecutus xp̃o credit. Et tecũ tri-
pudiat in regno: cui nullus pſe-
cutor appropiquat. Nos ꝓ inde
nos ſupplices ad te clamãtes et
p̃cibus te pulſantes. Oratio ſan
ctiſſima nos tua ſemꝑ ↄciliet deo
nr̃o. Te petrus xp̃i miniſtrũ ſta
tuit: tu petro normam credendi
altruis: ad dextrã ſummi patris
oſtendendo quẽ plebs furẽs cru-
cifixit. Te ſibi xp̃s elegit ſtepha
ne: per quẽ fideles ſuos corrobo-
ret: ſe ſibi interrogatus ſaxoꝝ ſo-
latio manifeſtans. Nunc inter
inclytas martyrũ purpurat̃ cho
ruſcas coronat⁹. Scdꝫ math.
In illo tpe. Dicebat ie- xiij.
ſus turbis iudeoꝝ ⁊ prin
cipibus ſacerdotũ. Ecce ego
mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapi
entes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occi-
detis ⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis fla

gellabitis in ſinagogis vr̃is et perſequemini de ciuitate in ciuitate: vt veniat ſup vos oĩs ſanguis iuſtus qui effuſus ẽ ſup terrã a ſanguine abel iuſti uſq3 ad ſanguinẽ zacharie filij barachie: quẽ occidiſtis inter templũ et altare. Amen dico vobis: veniẽt hec oĩa ſup generationẽ iſtã. Hieruſalẽ hieruſalẽ q̃ occidis ꝓphetas: et lapidas eos qui ad te miſſi ſunt. Quotiẽs volui cõgregare filios tuos: queadmodũ gallina cõgregat pullos ſuos ſub alas: et noluiſti. Ecce relinquet̃ vobis dom9 vr̃a deſerta. Dico aũt vobis nõ me videbitis amodo: donec dicatis. B̃ndictus qui venit in noĩe dñi. Elege Offertoriũ apoſtoli ſtephanũ leuitã plenũ fide et ſpũſancto: quẽ lapidauerũt iudei orantẽ et dicentẽ: dñe ieſu accipe ſpiritũ meũ. Secreta

Suſcipe dñe munera ꝓ tuorũ cõmemoratione ſanctorũ vt ſicut illos paſſio glorioſos ita deuotio nos reddat innocuos. ꝑ dñm. Coĩo. Video celos apertos et ieſum ſtantẽ a dextris virtutis dei: dñe ieſu accipe ſpiritũ meũ et ne ſtatuas illis hoc peccatũ quia neſciũt quid faciunt. Auxilient̃ nobis dñe Cõpl'. ſumpta miſteria: et intercedẽte beato ſtephano ꝓthomartyre tuo ſempiterna nos ꝓtectione confirment. ꝑ dñm.

Johãnis apl'i et euã. Intro.

In medio eccleſie aperuit os eius et impleuit eũ dñs ſpũ ſapiẽtie et intellectus: ſtola glorie induit eũ. ps Bonũ eſt cõfiteri dño et pſallere noĩ tuo altiſſime. Colle. Eccleſiam tuã qs dñe benignus illuſtra vt beati iohãnis apl'i tui et euãgeliſte illuminata doctrinis ad dona perueniat ſempiterna. ꝑ d. Lcõ libri ſapientie. Eccl. xv. Qui timet deũ: faciet bona. Et q̃ tinens eſt iuſticie apprehẽdet illã: et obuiabit illi quaſi mater honorificata. Cibabit illũ pane vite et intellect9: et aq̃ ſapiẽtie ſalutaris potabit illũ. Et firmabit̃ in illo: et non flectet̃: et cõtinebit illũ: et nõ cõfundet̃: et exaltabit illũ apud ꝓximos ſuos. In medio eccleſie aperiet os eius: et implebit eũ ſpũ ſapientie et intellectus: et ſtola glie induet eum. Jocunditatẽ et exultationez

theſauriſabit ſuꝑ eũ: et noīe
eterno hereditabit illũ dñs
E xijt ſer Grad. Deus noſter.
mo inter fratres: ꝙ diſcipulus il
le nõ moriť. ℣. Sed ſic volo eum
manere donec veniã: tu me ſeq̃re
A lla. ℣. Hic eſt diſcipulus ille
qui teſtimonium ꝑhibet de his: ⁊
ſcimus qꝛ verũ eſt teſtimoniũ ei⁹
I Ohãnes ieſu xp̄o Sequē.
multũ dilecte virgo. T u ei⁹
amore carnalē. I n naui parētē
liquiſti. T u leue cõiugis pectus
reſpuiſti meſſiã ſecutus. U t eius
pectoris ſacra meruiſſes fluenta
potare. T uq3 in terra poſit⁹ glo
riã cõſpexiſti filij dei. Q ue ſolũ
ſanctis in vita crediť conuenda
eſſe perenni. T e xp̄s in cruce tri
umphãs matri ſue dedit cuſtodē
U t virgo virginē ſeruares: atq3
curã ſuppeditare s. T u te carce-
re flagriſq3 fractus teſtimonio ꝓ
chriſti es gauiſus. I dē mortuoſ
ſuſcitas: inq3 ieſu noīe venenum
forte vincis. T ibi ſummus taci
tũ ceteris verbũ ſuũ pater reuelat
T u nos oēs p̄cib⁹ ſedulis apud
deũ ſemꝑ cõmenda. I ohannes
chriſti care. Scđm Johã. xxi.
I N illo tpe: Dixit ieſus pe
tro: ſequere me. Conuer
ſus petrus vidit illũ diſcipu-
lũ quē diligebat ieſus ſequē-
tē: qui ⁊ recubuit in cena ſuꝑ
pectus eius. et dixit: dñe q̇s
eſt qui tradet te? Hunc ergo
cũ vidiſſet petrus: dixit ieſu.
Dñe: hic aũt quid? Dicit ei ie
ſus. Sic eũ volo manere do
nec veniã: quid ad te? Tu me
ſeq̃re. Exiuit ergo ſermo iſte
inter fratres: qꝛ diſcipulus il
le nõ moriť. Et nõ dixit ei ie-
ſus: qꝛ nõ moriť: ſed ſic eũ vo
lo manere donec veniã: q̇d
ad te? Hic eſt diſcipulus ille
q̇ teſtimoniũ ꝑhibet de his: ⁊
ſcripſit hec. Et ſcimus qꝛ verꝫ
eſt teſtimonium eius. Offer.
I uſtus vt palma florebit: et ſi-
cut cedrus q̄ ī libano eſt multipli
S uſcipe qͥms dñe Sec. cabiť
munera q̄ in eius tibi ſolēni-
tate deferimus: cui⁹ nos cõfi
dim⁹ patrocinio liberari. P.
E xijt ſermo inter fra- Coio.
tres: ꝙ diſcipulus ille nõ moriť:
et nõ dixit ieſus nõ moriť: ſed ſic
eum volo manere donec veniam.
R efecti cibo potu Cõplen.
q3 celeſti domine deus noſter:
te ſupplices deprecamur: vt
in cuius hec cõmemoratione
percepimus: eius muniamur
⁊ precibus. Per dominũ no.

De innocẽtibus Introitus

Ex ore infanciũ deus et lactenciũ ꝑfeciſti laudez ꝓpter inimicos tuos. **pſ.** Dñe dñs noſter ꝗ̃ admirabile ẽ nomẽ tuũ ĩ univerſa terra. **Coll.**

Deus cuius hodierna die preconiũ innocẽtes martyres nõ loquẽdo: ſed moriẽdo cõfeſſi ſunt: oĩa in nobis vicioꝝ mala mortifica: ut fidẽ tuã quã lingua nr̃a loquitur: etiã morib⁹ vita fateatᷣ. Dñm nr̃m.

Lectio libri apocalipſis bti Johã. apli. xiiij.

In diebus illis. Vidi ſupᷣ montẽ ſyon agnũ ſtantẽ ⁊ cũ eo centũquadraginta ꝗ̃ttuor milia: habentes nomen eius ⁊ nomẽ patris eius ſcriptũ in frontib⁹ ſuis. Et audiui vocẽ d̃ celo tanꝗ̃ vocẽ aq̃ꝝ multaꝝ: ⁊ tãꝗ̃ vocẽ tonitrui magni. Et vocẽ quã audiui: ſicᷣ citharedoꝝ cytharizãtiũ ĩ cytharis ſuis. Et cãtabãt ꝗ̃ſi canticũ nouũ ante ſedẽ dei et ante ꝗ̃ttuor aĩalia ⁊ ſeniores et nemo poterat dicere canticũ: niſi illa centũquadragita quattuor milia q̃ empti ſunt de terra. Hi ſunt qui cũ mulieribus nõ ſunt coinquinati: virgines enĩ ſunt. Hi ſequntᷣ agnũ: quocũqz ierit. Hi empti ſunt ex hominib⁹: primitie deo ⁊ agno. Et in ore ipſorũ nõ eſt inuentũ mendaciũ. Sine macula ſunt ante thronũ dei.

Grad. Anima nr̃a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venanciũ. **℣.** Laqueus cõtritus eſt ⁊ nos liberati ſumus: adiutoriũ noſtrũ in noĩe dñi qui fecit celũ ⁊ terrã. **Laus tibi xp̃e** **℣.** Te martyꝝ cãdidatus laudat exercitus.

In illo tp̃e. **Scd̃ȝ math. ij.**

Angelus dñi apparuit ĩ ſomnis ioſeph dicẽs. Surge ⁊ accipe puerũ ⁊ matrẽ eius: ⁊ fuge in egyptũ: ⁊ eſto ibi uſqz dũ dicã tibi. Futuꝝ eſt enĩ vt herodes querat puerũ ad ꝑdendũ eũ. Qui cõſurgẽs accepit puerũ ⁊ matrẽ ei⁹ nocte ⁊ receſſit in egyptũ: et erat ibi vſqz ad obitũ herodis: vt adimpleretᷣ qđ dictũ eſt a dño ꝑ ꝓphetã dicẽtẽ: Ex egypto vocaui filiũ meũ. Tũc herodes vidẽs qm̃ illuſus eſſet a magis: iratus eſt valde. Et mittens occidit oẽs pueros qui erant in bethleẽ: ⁊ in omĩbus finib⁹ eius: a bimatu ⁊ infra: ſcd̃m tẽpus qđ exquiſierat a

magis. Tunc adimpletū eſt
qđ dictū ē ꝑ hieremiā ꝓphetā
dicētē. Vox ī rama audita ē
ploꝛatus ⁊ ululatus multus
rachel ploꝛans filios ſuos: ⁊
noluit conſolari: qꝛ nō ſunt.
Anīa noſtra ſicut paſſer Offe.
erepta eſt de laqueo venantiū: la
queus cōtritus ⁊ nos liberati ſu-
Sanctoꝝ tuoꝝ Secre. mus.
nobis dñe pia non deſit oꝛa
tio: q̃ ⁊ munera nr̃a cōſiliet: ⁊
tuā nobis indulgētiā ſemꝑ
obtineat. P dominū. Coio.
Vox in rama audita eſt: ploꝛatꝰ
⁊ ululatus rachel ploꝛans filios
ſuos ⁊ noluit cōſolari qꝛ nō ſunt.
Votiua dñe dona ꝑ- Cōpl.
cepimꝰ: q̃ ſctōꝝ tuoꝝ nobis
pꝛecibus: ⁊ ꝑſentis qñs vite
pariter ⁊ eterne tribuant cō-
ferre ſubſidium. P dominū.

Officiū de dñā nr̃a.

Salue ſancta parēs enixa
puerpera regē qui celum
terrāqꝫ regit ī ſecula ſeculoꝝ. Ꝟ.
Sentiant oēs tuū leuamen: qui-
cūqꝫ celebꝛāt tuā cōmemoꝛatio-
Deus qui ꝑ bea Colle. nē.
te marie virginis partū
ſine hūmana cōcupiſcētia ꝓ-
creatū: in filij tui mēbꝛa veni
entes paternis feciſti pꝛeiudi
cijs nō teneri: pꝛeſta qñs: ut
huius creature ſuſcepta vetu
ſtatis antique cōtagijs exua
mur. P eundem. Alia.
Deus q̃ ſalutis eterne be-
ate marie virginitate fecūda
humano generi ꝑmia pꝛeſti-
tiſti: tribue qñs: ut ipſam ꝓ
nobis intercedere ſentiamꝰ
ꝑ quā meruimus auctoꝛē vi
te ſuſcipere. Dñm nr̃m. Ad
Fratres: Galathas. iiij.
Ubi venit plenitudo tē-
poꝛis: miſit deus filiū ſuū fa
ctū ex muliere: factū ſub lege
ut eos q̃ ſub lege erāt redime
ret. ut adoptionē filioꝝ reci-
peremus. Qm̄ autē eſtis filij
dei: miſit deus ſpiritū filij ſui
in coꝛda veſtra clamantē: ab
ba pater. Itaqꝫ iā nō eſt ſer-
uus: ſed filius. Qđ ſi filius: ⁊
B ñdicta Grad. heres ꝑ deū.
et venerabilis es virgo maria: q̃
ſine tactu pudoꝛis inuēta es ma-
ter ſaluatoꝛis. Ꝟ. Uirgo dei ge-
nitrix: quē totus nō capit oꝛbis-
ī tua ſe clauſit viſcera factus hō.
Alla. Poſt partū virgo inuiola
ta ꝑmanſiſti dei genitrix interce-
de ꝓ nobis. Seqūtia. Letabun
dus in cōi. Sctōm Luc. ij.
In illo tp̃e. Erant ioſeph

et maria mater ieſu mirãtes ſup his q̃ dicebant̃ d̃ illo. Et bñdixit illis ſymeon: et dixit ad mariã matrẽ ei⁹. Ecce poſitus eſt hic in ruinam ⁊ in reſurrectionẽ multoꝝ in iſrael: et in ſignũ cui cõtradicet̃. Et tuã ipſius animã ptranſibit gladius: ut reuelent̃ ex multis cordibus cogitationes.
Felix nãq; es ſacra uir Offer. go maria ⁊ omĩ laude digniſſima q2 ex te ortus ẽ ſol iuſticie xp̃s de
Munerib⁹ Secre. us noſter. noſtris qs̃ dñe: precibuſq; ſuſceptis: intercedẽte btã dei genitrice uirgine maria: ⁊ celeſtib⁹ nos mũda myſterijs: et clementer exaudi. P dñm.
Tolle puerũ ⁊ matrẽ ei⁹ Coio. ⁊ uade i terrã iuda: defuncti ſunt eñ qui querebant animã pueri.
Hec nos cõmunio Cõplen. dñe purget a crimine: ⁊ intercedẽte btã maria ſemp uirgine: celeſtis remedij faciat eſſe ꝯſortes. p. Dñica infra octa. natiuita. xp̃i Intro.
Dum mediũ ſilentiũ tenerent oĩa: ⁊ nox in ſuo curſu mediũ iter haberet op̃s ſermo tuus dñe de celis a regalibus ſedibus uenit. ps̃. Dñs regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dñs fortitudinẽ ⁊ p̃cinxit ſe uirtu
Omñps ſempiter Colle. te. ne deus: dirige actus noſtros in bñplacito tuo: ut in nomine dilecti filij tui mereamur bonis opib⁹ abũdare. Qui tecum. Suffragia per ordinem. Ad Galathas. iiij
Fratrés. Quanto tpe heres puulus eſt: nihil differt a ſeruo cũ ſit dñs oim: ſed ſub tutoribus ⁊ actorib⁹ eſt uſq; ad p̃finitũ tp̃s a pr̃e. Ita et nos cũ eſſemus paruuli ſub elemẽtis huius mũdi eram⁹ ſeruiẽtes. At ubi uenit plenitudo tpis: miſit de⁹ filiũ ſuũ natũ ex muliere: factũ ſub lege: ut eos q̃ ſub lege erãt redimeret: ut adoptionẽ filioꝝ reciperemus. Qm̃ autẽ eſtis filij dei: miſit de⁹ ſpiritũ filij ſui in corda ur̃a clamãtẽ abba pater. Itaq; iã nõ eſt ſeruus: ſed fili⁹. Qd̃ ſi filius: et
Speciosus Gra. heres p deũ. forma p̃ filijs hoim diffuſa ẽ gr̃a in labijs tuis. V. Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera mea regi: lingua mea calam⁹ ſcribe velociter ſcribẽtis S. lu.
In illo tpe. Erãt ioſeph ⁊

⁊ maria mater ieſu mirãtes ſup hiſq̄ dicebant̄ de illo. Et bñdixit illis ſymeon: et dixit ad mariã matrē ei⁹. Ecce po ſitus eſt hic i ruinã ⁊ in reſur rectionē multoꝝ in iſrl': ⁊ in ſi gnū cui cōtradicet̄. Et tuã ip ſius animã ptrãſibit gladi⁹: ut reuelent ex multis coꝛdib⁹ cogitationes. Et erat anna ꝓphetiſſa filia phanuel de tri bu aſſer: hec pceſſerat i dieb⁹ multis: ⁊ vixerat cū viro ſuo annis ſeptē a virginitate ſua Et hec vidua erat uſq; ad an nos octogintaq̄ttuoꝛ: q̄ nō diſcedebat de tēplo: ieiunijs ⁊ oꝛatiōibus ſeruiēs deo die ac nocte. Et hec ipſa hoꝛa ſu peruenieñs ꝯfitebat̄ dño: ⁊ lo quebat̄ de illo omnibus qui expectabãt redēptionē iſrl': et ut pfecerūt oīa ſcdm legē dñi reuerſi ſunt in galileã in ciui tatē nazareth. Puer aūt cre ſcebat ⁊ cōfoꝛtabat̄ plen⁹ ſa pientia: ⁊ grã dei erat in illo. Deus eñi firmauit oꝛbē Offer. terre qui non cōmouebit̄: parata ſedes tua ex tūc a ſclō tu es. Sec. Concede q̄ms dñe: ut oculis tue maieſtatis munus obla tū: ⁊ gratiã nobis deuotiōis obtineat: ⁊ effectū btē penni tatis acquirat. P do. Coio. Tolle puerū ⁊ matrē eius: ⁊ va de i terrã iuda: defuncti ſunt eñi qui querebãt aīam pueri. Cōpl' Per hui⁹ dñe opationē my ſterij: ⁊ vicia nr̄a purgent̄: et iuſta deſideria ꝯpleant̄. P d.

In octa. natiui. dñi: ſcȝ feſto Circūciſionis. Puer natus. rij

Deus q̄ nobis na Colle. ti ſaluatoꝛis diē celebꝛa re concedis octauū: fac nos q̄ms eius ppetua diuinitate muniri: cuius ſumus carnali cōmertio reparati. P eundē.

Fr̄es. Priuſq̄ Ad gala. iij ueniret fides: ſub lege cu ſtodiebamur cōcluſi in eã fi dē q̄ reuelanda erat. Itaq; lex pedagogus nr̄ fuit i xpo: ut ex fide iuſtificemur. at ubi venit fides: iã non ſub peda gogo ſum⁹. Oēs eñi vos filij dei eſtis p fidē q̄ eſt i xpo ieſu. Quicūq; eñi in xpo baptiza ti eſtis: xpm induiſtis. Nō eſt iudeus neq; grecus: nō ē ſer uus neq; liber: nō ē maſcul⁹ neq; femia: oēs eñi vos unū eſtis i xpo ieſu. ſi aūt vos xpi ergo ſemē abꝛae eſtis ſcdm p miſſionē heredes. Dico aūt.

Quāto tpe heres paruulus
eſt: nihil differt a ſeruo cū ſit
dñs oim: ſed ſub tutorib⁹ et
actoribus eſt uſq; ad p̄fini
tū tēpus a p̄re. Gr. Viderūt
oēs. fo. xij. Alia. Dies ſctificā.
fo. xij. Seqn. Eya recolamus.
In illo (fo. xi. S. Lucā. ij.
tpe Poſtq̄ ꝯſūmati ſunt
dies octo ut circūcideret pu-
er: vocatū eſt nomē ei⁹ ieſus.
Quod vocatū eſt ab angelo
priuſq̄ in utero cōciperetur.
Off. Tui ſunt celi. xij. Secre.
Preſta q̄s dñe: ut p hec mu-
nera tua q̄ dñi nr̄i ieſu xp̄i ar
chane natiuitatis myſterio
gerim⁹: purificate mentis in
telligentiā cōſeq̄mur. P eū.
Viderunt oēs fines terre Coio
ſalutare dei noſtri. Complen.
Preſta q̄s dñe ut qd ſalua
toris noſtri iterata ſolēnita-
te p̄cepimus: ppetue nobis
redemptionis cōferat medi-
cinā. P eund. In vigilia epi-
phanie dni Introi. Lux ful-
gebit p totū ut i aurora fo. xi.
Corda nr̄a q̄s dñe uen
ture ſolēnitatis ſplēdor
illuſtret: quo mūdi huius te-
nebris carere valeamus: ⁊ p
ueniamus ad patriā clarita
tis eterne. p. Ep̄la Apparuit
benigni. fo. xi. S. Mathe. ij.
In illo tpe. Defuncto he-
rode ecce angelus domi
ni apparuit i ſomnis ioſeph
in egypto dicēs. Surge ⁊ ac-
cipe puer ⁊ matrē ei⁹: ⁊ vade
in terrā iſrl. Defuncti ſūt eni
qui querebant animā pueri
Qui cōſurgēs accepit puerū
⁊ matrē eius: ⁊ venit in terrā
iſrl. Audiēs aūt q̄ archelauſ
regnaret in iudea p herode
patre ſuo: timuit illuc ire. Et
admonitus in ſōnis: ſeceſſit
in partes galilee. Et veniēs
habitauit in ciuitate q̄ vocat
nazareth: ut adimpleret qd
dictū eſt p p̄phetas: q̄m naza
Tribue Sec. reus vocabit.
q̄s dñe: ut cū p̄ntibus im-
molemus ſacrificiis ⁊ ſuma-
mus: quē vēture ſolēnitatis
pia munera ploquunt. Po.
Illumina q̄s dñe Cōplē.
populū tuū: ⁊ ſplendore grē
tue cor eius ſemp accende: ut
ſaluatorē ſuū: et inceſſanter
agnoſcat: et veraciter appre-
hendat. Dñm nr̄m. In die
ſctō epiphanie Intr.
Ecce aduenit dñator dñs
et regnū in manu eius et

poteſtas ⁊ imperiũ. Ps. Deus iu
diciũ tuũ regi da: et iuſticiã tuã
Deus qui Coll. filio regis.
hodierna die unigenitũ
tuũ gẽtibus ſtella duce reue-
laſti: ↄcede ꝓpitius: ut q̇ iã te
ex fide cognouim⁹: uſq3 ad
contẽplandã ſpeciẽ tue celſi-
tudinis ꝑducamur. Per eundẽ
Surge il Lcc̃o yſa. ꝓp. lx.
luminare ieruſalẽ: q2 ue
nit lumẽ tuũ: ⁊ gloria dñi ſu-
per te orta eſt. q2 ecce tenebre
operiẽt terrã: ⁊ caligo ꝑpl'os.
Sup te aũt orieť dñs et gl'ia
eius in te videbiť. Et ambu-
labũt gẽtes in lumĩe tuo: et
reges in ſplendore ortus tui
Leua ĩ circuitu oculos tuos
et uide: oẽs iſti cõgregati ſũt
venerũt tibi. Filij tui de lõge
veniẽt: ⁊ filie tue de latere ſur
gent. Tunc videbis ⁊ afflues
⁊ mirabiť: et dilatabiť cor tu
um: qñ conuerſa fuerit ad te
multitudo maris: fortitudo
gẽtiũ venerit tibi. Inunda-
tio camelorꝫ operiet te: dro-
medarij madiã ⁊ epha. Om
nes de ſaba venient: aurũ et
thus deferẽtes: et laudẽ dño
Omnes de Gr. annũciãtes.
ſaba venieñt: aurũ ⁊ thus deferen

tes: ⁊ laudẽ dño annunciãtes. V.
Surge et illumina hieruſalẽ: q2
gloria dñi ſup te orta eſt. All'a.
V. Vidim⁹ ſtellã eius in oriẽte et
venimus cũ muneribus adorare
Feſta xp̄i oĩs Seqn. dñm.
chriſtianitas celebret. Que
miris ſunt modis ornata: cũctiſ-
q3 venerãda populis. Per omñi
tenẽris aduentũ atq3 vocationẽ
gentiũ. Ut natus eſt xp̄s: eſt ſtel
la magis viſa lucida. At illi nõ
caſſam putantes tanti ſigni glo-
riã. Secũ munera deferũt: puu-
lo offerũt ut regi celi quẽ ſydus
ꝑ̃dicat. Atq3 aureo tumidi prin
cipis lectulo tranſito xp̄i preſepe
queritãt. Hinc ira ſeui herodis
feruida: inuida: recens rectori ge
nito: bethleẽ paruulos ꝑ̃cepit en-
ſe crudeli ꝑdere. O xp̄e quantũ
patri exercitũ: iuuenis doctuſ ad
bella maxima populis ꝑ̃dicans:
colligis ſugẽs cũ tantũ miſeris.
Anno hominis triceſimo ſubt⁹
famuli ſe incly ti ĩclinauerat ma
nus deus cõſecrãs nobis baptiſ
ma in abſolutionẽ criminũ. Ec
ce ſpiritus in ſpecie ipſum alitis:
innocue uncturus ſanctis ꝑ̃ om-
nibus viſitat ſemꝑ: ipſius cõten-
tus manſione pectoris. Patris
etiã inſonuit vox pia veteris obli

ta ſermonis:penitet me feciſſe ho
minē. Uere fili⁹ es tu meus:mi-
hi met placitus in quo ſum placa
tus:hodie te mi fili genui. Huic
oēs auſcultate populi p̄ceptori.
Cum natus S. Math. ij.
eſſet ieſus in bethleem iu
de in diebus herodis regis:
ecce magi ab oriēte venerūt
hieroſolimā dicētes. Ubi eſt
qui natus eſt rex iudeoꝝ: Ui
dimus eīm ſtellā eius ī oriēte:
et venimus adorare eū. Au-
diens aūt herodes rex turba
tus eſt: ⁊ oīs hieroſolima cū
illo. Et cōgregās oēs princi-
pes ſacerdotū et ſcribas po-
puli:ſciſſitabatur ab eis ubi
xp̄s naſceret̄. At illi dixerūt.
In bethleē iude. Sic eīm ſcri
ptū eſt ꝑ ꝓphetā dicētē. Et tu
bethleē terra iuda nequaq̄
minima es ī principibus iu-
da. Ex te eīm exiet dux:qui re
gat populū meū iſrael. Tūc
herodes clā vocatis magis:
diligēter didicit ab eis tēpus
ſtelle q̄ apparuit eis. Et mit-
tens illos in bethleem dixit.
Ite ⁊ interrogate diligenter
de puero:⁊ cū inueneritis re-
nunciate mihi:ut ⁊ ego veni-
ens adorem eū. Qui cum au

diſſent regē abierūt. Et ecce
ſtella quā viderant in oriēte
antecedebat eos:uſq3 dū ve-
niens ſtaret ſupra domū ubi
erat puer. Uidentes aūt ſtel-
lam gauiſi ſunt gaudio ma
gno valde: ⁊ intrātes domū
inuenerunt puerū cū maria
matre eius. Et procidentes
adorauerunt eū. Et apertis
theſauris ſuis:obtulerunt ei
munera: aurum thus ⁊ mir
rā. Et reſpōſo accepto in ſō-
nis ne redirēt ad herodē:per
aliam viā reuerſi ſunt in re-
Reges thar Offer. gionē ſuā
ſis ⁊ inſule munera offerēt:reges
arabū ⁊ ſaba dona adducent: et
adorabunt eum omnes reges ter
re:oēs gentes ſeruient ei. Secr.
Eccleſie tue q̄s dn̄e dona
propitius intuere quibus iā
non aurū thus ⁊ mirra pro-
fert̄:ſed qḋ hiſdē muneribus
declarat̄:immolat̄ ⁊ ſumit̄ ie
ſus xp̄s filius tuus dn̄s no-
Uidimus Coio. ſter. Qui te.
ſtellam eius in oriēte: ⁊ venimus
cū muneribus adorare dominū.
Preſta q̄s dn̄e de⁹ Cōplē.
noſter: ut q̄ ſolēni celebram⁹
officio:purificate mentis in-
telligentia cōſeq̄mur. P do.

In illo tpe. Fa- S. Lu. ij.
ctū eſt: cū baptizaret oīs
populus a iohāne: ⁊ ieſu ba-
ptizato ⁊ orante apertū eſt ce
lū: ⁊ deſcēdit ſpūſſanctus cor
porali ſpecie ſicut colūba in
ipſum. Et vox de celo facta ē
Tu es filius meus dilectus:
in te cōplacuit mihi. Et ipſe
ieſus erat incipiēs q̄ſi annoꝝ
trigīta: ut putabat filius io-
ſeph. Jeſus aūt plenus ſpū
ſctō: regreſſus eſt a iordane.

Dñica pria post Epi.

In excelſo throno vidi ſe-
dere viꝝ quē adorat mul
titudo angeloꝝ pſallētes in vnū
ecce cuius imperij nomen eſt ine-
ternū. Ps. Jubilate deo oīs ter-
ra ſeruite dño in leticia. Colle.

Vota qm̄s dñe ſupplican
tis populi celeſti pietate
ꝓſequere: ut et q̄ agēda ſunt
videant: ⁊ implenda que vi-
derint cōualeſcant. P dñm.

Fratres. Ad Roma. xij.
Obſecro vos per miſeri
cordiā dei: ut exhibeatis cor-
pora vrā hoſtiā viuentē: ſan
ctā: deo placentē: rationabi-
le obſequiū veſtrū. Et nolite
cōformari huic ſeculo: ſed re
formamini in nouitate ſen-
ſus vrī: ut ꝓbetis q̄ ſit volun
tas dei bona: bn̄placēs ⁊ ꝑfe
cta. Dico eñi ꝑ gratiā q̄ data
eſt mihi oībus qui ſunt inter
vos: nō plus ſapere q̄ optet
ſapere: ſed ſapere ad ſobrie-
tatē: ⁊ unicuiq; ſicut deus di-
uiſit mēſurā fidei. Sicut eñi
ī uno corpe multa mēbra ha
bemus: oīa aūt membra nō
eundē actū habēt: itaq; multi
unū corpus ſum⁹ in xpo: ſin
guli aūt alter alterius mēbra
in xpo ieſu dño nro. Grad.

Benedictus dñs de⁹ iſrl qui fa-
cis mirabilia magna ſolus a ſe-
culo. V. Suſcipiant mōtes pacē
ꝑplo tuo ⁊ colles iuſticiā. Alla.
V. Jubilate deo oīs terra: ſerui-
te dño in leticia. Scdm Luc. ij.

In illo tpe. Cū fact⁹ eſſet
ieſus annoꝝ duodecim:
aſcendentibus illis hieroſo-
limā ſcdm conſuetudinē diei
feſti: cōſummatiſq; dieb⁹ cū
redirēt: remāſit puer ieſus in
hieruſalē: ⁊ nō cognouerunt
parētes eius. Exiſtimantes
aūt illū eſſe in comitatu ve-
nerūt iter diei: ⁊ requirebant
eū inter cognotos et notos.
Et nō inueniētes regreſſi ſūt
in herusalē reqrentes eū. Et

factū eſt: poſt triduū inuene
rūt illū in tēplo ſedētē in me-
dio doctoꝝ: audientē illos: ⁊
interrogātē eos. Stupebāt
aūt omnes qui eū audiebāt:
ſuper prudentia ⁊ reſponſis
eius. Et videntes ammirati
ſunt. Et dixit mater eiꝰ ad il-
lū: Fili quid feciſti nobis ſic:
Ecce pater tuus ⁊ ego dolen
tes q̄rebamus te. Et ait ad il
los: Quid eſt ꝙ me quereba
tis: Neſciebatis q̄ꝛ in his que
p̄tris mei ſunt oportet me eſſe
Et ipſi nō intellexerūt verbū
qđ locutus eſt ad eos. Et de
ſcēdit cū eis: ⁊ venit nazareth
et erat ſubditus illis. Et ma
ter eius cōſeruabat oīa v̄ba
hec ꝯferēs in corde ſuo. Et ie
ſus ꝓficiebat ſapiētia ⁊ etate
et grā apud deū ⁊ homines.
Iubilate deo oīs terra Offer.
iubilate deo oīs terra: ſeruite do
mino in leticia: intrate i ꝯſpectu
eius in exultatiōe: q̄ꝛ dn̄s ipſe eſt
Oblatū tibi dn̄e Secre. deus
ſacrificiū viuificet nos ſemꝑ:
Fili q̄d Coio. ⁊ muniat. P.
feciſti nobis ſic: ego ⁊ pater tuus
dolētes querebamꝰ te: ⁊ quid eſt
ꝙ me querebatis: an neſciebatis
quia in his que patris mei ſunt:
oportet me eſſe. Complenda.
Supplices te rogamus oṗs
deus: ut q̊s tuis reficis ſacra
mētis: tibi etiā placitis mori
bus dignāter deſeruire cōce
das. P. do. Feria. iiij. ad Ro.
Fratres: Scimus ma. iij.
q̄m q̄cūq; lex loquit̄: his
q̇ in lege ſunt loquit̄: vt om̄e
os obſeruet̄: et ſubditus fiat
oīs mūdus deo: q̄ꝛ ex opibꝰ
legis nō iuſtificabit̄ oīs caro
corā illo: ꝑ legē eñ cognitio
peccati. Nūc aūt ſine lege iu-
ſticia dei manifeſtata eſt: teſti
ficata a lege ⁊ ꝓphetis. Iuſti
cia āt dei ꝑ fidē ieſu xp̄i: i oēs
⁊ ſuꝑ oēs q̄ credūt i eū: nō eñ
ē diſtinctio. Om̄es eñ pecca
uerūt: ⁊ egent glīa dei: iuſtifi
cati gratis ꝑ gratiā ipſius ꝑ
redēptionē q̄ eſt in xp̄o ieſu.
Quē ꝓpoſuit deus ꝓpiciatorē
ꝑ fidem in ſanguine ipſius:
ad oſtenſionem iuſticie ſue:
ꝓpter remiſſionē p̄cedētiū de
lictoꝝ: in ſuſtētatione dei: ad
oſtenſionē iuſticie eius i hoc
tp̄e: vt ſit ipſe iuſtus: ⁊ iuſtifi-
cās eū qui ex fide eſt ieſu xp̄i
dn̄i noſtri. Scd̄m Iohānē. i
In illo tp̄e: Vidit iohan-
nes ieſum venientē ad ſe

et ait: Ecce agnus dei: ecce q̇
tollit peccata mūdi. Hic ē de
quo dixi: Poſt me venit vir:
qui ante me factus eſt: quia
prior me erat: ⁊ ego neſciebā
eū. Sed vt manifeſtet̄ in iſrl:
ꝓpterea ego veni in aq̄ bapti
zās: ⁊ teſtimoniū ꝑhibuit io-
hānes dicens. Quia vidi ſpi
ritū deſcēdentē q̄ſi columbā
de celo: ⁊ māſit ſup eū: et ego
neſciebā eū. Sed q̇ miſit me
baptizare in aqua: ille mihi
dixit. Sup quē videris ſpm̄
deſcēdentē ⁊ manentē ſup eū
hic eſt q̇ baptizat in ſpū ſctō.
Et ego vidi: et teſtimoniū ꝑ-
hibui: quia hic eſt filius dei.
Feria. vj. Scdm̄ Mathe. iiij.
In illo tpe: Cū audiſſet ie-
ſus q͛ iohānes traditus
eſſet: ſeceſſit in galileā. Et re-
licta ciuitate nazareth: venit
⁊ habitauit i capharnaū ma
ritima in finibus zabulon ⁊
neptalim: vt adimpleret̄ qđ
dictū eſt ꝑ yſaiā ꝓphetā dicen
tē. Terra zabulon ⁊ terra ne
ptalim via maris trās iorda
nē galilee gētiū. Populus q̇
ſedebat i tenebris vidit lucē
magnā: ⁊ ſedentibus in regi
one vmbre mortis lux orta ē.

ris. Exinde ieſus cepit p̄dica
re ⁊ dicere: Penitentiā agite:
appropinq̄bit ei regnū celoꝝ.
In octaua Epiphe. Intro.
Ecce aduenit dn̄a. fo. xviij. Col.
Deus cuius vnigenitus i
ſubſtātia nr̄e mortalita-
tis apparuit: preſta qm̄s: vt ꝑ
eū quē ſimilē nobis foris ag
nouimus: intus reformari
mereamur. Per eū. Lctō yſaie
In diebus illis ꝓphe. xxvi
dixit yſaias. Dn̄e deus
me⁹ honorificabo te: laudē
tribuā nōi tuo: qui facis mi-
rabiles res: conſiliū tuū anti
quū verꝝ fiat. Dn̄e: excelſum
eſt brachiū tuū de⁹ ſabaoth:
corona ſpei q̄ ornata eſt glīa
Exultet deſertū: ⁊ exultēt ſo-
litudines iordanis. Et ppl̄s
meus videbit altitudinē dn̄i
⁊ maieſtatē dei: ⁊ erit congre
gatus ⁊ redēptus ꝑ deū. Et
veniet in ſyon cū gaudio ⁊ le
ticia ſempiterna: ſup caput
eius laus ⁊ exultatio. Et ape
riā in montibus flumina: in
medijs cāpis fontes dirūpā
⁊ terrā ſitientē ſine aq̄ cōfun-
dā. Ecce puer me⁹ exaltabit̄
et eleuabitur: ⁊ ſublimis erit
valde. Haurietis aq̄s i gau-

dio de fontibus ſaluatoris: ⁊ dicetis in illa die ꝯfitemini dño: et inuocate nomẽ eius. Notas facite in populis virtutes eius: memẽtote qm̃ excelſum eſt nomẽ eius. Cantate dño qꝛ mirabilia fecit: annunciate hoc in vniuerſa terra: dicit dñs oẽs. S. Mat. iij

In illo tpe. Venit ieſus a galilea in iordanẽ ad iohannẽ: ut baptizaret̃ ab eo. Johãnes autẽ ꝓhibebat eũ dicẽs. Ego a te debeo baptizari: ⁊ tu venis ad me? Reſpõdens aũt ieſus dixit ei. Sine modo: ſic eñ decet nos implere omnẽ iuſticiã. Tunc dimiſit eũ. Baptizatus aũt ieſus: ꝯfeſtim aſcẽdit de aq̃. Et ecce aperti ſunt ei celi: ⁊ vidit ſpm̃ dei deſcendentẽ ſicut columbã ⁊ manẽtẽ ſup ſe. Et ecce vox de celis dicens. Hic eſt filius meus dilectus: in quo mihi cõplacui. Hoſtias tibi Sec. dñe ꝑ nati filij tui apparitiõe deferimus: ſuppliciter exorãtes: ut ſicut ipſe noſtroꝝ auctor eſt munerꝰ: ita ſit ipſe mi ſericors ſuſceptor ieſus chriſtus dñs nr̃. Qui te. Cõplẽ.

Celeſti lumine qm̃s dñe ſemper ⁊ vbiqꝫ nos p̃ueni: ut miſteriũ cuius nos pticipes eſſe voluiſti: et puro cernamꝰ intuitu: ⁊ digno pcipiamꝰ effectu. P dñm. Dñica ſecunda poſt Epiphe Intro.

Omnis terra adoret te deus ⁊ pſallat tibi pſal mũ dicat noĩ tuo altiſſime ps̃. Iubilate deo oĩs terra: pſalmũ dicite noĩ eius: date gloriã laudi eius.

Omps ſempiterne Coll. deꝰ q̃ celeſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicationes populi tui clemẽter exaudi: ⁊ pacẽ tuã nr̃is concede tẽporibꝰ. P do. Ad Roma. xij.

Fratres. Habẽtes donationes ſcd̃m gratiã q̃ data eſt nobis differẽtes: ſiue ꝓphetiã ſcd̃m rationẽ fidei: ſiue miniſteriũ in miniſtrãdo. Siue qui docet in doctrina: Qui exhortat̃ in exhortãdo q̃ tribuit i ſimplicitate. Qui preeſt in ſollicitudine: qui miſeret̃: in hilaritate. Dilectio ſine ſimulatione. Odientes malũ: adherẽtes bono. Charitatẽ fraternitatis inuicẽ diligẽtes: honore inuicẽ p̃uenientes. Sollicitudie nõ pigri ſpũ feruẽtes: dño ſeruiẽtes:

ſpe gaudētes: in tribulatiōe
patientes. Orationi inſtātes
neceſſitatibꝰ ſanctoꝝ cōican-
tes: hoſpitalitatem ſectātes.
Bñdicite pſequētibus vos:
bñdicite ⁊ nolite maledicere.
Gaudere cū gaudentibꝰ: fle-
re cū flentibus. Idipſum in
uicē ſentiētes: nō alta ſapien
tes: ſed humilibꝰ ꝯſentiētes.
Miſit dñs verbū ſuū ⁊ ſa Gr.
nauit eos de interitu eoꝝ. V. Cō
fiteant dño miſericordie eius: et
mirabilia eiꝰ filijs hoīm. Alla.
V. Dñs regnauit: exultet terra:
letent inſule multe. S. Johā. ij
In illo tpe. Nuptie facte
ſunt in chana galilee: et
erat mater ieſu ibi. Vocatꝰ ē
autē ieſus ⁊ diſcipuli eius ad
nuptias. Et deficiente vino:
dicit mater ieſu ad eū. Vinū
nō habent. Et dicit ei ieſus.
Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier:
Nondū venit hora mea. Di-
cit mater eius miniſtris. Qd̄
cūqꝫ dixerit vob̄ facite. Erāt
aūt ibi lapidee ydrie ſex poſi
te ſcd̄m purificationē iudeo-
rū capiētes ſingule metretas
binas vel ternas. Dicit eis ie
ſus: Implete ydrias aq̄. Et
impleuerūt eas uſqꝫ ad ſum
mū. Et dicit eis ieſus: hauri-
te nunc: ⁊ ferte architriclino.
Et tulerūt. Vt aūt guſtaſſet
architriclinus aquā vinū fa
ctum: ⁊ nō ſciebat unde eſſet:
miniſtri aūt ſciebāt qui hau
ſerāt aquā: vocat ſponſum
architriclinus: ⁊ dicit ei. Ois
hō primū bonū vinū ponit:
⁊ cū inebriati fuerint: tunc id
qd̄ deterius eſt: tu aūt ſerua-
ſti bonū vinum uſqꝫ adhuc.
Hoc fecit initiū ſignoꝝ ieſus
in chana galilee: ⁊ manifeſta
uit gloriā ſuā. Et crediderūt
in eum diſcipuli eius. Offer.
Iubilate deo uniuerſa terra: iu
bilate deo uniuerſa terra: pſal-
mū dicite noī eius: venite ⁊ audi-
te: ⁊ narrabo vobis oēs qui time
tis deū quāta fecit dñs aīe mee.
Oblata tibi dñe mu Secre.
nera ſctifica: noſqꝫ a peccato
rū noſtroꝝ maculis emūda
Dicit dñs: imple Coio Pdo.
te ydrias aq̄ ⁊ ferte architriclino
dū guſtaſſet architriclinus aquā
vinū factū: dicit ſponſo: ſeruaſti
bonum vinum uſqꝫ adhuc. hoc ſi
gnū fecit ieſus primū corā diſci-
Augeat in Cōpl. pulis ſuis.
nobis qs̄ dñe virtutis tue
operatio: ut diuinis vegetati

ſacramentis:ad eoꝝ ꝓmiſſa
capiēda tuo ſemꝑ munere ꝑ
paremur. Feria.iiij. Ad Co
Hēs. Audiſtis loſſeñ.i.
diſpēſationē dei: q̄ data
eſt mihi in vobis: vt impleā
verbū dei:miſteriū qḋ abſcō
ditū fuit a ſeculis ⁊ generati
onibus.Nūc aūt manifeſta-
tū eſt ſctis eius: quibꝰ voluit
deꝰ notas facere diuitias glīe
ſacramēti huius in gētibꝰ qḋ
eſt xp̄s ī vobis: ſpes glīe quē
nos annūciauimus:coꝛripiē
tes omnē hominē:et docētes
in oī ſapientia:vt exhibeamꝰ
oēm hoīem ꝑfectū in xp̄o ie-
ſu dño nr̄o. S.Lucā.iiij
In illo tpe. Regreſſus ē ie-
ſus in virtute ſpūs in galileā
⁊ fama exijt p vniuerſam re-
gionē de illo. Et ipſe docebat
in ſynagogis eoꝝ: ⁊ magni-
ficabat ab omībus. Et venit
nazareth: vbi erat nutritus:
et intrauit ſcdm̄ cōſuetudinē
ſuā die ſabbati in ſynagogā
Et ſurrexit legere: ⁊ traditꝰ
eſt illi liber yſaie ꝓphe. Et vt
reuoluit libꝛū: inuenit locū
vbi ſcriptū erat. Spiritꝰ dñi
ſuꝑ me: ꝓpter quod vnxit me
euāgelizare paupibus miſit
me:ſanare cōtritos coꝛde:ꝑ-
dicare captiuis remiſſionē: ⁊
cecis viſum:dimittere cōfra-
ctos in remiſſionē:pꝛedicare
annū dñi acceptū et diē retri-
butiōis. Et cū plicuiſſet libꝝ
reddidit miniſtro: ⁊ ſedit. Et
oīm in ſynagoga oculi erāt
intendentes in eū. Cepit aūt
dicere ad illos. Quia hodie
impleta eſt hec ſcriptura ī au
ribꝰ nr̄is. Et oēs teſtimoniū
illi dabāt: ⁊ mirabant̄ in ver
bis gratie q̄ ꝓcedebāt de oꝛe
ipſius. Feria.vi. S.Mar.vi.
In illo tpe. Egreſſus iħs
venit in patriā ſuā: ⁊ ſeq̄-
bant̄ eū diſcipli eiꝰ. Et facto
ſabbato cepit ī ſinagoga do
cere. Et multi audientes ad-
mirabant̄ in doctrina eiꝰ di-
cētes. Unde huic hec oīa: ⁊ q̄
eſt ſapiētia q̄ data eſt ei: ⁊ vir-
tutes tales q̄ p manus eiꝰ effi
ciunt̄: Nōne iſte ē fabꝛi filiꝰ ⁊
marie:frater iacobi ⁊ ioſeph
et iude ⁊ ſymonis: Nōne ⁊ ſo
roꝛes eius hic nobiſcū ſunt:
Et ſcandalizabant̄ in illo: et
dicebat eis ieſus. Quia non
eſt ꝓpheta ſine honoꝛe niſi in
patria ſua ⁊ in cognatiōe ſua
⁊ ī domo ſua. Et nō poterat

ibi virtutē ullam facere: niſi
paucos infirmos impoſitis
manibus curauit: ⁊ miraba
tur ꝓpter incredulitatē eorū.
Dñica. iij. poſt Epi. Intro.
ADorate deū oēs angeli
ei⁹: audiuit ⁊ letata eſt ſy
on: ⁊ exultauerūt filie iu
de. Ps Dñs regnauit exultet ter
ra: letent̄ inſule multe. Collecta
OMnīps ſempiterne de⁹ in
firmitatē noſtrā ꝓpitius
reſpice: atqʒ ad ꝓtegēdū nos
dexterā tue maieſtatis exten
de. P dō. Ad Roma. xij.
FRēs. Nolite eſſe prudētes
apud voſmetipſos: nulli ma
lū ꝑ malo reddētes: ꝓuiden
tes bona: nō tm̄ corā deo: ſʒ
etiā corā oīb⁹ hoībus. Si
fieri poteſt qđ ex vobis eſt: cū
oībus hoībus pacē haben
tes. Nō voſmetipſos defen
dētes chariſſimi: ſed date lo
cū ire. Scriptū eſt eīm. Mihi
vindictā: et ego retribuā di
cit dñs. Sed ſi eſurierit ini
micus tuus: ciba illū. Si ſitit
potū da illi. Hoc eīm faciens:
carbones ignis cōgeres ſup
caput ei⁹. Noli vinci a malo:
ſed vince in bono malū. Gr
Timebūt gentes nomē tuū dñe
et oēs reges terre gloriā tuā. ℣.
Qm̄ edificauit dñs ſyon: ⁊ vide
bit in maieſtate ſua. Alla. ℣.
Laudate deū oēs angeli ei⁹: lau
date eū oēs virtutes eius. Scdʒ
Math. viij.
IN illo tpe. Cū
deſcēdiſſet ieſus de mōte
ſequute ſunt eū turbe multe
Et ecce leproſus veniēs: ado
rabat eū dicēs. Dñe ſi vis po
tes me mūdare. Et extēdens
ieſus manū tetigit eū dicēs.
Volo: mūdare. Et cōfeſtim
mundata eſt lepra ei⁹. Et ait
illi ieſus. Vide nemini dixe
ris: ſed vade oſtende te ſacer
doti: ⁊ offer munus quod ꝓ
cepit moyſes in teſtimoniū il
lis. Cum autē introiſſet ca
pharnaū: acceſſit ad eū cētu
rio rogans eū: ⁊ dicēs. Dñe:
puer meus iacet paraliticus
in domo: et male torquetur.
Et ait illi ieſus. Ego veniā:
et curabo eū. Et reſpondēs
centurio ait. Dñe: non ſum
dignus ut intres ſub tectum
meū: ſed tantū dic verbo: et
ſanabit̄ puer meus. Nam et
ego hō ſū ſub poteſtate cōſti
tutus: habēs ſub me milites
et dico huic vade: ⁊ vadit. Et
alio veni ⁊ venit. ⁊ ſeruo meo

fac hꝰ: ⁊ facit. Audiēs aūt ihs miratus eſt: ⁊ ſequētibus ſe dixit. Amen dico vobis: nō inueni tantā fidē in iſrahel. Dico aūt vobis: ꝙ multi ab oriēte ⁊ occidēte veniēt ⁊ recūbēt cū abraā ⁊ yſaac ⁊ iacob ī regno celoꝝ. Filij aūt regni eijcienť in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dētiū. Et dixit ieſus centurioni: vade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. Et ſanatus eſt puer ī illa ho. Dextera dñi fecit vir Off. ra. tutē dextera dñi exaltauit me nō moriar ſed viuā: et narrabo opa Hec hoſtia quēs Secre. dñi. dñe emūdet nr̄a delicta ⁊ ad ſacrificiū celebrandū ſubditoꝝ tibi corpa menteſqꝫ ſan Mirabanť Coio. ctificet. P. oēs de his que ꝑcedebāt d ore dei Quos tātis dñe largi cōplētis uti miſterijs: quēs: vt effectibus eoꝝ nos veraciter aptare digneris. P d. Feria.iiij Ad hebre.iij. Fřēs. Coſi derate aplm ⁊ pontificē ꝯfeſſionis nr̄e ieſū xp̄m: q̄ fidelis eſt ei q̄ fecit illū: ſicut et moyſes in omni domo ſua. Amplioris eīn glorie iſte p̄ moyſe dignus habitus eſt: quāto ampliorē honorē habet domus q̄ fabricauit illā. Oīs nāqꝫ domus fabricať ab aliq̄. Qui aūt oīa creauit deus eſt. Et moyſes quidē fidelis erat ī tota domo eius: tanq̄ famulus ī teſtimoniū eoꝝ q̄ dicenda erāt: xp̄s vero tanq̄ filius ī domo ſua: que domus ſumus nos: ſi fiduciam et gloriā ſpei vſqꝫ in finē firmā teneamus. S. Math. In illo tpe. Circuibat iiij. ieſus tota gallileā: docēs in ſynagogis eoꝝ ⁊ p̄dicans euāgeliū regni: ⁊ ſanās oēm languorē: ⁊ oēm infirmitatē in ꝑplo. Et abijt opinio eius in omnē ſyriā: ⁊ obtulerūt ei oēs malehabētes: varijs languoribꝰ ⁊ tormētis ꝯprehenſos: et q̄ demonia habebāt: ⁊ lūaticos ⁊ paraliticos: ⁊ curauit eos. Et ſecuti ſunt eum turbe multe. Feria.vj. Scdꝫ Mar.iij. In illo tpe: Exeuntes phariſei cū herodianis ꝯſiliū faciebāt aduerſus ieſū: quō eū perderēt At ieſus cū diſcipulis ſuis ſeceſſit ad mare Et multa turba a galilea ⁊ iudea ſecuta eſt eū ⁊ ab hieroſolimis: ⁊ ab ydu

mea: ⁊ trás iordanen. ⁊ q̄ cir
ca tyrū ⁊ ſydoné multitudo
magna: audiétes q̄ faciebat
venerūt ad eū. Et dixit diſci
pulis: ut in nauicula ſibi de-
ſeruirent ꝓpter turbá: ne cō-
primerét eū. Multos eñi ſa-
nabat: ita ut irruerent in eū
ut illū tangerét Quotq̊t aūt
habebát plagas: et ſpūs im
mundi cū illū videbát: proci
debát ei: ⁊ clamabát dicétes
Tu es filius dei. Et vehemē
ter cōminabaꝛ eis: ne mani-
feſtarét eum. Et aſcendés in
monté: vocauit ad ſe q̊s vo-
luit ipſe. Et venerūt ad eū: ⁊
fecit ut eſſent duodecī cū illo
et ut mitteret eos predicare.
Et dedit poteſtatem curádi
illis infirmitates: ⁊ eijciendi
demonia. Dñica.iiij.poſt
epiph.officiū Adorate.p totū
Deus q̄ nos Coll. (fo.xxi
in tātis periculis ꝯſtitu-
tos p hūana ſcis fragilitate
nō poſſe ſubſiſtere: da nobiſ
ſalutē métis ⁊ corꝑis: ut ea q̄
ꝑ pctis nr̄is patimur: te ad-
iuuáte vincamus. P d. Ad
Rōs. Nemini Roma.xiij
quicq̄ꝫ de beatis: niſi ut
inuicé diligatis. Qui eñi dili
git proximū legez impleuit.
Ná nō adulterabis: nō occi-
des: nō furaberis: nō falſū
teſtimoniū dices: non ꝯcupi
ſces ré ꝓximi tui. Et ſi q̄d eſt
aliud mandatū: in h̄ verbo
inſtauraꝛ. Diliges ꝓximū
tuū ſicut teipſū. Dilectio ꝓxi
mi malū non operaꝛ. Pleni
tudo ergo legis eſt dilectio.
In illo tpe S. Math.viij
Aſcendéte ieſu ī nauicu
lá: ſecuti ſunt eū diſcipli eius
Et ecce mot⁹ magn⁹ factus
eſt ī mari: ita ut nauicl'a ope
rireꝛ fluctib⁹. Ipſe vero dor
miebat. Et acceſſerūt ⁊ ſuſci-
tauerūt eū diſcipli dicentes.
Dñe: ſalua nos: perim⁹. Et
dicit eis ih̄s Quid timidi eſtis
modice fidei? Tūc ſurgés im
perauit vētis ⁊ mari: et facta
eſt tráquillitas magna. Por
ro hoīes mirati ſunt dicétes
Qualis ē hic: q2 vēti et mare
Cōcede q̄s Sec. obediūt ei.
oīps deus: ut huius ſacrificij
mun⁹ oblatū fragilitaté no
ſtrá ab oīni malo purget ſꝑ
Munera ꝯpl. ⁊ muniat. P.
tua nos de⁹ a delectationib⁹
terrenis expediát: et celeſtib⁹
ſemꝑ inſtruát alimētis. P d.

Feria q̄rta Ad Roma.v
Fr̄es. Sicut ꝑ unius deli-
ctū oēs hoīes in condemna-
tionē mortis: ſic ⁊ ꝑ unius iu-
ſticiā oēs hoīes in iuſtificati-
onē vite. Sicut em̄ ꝑ uniꝰ ino
bedienciā hoīs pctōres cōſti-
tuti ſunt multi: ita ⁊ ꝑ unius
obedicionē iuſti conſtituent̄
multi. Lex aūt ſubintrauit:
ut habundaret delictū. Ubi
aūt habundauit delictū: ſup
abundauit ⁊ gr̄a: ut ſicut re-
gnauit peccatū in mortē: ita
⁊ gr̄a regnet ꝑ iuſticiā i vitā
eternā. Per ieſū xp̄m dominū
nostrū. Scd̄m Lucā. ix.
In illo tp̄e. Factū eſt dum
iret ieſus ⁊ diſcipuli eiꝰ in viā
dixit q̇dā ad eū. Sequar te:
q̊cūqʒ ieris. Et ait illi ieſus.
Vulpes foueas habēt: ⁊ vo-
lucres celi nidos: filius autē
hoīs nō habet ubi caput ſuū
reclinet. Ait aūt ad alterū: ſe
q̄re me. Ille aūt dixit. Dn̄e:
ꝑmitte mihi primū ire ⁊ ſepe
lire patrē meū. Dixitqʒ ei ie-
ſus. Sine: ut mortui ſepeliāt
mortuos ſuos: tu aūt vade:
et annūcia regnū dei. Et ait
alter. Sequar te dn̄e: ſed pri
mū ꝑmitte mihi renunciare
his qui domi ſunt. Ait ad il-
lū ieſus. Nemo mittens ma-
nū ſuā in aratrū: ⁊ reſpiciens
retro aptꝰ eſt regno dei. Fe-
ria ſexta. Scd̄m Mar. x.
In illo tp̄e. Offerebant ie
ſu paruulos: ut tāgeret illos
Diſcipuli autē cōminabant̄
offerentibus. Quos cū vide
ret ieſus indigne tulit: ⁊ ait il
lis. Sinite paruulos venire
ad me: ⁊ ne ꝓhibueritis eos:
talium eſt em̄ regnū celorū.
Amē dico vobis: q̇ſquis nō
receperit regnū dei velut par
uulus: nō introibit illud. Et
cōplexans eos: ⁊ imponens
manus ſup illos: bn̄dicebat
eos. Dn̄ica q̄nta officiū Ado
rate. per totum. fo. xxi. Colle.
Familiā tuā q̄s dn̄e cō-
tinua pietate cuſtodi: ut
q̄ in ſola ſpe gratie celeſtis in
nitit̄: tua ſemp ꝓtectiōe mu-
niat̄. Per do. Ad Coloſſen̄. iij.
Fratres. Induite vos ſi-
cut electi dei ſancti ⁊ dile-
cti viſcera miſcdie: benignita
tē: humilitatē: modeſtiā: pa-
tientiā ſupportātes inuicē: et
donantes vobiſmetipſis: ſi
quis aduerſus aliquē habet
q̄relā. Sicut et dn̄s donauit

vobis:ita ⁊ vos. Sup oia au
tē hec charitatē habentes:qđ
eſt vinculū pfectionis: et pax
xpi exultet in cordibus vris:
in qua ⁊ vocati eſtis ī vno cor
pore:⁊ grati eſtote. Verbum
xpi habitet ī vobis abūdan-
ter:in omni ſapiētia docētes ⁊
cōmonētes voſmetipſos in
pſalmis ⁊ hymnis ⁊ canticis
ſpiritalibus in grã cantātes
in cordibus vris dño. Omne
qđcūq; facitis in verbo aut
opere: oia in noie dñi noſtri
ieſu xpi facite:gratias agētes
deo ⁊ patri. P ieſum xpm do
minū nrm. Scđz Math. xiij.

In illo tpe. Dixit ieſus di
ſcipl'is ſuis. Sile ē regnū
celoꝝ hoi q̄ ſeminauit bonū
ſemē ī agro ſuo. Cū aūt dor
mirent hoies venit inimicus
eius: ⁊ ſupſeminauit zizania
ī medio tritici: ⁊ abijt. Cū au
tē creuiſſet herba ⁊ fructū feciſ
ſet:tūc apparuerūt ⁊ zizania.
Accedētes aūt ſerui patriſfa
milias dixerūt ei. Dñe:nōne
bonū ſemē ſeminaſti ī agro
tuo? Unde ergo habet ziza-
nia? Et ait illis. Inimic⁹ hō
hoc fecit. Serui aūt dixerunt
ei. Vis:imus ⁊ colligim⁹ ea?
⁊ ait: non: ne forte colligētes
zizania: eradicetis ſimul ⁊ tri
ticū. Sinite vtraq; creſcere vſ
q; ad meſſem: ⁊ in tpe meſſis
dicam meſſoribus. Colligite
primū zizania: ⁊ alligate ea ī
faſciculos ad comburendū.
Triticū aūt cōgregate in hor
Hoſtias tibi Secr. reū meū.
dñe placationis offerimus:
vt ⁊ delicta noſtra miſeratus
abſoluas ⁊ nutātia corda tu
Q m̄s Cōpl. dirigas. P do.
ops deus: vt illius ſalutaris
capiam⁹ effectū: cuius p hec
myſteria pignus accepimus
P dñm. Feria quarta Epl'a
Fidelis ſermo. infra proximo.

In illo tpe Scđm Mar.
Dixit ieſus diſcipl'is ſuis
Videte quid audiatis. In q̄
menſura menſi fueritis: reme
tief vob et adijcief vob. Qui
eñi habet dabif illi: ⁊ q̄ nō ha
bet etiā qđ habet auferef ab
eo. Et dicebat. Sic eſt regnū
dei queadmodū ſi hō iaciat
ſementē ī terra: ⁊ dormiat: et
exurgat nocte ac die: ⁊ ſemen
germinet ⁊ increſcat dū neſcit
ille. Ultro eñi terra fructifi-
cat: primo herbā: deinde ſpi-
cam: deinde plenū frumētū

in ſpica. Et cũ ſe produxerit
fructus: ſtatim mittit falcẽ:
qm̃ adeſt meſſis. Dñica. vi.
officiũ Adorate ꝑ totũ. fo. xxi.
Conſerua po- Collecta.
pulum tuũ deus: et tuo
nomini fac deuotũ: vt diui-
nis ſubiectus officijs: et tem
poralia viriliter peragat: et
eterna dona ꝑcipiat. ℞. Ad
Chariſſime. Thimoth. i.
Fidelis ſermo ⁊ omni ac-
ceptiõe dignus: qꝛ xp̃s ieſus
venit in hunc mundũ: pecca-
tores ſaluos facere: quoꝝ pri
mus ego ſum. Sed ideo mi-
ſericordiã cõſecutus ſum: vt
in me primo oſtenderet xp̃s
ieſus omnẽ patientiã: ad in-
formationẽ eorũ q̃ credituri
ſunt illi in vitã eternã. Regi
aũt ſeculoꝝ imortali: inuiſibi-
li: ſoli deo honor ⁊ gloria ĩ ſe
cula ſclo'ꝝ amẽ. S. Math. xi.
In illo tpe. Reſpondẽs ie-
ſus dixit. Confiteor tibi
pater dñe celi et terre: qꝛ ab-
ſcondiſti hec a ſapientibus ⁊
prudẽtib⁹: ⁊ reuelaſti ea paru
lis. Ita pater: qm̃ ſic placitũ
fuit ante te. Oĩa mihi tradi-
ta ſunt a patre meo: ⁊ nemo
nouit filiũ niſi pater: neqꝫ pa
trẽ q̃s nouit niſi filius: et cui
voluerit filius reuelare. Ve-
nite ad me oẽs qui laboratiſ
et onerati eſtis: et ego reficiã
vos. Tollite iugũ meũ ſuper
vos: et diſcite a me: qꝛ mitis
ſum ⁊ humilis corde: ⁊ inue-
nietis requiẽ aĩabus vr̃is.
Iugũ eĩm meũ ſuaue eſt: et
Hec Secre. onus meũ leue.
nos dñe oblatio mundet q̃s
⁊ renouet: ⁊ gubernet et ꝓte-
Celeſtib⁹ dñe Cõpl. gat. ℞.
paſti delitijs q̃ſ: vt ſemper
eaſdẽ ꝑ q̃s veraciter viuimuſ
appetamus. ℞ do. Dñica in
Circũdede- lxx. Intro.
runt me gemitus mortis
dolores inferni circũde-
derũt me: ⁊ in tribulatiõe mea in
uocaui dñm: ⁊ exaudiuit de tẽplo
ſcto ſuo vocẽ meã. ps. Diligã te
dñe virtus mea dñs: firmamẽtũ
meũ ⁊ refugiũ meũ. Gloria ĩ ex.
et Ite miſ. vſqꝫ ad paſca de tẽ
pore nõ dicitur: ſed de ſctis.
Preces ppl'i tui q̃s Coll.
dñe clementer exaudi: vt
qui iuſte ꝓ pctĩs nr̃is affligi-
mur: ꝓ tui nois gloria miſe-
ricorditer liberemur. ℞ do.
Frẽs Ad Corinth. i. ca. i.
Neſcitis q̧ hi q̃ in ſtadio

currũt: oẽs quidẽ currũt: ſed
unus accipit brauiũ: Sic cur
rite ut ↄprehẽdatis. Ois ẽm
qui in agone cõtẽdit: ab om̃i
bus ſe abſtinet. Et illi quidẽ
ut corruptibilẽ coronã accipi
ant: nos aũt icorruptã. Ego
igit̃ ſic curro nõ q̃ſi in incertũ
ſic pugno: nõ q̃ſi aerẽ verbe-
rãs: ſed caſtigo corpus meũ:
⁊ in ſeruitutẽ redigo: ne forte
cũ alijs predicauerim ipſe re-
probꝰ efficiar. Nolo ẽm vos
ignorare frẽs q̃m patres nr̃i
oẽs ſub nube fuerũt: ⁊ om̃es
mare trãſierũt: ⁊ oẽs ſub mo
yſe baptizati ſunt in nube et
in mari: ⁊ oẽs eandẽ eſcã ſpi-
ritalẽ mãducauerũt: ⁊ om̃es
eundẽ potũ ſpiritalẽ biberũt
Bibebãt aũt de ſpiritali cõſe
quẽte eos petra. Petra autẽ
Adiutor in opor Gr erat xp̃s
tunitatibus in tribulatione ſpe-
rent in te qui nouerũt te: q̃m non
derelinques querẽtes te dñe. ℣.
Q̃m nõ in finẽ obliuio erit pau-
peris: patiẽtia pauperũ nõ peribit
in eternũ: exurge dñe nõ p̃ualeat
De pfundis cla Tractus. ho.
maui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ
meã. ℣. Fiant aures tue intẽden
tes ĩ orationẽ ſerui tui. ℣. Si ini-
quitates obſeruaueris dñe: dñe
q̇s ſuſtinebit. ℣. Q2 apud te ꝓpi-
tiatio eſt: ⁊ ꝓpter legẽ tuã ſuſtinui
te dñe. Scd̃m Mathe. xx.
In illo tp̃e. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis parabolã hanc.
Simile eſt regnũ celorũ hoĩ
patrifamilias: q̇ exijt primo
mane cõducere operarios in
vineã ſuã. Cõuẽtione aũt fa-
cta cũ operarijs ex denario di-
urno miſit eos in vineã ſuã.
Et egreſſus circa horã tertiã
vidit alios ſtãtes in foro ocio
ſos: ⁊ illis dixit. Ite et vos in
vineã meã: et q̃d iuſtũ fuerit
dabo vobis. Illi aũt abierũt
Iterũ aũt exijt circa ſextam ⁊
nonã horã: et fecit ſilr̃. Circa
undecimã ṽo exijt: ⁊ inuenit
alios ſtãtes: et dicit ill'. Quid
hic ſtatis tota die ocioſi? Di-
cũt ei: q2 nemo nos cõduxit.
Dicit illis. Ite ⁊ vos in vineã
meã. Cũ aũt ſero factũ eſſet:
dicit dñs vinee pcuratori ſuo
Voca operarios: et redde illis
mercedẽ: incipiens a nouiſſi-
mis vſq3 ad primos. Cũ ve-
niſſent ergo qui circa undeci
mã horã venerãt: acceperũt
ſingulos denarios. Venien
tes aũt ⁊ primi arbitrati ſunt

q̄ plus eſſent accepturi. Acce
perũt aũt et ipſi ſingulos de
narios. Et accipientes mur-
murabãt aduerſus patrẽfa-
milias dicẽtes. Hi nouiſſimi
una hora fecerunt: ⁊ pares il
los nobis feciſti: qui portaui
mus põdus diei ⁊ eſtus. At
ille reſpondens uni eoꝝ: ⁊ di
xit. Amice nõ facio tibi iniu-
riã. Nõne ex denario cõueni
ſti mecũ: Tolle qď tuũ eſt et
vade. Volo aũt ⁊ huic nouiſ
ſimo dare: ſicut ⁊ tibi. An nõ
licet mihi quod volo facere:
An oculus tuus nequã eſt:
q꞉ ego bonus ſum: Sic erũt
nouiſſimi primi: ⁊ primi no-
uiſſimi. Multi eñi ſunt voca
ti: pauci vero electi. Offerto.
Bonũ eſt cõfiteri dño: ⁊ pſallere
nomini tuo altiſſime. Secreta.
Muneribus nr̃is qs̃ dñe:
p̃cibuſq꞉ ſuſceptis: ⁊ celeſtibꝰ
nos munda myſterijs: ⁊ cle-
mẽter exaudi. P dñm. Coio
Illumina faciẽ tuã ſup ſeruum
tuũ: ⁊ ſaluũ me fac in tua miſeri-
cordia dñe nõ confundar: qm̃ in
Fideles tui Cõplẽ. uocaui te.
deus p tua dona firment̃: vt
eadẽ ⁊ pcipiendo requirãt: ⁊
q̃rẽdo ſine fine recipiãt. P d.

Feria .iiij. Ad Hebre. iiij
Frẽs. Feſtinemꝰ ingredi
in illã requiẽ: vt ne in idipm̃
q̃s incidat incredulitatis exẽ
plũ. Viuus eſt eñi ſermo dei
⁊ efficax: ⁊ penetrabilior om̃i
gladio ancipiti: ⁊ ptingẽs vſ
q꞉ ad diuiſionẽ aĩe ac ſpũs:
cõpagũ q̃ꝫ ac medullaꝝ: ⁊ di
ſcretor cogitationũ ⁊ intẽtio-
nũ cordis: ⁊ nõ eſt ulla creatu
ra inuiſibilis in ɔſpectu eius
Oĩa aũt nuda ⁊ aperta ſunt
oculis eiꝰ. Ad quẽ nobis ſer-
mo. Habẽtes ergo pontificẽ
magnũ qui penetrauit celos
ieſum filiũ dei: teneamꝰ ſpei
noſtre confeſſionẽ. Non eñi
habemus pontificẽ qui non
poſſit cõpati infirmitatibus
noſtris: tentatum autẽ p oĩa
pro ſimilitudine abſq꞉ pecca
to. Adeamus ergo cũ fidu-
cia ad thronũ gratie eius: vt
miſericordiã cõſequamur: ⁊
gratiã inueniamꝰ in auxilio
optuno. P ieſum xp̃m dñm
In illo tẽ S. Mar. ix. nr̃m
pore. Egreſſus ihs abijt
i galileã: nec volebat quenq̃
ſcire. Docebat aũt diſciplos
ſuos ⁊ dicebat illis. Quõ filiꝰ
hoĩs tradet̃ in manus hoĩm

⁊ occident eũ: ⁊ occiſus tertia
die reſurget. At illi ignora-
bãt verbũ ⁊ timebãt eum in
terrogare: ⁊ venerũt caphar
naũ. Qui cũ domi eſſent: in-
terrogabat eos. Quid ĩ via
tractabatis: At illi tacebant
Siquidẽ inter ſe in via diſpu
tãuerãt: q̃s eſſet illoꝝ maior.
Et reſidẽs vocauit duodecĩ:
⁊ ait illis. Si quis vult prim⁹
eſſe: erit omniũ nouiſſimus:
⁊ oĩm miniſter. Et accipiens
puerũ ſtatuit eũ ĩ medio eoꝝ
Quẽ cũ cõplexus eſſet: ait ill'.
Quiſq̃s vnũ ex hmõi pueris
receperit in noĩe meo: me re-
cipit. Et quicũqꝫ me ſuſcepe-
rit: nõ me ſuſcipit ſed eũ q̃ me
miſit. Feria. vj. S. Luca. ix.

IN illo tpe. Factũ eſt dum
cõplerent̃ dies aſſumpti
onis ieſu: et ipſe faciẽ ſuã fir-
mauit vt iret ĩ hieruſalẽ: ⁊ mi-
ſit nũcios ante cõſpectũ ſuũ.
Et euntes intrauerũt ciuita-
tẽ ſamaritanoꝝ vt pararent
illi. Et nõ receperũt eũ: q̃r fa-
cies eius erat euntis in hieru-
ſalẽ. Cũ vidiſſent aũt diſcipu
li eius iacob⁹ et iohãnes dixe
rũt. Dñe. vis dicimus vt de-
ſcendat ignis de celo: et cõſu-
mat illos: ſicut helyas fecit.
Et cõuerſus increpauit illos
dicẽs. Neſcitis cuius ſpiritus
eſtis: Fili⁹ hoĩs nõ venit ani-
mas perdere: ſed ſaluare. Et
abierunt in aliud caſtellum.

Dñica. in lx. Introi.

EXurge quare obdormis
dñe exurge: ⁊ ne repellas
in finẽ: q̃re faciẽ tuã auertis obli
uiſceris tribulationis noſtre: ad
heſit in terra venter noſter: exur-
ge dñe adiuua nos et libera nos.
Ps. Deus auribus noſtris audi
uimus patres nr̃i annũciauerũt
nobis. Colle.

DEus q̃ cõ-
ſpicis q̃r ex nulla nr̃a ac-
tione cõfidimus: ꝯcede ꝓpici⁹
vt ꝯtra aduerſa oĩa doctoris
gẽtiũ ꝓtectione muniamur.
P dñm. Ad Corin. ij. cap. xi.

FRatres. Libenter ſuffer
tis inſipiẽtes: cũ ſitis ipſi
ſapiẽtes. Suſtinetis enĩ ſi q̃s
vos in ſeruitutẽ redigit: ſi q̃s
deuorat: ſi quis accipit: ſi q̃s
extollit̃: ſi quis in faciẽ vos ce
dit: ſcd̃m ignobilitatẽ dico q̃-
ſi nos infirmi fuerimus ĩ hac
pte. In q̃ quis audet: in inſi-
piẽtia dico: audeo ⁊ ego. He-
brei ſunt ⁊ ego. Iſraelite ſũt
⁊ ego. Semẽ abrae ſũt ⁊ ego

Miniſtri xp̄i ſunt: et ego. Ut
minus ſapiēs dico: plus ego
ī laboribus plurimis: in car-
ceribus abundātius: in pla-
gis ſupra modū: in mortib⁹
freq̄nter. A iudeis quiquies
quadragenas una minuſ ac
cepi. Ter virgis ceſus ſum: ſe
mel lapidat⁹ ſum. Ter nau-
fragiū feci: nocte ac die in ꝓ-
fundo maris fui. In itineri-
bus ſepe: periculis fluminū:
periculis latronū: ꝑiculis ex
genere: periculis ex gētibus:
periculis ī ciuitate: periculis
in ſolitudīe: periculis ī mari:
periculis in falſis fratribus.
In labore ⁊ erumna: in vigi
liis multis: in fame ⁊ ſiti: in ie
iuniis multis: in frigore ⁊ nu
ditate. Preter illa q̄ extrinſe-
cus ſunt: inſtantia mea q̄tidi
ana: ſollicitudo oīm eccl̄iaꝝ.
Quis infirmat̄: et ego nō in-
firmor? Quis ſcandalizat̄: et
ego nō uror? Si gl'iari opor-
tet: que infirmitatis mee ſūt
gloriabor: de⁹ ⁊ pater dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i ſcit: q̄ eſt bn̄dictus in
ſecula: ꝙ nō mentior. Dama
ſci ꝓpoſitus gentis arethe re
gis: cuſtodiebat ciuitatē da-
maſcenoꝝ ut me comprehen
deret: ⁊ per feneſtrā in ſporta
dimiſſus ſum ꝑ murū: ⁊ ſic ef
fugi manus eius. Si gloria-
ri oportet: nō expedit quidē.
Veniā aūt ad viſiones et re-
uelationes dn̄i. Scio hoīem
in xp̄o ante annos quattuor
decim: ſiue in corpore: ſiue ex
tra corpus: neſcio: de⁹ ſcit ra-
ptū hmōi uſq; ad tertiū celū.
Et ſcio hmōi hominē: ſiue in
corpore: ſiue extra corpus: ne
ſcio: deus ſcit: quoniā raptuſ
eſt in paradiſū: ⁊ audiuit ar-
chana verba que nō licet ho-
mini loqui. Pro hmōi gloria
bor: ꝓ me aūt nihil: niſi in in-
firmitatibus meis. Nam ⁊ ſi
voluero gloriari: nō ero inſi-
piēs. Veritatē em̄ dicā. Par-
co aūt: ne q̄s me exiſtimet ſu
pra id qđ videt in me: aut au
dit aliq̄d ex me. et ne magni-
tudo reuelationum extollat
me: datus eſt mihi ſtimulus
carnis mee angelus ſathane
ut me collaphizet. ꝓpter qđ
ter dn̄m rogaui: ut diſcede-
ret a me: ⁊ dixit mihi. Suffi-
cit tibi grā mea: nā virtus in
īfirmitate ꝑficit̄. Libēter igit̄
gl'iabor ī infirmitatib⁹ meis
ut inhabitet in me virt⁹ xp̄i.

Sciãt gẽtes qm̃ nomẽ tibi Gr. deus tu ſolus altiſſimus ſup om nẽ terrã. V. Deus meus pone il los ut rotã ⁊ ſicut ſtipulã añ fa Cõmonuiſti Tractus. ciẽ vẽti. dñe terrã ⁊ cõturbaſti eã. V. Sa na ꝯtritiões ei⁹ qꝛ mota ẽ. V. Ut fugiãt a facie arcus: ut liberent electi tui. Scđz Lucã. viij. In illo tpe. Cũ turba plu rima cõueniret: ⁊ de ciuitati bus ꝑperarẽt ad ieſum: dixit ꝑ ſimilitudinẽ. Exijt q̇ ſemi nat ſeminare ſemen ſuũ. Et dũ ſeminat: aliud cecidit ſec⁹ viã ⁊ cõculcatũ eſt: ⁊ volucreſ celi comederũt illud. Et aliđ cecidit ſupꝛa petrã: et natum aruit: qꝛ nõ habebat humo rẽ. Et aliđ cecidit iter ſpinas et ſimul exoꝛte ſpine ſuffoca uerũt illud. Et aliud cecidit ĩ terrã bonã ⁊ oꝛtũ fecit fructũ cẽtuplũ. Hec dicẽs clamabat Qui habet aures audiendi audiat. Interrogabãt autẽ eũ diſcipuli ei⁹: q̃ eſſet hec pa rabola. Quibus ipſe dixit. Vobis datũ eſt noſſe myſte riũ regni dei: ceteris aũt ĩ pa rabolis: ut vidẽtes non vide ant: ⁊ audiẽtes nõ intelligãt. Eſt aũt hec ꝑabola. Semen eſt verbũ dei. Qui aũt ſecus viã: hi ſunt q̇ audiũt: deinde venit diabolus ⁊ tollit verbũ de coꝛde eoꝝ: ne credẽtes ſal ui fiant. Nã qđ ſupꝛa petrã: hi ſũt q̇ cũ audierint: cũ gau dio ſuſcipiũt verbũ. Et hi ra dices nõ habent: qꝛ ad tẽpus credũt: et in tpe tẽtationis re cedũt. Qđ aũt in ſpinas ceci dit: hi ſunt q̇ audierũt ⁊ a ſol licitudinibus ⁊ diuitijs ⁊ vo luptatibus vite euntes ſuffo cant: ⁊ nõ referũt fructũ. Qđ aũt ĩ terrã bonã: hi ſunt qui in coꝛde bono et optimo au diẽtes verbũ retinẽt: ⁊ fructũ afferunt in patientia. Offer. Perfice greſſus meos ĩ ſemitis tuis: ut nõ moueant veſtigia mea inclina aurẽ tuã ⁊ exaudi verba mea: mirifica miſericoꝛdias tuaſ qui ſaluos facis ſperãtes ĩ te dñe Oblatũ tibi dñe ſacrifi Sec. ciũ viuificet nos ſemꝑ et mu Introibo ad Coio. niat. P. altare dei ad deũ qui letificat iu Supplices Copl. uẽtutẽ meã. te rogamus oĩps deus: ut q̊s tuis reficis ſacramentis tibi etiã placitis moꝛibus dignã ter deſeruire cõcedas. P do.

Feria quarta, Ad Hebꝛe. xij

FRẽs Recogitate dñm ieſum xp̃m:q̃ talẽ ſuſtinuit a pctõꝛib⁹ aduerſus ſemet ipſuꝫ cõtradictionẽ:vt ne fatigemini animis veſtris deficientes. Nonduꝫ eñi vſqꝫ ad ſanguineꝫ reſtitiſtis aduſus peccatũ repugnãtes: et obliti eſtis cõſolationis:q̃ vobis tanq̃ filijs loquit̃ dicens. Filimi:noli negligere diſciplinã dñi:neqꝫ fatigeris dũ ab eo argueris. Quẽ eñi diligit dñs caſtigat: flagellat autẽ omnẽ filium quẽ recipit. In diſciplina pſeuerate:tanq̃ filijs vob̃ ſe offert deus Quis eñi filius quẽ nõ coꝛripit pater? Qđ ſi extra diſciplinam eſtis:cui⁹ participes facti ſũt oẽs:ergo adulteri ⁊ non filij eſtis. Deinde patres quideꝫ carnis nr̃e habuimus eruditoꝛes: et reuerebamur eos. Nun multomagis obtẽperabimus patri ſpirituũ:⁊ viuemus? Et illi quideꝫ in tpe paucoꝝ dieꝝ:ſcđm voluntatem ſuã erudiebãt nos. Hic aũt ad id qđ vtile eſt: in recipiendo ſanctificationẽ eius

IN illo tpe. S. Math. xij Dixit iheſus phariſeis: Qui nõ eſt mecum cõtra me eſt:⁊ qui nõ cõgregat mecũ: ſpargit Ideo dico vob̃:omne peccatũ ⁊ blaſphemia remittet̃ hoĩb⁹: ſpũs aũt blaſphemie nõ remittet̃. Et quicunqꝫ dixerit verbũ cõtra filium hoĩs: remittet̃ ei. Qui aũt dixerit cõtra ſpiritũſanctum:nõ remittet̃ ei: neqꝫ in h̃ ſeculo neqꝫ in futuro. Aut facite arboꝛẽ bonã: ⁊ fructũ bonũ eius. Aut facite arborẽ malam: et fructũ eius malũ. Siquidẽ ex fructu arboꝛ cognoſcit̃. Progenies viperarũ: quõ poteſtis bona loqui:cũ ſitis mali? Ex abundantia eñi coꝛdis os loquit̃ Bonus homo de bono theſauro pfert bona: et malus homo đ malo theſauro pꝛofert mala. Dico autẽ vobis qm̃ oẽ verbũ ocioſum qđ locuti fuerint homines: reddent rationẽ de eo in die iudicij: Ex verbis eñi tuis iuſtificaberis: ⁊ ex verbis tuis cõdẽnaberis. Feria.vj. Scđm

IN illo tpe. D. ie. Math. d. ſ. Attẽdite vob̃ ne foꝛte grauent̃ coꝛda vr̃a in crapula ⁊ ebꝛietate: ⁊ curis hui⁹

vite: ⁊ ſupueniat in vos repẽ
tina dies illa. Tanq̃ laque⁹
eñi ſupueniet in oẽs: q̇ ſedẽt
ſup faciẽ oĩs terre. Vigilate
itaq; oĩñi tpe orãtes: vt dig-
ni habeamꝰ fugere iſta oĩa:
q̃ vẽtura ſunt: et ſtare ante fi
liũ hoĩs. Dñica in quinq̃ge
ſima. Intr.

E Sto mihi in deũ ꝓtectorẽ: in locũ
refugij vt ſaluũ me faci
as: qm̃ firmamentũ meũ ⁊ refu-
giũ meũ es tu: et ꝓpter nomẽ tuũ
dux ⁊ mihi eris ⁊ enutries me. Ps.
In te dñe ſperaui non ↄfundar
ineternũ ĩ iuſticia tua libera me.

Colla. P Reces nr̃as qs̃ dñe clemẽter exaudi: at
q; a pctõꝝ vinculis abſolu-
tos ab oĩñi nos aduerſitate
cuſtodi. Per. Ad Corin. j. ca.
xiij. F Rẽs. Si linguis ho
minũ loq̃r et angelorũ:
charitatẽ aũt nõ habeã: fac-
tus ſum velut es ſonãs: aut
cimbalũ tinniẽs Et ſi habue
ro ꝓphetiã: ⁊ nouerim myſte
ria oĩa ⁊ oẽm ſcientiã: ⁊ ſi ha-
buero omnẽ fidẽ: ita vt mõ-
tes transferã: charitatẽ autẽ
nõ habuero: nihil ſum Et ſi
diſtribuero ĩ cibos pauperũ
oẽs facultates meas: ⁊ ſi tra

didero corpus meũ ita vt ar
deã: charitatẽ aũt nõ habue
ro nihil mihi ꝓdeſt. Caritas
patiẽs eſt: benigna eſt. Cari-
tas nõ emulat̃: nõ agit ꝑpe-
rã: nõ inflat̃: nõ eſt ambitio-
ſa: nõ querit q̃ ſua ſunt: nõ ir
ritat̃: nõ cogitat malum: nõ
gaudet ſup iniq̇tate: cõgau-
det aũt veritati. Oĩa ſuffert
oĩñia credit: oĩa ſperat: oĩa
ſuſtinet. Caritas nunq̃ exci-
dit: ſiue ꝓphetie euacuabunt̃
ſiue lingue ceſſabũt: ſiue ſciẽ-
tia deſtruet̃. Ex pte eñi cog-
noſcimus: ⁊ ex parte ꝓpheta
mus. Cũ aũt venerit qd̓ per
fectũ ẽ: euacuabit̃ qd̓ ex pte ẽ
Cũ eſſem puulus: loquebar
vt paruulus: ſapiebã vt par
uulus: cogitabã vt puulus.
Qñ aũt factus ſum vir: eua
cuaui q̃ erant paruuli. Vide
mꝰ nũc ꝑ ſpeculũ in enigma
te: tũc aũt facie ad faciẽ. Nũc
cognoſco ex pte tũc aũt cog-
noſcã: ſicut ⁊ cognitus ſum.
Nunc aũt manet fides: ſpes
charitas tria hec. Maior au
tem hoꝝ eſt charitas. Gra.
D Eus es deꝰ q̇ facis mirabilia ſo
lus: notã feciſti in gẽtibꝰ virtutẽ
tuã. V. Liberaſti ĩ brachio ꝑplm̃

quũ filios iſrael ꝛ ioſeph. Trac. Iubilate deo oĩs terra: ſeruite dño in leticia. ℣. Introite in cõſpectu ei⁹ in exultatiõe. ℣. Scito te quõ dñs ipſe eſt deus. ℣. Ipſe fecit nos et nõ ipſi nos: nos autẽ populus eius ꝛ oues paſcue eius. In illo tpe S. Luca. xviii. Aſſumpſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos: ꝛ ait ill'. Ecce aſcendim⁹ hieroſolimã et cõſummabunt oĩa q̃ ſcripta ſũt p pphetas de filio hoĩs Tradet eñ gẽtib⁹: ꝛ illudet: ꝛ flagellabit: ꝛ conſpuet. Et poſtq̃ flagellauerint occidẽt eũ: ꝛ die tertia reſurget: ꝛ ipſi nihil hoꝝ intellexerũt. Erat aũt verbũ iſtud abſcõditum ab eis: ꝛ nõ intelligebãt q̃ dicebant. Factũ ẽ aũt cũ appropinq̃ret hiericho: cecus q̃dã ſedebat ſecus viã mendicãs. Et cũ audiret turbã pͤtereunte: interrogabat q̃d hoc eſſet Dixerũt aũt ei: q̃ ieſus nazarenus trãſiret. Et clamauit dicẽs. Ieſu fili dauid miſerere mei. Et qui pͤibãt increpabant eũ vt taceret. Ipſe vero multomagis clamabat: Fili dauid miſerere mei. Stans aũt ieſus iuſſit eũ adduci ad ſe. Et cũ appropinq̃ſſet: interrogauit illũ dicẽs. Quid tibi vis faciã: At ille dixit. Dñe: vt videã. Et ieſus dixit Reſpice: fides tua te ſaluũ fecit. Et confeſtim vidit: ꝛ ſeq̃bat illũ magnificãs deũ: ꝛ oĩs plebs vt vidit: dedit gloriam deo. Offer. Bñdictus es dñe: doce me iuſtificatiões tuas: in labijs meis pronũciaui oĩa iudicia oris tui. Secr. Hec hoſtia q̃s dñe emũdet nr̃a delicta: ꝛ ad celebrandũ ſacrificiũ ſubditoꝝ tibi corpa mẽteſq3 ſctificet. P. Coio. Mãducauerũt ꝛ ſaturati ſũt nimis: ꝛ deſideriũ eoꝝ attulit eis dñs: nõ ſunt fraudati a deſiderio ſuo. Cople. Q̃ms oĩps deus vt q̃ celeſtia alimẽta pcepimus: p hec cõtra oĩa aduerſa muniamur. P. do.

Feria q̃rta in capite ieiunij.

Bñdictio cinerꝫ. Dñs vobi. Oremus. Omnĩps ſẽpiterne deus: parce metuẽtibus miſerere ſupplicib⁹: ꝛ mittere dignare ſctm̃ angelũ tuũ de celo q̃ bñdicat ꝛ ſcti ficet hos cineres: vt ſint remediũ ſalubꝛe oib⁹ nomẽ tuũ ſctm̃ humilr̃ iplorãtib⁹: ac ſemetipos p cõſciẽtia delictoꝝ ſuoꝝ

accuſantibus: atq; ante con
ſpectũ diuine clemẽtie tue fa-
cinora ſua deplorãtibus: vel
ſereniſſimã maieſtatẽ tuam
ſuppliciter obnixeq; flagitãti
bus. Et preſta ꝑ inuocationẽ
ſanctiſſimi nois tui: vt quicũ
q; eos ſup ſe aſperſerint: p re
dẽptione pctõꝝ ſuoꝝ corꝑis
ſanitatẽ ꝛ anĩe tutelã ꝑcipiãt
DEus qui Oratio. Ꝑ do.
nõ mortẽ ſed penitentiã
deſideras peccatoꝝ: fragili-
tatẽ conditionis humane be
nigniſſime reſpice: ꝛ hos cine
res q̃s cauſa ꝑferende humi
litatis: atq; ꝓmerende venie
capitibus nr̃is imponi decre
uimus: bene ✠ dicere ꝑ tua
pietate dignare: vt q̇ nos ci-
nerẽ eſſe: ꝛ ob prauitatis nr̃e
meritũ ĩ puluerẽ reuerſuros
cognoſcimus: pctõꝝ omniũ
veniã: ꝛ premia petẽtibus re-
promiſſa miſericorditer cõſe-
qui mereamur. Ꝑ do. Or̃o.
DEus q̇ humiliatiõe flec-
teris: ꝛ ſatiſfactiõe placa
ris: aurẽ tue pietatis inclina
ꝑcibus nr̃is: ꝛ capitibus ſer-
uoꝝ tuoꝝ hoꝝ cinerũ aſperſi
one attactis: effunde ꝓpitius
gratiã tue bñ ✠ dictionis: vt

eos ꝛ ſpiritu cõpunctionis re
pleas: et q̃ iuſte poſtulauerit
efficaciter tribuas: ꝛ cõceſſa ꝑ
petua ſtabilitate itactos ma
nere decernas. Ꝑ do. Aſper
gant cineres aq̃ bñdicta: cũ
Exaudi nos dñe: qm̃ beni Añ.
gna eſt miſcdia tua ſcdm multi-
tudinẽ miſerationũ tuaꝝ reſpice
nos dñe. ℣. Saluũ me fac deus:
qm̃ intrauerũt aque vſq; ad ani
Immutemur Añ. mã meam.
habitu: in cinere et cilicio ieiune-
mus et ploremus ante dominũ:
quia multũ miſericors eſt dimit-
tere peccata nr̃a deꝰ noſter. Añ.
Iuxta veſtibulũ et altare plora
bant ſacerdotes ꝛ leuite miniſtri
dñi: ꝛ dicent parce dñe: parce po-
pulo tuo: ꝛ ne diſſipes ora clamã
Otiũ ad te domine. Oratio.
OMnĩs ſempiterne deus:
q̇ niniuitis ĩ cinere ꝛ cilitio pe
nitentibus indulgẽtie tue re-
media preſtitiſti: cõcede ꝓpitiꝰ
vt ſic eos imitemur habitu:
q̃tinus venie ꝓſequamur ob
COnce Or̃o. tentu. Ꝑ do.
de nobis dñe ꝑſidia mili
tie chriſtiane ſctis inchoare ie
iunijs: vt cõtra ſpiritales ne-
quitias pugnaturi cõtinẽtie
muniamur auxilijs. Ꝑ do.

Ad miſſam Intr.
Miſereris oīm dñe ⁊ ni
hil odiſti eoꝝ q̄ feciſti
diſſimulās pctā hoīm ꝓpter peni
tenciā ⁊ parcēs illis qꝛ tu es dñs
deus nr̄. *Pſ.* Miſerere mei deus
miſerere mei: qm̄ in te ꝯfidit aīa
mea. *Sine* Glīa in ex. *Nota ꝙ
añ quālibet pꝛimā collectaꝫ
ꝑ totā .xl. dicet̄* Dñs vobiſc.
Oꝛemus. Flectamus genua. *⁊
in ꝯtinēti dr̄* Leuate. *excepto
dieb⁹ dñicis ⁊ de ſctis. Coll.*
Preſta dñe fidelib⁹ tuis:
vt ieiunioꝝ veneranda
ſolennia: ⁊ ꝯgrua pietate ſu-
ſcipiāt: ⁊ ſecura deuotione ꝑ
currāt. P d. *Lctō Iohel. p.*
Hec dicit dñs. Cōuerti*ij.*
mini ad me ī toto corde
vr̄o: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ plan-
ctu: ⁊ ſcindite corda vr̄a ⁊ nō
veſtimēta vr̄a. Et cōuertimi
ni ad dñm deū veſtrū: qꝛ be-
nignus ⁊ miſericors eſt: pati
ens ⁊ multum miſericors: et
p̄ſtabilis ſup malicia. Quis
ſcit cōuertat̄ ⁊ ignoſcat de⁹:
⁊ relīqt̄ poſt ſe bn̄dictionē:
Sacrificiū ⁊ libamē dño deo
nr̄o. Canite tuba ī ſyon: ſan
ctificate ieiuniū: vocate cetū:
cōgregate ꝓplm̄: ſctificate ec-
cleſiam: coadunate ſenes: cō
gregate ꝑuulos: ⁊ ſugentes
vbera. Egrediat̄ ſpōſus de
cubili ſuo: ⁊ ſponſa de thala
mo ſuo. Inter veſtibuluꝫ et
altare ploꝛabūt ſacerdotes
miniſtri dñi et dicent. Parce
dñe parce ꝓplo tuo: ⁊ ne des
hereditatē tuā in oppꝛobꝛiū
gentib⁹: vt dominent̄ natio
nes Quare dicunt in popul̄
vbi eſt deus eoꝝ: zelatus eſt
dñs terrā ſuā: et pepcit ꝓplo
ſuo. Et rn̄dit dñs: ⁊ dicit po
pulo ſuo. Ecce ego mittā vo
bis frumentū ⁊ oleū ⁊ vinū:
et replebimini in eis: ⁊ nō da
bo vos vltra oppꝛobꝛiū gē-
tibus: dicit dñs omīps. *Gr.*
Miſerere mei de⁹ miſerere mei:
qm̄ in te ꝯfidit aīa mea. *V.* Mi-
ſit de celo ⁊ liberauit me: dedit in
oppꝛobꝛiū cōculcātes me. *Nota
tractus iſte oī die feriata dr̄:
cū nō habet̄ ꝓpꝛius: vſqꝫ ad*
Dñe non ſcd̓m pctā *cenā dñi.*
nr̄a facias nobis: neqꝫ ſcd̓m ini
quitates nr̄as retribuas nobis.
V. Dñe ne memineris iniquita-
tū noſtraꝝ antiquaꝝ: cito antici
pent nos miſcdie tue: qꝛ paupe-
res facti ſumus nimis. *V.* Adiu
ua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ ꝓpter

gloriā nois tui dn̄e libera nos: ⁊
ꝓpitius eſto pctīs noſtris: ꝓpter
I nomen tuū. S. Math. ui.
N illo tpe. D. i. d. ſ. Cū ie
iunatis nolite fieri ſicut ypo
crite triſtes. Exterminát eīm
facies ſuas ut appareát hoi-
bus ieiunātes. Amē dico uo
bis: q2 receperūt mercedē ſu-
am. Tu aūt cū ieiunas unge
caput tuū: ⁊ faciem tuā laua
ne uidearis hoibus ieiunās
ſed patri tuo q̄ eſt in abſcon-
ſo. Et pater tuus q̄ uidet in
abſconſo: reddet tibi. Noli-
te theſauriſare uobiſ theſau
ros i terra: ubi erugo ⁊ tinea
demolit: et ubi fures effodi-
unt et furant. Theſauriſate
aūt uobis theſauros i celo:
ubi neq3 erugo: neq3 tinea
demolit: ⁊ ubi fures nō effo-
diunt: neq3 furant. Ubi eīm
eſt theſaurus tuus: ibi et cor
Exaltabo te Offer. tuū erit.
dn̄e qm̄ ſuſcepiſti me: nec delec-
taſti inimicos meos ſup me: dn̄e
clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. Se
Fac nos qs dn̄e his creta
muneribus offerendis cōue
nienter aptari: quibꝰ ipſius
uenerabilis ſacramēti uētu
rū celebramus exordiū. P d.

Qui meditabit in lege Coio.
dn̄i die ac nocte: dabit fructū ſu
Percep Cōpl. um in tpe ſuo.
ta nobis dn̄e prebeát ſacra-
mēta ſubſidiū: ut et tibi gra
ta ſint nr̄a ieiunia: ⁊ nobis p
ficiant ad medelā. P d. No-
ta q aū ultimā collectā p to-
tā .xl. exceptis dn̄icis ⁊ d feſtiſ
dicit Oremus Inclinate capi
ta ueſtra deo. Sup populum
Inclinātes ſe dn̄e maieſtati
tue ꝓpiciatus intende. ut qui
diuino munere refecti ſūt: ce
leſtibus ſemp muniant auxi
lijs. P do. Feria quinta In
Dum clamarē troitus.
ad dn̄m exaudiuit uocē
meam ab his qui ap pro
pinquant mihi ⁊ humiliauit eos
qui eſt ante ſecla ⁊ manet in eter-
nū: iacta cogitatū tuū in dn̄o: et
ipſe te enutriet. ps. Exaudi de
us orationē meā ⁊ ne deſpexeris
deprecationē meā. Coll.
Deus q̄ culpa offenderiſ
penitētiā placaris: preces ꝓpli
tui ſupplicantis ꝓpicius reſpi
ce: ⁊ flagella tue iracūdie q̄ p
pctis nr̄is meremur auerte.
P d. Lcō yſaie p. xxxviij
In diebꝰ illis. Egrotauit
ezechias uſq3 ad mortē: ⁊ in-

troiuit ad eum eſaias filius
amos ꝓpħa.Et dixit ei. Hec
dicit dñs deus.Diſpone do-
mui tue:qꝛ morieris tu:⁊ nō
viues.Et ꝯuertit ezechias fa
ciē ſuā ad parietē ⁊ orauit ad
dñm:⁊ dixit.Obſecro te dñe
memento q̄ſo quō ambula-
uerim corā te in ꝟitate:⁊ i cor
de pfecto:⁊ qđ bonū eſt i ocu
lis tuis fecerim. Et fleuit eze-
chias fletu magno. Et factū
eſt ꝟbū dñi ad yſaiā ꝓphetā
dicēs.Vade:⁊ dic ezechie.hec
dicit dñs deus dauid patris
tui. Audiui orationē tuā: et
vidi lachrymā tuā. Ecce ego
adijciā ſup dies tuos q̇ndeci
annos:⁊ de manu regis aſſi
riorū eruā te:et ciuitatē iſtā.
Dicit dominus omīps. Gr.
Iacta cogitatū tuū in dño: ⁊ ipſe
te enutriet. V. Dum clamarē ad
dñm exaudiuit vocē meā ab his
qui appropinquāt mihi. Scdm
In illo tpe.Cū in- Math.
traſſet ihs in capharnaū
acceſſit ad eū cēturio:rogās
eū ⁊ dicēs.Dñe:puer meꝰ ia-
cet in domo paraliticꝰ:⁊ ma
le torquetur.Et ait illi ieſus.
Ego veniā:et curabo eū.Et
rñdens cēturio ait.Dñe:nō
ſum dignus vt intres ſub te-
ctū meū:ſȝ tm̄ dic verbo:⁊ ſa
nabit puer meus. Nā et ego
hō ſum ſub poteſtate cōſtitu
tus:habēs ſub me milites:⁊
dico huic vade:⁊ vadit.⁊ alio
veni:⁊ venit.⁊ ſeruo meo fac
hoc:⁊ facit.Audiēs aūt ieſus
miratꝰ eſt:⁊ ſeq̄ntibꝰ ſe dixit.
Amē dico vobis:nō inueni
tātā fidē in iſrl̄. Dico aūt vo-
bis:ꝙ multi ab oriēte ⁊ occi-
dēte venient:⁊ recūbēt cū abra
am ⁊ yſaac et iacob in regno
celoꝝ.Filij aūt regni eijcient̄
i tenebras exteriores:ibi erit
fletꝰ et ſtridor dētiū. Et dixit
ieſus cēturioni. Vade:⁊ ſicut
credidiſti fiat tibi. Et ſanatꝰ
eſt puer in illa hora. Offer.
Ad te dñe leuaui aīam meā:deꝰ
meus in te cōfido: nō erubeſcam
neqȝ irrideāt me inimici mei etenī
vniuerſi qui te expectāt nō ꝯfun-
Sacrificijs pñti- Secr. deuc.
bus qm̄s dñe placatꝰ intēde
vt et deuotiōi nr̄e ꝓficiāt ⁊ ſa
Acceptabis ſa Co͂io. luti.Sa
crificiū iuſticie oblatiōes ⁊ holo
cauſta ſup altare tuū dñe. Cōp
Celeſtis doni bñdictiōe pce-
pta ſupplices te deꝰ oīps dep-
camur:vt hoc idē nobꝭ ſacra

mẽti cauſa ſit ⁊ ſalutis. P. d.
Parce dñe parce Sup ppłm
populo tuo: ut dignis flagel
latiõibus caſtigatus: in tua
miſeratiõe reſpiret. P. Feria
Audiuit dñs vj. Intr.
⁊ miſertus eſt mihi: dñs
factus eſt adiutor meus
Ps. Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepi
ſti me: nec delectaſti inimicos me
Inchoata Coll. os ſup me.
ieiunia q̃s dñe benigno
fauore pſequere: ut obſeruã
tiã quã corꝑaliter exhibem⁹
mentib⁹ etiã ſinceris exercere
valeamus. P. do. Lectõ yſaie
Hec dicit dñs de⁹ lviij.
Clama ne ceſſes: q̃ſi tu-
ba exalta vocẽ tuã: ⁊ annũcia
ꝑplo meo ſcelera eorũ: et do-
mui iacob pctã eorũ. Me et-
eñi de die in diẽ querũt: ⁊ ſcri
re vias meas volũt q̃ſi gẽs q̃
iuſticiã fecerit: ⁊ q̃ iudiciũ dei
ſui nõ dereliq̃rit. Rogãt me
iudicia iuſticie ⁊ appropinq̃re
deo volũt dicẽtes. Quare ie-
iunauim⁹ ⁊ nõ aſpexiſti: Hu
miliauimus aĩas nr̃as: ⁊ ne-
ſciſti: Ecce i die ieiunij vr̃i in-
uenieť volũtas vr̃a: ⁊ oẽs de
bitores vr̃os repetitis. Ecce
ad lites ⁊ ꝯtẽtiões ieiunatis ⁊
percutitis pugno ĩpie. Nolite
ieiunare ſicut uſq3 ad hũc diẽ
ut audiať ĩ excelſo clamor vr̃
Nunq̇d tale ẽ ieiuniũ qd̕ ele-
gi: ꝑ diẽ affligere hoiem ani-
mã ſuã: Nũquid ꝯtorq̃re q̃ſi
circulũ caput ſuũ: ⁊ ſaccũ ⁊ ci-
nerẽ ſternere: Nunq̇d iſtd̕ vo
caui ieiuniũ: ⁊ diẽ acceptabi-
lẽ dño: Nõne hoc eſt magis
ieiuniũ qd̕ elegi: diſſolue col
ligatiões impietatis: ſolue fa
ſciculos deprimẽtes. Dimitte
eos q̇ cõfracti ſunt liberos: ⁊
oẽ onus diſrũpe. Frãge eſuri
enti panẽ tuũ: et egenos va-
goſq3 induc ĩ domũ tuã. Cũ
videris nudũ operi eũ: ⁊ car-
nẽ tuam ne deſpexeris. Tũc
erumpet quaſi mane lumen
tuũ: ⁊ ſanitas tua citius orieť
Et anteibit faciẽ tuã iuſticia
tua: ⁊ gloria domini colliget
te. Tunc inuocabis: ⁊ domi-
nus exaudiet: clamabis ⁊ di
cet. Ecce aſſum: quia miſeri-
cors ſum dñs de⁹ tuus. Gr.
Unã petij a domino hanc requi
ram: ut inhabitem in domo dñi.
V. Ut videam voluntatẽ domi-
ni: ⁊ protegar a templo ſcõ eius.
In illo tpe. S. Mathe. v.
Dixit ie. d. ſ. Audiſtis q2

dictū eſt. Diliges ꝓximū tuū
⁊ odis inimicū tuū. Ego aūt
dico vob̄. Diligite inimicos
veſtros: bn̄facite his q̇ ode-
rūt vos: ⁊ orate ꝓ ꝑſequētibꝰ
⁊ calūniantibus vos: vt ſitis
filij p̄ris vr̄i q̇ in celis eſt: q̇ ſo
lē ſuū oriri facit ſuꝑ bonos et
malos: ⁊ pluit ſuꝑ iuſtos ⁊ in
iuſtos. Si eīm̄ diligitis eos q̇
vos diligūt: quā mercedē ha
bebitis? Nōne ⁊ publicani ħ
faciūt? Et ſi ſalutaueritis fra
tres vr̄os tm̄: quid amplius
facietis? Nonne ⁊ ethnici hoc
faciūt? Eſtote ergo vos ꝑfe-
cti: ſicut ⁊ pater veſter celeſtis
ꝑfectus eſt. Attēdite ne iuſti-
ciā veſtrā faciatis corā hoībꝰ
vt videamini ab eis. Alioq̇n
mercedē nō habebitis apud
patrē veſtrū q̇ in celis eſt. Cū
ergo facis elemoſynaꝫ: noli
tuba canere an̄ te: ſicut ypo-
crite faciūt in ſynagogis ⁊ in
vicis: vt honorificent̄ ab hoī-
bus. Amen dico vobis: rece
perūt mercedē ſuā. Te aūt fa
ciente elemoſynā neſciat ſini
ſtra tua quid faciat dextera
tua: vt ſit elemoſyna tua ī ab
ſconſo: ⁊ pater tuus q̇ videt:
in abſcōſo reddet tibi. Et cū
oratis: nō eritis ſicut ypocri-
te triſtes: qui amant in ſyna-
gogis primos recubitus: ⁊ ī
angulis plateaꝝ ſtantes ora
re vt videant̄ ab hominibꝰ.
Amē dico vobis: receperunt
mercedē ſuā. Tu autē cū ora-
ueris intra cubiculū tuū: et
clauſo oſtio ora patrē tuū in
abſcōſo: ⁊ pater tuus qui vi-
det in abſconſo reddet tibi.
Offer. Dn̄e viuifica me ſcđm
eloquiū tuū: vt ſciam teſtimonia
Secr. Sacrificiū dn̄e ob tua.
ſeruantie q̇drageſimalis of-
ferimus: p̄ſta q̄s: vt tibi et
mētes nr̄as reddat acceptas
⁊ cōtinētie ꝓ̄ptioris nobis
tribuat facultatē. P. d. Coio.
Seruite dn̄o in timore: ⁊ exulta-
te ei cū tremore: apprehendite di-
ſciplinā ne pereatis de via iuſta.
Cōpl. Spiritū nob̄ dn̄e tue
charitatis īfunde: vt q̄s vno
pane celeſti ſatiaſti: tua faci-
as pietate cōcordes. P. dn̄m
Sup ꝑplm Quere dn̄e ꝑplm
tuū: ⁊ ab oībus pctīs clemen
ter emūda: q̇ ei nl̄la nocebit
aduerſitas: ſi nulla dn̄et̄ ini-
quitas. P. Sabbato officiū
Eſto mihi in. ꝑ totū. xxvij.
Colle. Adeſto dn̄e ſuppli-

cationibus nr̃is: ⁊ ꝯcede vt ſ
ſolẽne ieiuniũ qḋ anis corpo
ribuſqꝫ curãdis ſalubriter in
ſtitutũ eſt deuoto ſeruitio ce
lebremus. ℟. Lcō yſa. p. lviij

H Ec dicit dñs. Si abſtule
ris d̓ medio tui cathenã
⁊ deſieris digitũ tuũ extende
re ⁊ loq̇ qḋ nõ ꝓdeſt: cũ effu-
deris eſuriẽti aiam tuã: ⁊ ani
mã afflictã repleueris: tũc ori
etur in tenebris lux tua: ⁊ te-
nebre tue erũt ſicut meridies
Et requiẽ tibi dabit dñs de⁹
tuus ſp̄: ⁊ implebit ſplendori
bus aiam tuã: ⁊ oſſa tua libe
rabit. Et eris q̃ſi ort⁹ irrigu⁹
⁊ ſicut fons aquaꝝ: cuius nõ
deficiẽt aq̃. Et edificabunt̃ in
te deſerta ſcl'oꝝ: fundamẽta
gñationis ⁊ gñationis ſuſci
tabis. Et vocaberis edifica-
tor ſepiũ auertẽs ſemitas ini
quitatũ. Si auerteris a ſab-
bato pedẽ tuũ: facere volũta
tẽ tuã in die ſcõ meo: ⁊ voca-
beris ſabbatũ delicatũ ⁊ ſcm̃
dñi glĩoſum: ⁊ glorificaberiſ
eũ dũ non facis vias tuas: ⁊
nõ iueniet̃ volũtas tua vt lo-
q̃ris ſermonẽ: tũc delectabe-
ris ſup dño: et ſuſtollã te ſup
altitudinẽ terre: et cibabo te
hereditate iacob patris tui.
Os eñi dñi locutum eſt hec.

I N illo tp̄e. S. Marci. vi.
Cũ ſero factuꝫ eſſet: erat
nauis in medio mari ⁊ ieſus
ſolus in terra. Et vidẽs diſci
pulos ſuos laborãtes ĩ remi
gãdo: erat eñi vẽtus ꝯtrari⁹.
Et circa q̃rtã vigiliã noctis
venit ad eos ambulãs ſuper
mare: ⁊ volebat p̃terire eos.
At illi vt viderũt eũ ambulã
tẽ ſup̃ mare putauerũt fãtaſ
ma eſſe: ⁊ exclamauerũt: oẽs
eñi eũ viderunt: et cõturbati
ſunt. Et ſtatim locutuſ eſt cũ
eis: ⁊ dixit illis. Cõfidite: ego
ſum: nolite timere. Et aſcen-
dit ad illos in nauim: ⁊ ceſſa
uit vẽtus. Et plus magis in-
tra ſe ſtupebãt: nõ eñi intellexe
rãt d̓ panib⁹: erat eñi cor eoꝝ
obcecatũ. Et cũ trãſfretaſſet
ꝑuenerũt ĩ terrã genazareth
⁊ applicuerũt. Cũqꝫ egreſſi eſ
ſent d̓ naui ꝯtinuo cognoue
rũt eũ. Et ꝑcurrẽtes vniũſaꝫ
regionẽ illã ceperũt ĩ graba-
tis eos q̇ ſe male habebãt cir
cũferre vbi audiebãt eũ eſſe.
Et q̃cumqꝫ introibat in vicoſ
vel in villas aut ciuitates: in
plateis ponebant infirmos:

⁊ deprecabanť eũ: ut vel fim-
briã veſtimẽti eius tangerẽt.
Et quotq̊t tãgebãt eũ: ſalui
Suſcipe dñe Secre. fiebant.
ſacrificiũ: cuiꝰ te voluiſti dig-
nanter imolatiõe placari: et
preſta q̄s: ut huiꝰ opatiõe
mundati: bñplacitũ tibi nr̄e
mẽtis offeramꝰ effectũ. P. d.
Celeſtis vite munere Cõpl.
ſatiati q̄s dñe: ut qđ eſt no
bis in pñti vita myſteriũ fiat
eternitatis auxiliũ. P. dñm.
Preſta famu Sup populũ.
lis tuis dñe abundantiã tue
ꝓtectionis ⁊ gratiã. Da ſalu
tẽ mentis ⁊ corpis: ac cõtinue
proſperitatis augmenta: ⁊ ti
bi fac ſp eſſe devotos. P. do.

Dñica prima in. xl. Introi.

Invocavit me ⁊ ego exau
diã eũ: eripiã eũ ⁊ glorifi-
cabo eũ: lõgitudine dieꝝ
adimplebo eũ. ps. Qui habitat
in adiutorio altiſſimi: in ꝓtectiõe
dei celi cõmorabiť. Colle.
Deus qui eccleſiã tuã an-
nua q̄drageſimali obſerva-
tione purificas: p̄ſta familie
tue: ut qđ a te obtinere abſti-
nẽdo nititur: hoc bonis ope-
ribus aſſequať. P. dñm
Fr̄es. Hor Ad Chorin. vi
tamur vos ne in vacuũ gra-
tiã dei recipiatis. Ait ei. Tpe
accepto exaudivi te: ⁊ i die ſa
lutis adiuvi te. Ecce nũc tp̄s
acceptibile: ecce nũc dies ſalu
tis. Nemini dãtes ullã offen
ſionẽ: ut nõ vituperet̃ mini-
ſteriũ noſtrũ: ſed in om̃ibus
exhibeamus noſmetipſos ſi
cut dei miniſtros: i multa pa
tiẽtia: in tribulatiõibꝰ: in ne-
ceſſitatibus: in anguſtijs: in
plagis: in carceribus: in ſedi
tionibus: in laboribus: in vi
gilijs: in ieiunijs: in caſtitate
in ſciẽtia: in lõganimitate: in
ſuavitate: in ſpũſctõ: in chari
tate nõ ficta: in verbo verita-
tis: in virtute dei. Per arma
iuſticie: a dextris ⁊ a ſiniſtris.
Per gloriã et ignobilitatẽ: p
infamiã ⁊ bonã famã: ut ſe-
ductores et veraces. Sicut q̇
ignoti ⁊ cogniti. Quaſi mo-
riẽtes ⁊ ecce vivimus. Ut ca-
ſtigati ⁊ nõ mortificati. Qua
ſi triſtes: ſemp aũt gaudẽtes
Sicut egentes: multos autẽ
locupletãtes. Tanq̄ nihil ha
bẽtes: ⁊ oĩa poſſidẽtes. Gr.
Angelis ſuis mãdavit de te: ut
cuſtodiãt te in om̃ibus vijs tuis.
V. In manibus portabunt te: ne

vnq̄ offendas ad lapidē pedem
Qui habitat in ad Tract⁹. tuū.
iutorio altiſſimi: in ꝓtectione dei
celi cōmorabit̄. ℣. Dicet dño ſu
ſceptor meus es: et tu refugiū me
um deus meus ſperabo in eū. ℣.
Qm̄ ipſe liberabit me de laqueo
venātiū: ⁊ a vbo aſpero. ℣. Sca-
pulis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub
pēnis ei⁹ ſperabis. ℣. Scuto cir-
cūdabit te veritas eius: nō time-
bis a timore nocturno. ℣. A ſagit
ta volāte ꝑ diē a negocio ꝑambu
lāte ī tenebris a ruina ⁊ demonio
meridiano. ℣. Cadēt a latere tuo
mille: ⁊ decēmilia a dextris tuis:
tibi aūt non appropinquabit. ℣.
Qm̄ angelis ſuis mādauit de te
vt cuſtodiāt te ī omībus vijs tuis
℣. In manibus portabūt te: ne
forte offendas ad lapidē pedem
tuū. ℣. Sup̄ aſpidē ⁊ baſiliſcum
ambulabis: ⁊ cōculcabis leonē ⁊
draconē. ℣. Qm̄ in te ſperauit li
berabo eū: ꝓtegā eū: qm̄ cogno-
uit nomē meū. ℣. Inuocauit me
et ego exaudiā eū: cū ipſo ſum in
tribulatione. ℣. Eripiā eū ⁊ glo
rificabo eū: longitudine dieꝝ ad
implebo eū: ⁊ oſtendā illi ſaluta-
re meū. Scdm Math. iiij.
In illo tpe. Ductus eſt ie-
ſus in deſertū a ſpū: vt tenta
ret̄ a dyabolo. Et cū ieiunaſ-
ſet q̄dragīta diebus ⁊ nocti
bus: poſtea eſuriit. Et acce-
dens tētator dixit ei. Si fili⁹
dei es: dic vt lapides iſti pa-
nes fiāt. Qui rūdens dixit ei
Scriptū eſt: Nō in ſolo pane
viuit hō: ſed in oī verbo qd̄ ꝓ
cedit de ore dei. Tūc aſſūpſit
eū dyabolus in ſanctā ciuita
tē: ⁊ ſtatuit eū ſup̄ pinnaculū
tēpli. Et dixit ei. Si filius dei
es: mitte te deorſuȝ. Scriptū
eſt enī: qꝛ angelis ſuis māda
uit de te: ⁊ in manib⁹ tollēt te
ne forte offendas ad lapideȝ
pedē tuū. Ait illi ieſus rurſū
Scriptū eſt: Nō tentabis do
minū deū tuū. Iteꝝ aſſūpſit
eū dyabolus in montē excel-
ſum valde: ⁊ oſtēdit ei oīa re-
gna mūdi ⁊ gloriā eoꝝ: et di
xit illi. Hec oīa tibi dabo ſi ca
dēs adoraueris me. Tunc di
cit ei ieſus. Vade ſathanas:
ſcriptū eſt enī: Dñm deū tuū
adorabis: et illi ſoli ſeruies.
Tūc reliq̄t eū dyabolus: ⁊ ec
ce angeli acceſſerūt ⁊ miniſtra-
Scapulis ſuis Offer. bant ei.
obūbrabit tibi dñs: ⁊ ſub pēnis
eius ſperabis: ſcuto circūdabit
Sacrifi Secre. te veritas eius.

ciũ dñe q̄dꝛageſimalis initij
ſolẽniter immolamus: te dñe
depꝛecãtes: vt cũ epularũ re-
ſtrictione carnaliũ: a noxijs
quoqꝫ voluptatibus tẽpere
S capulis Coio. mur. P do.
ſuis obumbꝛabit tibi: ⁊ ſub pen-
nis eius ſperabis: ſcuto circũda-
dabit te veritas eius. Complẽ.
Qui nos dñe ſacramẽti liba
tio ſancta reſtauret: ⁊ a vetu-
ſtate purgatos in miſterij ſa
lutaris faciat trãſire cõſoꝛtiũ
P dñm. Feria.ij. Introitus

Sicut oculi ſeruoꝝ ĩ ma-
nib⁹ dñoꝝ ſuoꝝ: ita ocu
li nr̃i ad dñm deũ nr̃m
donec miſereat̃ nr̃i: miſerere nr̃i
dñe miſerere nobis. ps̄. Ad te le
uaui oculos meos: qui habitas ĩ
celis. Oꝛem⁹. Flectamus gen.
Conuerte nos de⁹ Colle.
ſalutaris noſter: ⁊ vt no-
bis ieiuniũ q̄dꝛageſimale pfi
ciat: mẽtes nr̃as celeſtib⁹ in-
ſtrue diſciplinis. P do. Lcõ
Ezechielis pphete. xxxiiij
Hec dicit dñs deus. Ecce
ego ipſe requirã oues meas:
et viſitabo illas: ſicut paſtoꝛ
viſitat gregẽ ſuũ: in die qñ fu
erit in medio ouiũ ſuaꝝ diſſi
pataruꝫ. Sic viſitabo oues
meas: ⁊ liberabo eas de om̃i
bus locis in quibus diſperſe
fuerant: in die nubis ⁊ caligi
nis. Et educã eas de pplis: et
cõgregabo eas de terra: ⁊ in
ducã eas in terrã ſuã: ⁊ paſcã
eas in mõtibus iſrl': in riuis ⁊
in cunctis ſedibus terre. In
paſcuis vberrimis paſcã eaſ
⁊ in montibus excelſis iſrael
erũt paſcue eaꝝ. Ibi requieſcẽt
in herbis virentibus: ⁊ in pa
ſcuis pinguibuſ paſcent̃ ſup
montes iſrael. Ego paſcam
oues meas: et ego eas accu-
bare faciam: dicit dñs deus.
Qđ perierat requiram: ⁊ qđ
abiectũ fuerat reducã: et qđ
confractũ fuerat alligabo: ⁊
qđ infirmũ fuerat conſolida
bo: ⁊ qđ pingue ⁊ foꝛte cuſto
diã: ⁊ paſcam illas in iudicio
⁊ iuſticia. Dicit dñs ops. Gr
P rotectoꝛ noſter aſpice deus et
reſpice ſup ſeruos tuos. ꝟ. Dñe
deus virtutũ exaudi pces ſeruoꝝ
In illo S. Mat. xxv. tpꝛ
tpe. d. i. d. ſ. Cũ veniret fi
lius hoĩs in maieſtate ſua: et
oẽs angeli eius cũ eo: tunc ſe
debit ſup ſedẽ maieſtatis ſue
Et cõgregabuntur ante eũ
omnes gentes: et ſeparabit

eos ab inuicē: ſicut paſtor ſe-
gregat oues ab hediſ. Et ſta
tuit ōdē oues a dextris ſuis:
hedos aūt a ſiniſtris. Tūc di
cet rex his qui a dextris eius
erūt. Venite benedicti patriſ
mei: poſſidete paratū vobis
regnū a cōſtitutione mundi
Eſuriui eñi: et dediſtis mihi
mādūcare. Sitiui: ⁊ dediſtis
mihi bibere. Hoſpes eram ⁊
collegiſtis me. Nudus: ⁊ coo
peruiſtis me. Infirmus: ⁊ vi
ſitaſtis me. In carcere erā: et
veniſtis ad me. Tūc reſpōde
būt ei iuſti dicētes. Dñe qñ vi
dimus te eſurientē ⁊ pauimꝰ
te: aut ſitientē ⁊ dedimus tibi
potū? Qñ aūt te vidimꝰ ho-
ſpitē ⁊ collegimꝰ te? Aut nu-
dū: ⁊ cooperuimus te? Aut
qñ te vidimus infirmū: aut i
carcere et venimus ad te? Et
rñdens rex dicet illis. Amen
dico vobis: qḋdiu feciſtis vni
de his fratribꝰ meis minimiſ
mihi feciſtis. Tunc dicet ⁊ his
qui a ſiniſtris eiꝰ erūt. Diſce-
dite a me maledicti in ignem
eternū: q̄ paratus eſt diabo-
lo ⁊ angelis eius. Eſuriui eñi
⁊ nō dediſtis mihi manduca
re. Sitiui: ⁊ nō dediſtis mihi
potū. Hoſpes erā: ⁊ nō colle-
giſtis me. Nudus: et nō coo-
peruiſtis me. Infirmus ⁊ in
carcere: ⁊ non viſitaſtis me.
Tūc rñdebūt ei ⁊ ipſi dicētes
Dñe: qñ te vidimus eſuriētē
aut ſitientē: aut hoſpitē: aut
nudū: aut infirmū: vel in car
cere: ⁊ nō miniſtrauimꝰ tibi?
Tunc reſpōdebit illis dicēs.
Amen dico vobis: qḋdiu nō
feciſtis vni de minoribꝰ his:
nec mihi feciſtis. Et ibūt hi in
ſuppliciū eternū: iuſti autē in
Reuela Offer. vitam eternā.
oculos meos ⁊ cōſiderabo mira-
bilia tua dñe: vt doceas me iuſti-
ciā tuā: da mihi intellectū vt di-
Nunc Secr. ſcā mādata tua.
ra dñe oblata ſanctifica: noſ
qz a pctōꝝ noſtroꝝ maculis
Voce mea Coio. emūda. Ps
ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me
de mōte ſcō ſuo: nō timebo mi-
lia populi circūdātis me. Cōpl.
Salutaris tui dñe munere
ſatiati ſupplices exoramus:
vt cuiꝰ letamur guſtu: reno-
uemur effectu. P. Do. Super
Abſolue qs dñe populū.
noſtroꝝ vincula pctōꝝ: vt qc
quid p eis meremur, ꝓpiciatꝰ
auerte. P. Feria. iij. Introi.

Domine refugiū fact⁹ es nobis a generatione ꝛ ꝓgenie a ſeculo ꝛ in ſeculū tu es. ps. Priuſq̄ mōtes fierent: aut formaret terra ꝛ orbis. Coll. Reſpice q̄ſ dn̄e familiā tuā: ꝛ p̄ſta: ut apud te mēs nr̄a tuo deſiderio fulgeat: q̄ ſe carniſ maceratiōe caſtigat ꝑ. Lectio yſaie ꝓphe. lv. In diebus illis. Locutus eſt yſaias ꝓpheta dicēs. Que rite dn̄m dū inueniri pōt: inuocate eū dū ꝓpe eſt. Derelinquat impius uiā ſuā ꝛ uir iniquus cogitatiōes ſuas: ꝛ reuertet̄ ad dn̄m: et miſerebit̄ eius: ꝛ ad deū nr̄m: q̄m multus eſt ad ignoſcendū. Non tm̄ cogitationes mee: cogitationes veſtre. neq; vie vr̄e vie mee: dicit dn̄s. Quia ſicut exaltant̄ celi a terra: ſic exalte ſunt vie mee a vijs veſtris: ꝛ cogitationes mee a cogitationibus veſtris. Et quō deſcēdit imber ꝛ nix de celo: ꝛ illuc ultra nō reuertit̄: ſed inebriat terrā ꝛ infundit eam: et germinare eam facit: ꝛ dat ſemē ſerēti: ꝛ panē comedenti. Sic erit verbū meū qd̄ egredier̄ de ore meo. Nō reuertet̄ ad me vacuū: ſed faciet q̄cum q; volui: et ꝓſperabit̄ in his ad q̄ miſi illō. Dicit dn̄s op̄s Dirigat̄ oratio mea ſicut Gra. incenſum in cōſpectu tuo dn̄e. ℣ Eleuatio manuū mearū ſacrificiū veſpertinū. S. Mathe. xxi. In illo tp̄e. Cū intraſſet ieſus hieroſolimā: ꝯmota eſt uniuerſa ciuitas dicēs. q̄s eſt hic. Populi aūt dicebant. Hic ē ieſus ꝓpheta a nazareth galilee. Et intrauit ieſus ī tēplū dei: ꝛ eijciebat oēs vēdentes ꝛ emētes in tēplo: ꝛ mēſas nūmulariorū: ꝛ cathedras vēdētiū columbas euertit. Et dicit eis. Scriptū eſt: domus mea domus orationis vocabit̄. Vos aūt feciſtis illā ſpeluncā latronū. Et acceſſerūt ad eū ceci ꝛ claudi in tēplo: et ſanauit eos. Videntes autē principes ſacerdotū et ſcribe mirabilia q̄ fecit: ꝛ pueros clamātes ī tēplo ꝛ dicētes. Oſanna filio dauid: indignati ſūt ꝛ dixerūt ei. Audis qd̄ iſti dicūt? Jeſus aūt dixit eis utiq;. Nūquid legiſtis: q2 ex ore infantiū ꝛ lactentiū pfeciſti laudē? Et relictis illis abijt foras extra ciuitatē in bethaniam.

ibiqꝫ manſit: et docebat eos
In te ſpe Offer. ꝺ regno dei.
raui dñe dixi tu es deus meus: in
manibus tuis tpa mea. Secre.
Oblatis qs̃ dñe placare
muneribus: ⁊ a cunctis nos
defende pi̇culis. P do. Coia
Cum inuocarẽ exaudiuit me de
us iuſticie mee: in tribulatiõe di-
lataſti me: miſerere mihi dñe: et
exaudi oꝛationẽ meã. Cõplen.
Qs̃ oĩps deus: ut illius ſa-
lutaris capiamus effectũ: cu
ius ꝑ hec myſteria pignus ac
cepimus. P do. Sup ꝑplm.
Aſcendãt ad te dñe p̃ces no
ſtre: et ab eccleſia tua cunctã
repelle nequitiã. Per dñm.
Feria. iiij. q̃tuoꝛ tpm Intr.
Reminiſcere miſeratio-
nũ tuaꝝ dñe: ⁊ miſericoꝛ
die tue que a ſcl'o ſunt ne
unq̃ dñent nobis inimici nr̃i: li-
bera nos deus iſrael ex oĩbus
anguſtijs nr̃is. ps̃. Ad te dñe le-
uaui aĩam meã: deus meus in te
cõfido non erubeſcã. ſine Dñs
vobiſcũ. Oremus. Flectamus
genua. Leuate. Collecta.
Preces nr̃as qs̃ dñe cle
menter exaudi: ⁊ ꝯtra cũcta
nobis aduerſantia dexteraꝫ
tue maieſtatis intẽde. P do.

In die Lctõ li. Exo. xxiiij.
bus illis. Dixit dominus
ad moyſen. Aſcẽde ad me in
montẽ: ⁊ eſto ibi. Daboqꝫ ti-
bi duas tabulas lapideas:
et legẽ ac mãdata que ſcripſi
ut doceas filios iſrl̃. Surrexe
rũt moyſes et ioſue miniſter
eius. Aſcendẽſqꝫ moyſes in
mõtẽ dei: ſenioꝛibꝰ ait. Expe
ctate hic: donec reuertamur
ad vos. Habetis aarõ ⁊ hur
vobiſcũ: ſi quid natum fue-
rit queſtiõis referetis ad eos
Cũqꝫ aſcẽdiſſet moyſes ope
ruit nubes montẽ: ⁊ habita-
uit glĩa dñi ſup ſynai tegens
illũ ſex diebus. Septimo au
tẽ die vocauit eũ dñs de me-
dio caliginis. Erat aũt ſpeci
es glĩe dñi q̃ſi ignis ardẽs ſu
per verticẽ mõtis in cõſpectu
filioꝝ iſrl̃. Ingreſſuſqꝫ moy
ſes mediũ nebule: aſcẽdit in
montẽ: et fuit ibi q̃dꝛaginta
diebus ⁊ q̃dꝛaginta noctibꝰ.
Tribulatiões coꝛdis mei Gr.
dilatate ſunt: de neceſſitatibꝰ me
is eripe me dñe. V Vide humili-
tatẽ meã ⁊ laborẽ meũ: ⁊ dimitte
oĩa pctã mea. Dñs vobi. Ore
mus. Flectamus ge. Colla
Deuotionẽ ppl̃i tui qs̃

dn̄e intēde: vt qui ꝑ abſtinen
tiā macerant̄ in corpore: per
fructū boni operis reficiant̄
in mente. P. do. Lcc̄ō lib. Re-
IN diebꝰ illis q̄ū. iij. xix ca.
Venit helyas i berſabee
iuda: ⁊ dimiſit ſibi puer̄ ſuū
⁊ perrexit in deſertū viā vniꝰ
diei. Cūq̄ȝ veniſſet et ſediſſet
ſubter vnā iuniperū: petiuit
aie ſue vt moreret̄: ⁊ ait. Suf
ficit mihi dn̄e: tolle aiaȝ meā
Neq̄ȝ eīm melior ſum q̄ꝫ p̄res
mei; piecitq̄ȝ ſe ⁊ obdormiuit
i vmbra iuniperi. Et ecce an-
gelus dn̄i tetigit eū: dixitq̄ȝ
illi: ſurge: comede. Et reſpe-
xit: ⁊ ecce ad caput ſuū ſubci
nericius panis ⁊ vas aq̄. Co-
medit ergo ⁊ bibit: ⁊ rurſum
obdormiuit. Reuerſuſq̄ȝ eſt
angelus dn̄i ſecundo: et teti-
git eū: dixitq̄ȝ illi. Surge: co-
mede. grandis eīm tibi reſtat
via. Qui cum ſurrexiſſet: co-
medit ⁊ bibit: et ambulauit
in fortitudine cibi illius qua-
draginta diebus ⁊ q̄draginta
noctibus vſq̄ȝ ad montē dei
De neceſſitati Tractus. oreb.
bus meis eripe me dn̄e: vide hu-
militatē meā ⁊ laborē meū: et di-
mitte oīa pctā mea. ℣. Ad te dn̄e
leuaui animā meā deus meus in
te cō̄fido nō erubeſcā. ℣. Etenī
vniuerſi qui te expectāt nō cō̄fun
dent̄: cō̄fundant oēs faciētes va-
IN illo tē S. Math. xij na
pore. Acceſſerūt ad ieſuȝ
ſcribe ⁊ phariſei dicētes. Ma
giſter volumus a te ſignū vi
dere. Qui reſpōdens ait illis
Generatio mala ⁊ adultera
ſignū q̄rit: et ſignū nō dabit̄
ei niſi ſignū ione ꝓphe. Sicut
eīm fuit ionas in vētre ceti tri-
bus diebus ⁊ tribus noctibꝰ
ſic erit filius hois in corde ter
re tribus diebus ⁊ tribꝰ nocti
bus. Viri niniuite ſurgēt in
iudicio cū ḡnatione iſta: ⁊ cō
dēnabūt eā: q̄r penitētiā ege-
rūt in p̄dicatione ione: et ecce
pluſq̄ꝫ iona hic. Regina auſtri
ſurget in iudicio cū ḡnatiōe
iſta: ⁊ ꝯdēnabit eā: q̄r venit a
finibꝰ terre audire ſapiētiā ſa
lomonis. Et ecce pluſq̄ꝫ ſalo
mon hic. Cū autē immūdus
ſpūs exierit ab hoie: ambu-
lat ꝑ loca arida q̄rens requiē
⁊ nō inuenit. Tūc dicit: reuer
tar in domū meā vnde exiui
Et veniēs iuenit eā vacātē: ⁊
ſcopis mūdatā ⁊ ornatā. tūc
vadit ⁊ aſſumit ſeptem alios

ſpūs ſecū nequiores ſe: et in-
trātes habitāt ibi. Et fiūt no
uiſſima hoīs illi⁹ peiora prio
ribus. Sic erit et generatiōi
huic peſſime Adhuc eo loq̄n
te ad turbas: ecce mater eius
et fratres ſtabāt foris q̄rētes
loqui ei. Dixit aūt ei q̇dā. Ec
ce mater tua ⁊ fratres tui fo-
ris ſtant querētes te. At ipſe
rñdens dicēti ſibi ait. Que ē
mater mea: et q̇ ſunt fratres
mei: Et extēdēs manū in di-
ſcipulos ſuos dixit. Ecce ma
ter mea ⁊ frēs mei. Quicūq;
eīm fecerit volūtatē pr̄is mei
q̇ in celis eſt: ipſe meus frater
et ſoror ⁊ mater eſt. Offerto.
Meditabor in mandatis tuis q̄
dilexi valde: ⁊ leuabo manus me
as ad mādata tua q̄ dilexi. Sec
Hoſtias tibi dn̄e placatiōis
offerimus: ut et delicta nr̄a
miſeratus abſoluas: et nutā
tia corda tu dirigas. P do.
Intellige clamorē meū: Coio.
intēde voci oratiōis mee rex me⁹
⁊ de⁹ meus: qm̄ ad te orabo dn̄e.
Tui qm̄s dn̄e ꝑcepti Copl.
one ſacramēti: et a nr̄is mun
demur occultis: et ab hoſtiū
liberemur inſidijs. P dn̄m.
Mentes nr̄as. Sup populū
qm̄s dn̄e lumine tue clarita-
tis illuſtra: ut videre poſſim⁹
q̄ agēda ⁊ q̄ recta ſunt agere
valeamus. P do. Feria q̇nta
Confeſſio et pulchritudo
in cōſpectu eius: ſancti-
tas ⁊ magnificētia in ſā
ctificatiōe eius. Ps. Cātate dn̄o
cāticū nouū cātate dn̄o oīs terra
Oīps ſempiterne Coll.
deus: q̇ in obſeruatiōe
ieiunij ⁊ elemoſynaꝝ ſemine
poſuiſti nr̄oꝝ remedia pecca
toꝝ: cōcede nos mēte ⁊ corpe
ſemꝑ tibi eſſe deuotos. P d.
Lectio Ezechielis ꝓphe. xviij.
In dieb⁹ illis. Factus eſt
ſermo dn̄i ad me dicens
Quid eſt: ꝙ inter vos para-
bolā vertitis in ꝓuerbiū iſtō
in terra iſrael dicētes: patres
noſtri comederunt vuā acer
bā: ⁊ dentes filioꝝ obſtupe-
ſcūt: Viuo ego dicit dn̄s. Si
erit vobis vltra ꝑabola hec ī
ꝓuerbiū in iſrl̄. Ecce oēs aīe
mee ſūt: ut aīa pr̄is: ita ⁊ aīa
filij mea eſt. Anima q̄ pecca-
uerit: ipſa morieť. Et vir ſi fu
erit iuſtus: ⁊ fecerit iudiciū et
iuſticiā in terra: in mōtibus
nō comederit: ⁊ oculos ſuos
nō leuauerit ad ydola dom⁹

iſrael ⁊ vxoꝛẽ pꝛoximi ſui nõ
violauerit: ⁊ ad mulierẽ mẽ-
ſtruatã nõ acceſſerit: ⁊ homi
nẽ nõ ꝯtriſtauerit: pign⁹ de-
bitoꝛi reddiderit ꝑ vim nihil
rapuerit: panẽ ſuũ eſurienti
dederit: ⁊ nudũ operuerit ve
ſtimento: ad vſurã nõ cõmo
dauerit: et ampli⁹ nõ accepe
rit ab iniq̇tate auerterit ma
nũ ſuã: iudiciũ veꝝ fecerit in
ter virũ ⁊ virũ: in p̃ceptis me
is ãbulauerit: ⁊ iudicia mea
cuſtodierit vt faciat veritatẽ
hic iuſtus eſt: et vita viuet: et
nõ moriet̃. ait dñs oṗs Gꝛ.
Cuſtodi me dñe vt pupillã ocu
li: ſub vmbꝛa alarũ tuarũ ꝓtege
me ℣. De vultu tuo iudiciũ me
um ꝓdeat: ocli tui videãt eq̇tatẽ.
In illo tp̃e. S. Joh. viij.
Dicebat ieſus ad eos q̇
crediderũt ei iudeos. Si mã
ſeritis vos in ſermone meo:
veri diſcipuli mei eritis: ⁊ co-
gnoſcetis veritatẽ: ⁊ veritas
liberabit vos. Rñderũt ei iu
dei. Semẽ abꝛae ſum⁹: et ne
mini ſeruiuimus vnq̃. Quõ
tu dicis: liberi eritis? Rñdit
eis ieſus. Amẽ amẽ dico vo-
bis: q2 oĩs q̇ facit pctm̃: ſeru⁹
eſt pcti. Seruus aũt nõ ma-
net in domo ineternũ: filius
aũt manet ineternũ. Si g̊ fi-
li⁹ vos liberauerit: veri libe-
ri eritis. Scio q2 filij abꝛahe
eſtis: ſed queritis me ĩterfice
re: q2 ſermo meus nõ capit ĩ
vob̃ Ego qd̃ vidi apd̃ patrẽ
meum loq̊r: ⁊ vos q̇ vidiſtis
apd̃ patrẽ veſtrũ facitis. Rñ
derũt et dixerũt ei. Pater nr̃
abꝛaã eſt. Dicit eis ieſus. Si
filij abꝛae eſtis opa abꝛae fa
cite. Nũc aũt queritis me in-
terficere: hoiem q̇ veritatẽ lo
cutus ſuz vob̃: quã audiui a
deo Hoc abꝛaã nõ fecit: vos
facitis opa pr̃is veſtri. Dixe
rũt itaqꝫ ei. Nos ex foꝛnicati
one nõ ſum⁹ nati: vnũ patrẽ
habem⁹ deũ. Dixit g̊ eis iħs
Si deus pr̃ vr̃ eſſet: diligere-
tis vtiqꝫ me. ego eñ ꝓceſſi a
d̃o ⁊ veni neqꝫ a meipo veni
ſꝫ ille me miſit. Quare loq̄lã
meã nõ ꝯgnoſcitis? q2 nõ po
teſtis audire ſermonẽ meũ.
Vos ex pr̃e diabolo eſtis: et
d̃ſideria pr̃is vr̃i vultis facẽ.
ille homicida erat ab initio:
⁊ in ꝟitate nõ ſtetit: q2 nõ eſt
ꝟitas ĩ eo. Cũ loq̇t̃ mẽdaciũ
ex ꝓꝛijs loq̇t̃: q2 mẽdax eſt ⁊
pr̃ eius. Ego aũt q2 veritatẽ

dico: nõ creditis mihi. Quis
ex vobis arguet me d̾ pctõ:
Si veritatẽ dico: q̃re nõ cre-
ditis mihi: Qui ex deo ẽ: ver
Immittit Off. ba dei audit.
angelus dñi in circuitu timẽtiũ
eũ et eripiet eos: guſtate et videte
quoniã ſuauis eſt dñs. Secre.
Sacrificia q̃s dñe ꝓpentius
iſta nos ſaluẽt: q̃ medicinali
bus ſunt inſtituta ieiunijs.
Panis quẽ ego de Coio. P d̃.
dero caro mea eſt pro ſeculi vita
Tuoꝝ nos dñe largi Cõpl
tate donoꝝ: ⁊ tẽpoꝛalibꝰ at-
tolle pꝛeſidijs: ⁊ renoua ſem
piternis. P do. Sup ꝑlm.
Da q̃ms dñe ꝑlis xp̃ianis
et q̃ ꝓfitent̃ agnoſcere: ⁊ cele-
ſte munꝰ diligere qd̾ frequẽ-
tant. P d̃. Feria.vj. Intro.
De neceſſitatibꝰ meis eri
pe me dñe vide humilita
tẽ meã ⁊ laboꝛẽ meũ: et
dimitte oĩa pctã mea. ps̃. Ad te
dñe leuaui animã meã: deus me
us in te ↄfido nõ erubeſcã Col.
Esto dñe ꝓpiciꝰ plebi tue
⁊ quã tibi facis eſſe deuo
tã benigno refoue miſeratꝰ
auxilio. P. Lctõ ezechie.ꝓp.
Hec dicit dñs deꝰ. Aĩa
q̃ peccauerit ipſa moꝛie
tur. Filius nõ poꝛtabit iniq̃-
tatẽ patris: ⁊ pater nõ poꝛta
bit iniq̃tatẽ filij. Iuſticia iu-
ſti ſup eũ erit: ⁊ ipietas impij
erit ſup eũ. Si aũt ipius ege-
rit penitentiã ab oĩbus pec-
catis ſuis q̃ opatus eſt: et cu-
ſtodierit vniũſa p̃cepta mea
et fecerit iudiciũ ⁊ iuſticiã: vi
ta viuet: ⁊ nõ moꝛiet̃. Omni
um iniq̃tatũ eius q̃s opera-
tus eſt nõ recoꝛdaboꝛ: in iu-
ſticia ſua quã opatus ẽ viuet
Nunquid volũtatis mee eſt
moꝛs impij dicit dñs deꝰ: ⁊ nõ
vt cõuertatur a vijs ſuis ⁊ vi
uat: Si aũt auerterit ſe iuſtꝰ
a iuſticia ſua: ⁊ fecerit iniq̃ta
tẽ ſcd̃m oẽs abominatiões:
q̃s operari ſolet ipius nun-
q̃d viuet: Oẽs iuſticie eiꝰ q̃s
fecerat nõ recoꝛdabunt̃. In
p̃uaricatiõe q̃ pꝛeuaricatus
eſt: ⁊ in pctõ ſuo qd̾ peccauit:
i ipſo moꝛiet̃. Et dixiſtis: nõ
eſt equa via dñi. Audite do
mus iſrael. Nunq̃d via mea
nõ eſt equa: et nõ magis vie
vr̃e pꝛaue ſunt: Cũ eñi auer-
terit ſe iuſtus a iuſticia ſua: ⁊
fecerit iniq̃tatẽ moꝛiet̃ in eis
in iniuſticia ſua quã opatus
eſt moꝛiet̃. Et cũ auerterit ſe

impius ab ĩpietate ſua qua
operatus eſt: ⁊ fecerit iudiciũ
et iuſticiā: ipſe aīam ſuā viui
ficabit. Cõſiderās em̄ ⁊ auer
tens ſe ab oībus iniq̃tatib⁹
ſuis q̄s operatus eſt: vita vi-
uet ⁊ nō moꝛietur Dicit dñs
S aluū fac ſer Grad. omps.
uum tuū deus meus ſperantē in
te. ℣. Auribus percipe dñe ora-
tionē meā. Scdꝫ Joh. v.
I N illo tpe. Erat dies fe-
ſtus iudeoꝝ: ⁊ aſcendit ieſus
hieroſolimā. Eſt autē hiero
ſolimis pꝛobatica piſcina: q̃
cognominatˀ hebꝛaice beth-
ſaida: quīqꝫ poꝛticus habēs
In his iacebat multitudo
languentium: cecoꝝ aridoꝝ
claudoꝝ: expectantiū aque
motū. Angelus autē dñi ſe-
cundū tempus deſcēdebat ĩ
piſcinā: ⁊ mouebatˀ aqua: et
qui pꝛioꝛ deſcendiſſet in piſci
nā poſt motionē aque ſanuſ
fiebat a quacūqꝫ detinebatˀ
infirmitate Erat aūt homo
quidā ibi triginta ⁊ octo an
nos habēs ĩ infirmitate ſua.
Hūc cū vidiſſet ieſus iacentē:
et cognouiſſet qꝛ multū iam
tēpus haberet. Dicit ei. Vis
ſanus fieri: Rñdit ei langui-
dus. Dñe: hoīem nō habeo
vt cū turbata fuerit aq̃: mit-
tat me in piſcinā. Dū em̄ ve-
nio ego: alius ante me deſcē-
dit. Dicit ei ihs. Surge: tolle
grabatū tuū: ⁊ ambula. Et
ſtatim ſanus factus eſt hō il-
le: ⁊ ſuſtulit grabatū ſuum: ⁊
ambulabat Erat aūt ſabba
tū in die illo Dicebāt ģ iudei
illi q̇ ſanatus fuerat Sabba
tū eſt: nō licet tibi tollere gra
batū tuū. Rñdit eis. Qui ſa-
nū me fecit ille mihi dixit: tol
le grabatum tuū ⁊ ambula.
Interrogauerūt ģ eū. Quiſ
eſt ille hō qui dixit tibi: tolle
grabatū tuū ⁊ ambula: Is
aūt q̇ ſanus fuerat effectus:
neſciebat q̇s eſſet. Jeſus aūt
declinauit a turba cõſtituta
in loco. Poſtea inuenit eū ie-
ſus in tēplo: et dixit illi. Ecce
ſanus fact⁹ es: iā noli pecca-
re: ne deteri⁹ tibi aliq̇d cōtin-
gat. Abijt ille hō ⁊ nūciauit
iudeis: qꝛ ieſus eſſet q̇ fecit eū
Benedic aīa mea Off. ſanū.
dñm: ⁊ noli obliuiſci oēs retribu
tiones ei⁹: ⁊ renouabitˀ ſicut aqui
Suſcipe Secr. le iuuētus tua.
q̃ms dñe munera noſtris ob
lata ſeruicijs: et tua ꝓpitius

f.

dona ſanctifica. P d. Coīo.
Erubeſcāt et cōturbentur oēs ini-
mici mei: auertantur retrorſum: et
erubeſcāt valde velociter. Copl
Per huius dñe operationē
myſterij: et vicia nr̄a purgen
tur: et iuſta deſideria ꝯplean
Exaudi Sup pplm. tur. P.
nos miſericors deus: et menti-
bus nr̄is grē tue lumē oſten-
de. P. Sabbato q̄tuortpm
Intret oratio mea in con
ſpectu tuo: inclina aurem
tuā ad precē meā dñe Ps
Dñe deus ſalutis mee: i die clama
ui et nocte corā te. Oremus. Fle
ctamus ge. Leuate. Coll.
Populū tuū q̄s dñe, p-
pitius reſpice: atq; ab eo fla-
gella tue iracundie clemēter
auerte. P d. Lectio li. deutro.
In dieb9 illis. Locu xxvi.
tus eſt moyſes ad dñm
dicēs. Reſpice dñe de ſanctu-
ario tuo: et de excelſo celorū
habitaclo: et bñdic ppl'o tuo
iſrl: et terrā quā dediſti nob:
ſicut iuraſti patrib9 nr̄is ter-
rā lactis et melle manantē. Au
di iſrael. Hodie dñs deus tu
us p̄cepit tibi: ut facias man
data eius atq; iudicia: ut cu
ſtodias et impleas ex toto cor-
de tuo: et ex tota anima tua.
Dñm elegiſti hodie: ut ſit ti-
bi de9. et ambules in vijs ei9:
et cuſtodias ceremonias illi9:
et mādata atq; iudicia: et obe
dias eius imperio. Et dñs ele-
git te hodie: ut ſis ei pplus ſpe
culiaris: ſicut locutus ē tibi.
Et cuſtodias oīa p̄cepta ei9:
et faciet te excelſiorē cūctis gē
tib9: q̄s creauit in laudē et no
men et gloriā ſuā: ut ſis pplus
ſcūs dñi dei tui: ſicut locut9
Propiti9 eſto dñe Gr. eſt tibi.
pctis nr̄is: neq̄n dicāt gētes: ubi
eſt de9 eor̄ V. Adiuua nos deus
ſalutaris nr̄: et p̄ter honorē nois
tui dñe libera nos. Orem9 Fle-
Protecto Coll. cta. ge. Le.
nr̄ aſpice de9: ut q̄ malo-
rū nr̄or̄ pōdere p̄mimur:
percepta miſericordia libera tibi
mente famulemur. P d. Le
In die ctio li. deutro. xi.
bus ill. Dixit moyſes fi-
lijs iſrl. Si cuſtodieritis mā
data q̄ ego p̄cipio vob: et fece
ritis ea ut diligatis dñm deū
veſtr̄: et ambuletis in oībus
vijs eius adherētes ei. Diſp-
det dñs oēs gētes iſtas ante
faciem veſtrā: et poſſidebitis
eas que maiores et fortiores

vobis ſunt. Omnis locus quē
calcauerit pes veſter: vr̄ erit.
A deſerto ⁊ libano ⁊ flumine
magno eufrate vſq₃ ad ma-
re occidētale erūt termini vr̄i
Nullus ſtabit ꝯtra vos. Ter
rorē veſtrū ⁊ formidinē dabit
dn̄s deus veſter ſup omnem
terrā quā calcaturi eſtis. Si-
cut locutus eſt vobis dn̄s de
Protector no- Gr. us veſter.
ſter aſpice deus: ⁊ reſpice ſup ſer-
uos tuos. V. Dn̄e deus virtutū
exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Ore
mus. Flectamus genua. Leua.
Adeſto qm̄s dn̄e Oratio
ſupplicationib⁹ noſtris:
vt eſſe te largiēte mereamur
et inter pſpera humiles: ⁊ in-
ter aduerſa ſecuri. P d. Lcō
Libri Machabeoꝝ. ij. ca. i
In dieb⁹ illis. Orationē₃
faciebāt ſacerdotes: dū offer
rent ſacrificiū p pplo iſrl̄. Jo
natha inchoante: ceteris aūt
rn̄dentibus ⁊ dicētibus. Be-
nefaciat vobis deus: ⁊ memi
nerit teſtamenti ſui quod ad
abraā ⁊ yſaac ⁊ iacob locut⁹
eſt ſeruoꝝ ſuoꝝ fideliū: et det
vobis cor omnibus vt colatis
eū: ⁊ faciatis eius voluntatē
corde magno et aīo volenti.
Et adaperiat dn̄s cor veſtrū in
lege ſua: ⁊ in p̄ceptis ſuis: ⁊ fa
ciat pacē. Exaudiat orōnem
veſtrā: ⁊ recōcilietꝰ vobis: nec
vos deſerat in tp̄e malo dn̄s
Dirigatꝰ orō Gr. deus veſter.
mea ſicut incenſum in conſpectu
tuo dn̄e. V. Eleuatio manuū me
arū ſacrificiū veſpertinū. Ore-
mus. Flectam⁹ ge. Leua. Orō
Preces ppl̄i tui qm̄s dn̄e
clemēter exaudi: vt q̄ iu-
ſte p pctis nr̄is affligimur: p
tui nois glīa miſericorditer
liberemur. P do. Lcō li. Sa-
Miſerere pientie eccl̄. xxxvi
noſtri de⁹ oīm ⁊ reſpice
nos: ⁊ oſtnde nobis lucē miſe-
rationū tuaꝝ: ⁊ immitte timo-
rē tuū ſup gētes alienas q̄ nō
exquiſierūt te vt cognoſcant
q₂ nō eſt deus niſi tu: vt enar
rent magnalia tua. Alleua
manū tuā ſup gētes alienas
vt videāt potētiā tuā. Sicut
enī in cōſpectu eoꝝ ſanctifica
tus es i nobis: ſic in cōſpectu
nr̄o magnificaberis i eis: vt
cognoſcāt te ſicut ⁊ nos cog-
nouim⁹: qm̄ nō eſt deus p̄ter
te dn̄e. Innoua ſigna ⁊ imu
ta mirabilia. Glorifica ma-
nū et brachiū dextrū. Excita

furoꝛē: ⁊ effunde irā. Extolle
aduerſariū: ⁊ afflige inimicū
Feſtina tp̄s: ⁊ memēto finis:
ut enarrēt mirabilia tua dn̄e
Miſerere Grad. deus noſter
mihi dn̄e qm̄ infirmus ſū: ſana
me dn̄e. ℣ Conturbata ſunt oīa
oſſa mea: ⁊ aīa mea turbata eſt
valde. Oꝛemus. Flectam⁹ gen.
ACtiones no Orō. Leua.
ſtras q̄s dn̄e ⁊ aſpirādo
p̄ueni: ⁊ adiuuādo pſeq̄re: ut
cūcta nr̄a opatio ⁊ a te ſp inci
piat: ⁊ p te incepta finiat. P.
Pꝛophetia Angelus dn̄i de.
Hym Bn̄dict⁹. Dn̄s vo. Oꝛe
mus. Flec. ge. Le. Orō De⁹ q̇
tribus. Require ſabbato q̄t-
tuoꝛ tpm in aduentu. fol. vij.
Frēs Ad Theſſa. j. ca. v.
Rogamus vos: coꝛripi-
te inquietos: cōſolamini pu-
ſillanimes ſuſcipite infirmoſ
patiētes eſtote ad oēs. Vide
te ne q̄s alicui malū p malo
reddat: ſed ſemp qđ bonū ē
ſectamini in inuicē ⁊ in om̄es
Semper gaudete: ſine inter-
miſſione oꝛate: in om̄ib⁹ gra
tias agite. Hec eſt em̄ volun-
tas dei in xp̄o ieſu ⁊ in omni-
bus vobis. Spiritū nolite ex
tinguere: pꝛophetias nolite
ſpernere. Oīa aūt pbate: qđ
bonū eſt tenete: ab omni ſpe
cie mala abſtinete vos. Ipſe
autē deus pacis ſctificet vos
p oīa: ut integer ſp̄us veſter ⁊
aīa ⁊ coꝛpus ſine q̄rela in ad-
uentu dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſeruet.
Laudate dn̄m oēs gētes Trac.
⁊ collaudate eum oēs populi. ℣.
Qm̄ confirmata eſt ſup nos miſe
ricoꝛdia ei⁹: ⁊ veritas dn̄i manet
in eternū. Scd̄m Mathe. xvij.
IN illo tpe. Aſſumpſit ie-
ſus petrū ⁊ iacobum ⁊ io
hannē fratrē eius: ⁊ ducit il-
los in montē excelſum ſeoꝛſū
⁊ trāſfiguratus eſt ante eos.
Et reſplenduit facies eius ſi-
cut ſol: veſtimēta aūt eius fa-
cta ſunt alba ſicut nix. Et ec-
ce apparuerūt illis moyſes et
helyas cū eo loq̄ntes. Rn̄dēs
aūt petruſ dixit ad ieſū. Dn̄e
bonū eſt nos hic eſſe: ſi vis fa
ciam⁹ hic tria tabnacula: tibi
vnū: moyſi vnū ⁊ helye vnū.
Adhuc eo loq̄nte ecce nubes
lucida obūbꝛauit eos. Et ec-
ce vox de nube dicēs. Hic eſt
filius meus dilectus: in q̊ mi
hi bene cōplacui: ipſū audite
Et audiētes diſcipuli ceciderunt in faciē ſuā: ⁊ timuerunt

valde:Et acceſſit ieſus:⁊ teti-
git eos.Dixitq; eis Surgite
⁊ nolite timere.Leuãtes aũt
oculos ſuos nemiñe viderũt
niſi ſolũ ieſum. Et deſcẽden-
tib⁹ illis de mõte ꝓcepit eis ie
ſus dicens.Nemini dixeritis
viſioñe donec filius hoĩs a
mortuis reſurgat. Offerto.
Dñe deus ſalutis mee in die cla
maui:⁊ nocte corã te intret oratio
mea in ↄſpectu tuo dñe. Secre.
Preſentibus ſacrificijs dñe
ieiunia nr̃a ſctifica:ut qđ ob-
ſeruãtia nr̃a ꝓfitet̃ extrinſec⁹
interius operet̃ effectus. ℟.
Dñe deus meus in te ſpe Coio.
raui:libera me ab oĩbus ꝑſeq̃n
tibus me:⁊ eripe me. Complen.
Sanctificatiõibus tuis oĩps
deus:⁊ vicia nr̃a curent̃:⁊ re-
media nobis eterna ꝓueniãt
Queſum⁹ Sup ꝑpl̃m. ℟ do.
oĩps deus familiã tuã ꝓpitius
reſpice: atq; ab ea impetum
tue aĩa duerſiõis auerte. ℟
do. Dñica.ij.in.xl. Intr̃. Re
miniſcere miſe. ut ſup fo. xxxiiij
Deus qui cõſpicis Colla.
oĩ nos virtute deſtitui in
terius exteriuſq; cuſtodi: ut
ab oĩbus aduerſitatibus
muniamur in corpe:⁊ a pra-
uis cogitationibus munde-
mur ĩ mẽte. ℟. Ad theſſa.iiij
Frẽs. Rogamus vos et
obſecram⁹ in dño ieſu:
ut quẽadmodũ accepiſtis a
nobis quõ vos oporteat am
bulare ⁊ placere deo:ſic ⁊ am
buletis ut abũdetis magis.
Scitis eñi q̃ ꝓcepta dederim
vobis ꝑ dñm ieſum. Hec eſt
eñi volũtas dei ſanctificatio
veſtra: ut abſtineatis vos a
fornicatiõe:ut ſciat vnuſq̃ſq;
veſtrũ ſuũ vas poſſidere in
ſanctificatione et honore:nõ
in paſſione deſiderij: ſicut et
gẽtes q̃ ignorant deũ. Et ne
quis ſupegrediat̃: neq; circũ
ueniat in negocio fratrẽ ſuũ
qm̃ vindex eſt dñs de his oĩ-
bus:ſicut ꝓdiximus vobis:⁊
teſtificati ſumus. Nõ eñi vo-
cauit nos deus in immundiciã
ſed in ſanctificationẽ in xp̃o
ieſu dño noſtro. Era. De ne-
ceſſitatibus. fo.xxxv. Tractus.
Dixit dñs mulieri chananee nõ
eſt bonũ panem ſumere filiorꝫ:et
mittere canibus ad manducãdũ
℣. At illa dixit:utiq; dñe:nã ⁊ ca
telli edũt de micis q̃ cadũt de mẽ
ſa dñorꝫ ſuorꝫ. ℣. Ait illi ieſus:o
mulier magna eſt fides tua: fiat

tibi ſicut periſti. S.Math.xv.
In illo tpe. Egreſſus ihs
ſeceſſit in partes tyꝛi ⁊ ſy-
donis. Et ecce mulier chana
nea a finibus illis egreſſa cla
mauit dicēs ei. Miſerere dn̄e
fili dauid filia mea male a de
monio vexaf. Qui nō rn̄dit
ei verbū. Et accedentes diſci
puli eius rogabāt eū dicētes
Dn̄e dimitte eam: qꝛ clamat
poſt nos. Ipſe aūt rn̄dens
ait. Non ſum miſſus niſi ad
oues q̄ perierūt domus iſrl̄.
At illa venit: et adoꝛauit eū
dicēs. Dn̄e adiuua me. Qui
rn̄dens ait. Non eſt bonū ſu
mere panē filioꝝ ⁊ mittere ca
nibus. At illa dixit Etiā dn̄e
nā ⁊ catelli edūt de micis que
cadūt de menſa dn̄oꝝ ſuoꝝ
Tūc reſpondēs ieſus ait illi.
O mulier magna eſt fides
tua: fiat tibi ſicut vis. Et ſa-
nata eſt filia eius ex illa hoꝛa
Meditabar in manda Offer.
tis tuis q̄ dilexi valde: ⁊ leuabo
manus meas ad mandata tua q̄
Sacrificijs pſen Secre. dilexi
tibus qs̄ dn̄e intende pla-
catus: vt ⁊ deuotioni nr̄e ꝓfi
ciant ⁊ saluti. P dn̄m. Co͞io.
Intellige clamoꝛē meū: intende

voci oꝛationis mee rex meus ⁊ de
us me⁹: quoniā ad te oꝛabo dn̄e.
Supplices te rogam⁹ Cōpl.
oīps de⁹: vt q̄s tuis reficis ſa-
cramētiſ tibi etiā placitis mo
ribus dignāter deſeruire cō-
cedas. P do. Feria.ij. Intr̄.
Redime me dn̄e ⁊ miſere-
re mei: pes em̄ meus ſte-
tit i via recta: in eccleſijs
benedicā dn̄o. ps̄. Iudica me do
mine: qm̄ ego in innocentia mea
ingreſſus ſum: ⁊ in dn̄o ſperans
non infirmaboꝛ. Collecta.
Preſta qs̄ oīps deus: vt
familia tua q̄ ſe affligēdo car
ne ab alimentis abſtinet: ſec-
tando iuſticiā a culpa ieiunet
P dn̄m. Lcó Danie. ꝓph. ix.
In dieb⁹ illis. Oꝛauit da
niel dicēs. Dn̄e deus no-
ſter qui eduxiſti populū tuū
de terra egypti in manu foꝛ-
ti. Et feciſti tibi nomen ſcd̄m
diem hanc. Peccauimus: ini
quitatē fecimus dn̄e in om-
nē iuſticiā tuā. Auertaf obſe
cro ira tua: ⁊ furoꝛ tuus a ci-
uitate tua hieruſalē: ⁊ a mōte
ſcō tuo. Propter peccata em̄
nr̄a ⁊ iniq̄tates patrū nr̄oꝝ:
hierl̄m ⁊ ꝑplꝯs tuus in oppꝛo
bꝛiū ſunt omībus ꝑ circuitū

nr̃m. Nūc ergo exaudi deus
noſter orationē ſerui tui ⁊ p̄-
ces eius: ⁊ oſtēde faciē tuā ſu-
per ſanctuariū tuū: qđ deſer
tū eſt. Propter temetipſuʒ in
clina deus meus aurē tuā et
audi: aperi oculos tuos ⁊ vi-
de deſolationē noſtrā: ⁊ ciui
tatē ſup quā inuocatū eſt no
mē tuū. Neqʒ eñ in iuſtifica-
tionibus nr̃is ꝓſternimꝰ pre
ces nr̃as ante faciē tuā: ſed in
miſerationibus tuis multis
Exaudi dñe: placare dñe: at
tende ⁊ fac. Ne moreris ꝓpter
temetipm̄ deus meus: qꝛ no
mē tuū iuocatū eſt ſup ciuita
tē ⁊ ſup ꝑplm̄ tuū dñe deꝰ nr̄.
Adiutor meus ⁊ liberator Gr.
meus eſto dñe: ne tardaueris. ℣.
Cōfundant̄ et reuereant̄ inimici
mei qui querūt animā meā. S.
In illo tpe. Di Iohā.viij.
xit ieſus turbis iudeoꝝ.
Ego vado ⁊ queritis me: ⁊ i
pctō veſtro moriemini. Quo
ego vado: vos non poteſtis
venire. Dicebāt ergo iudei.
Nunqđ interficiet ſemetipm̄
qꝛ dicit: q̊ ego vado vos non
poteſtis venire? Et dicebat
eis. Vos de deorſū eſtis: ego
de ſuperiꝰ ſū. Vos de mūdo
hoc eſtis: ego nō ſum de hoc
mūdo. Dixi ergo vobis: qꝛ
moriemini in pctīs vr̃is. Si
eñ nō credideritis qꝛ ego ſū:
moriemini in pctō vr̃o. Dice
bāt ergo ei. Tu q̇s es? Dicit
eis ieſus. Principiū q̇ ⁊ loq̊r
vobis. Multa habeo de vo-
bis loqui ⁊ iudicare: ſed q̇ mi
ſit me verax eſt: ⁊ ego q̄ audi
ui ab eo: hec loq̊r in mundo.
Et nō cognouerūt: qꝛ patrē
eius dicebat deū. Dixit ergo
eis ieſus. Cū exaltaueritis fi-
liū hoīs: tunc cognoſcetis qꝛ
ego ſum: ⁊ a meipſo facio ni-
hil: ſed ſicut docuit me pater
meꝰ: hec loq̊r. Et q̇ miſit me
mecū eſt: ⁊ nō reliq̇t me ſolū:
qꝛ ego q̄ placita ſunt ei facio
Benedicā dño q̇ Offer. ſemꝑ.
mihi tribuit intellectū: ꝓuidebā
deū in cōſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a
dextris eſt mihi ne commouear.
Hec hoſtia dñe placa Secr.
tionis ⁊ laudis tua nos ꝑpiti
atione dignos efficiat. P d.
Dñe dñs nr̄ q̄ admirabi Coīo
le eſt nomē tuū in vniuerſa terra
Hec nos cōmunio Compl.
dñe purget a crimine: ⁊ cele-
ſtis remedijs faciat eſſe con-
ſortes. P dñm. Sup ꝑplm̄.

Adeſto ſupplicationibꝰ no-
ſtris op̄s deus: ⁊ quibus fi-
duciā ſperande pietatis in-
dulges: cōſuete miſericordie
tribue benignus effectū. P.

Feria .iij. Introitus

Tibi dixit cor meū: queſi
ui vultū tuū: vultū tuū
dn̄e requirā ne auertas faciē tuā
a me. ps Dn̄s illuminatio mea
⁊ ſalus mea quē timebo. Coll.

Perfice q̄s dn̄e benig-
nus in nobis obſeruan
tie ſancte ſubſidiū: ut q̄ te au
ctore facienda cognouimus
te op̄ante impleamus. P d.

Lectō li. Regū .iij. ca. xvij.

In diebus illis. Factus ē
ſermo dn̄i ad helyā teſbiten
dicēs. Surge ⁊ vade in ſare-
ptam ſydonior: ⁊ manebis
ibi. Precepi enī ibi mulieri vi
due: ut paſcat te. Surrexit et
abijt in ſareptā. Cūq̧ veniſ-
ſet ad portā ciuitatis appa-
ruit ei mulier vidua colligēs
ligna. Et vocauit eā. Dixit
q̧ ei. Da mihi paululū aque
i vaſe ut bibā. Cūq̧ illa p̄ge-
ret ut afferret: clamauit poſt
tergū eius dicēs. Affer mihi
obſecro et buccellā panis in
manu tua. Que rn̄dit: viuit
dn̄s deus tuus: q̄r nō habeo
panē niſi quātū pugillus ca-
pere poteſt farine in ydria et
paululū olei in lechito. En
colligo duo ligna ut ingredi
ar ⁊ faciā illd̄ mihi ⁊ filio meo
ut comedamꝰ et moriamur.
Ad quam helias ait. Noli ti
mere: ſed vade ⁊ fac ſicut dixi
ſti. Verūtamen mihi primū
fac de ipſa farinula ſubcine-
riciū panem paruulū: ⁊ affer
ad me: tibi aūt ⁊ filio tuo fa-
cies poſtea. Hec aūt dicit dn̄s
deus iſrl': ydria farine nō de-
ficiet: nec lechitꝰ olei minuet:
uſq̧ i diē in q̄ daturus eſt do
minus pluuiā ſup faciē terre
Que abijt ⁊ fecit iuxta verbū
helie: ⁊ comedit ipſe ⁊ illa et
domꝰ eiꝰ. Et ex illa die ydria
farine nō defecit. Et lechitus
olei non eſt iminutus: iuxta
verbū dn̄i qd̄ locutus eſt in
manu helye.

Iacta cogi Gr.
tatū tuū in dn̄o: ⁊ ipſe te enutriet.
V. Dū clamarē ad dn̄m exaudi
uit vocē meam ab his q̄ appropin
quant mihi. S. Matheū .xxiij.

In illo tp̄e. Locutus eſt ie
ſus ad turbas ⁊ ad diſci-
pulos ſuos dicens. Sup ca-
thedrā moyſi ſederūt ſcribe ⁊

phariſei:omnia ergo quecū q; dixerint vobis ſeruate et facite:ſcdm opera vero illoꝝ nolite facere. Dicūt enī: ⁊ nō faciūt:alligāt aūt onera gra uia ⁊ importabilia: et impo nūt in humeris hominū: di gito aūt ſuo nolūt ea moue re. Omnia vero opa ſua fa ciunt: ut videant ab hoībus Dilatāt enī philacteria ſua ⁊ magnificāt fimbrias Amāt aūt primos recubitus in ce nis:⁊ primas cathedras ī ſy nagogis ⁊ ſalutatiōes ī foro ⁊ vocari ab hominibus rabbi Vos autē nolite vocari rab bi. Vnus eſt enī magiſter ve ſter: omnes aūt vos fratres eſtis. Et patrē nolite vocare vobis ſup terrā:unus eſt enī pater veſter q̄ in celis eſt. Nec vocemini magiſtri: quia ma giſter veſter unꝰ eſt chriſtus. Qui maior eſt veſtrū:erit mi niſter veſter. Qui aūt ſe exal tauerit:humiliabit. et qui ſe humiliauerit: exaltabitur.

Miſerere mihi domine **Offer.** ſcdm magnā miſericordiā tuam Dele domine iniquitatem meam.

Sanctificationem **Secreta.** tuam nobis domine his my ſterijs placatꝰ operare: que nos et a terrenis purget vi tijs:⁊ ad celeſtia dona perdu cat. Per dominū. **Commnio**

Narrabo omnia mirabilia tua letabor ⁊ exaltabo in te: pſallam nomini tuo altiſſime. **Complen.**

Ut ſacris dominē reddamur digni munerībꝰ:fac nos tuiſ queſumus ſemper obedire mandatis. P dnm. **Sup pp̄lm**

Propitiare domine pulum ſupplicationibus noſtris: et animarū noſtraꝝ medere lan guoribus: ut remiſſione p̄ce cepta in tua ſemp benedicti one letemur. Per dominū.

Feria.iiij. Introit.

Ne derelinquas me dn̄e deus meus: ne diſcedas a me:intende in adiutoriū meum domine virtus ſalutis mee. **Ps.** Domine ne in furore tuo arguas me:neq; in ira tua corripias me.

Populum tuum **Colla.** domine propitius reſpi ce:et quos ab eſcis carnalibꝰ precipis abſtinere: a noxijs quoq; vitijs ceſſare concede. P dnm. **Lctō lib. Heſter. xiij.**

In diebꝰ illis. Orauit he ſter ad dominū dicens. Dn̄e rex oīs in tua ditione

cũcta ſunt poſita:⁊ nõ eſt qui
poſſit reſiſtere voluntati tue.
Si decreueris ſaluare nos:
cõtinuo liberabimur. Tu ei
dñe feciſti celũ ⁊ terrã:⁊ q̃cq̃d
celi ambitu ꝯtinet:Tu es de
us dñs oĩm:⁊ nõ ẽ q̃ reſiſtat
maieſtati tue Et nũc dñe rex
regũ deus abꝛaam miſerere
ꝓplo tuo:qꝛ volũt nos inimi-
ci nr̃i ꝑdere:et hereditatẽ tuã
delere. Ne deſpicias partem
tuã quã redemiſti tibi:ſed ex
audi dep̃cationẽ nr̃am:⁊ ꝓpi
tius eſto ſoꝛti ⁊ funiculo here
ditatis tue. Et cõuerte luctũ
noſtrũ in gaudiũ:vt viuẽtes
laudemus nomẽ tuũ. Et ne
ꝑdas oꝛa canẽtiũ te dñe deꝰ
Saluũ fac ꝓplm̃ Gr. noſter.
tuũ dñe:⁊ benedic hereditati tue.
℣. Ad te dñe clamaui: deus meꝰ
ne ſileas a me:⁊ ero ſimilis deſcẽ
Dñe nõ Trac. dẽtibus in lacũ.
ſcdm̃ pctã nr̃a facias nobis:neqꝫ
ſcdm̃ iniquitates nr̃as retribuas
nobis. ℣. Dñe ne memineris ini
quitatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ cito anti
cipẽt nos miſcdie tue:qꝛ paupes
facti ſumꝰ nimis. ℣. Adiuua noſ
deus ſalutaris noſter:⁊ ꝓpter glo
riã nois tui dñe libera nos:⁊ ꝓpi
tiꝰ eſto pctis nr̃is ꝓpter nomẽ tuũ

In illo tp̄e. S. Math. xx.
Aſcẽdẽs ieſus hieroſoly
mã:aſſumpſit duodeci diſci
pulos ſuos ſecreto:⁊ ait illis
Ecce aſcendimus hieroſoly-
mã:⁊ filiꝰ hoĩs tradet pꝛinci-
pibus ſacerdotũ ⁊ ſcribis:et
cõdemnabunt eũ moꝛte. Et
tradẽt eũ gẽtibus ad illuden
dũ ⁊ flagellandũ ⁊ crucifigen
dũ:⁊ tertia die reſurget. Tũc
acceſſit ad eũ mater filioꝝ ze-
bedei cũ filijs ſuis:adoꝛãs et
petẽs aliq̇d ab eo. Qui dixit
ei. Quid vis:Ait illi:dic vt ſe
deant hi duo filij mei:vnꝰ ad
dexterã tuã:et vnus ad ſini-
ſtrã in regno tuo. Reſpõdẽs
aũt ieſus dixit. Neſcitis quid
petatis. Poteſtis bibere cali
cem quẽ ego bibiturus ſuz:
Dicũt ei. Poſſumꝰ. Ait illis.
Calicẽ quidẽ meũ bibetis:ſe-
dere aũt ad dexterã meã ⁊ ad
ſiniſtrã nõ eſt meũ dare vob
ſed quibꝰ paratũ eſt a patre
meo. Et audiẽtes decẽ indig
nati ſunt de duobus fratri-
bus. Jeſus aũt vocauit eos
ad ſe:⁊ ait. Scitis qꝛ pꝛĩcipes
gentiũ dominant eoꝝ:⁊ qui
maioꝛes ſunt poteſtatẽ exer-
cẽt in eos. Non ita erit inter

vos. Sed quicunqꝫ voluerit
iter vos maioꝛ fieri: ſit veſter
miniſter. Et quicūqꝫ volue-
rit inter vos pꝛimus eſſe: erit
veſter ſeruus. Sicut fili⁹ ho-
minis nō venit miniſtrari: ſꝫ
miniſtrare: ⁊ dare aīam ſuā
in redemptionē pꝛo multis.
Off. Ad te dn̄e le. fol.i. Secr.
Hoſtias dn̄e quas tibi offe-
rimus ꝓpitius reſpice: ⁊ ꝑ hec
ſancta cōmertia vincula pec-
catoꝝ noſtroꝝ abſolue. Ꝑ d.
Iuſtus dn̄s ⁊ iuſticias di Coio
lexit: equitatē vidit vultus eius.
Sumptis dn̄e ſaluta Cōpl.
ribus ſacramētis ad redēpti
onis eterne qm̄s ꝓficiamus
augmētū. Ꝑ do. Sup ꝑplm.
Deus innocētie reſtitutoꝛ et
amatoꝛ dirige ad te tuoꝛum
coꝛda ſeruoꝝ: vt ſpūs tui fer-
uoꝛe ꝯcepto ⁊ ī fide īueniant
ſtabiles: ⁊ in ope efficaces. Ꝑ
do. Feria.v. Introi.
Deus in adiutoꝛiū meū
intēde: dn̄e ad adiuuan-
dū me feſtina: confundant ⁊ reue
reant inimici mei qui querūt ani
mā meā. ps. Auertant retroꝛſuꝫ
⁊ erubeſcāt q̄ cogitāt mihi mala.
Preſta nobis qm̄s Coll.
dn̄e auxiliū grē tue: vt ie
iunijs ⁊ orōnibus ꝯueniēter
intenti: liberemur ab hoſti-
bus mētis ⁊ coꝛpis. Ꝑ dn̄m.
Lctō Hiere. ꝓphete. xvij.
Hec dicit dn̄s deus. Ma-
ledictus hō qui cōfidit ī hoīe
⁊ ponit carnē bꝛachiū ſuū: et
a dn̄o recedit coꝛ eius. Erit
eñi q̄ſi mirice in deſerto: ⁊ nō
videbit cū venerit bonū: ſed
habitabit in ſiccitate in deſer
to: in terra ſalſuginis ⁊ inha
bitabili. Bn̄dictus vir q̄ cōfi
dit in dn̄o: ⁊ erit dn̄s fiducia
eius. Et erit tanq̄ lignū qđ
tranſplantat ſup aquas: qđ
ad humoꝛē mittit radices ſu
as: et non timebit cū venerit
eſtus: ⁊ erit foliū eius viride:
et in tp̄e ſiccitatis non erit ſol
licitū: nec aliquando deſinet
facere fructū. Prauū eſt coꝛ
hoīs ⁊ inſcrutabile: quis cog
noſcet illud: Ego dn̄s ſcru-
tās coꝛ: et pꝛobās renes: qui
do vnicuiqꝫ iuxta viam ſuā:
et iuxta fructū adinuētionū
ſuaꝝ. Dicit dn̄s ops̄. Grad.
Propicius eſto dn̄e peccatis no-
ſtris: ne quādo dicāt gentes vbi
eſt deus eoꝛum. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter: ⁊ pꝛopter
honoꝛē noīs tui dn̄e libera nos.

IN illo tp̄e. S. Johannē.
Dixit ieſus turbis iudeo
rū. Nō poſſum ego a meip̄o
facere quicq̄. Sicut audio iu
dico: ⁊ iudiciū meū iuſtū eſt:
qꝛ nō quero voluntatē meā:
ſed volūtatē eius q̄ miſit me
Si ego teſtimoniū ꝑhibeo d̄
me: teſtimoniū meum nō eſt
verū. Alius eſt q̄ teſtimoniū
ꝑhibet de me: et ſcio qꝛ verū ē
teſtimoniū qd̄ ꝑhibet de me.
Vos miſiſtis ad iohannē: et
teſtimoniū ꝑhibuit veritati.
Ego aūt nō ab hoīe teſtimo
niū accipio: ſꝫ hec dico vt vos
ſalui ſitis. Ille erat lucerna
ardēs ⁊ lucēs: vos aūt volui-
ſtis exultare ad horā ī luce ei⁹
Ego aūt teſtimoniū habeo
maius iohāne. Opa eīm q̄ de
dit mihi pater vt ꝑficiā ea: ip
ſa opa que ego facio teſtimo
niū ꝑhibent de me: qꝛ pater
me miſit. Et qui miſit me pa
ter: ip̄e teſtimoniū ꝑhibet de
me: neqꝫ vocē eius vnq̄ audi
ſtis: neqꝫ ſpeciē eius vidiſtis.
Et verbū eius nō habetis in
vobis manēs: qꝛ quē miſit il
le huic vos nō creditis. Scru
tamini ſcripturas: qꝛ vos pu
tatis in ipſis vitā eternā ha-
bere. Et ille ſūt q̄ teſtimoniū
ꝑhibēt de me: ⁊ nō vultis ve-
nire ad me: vt vitā habeatis.
Claritatē ab hoībus nō acci-
pio: ſed agnoui vos: qꝛ dile-
ctionē dei non habetis in vo
bis. Ego venio in noīe p̄ris
mei: ⁊ non accepiſtis me. Si
alius venerit in noīe ſuo: illū
accipietis. Quō poteſtis voſ
credere qui gloriā abinuicēꝫ
accipitis: ⁊ gloriā q̄ a deo ſo-
lo eſt nō queritis: Nolite pu-
tare: qꝛ ego accuſaturus ſim
vos apud patrē: eſt q̄ accuſet
vos moyſes ī q̄ vos ſperatis
ſi ei crederetis moyſi: credere
tis forſitā ⁊ mihi. De me eīm
ille ſcripſit. Si aūt illi⁹ litteriſ
nō creditis: quō verbis meis
Precatus eſt **Offer.** credetis:
moyſes in conſpectu dn̄i dei ſui:
⁊ dixit: precatus eſt moyſes in cō
ſpectu dn̄i dei ſui: ⁊ dixit: q̄re dn̄e
iraſceris ꝑplo tuo parce ire animi
tui: memēto abraā yſaac ⁊ iacob
quibus iuraſti dare terrā fluentē
lac ⁊ mel: ⁊ placat⁹ factus eſt do-
minus de malignitate quā dixit
Preſen **Secre.** facere ꝑplo ſuo.
ti ſacrificio noī tuo dn̄e nos
ieiunia dicata ſanctificent: vt
qd̄ obſeruantia noſtra profi

ter exterius: interius operetᷣ
Qui man Coio. effectu. P d.
ducat carnē meā ⁊ bibit ſangui-
nē meū: in me manet et ego in eo
Gratia tua Copl. dicit dn̄s.
nos qm̄s dn̄e nō derelinq̄t:
que ⁊ ſacre nos deditos faci
at ſeruituti: ⁊ tuā nobis opē
ſemꝑ acquirat. Per d. Sup
Adeſto dn̄e famu populū.
lis tuis: ⁊ perpetuā benigni-
tatem largire poſcentibus:
ut his qui te auctore ⁊ guber
natore gloriantᷣ: et cōgrega-
tata reſtaures: ⁊ reſtaurata
conſerues. P d. Feria ſexta:
Ego autē cum Intro.
iuſticia apparebo in con
ſpectu tuo: ſatiabor du3
manifeſtabitur gloria tua. ps.
Exaudi dn̄e iuſticiam meam: in
tende deprecationē meā. Coll.
Preſta qm̄s oīps deus: ut ſa
cro nos purificante ieiu
nio: ſinceris mētibus ad ſan
cta uentura nos facias per-
uenire. Per do. Lectio libri
In dieb⁹ Geneſis. xxxvij.
illis. Dixit ioſeph fratri-
bus ſuis. Audite ſomnium
meum qd̄ vidi. Putabā liga
re nos manipulos in agro:
et quaſi conſurgere manipu
lu3 meū ⁊ ſtare veſtroſq3 ma
nipulos circūſtātes adorare
manipulū meū. Reſpōderūt
frēs eius. Nūquid rex noſter
eris: Aut ſubijciemur ditiōi
tue: Hec ḡ cauſa ſomniorū ac
q3 ſermonū inuidie ⁊ odij fo
mitē miniſtrauit. Aliud q̊q3
vidit ſomniū qd̄ narrās fra-
tribus ait. Vidi ꝑ ſomniū q̄-
ſi ſolē ⁊ lunā ⁊ ſtellas undeci
adorare me. Quod cū patri
ſuo ⁊ fratribus retuliſſet: in-
crepauit eū pater: ⁊ dixit. q̇d
ſibi vult hoc ſomniū qd̄ vidi
ſti: Nūquid ego ⁊ mater tua
⁊ fratres tui adorabimus te
ſuꝑ terrā: Inuidebant igitᷣ
ei fratres ſui. Pater vero rē
tacitus conſiderabat. Cum-
q3 fratres illius in paſcendis
gregibus patris ſui mora-
rentur in ſychem: dixit ad eū
iſrahel. Fratres tui paſcunt
oues in ſychimis. Veni mit-
tam te ad eos. Quo reſpon-
dente preſto ſum: ait. Vade:
⁊ vide ſi cuncta proſpera ſint
erga fratres tuos ⁊ pecora: ⁊
renuncia mihi quid agatur
Miſſus de valle ebron venit
in ſychem. Inuenitq3 eum
vir errantē in agro: ⁊ interro-

gauit eũ quid q̃reret. At ille
rũdit. Frẽs meos q̃ro: indica
mihi ubi paſcant greges. Di
xitq; ei vir. Receſſerunt de lo
co iſto. Audiui aũt eos dicẽ-
tes: eamus in dothaim. Per
rexit aũt ioſeph poſt fratres
ſuos: ⁊ inuenit eos i dothaim.
Qui cũ vidiſſent eũ ꝓcul an-
teq̃ accederet eos: cogitaue-
rũt illũ occidere: et mutuo lo
quebant̃. Ecce ſomniatoꝛ ve
nit: venite occidamus eum:
⁊ mittamus eũ i ciſternã vete
rẽ: dicemuſq;. Fera peſſima
deuoꝛauit eũ ⁊ tũc apparebit
q̇d illi ꝓſint ſomnia. Audiẽs
aũt hec ruben nitebat̃ libera
re eũ de manibus eoꝝ: ⁊ dice
bat. Nõ interficiamus aĩam
eius: nec effundamꝰ ſangui-
nẽ: ſed ꝓijciamus eũ in ciſter-
nã hãc q̃ eſt in ſolitudine: ma
nuſq; veſtras ſeruate innoxi
as. Hoc aũt dicebat: volens
eripere eũ de manibus eoꝝ:
⁊ reddere patri ſuo. Gradu.
Ad dñm cũ tribularer clamaui
et exaudiuit me. V. Dñe libera
animã meã a labijs iniquis: ⁊ a
lingua doloſa. S. Mathe. xxi.
In illo tpe. Dixit i. d. ſuis
⁊ turbis iudeoꝝ parabo
lã hanc. Homo erat paterfa
milias qui plãtauit vineã: et
ſepẽ circũdedit ei. Et fodit in
ea toꝛcular: ⁊ edificauit turri
et locauit eã agricolis: ⁊ per-
egre ꝓfectus eſt. Cũ autẽ tp̃s
fructuũ appꝛopinq̃ſſet: miſit
ſeruos ſuos ad agricolas ut
acciperẽt fructus eiꝰ. Et agri
cole appꝛehenſis ſeruis eius
aliũ ceciderũt: aliũ occiderũt
aliũ vo lapidauerũt. Iterũ
miſit alios ſeruos plures pꝛi
oꝛibus: ⁊ fecerũt illis ſilr. No
uiſſime aũt miſit ad eos filiũ
ſuũ dicẽs: verebũt̃ filiũ meũ.
Agricole aũt videntes filiũ di
xerũt intra ſe. Hic eſt heres:
venite occidamus eũ: ⁊ habe
bimus hereditatẽ eiꝰ. Et ap-
pꝛehẽſum eũ eiecerũt extra vi
neã: ⁊ occiderũt. Cũ ergo ve-
nerit dñs vinee: quid faciet a
gricolis illis? Aiũt illi. Ma-
los male ꝑdet: ⁊ vineã ſuã lo
cabit alijs agricolis: qui red-
dũt ei fructũ tꝑibus ſuis. Di
cit illis ieſus. Nunq̃ legiſtis i
ſcripturis: lapidẽ quẽ repꝛo-
bauerũt edificãtes: hic factuſ
eſt i caput anguli. A dño fa-
ctũ eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in
oculis nr̃is. Ideo dico vobiſ

qꝛ auferet̃ a vob̃ regnũ dei: ⁊
dabit̃ genti facienti fructus
ei⁹. Et q̃ ceciderit ſup lapideꝫ
iſtũ ꝯfringet̃: ſup quẽ vero ce
ciderit conteret eũ. Et cũ au-
diſſent pꝛĩcipes ſacerdotũ et
phariſei pabolas ei⁹: cogno
uerunt ꝙ de ipſis diceret. Et
querẽtes eũ tenere: timuerũt
turbas: qꝛ ſicut ꝓphetã eũ ha
D ñe in auxiliũ Off. bebant.
meũ reſpice: ꝯfundant̃ ⁊ revereã
tur qui querũt aĩam meã vt aufe
Hec in nob̃ ſacri Sec. rãt eã.
ficia de⁹ ⁊ actione pmaneãt:
et opatiõe firment̃. P. Coĩo
Tu dñe ſeruabis nos ⁊ cuſtodi
es nos a generatiõe hac ineternũ
F ac nos qˢ dñe ac Cõpl.
cepto pignoꝛe ad viã ſalutiſ
eterne ſic tendere ꝯgruenter
vt ad eã puenire poſſim⁹. P.
D a qˢ dñe ꝓpſo Sup po.
tuo ſalutẽ mẽtis et coꝛpis: vt
bonis operib⁹ inherẽdo: tue
ſemp ꝟtutis mereat̃ ꝓtectio
ne defendi. P. Sabbato.
L Ex dñi irrepꝛehẽſibilis
cõuertens aĩas: teſtimo-
niũ dei fidele ſapiẽtiam
pꝛeſtãs paruulis. ps. Celi enar
rãt gloriã dei: ⁊ opa manuũ eius
annũciat firmamentũ. Collec.

D A qˢ dñe nr̃is effectũ
ieiunijs ſalutarẽ: vt caſti
gatio carnis aſſumpta: ad
nr̃a℞ vegetationeꝫ tranſeat
aĩa℞. P. Lcõ li. geneſis. xxvij
I N dieb⁹ illis. Dixit rebec
ca filio ſuo iacob. Audi-
ui patrem tuũ loquentẽ cuꝫ
eſau fratre tuo: ⁊ dicentem ei
Affer mihi de venatiõe tua:
⁊ fac cibos vt comedã: ⁊ bene
dicã tibi coꝛã dño anteꝙ̃ mo
riar. Nũc g̊ fili mi acq̃eſce ꝯſi
lijs meis: ⁊ pgens ad gregẽ:
affer mihi duos hedos opti
mos: vt faciã ex eis eſcas pr̃i
tuo q̇b⁹ libẽter veſcit̃. Quas
cũ intuleris ⁊ comederit: be-
dicat tibi pꝛiuſꝙ̃ moꝛiat̃. Cui
ille rñdit Noſti ꝙ eſau frater
meus hõ piloſus ſit: ⁊ ego le
nis. Si attrectauerit me pa-
ter meus ⁊ ſenſerit: timeo ne
putet me ſibi voluiſſe illude-
re: ⁊ inducat ſup me maledi-
ctionẽ p benedictiõe. Ad quẽ
mater. In me ſit ait iſta ma
ledictio fili mi: tantum audi
vocẽ meã: ⁊ pgẽs affer q̃ dixi
Abijt: ⁊ attulit. Deditqꝫ ma
tri ſue. Parauit illa cibos ſi-
cut nouerat velle patrẽ illi⁹ ⁊
veſtib⁹ eſau valde bonis q̃s

apđ ſe habebat domi indu-
it eũ. Pelliculaſqꝫ hedoꝝ cir-
cũdedit manibꝰ: ⁊ colli nuda
ptexit. Deditqꝫ pulmentũ ⁊
panes q̊s coxerat: tradidit.
Quibus illatis dixit. Pater
mi: At ille reſpõdit. Audio.
Quis es tu fili mi: Dixitqꝫ
iacob. Ego ſum eſau primo
genitus tuus: feci ſicut p̃cepi
ſti mihi. Surge: ſede ⁊ come-
de de venatiõe mea: vt bñdi
cat mihi aĩa tua. Rurſumqꝫ
yſaac ad filiũ ſuũ. Quõ inq̇t
tamcito inueniri potuiſti fili
mi: Qui rñdit. Volũtas dei
fuit: vt cito occurreret mihi
qđ volebam. Dixitqꝫ yſaac.
Accede huc vt tangã te fili
mi: vt probẽ verũ tu ſis filius
meus eſau: an nõ. Acceſſit il
le ad patrẽ: ⁊ palpato eo di-
xit yſaac. Vox quidẽ vox ia-
cob ẽ: ſed manus: manꝰ ſũt
eſau. Et nõ cognouit eũ: qꝛ
piloſe manus ſilitudinẽ ma-
ioris expreſſerãt. Bñdicẽs ḡ
illi ait. Tu es filius meꝰ eſau:
Reſpõdit. Ego ſum. At ille.
Affer mihi inq̇t cibos de ve-
natiõe tua fili mi vt bñdicat
tibi aĩa mea. Quos cũ obla-
tos comediſſet obtulit ei eti-
am ⁊ vinũ. Quo hauſto dixit
ad eum. Accede ad me: ⁊ da
mihi oſculũ fili mi. Acceſſit ⁊
oſculatus eſt eũ: Statiqꝫ vt
ſenſit veſtimentoꝝ illius fra
grantiã: bñdicẽs illi ait. ecce
odor filij mei ſicut odor agri
pleni cui bñdixit dñs. Det ti
bi deus de rore celi: ⁊ de pin-
guedĩe terre: abũdantiã fru
menti: vini ⁊ olei: ⁊ ſeruiẽt ti-
bi ꝑpli: ⁊ adorẽt te tribꝰ. Eſto
dñs fratrũ tuoꝝ: ⁊ icuruent̃
ante te filij matris tue. Qui
maledixerit tibi: ſit ille male
dictus: ⁊ q̇ bñdixerit tibi: bñ
dictionibꝰ repleat̃. Vix yſa-
ac ſermonẽ impleuerat: et e-
greſſo iacob foraſ venit eſau
coctoſqꝫ de venatione cibos
intulit pr̃i dicens. Surge pr̃
mi: comede de venatiõe filij
tui: vt bñdicat mihi aĩa tua.
Dixitqꝫ yſaac. Quis enĩ es
tu: Qui rñdit. Ego ſum filiꝰ
tuus primogenitꝰ eſau. Ex-
pauit yſaac ſtupore vehemẽ
ti: et vltra q̃ credi poteſt ad-
mirãs ait. Quis igit̃ ille eſt q̇
dudũ captã venationẽ attu-
lit mihi: et comedi ex oĩbus
priuſq̃ tu venires: Benedixi
qꝫ ei: ⁊ erit benedictus Audi

tis eſau ſermonibus patris
irrugijt clamoꝛe magno: et
ꝯſternatus ait. Benedic etiã
⁊ mihi pater mi. Qui ait. Ve
nit germanus tuus fraudu-
lenter: ⁊ accepit benedictionẽ
tuã. At ille ſubiunxit. Juſte
eſt vocatũ nomẽ eius iacob:
ſupplãtauit eñi me en altera
vice. Primogenita mea ante
tulit: ⁊ nũc ſecũdo ſubripuit
bñdictionẽ meã. Rurſumqȝ
ad patrẽ. Nunq̇d nõ reſerua
ſti ait ⁊ mihi bñdictionẽ: Re-
ſpõdit yſaac. Dñm tuũ illũ
ꝯſtitui: ⁊ oẽs fratres eius ſer-
uituti illius ſubiugaui. Fru-
mẽto ⁊ vino et oleo ſtabiliui
eũ: ⁊ tibi poſt hec fili mi vltra
q̇d faciã: Cui eſau ait. Num
vnã tñ inq̇t bñdictionẽ ha-
bes pater: mihi q̊qȝ obſecro
vt bñdicas. Cũqȝ eiulatu ma
gno fleret: mot⁹ yſaac dixit
ad eũ. In pinguedine terre:
⁊ in roꝛe celi deſup erit bñdi-
Bonũ eſt ꝯfiteri Gr. ctio tua.
dño: ⁊ pſallere noĩ tuo altiſſime.
V. Ad annunciandũ mane miſe
ricoꝛdiã tuã: ⁊ veritatẽ tuã ꝑ no-
In illo tpe S. Lucã. xv. cẽ
Dixit ieſus diſcipulis ſu
is parabolã hãc. Homo qui
dã habuit duos filios: et di-
xit adoleſcẽtioꝛ ex illis patri.
Pater: da mihi poꝛtionẽ ſub
ſtantie q̃ me cõtingit. Et diui
ſit illis ſubſtãtiã. Et nõ poſt
multos dies ꝯgregatis om̃i
bus adoleſcentioꝛ fili⁹ ꝑegre
ꝓfectus eſt in regionẽ longin
quã: ⁊ ibi diſſipauit ſubſtan-
tiã ſuã viuẽdo luxurioſe. Et
poſtq̃ oia cõſũmaſſet: facta
eſt fames valida ĩ regione il
la. ⁊ ipſe cepit egere. Et abijt
⁊ adheſit vni ciuiũ regiõis il-
lius: ⁊ miſit illũ in villã ſuam
vt paſceret poꝛcos. Et cupie-
bat implere ventrẽ ſuũ de ſili
quis quas poꝛci manduca-
bãt: ⁊ nemo illi dabat. In ſe
autẽ reuerſus dixit. Quanti
mercẽnarij in domo patris
mei abundãt panibus: ego
aũt hic fame pereo. Surgã ⁊
ibo ad patrẽ meũ: ⁊ dicã illi.
Pater: peccaui in celũ ⁊ coꝛãȝ
te: ⁊ iã nõ ſum dignus voca-
ri fili⁹ tuus: fac me ſicut vnũ
ex mercennarijs tuis. Et ſur
gens venit ad patrẽ ſuũ. Cũ
autẽ adhuc longe eſſet: vidit
illũ pater ipſius: ⁊ miſericoꝛ-
dia motus eſt. Et accurrens
cecidit ſuper collum eius: et

oſculatus eſt illũ. Dixitqꝫ ei
filius. Pater: peccaui in celũ
ꝛ corã te: [illegible] nõ ſum dignꝰ vo
cari filiꝰ [illegible]. [illegible]ixit aũt pa-
ter ad ſe[illegible]s ſuos. Cito pꝛo
ferte ſtolã pꝛimã ꝛ induite il-
lũ: ꝛ date anulũ in manu eiꝰ
et calciamẽta in pedes eius.
Et adducite vitulũ ſagina-
tũ ꝛ occidite: ꝛ mãducemus:
et epulemur: qꝛ hic filius me
us moꝛtuus fuerat ꝛ reuixit
perierat ꝛ inuẽtus eſt. Et ce-
perũt epulari. Erat aũt filiꝰ
eius ſenioꝛ in agro. Et cũ ve
niret ꝛ appꝛopinq̃ret domui
audiuit ſymphoniã ꝛ choꝝ:
ꝛ vocauit vnũ de ſeruis: ꝛ in-
terrogauit quenã hec eſſent
Qui dixit illi Frater tuus ve
nit: ꝛ occidit pater tuus vitu
lũ ſaginatũ: qꝛ ſaluũ eũ rece-
pit. Indignatus eſt autẽ: et
nolebat introire. Pater ergo
illius egreſſus: cepit rogare
illũ. At ille rñdens dixit pa-
tri ſuo Ecce tot annis ſeruio
tibi: et nunq̃ mandatũ tuũ
pteriui: ꝛ nunq̃ dediſti mihi
hedũ: vt cũ amicis meis epu
larer. Sed poſtq̃ filius tuus
hic: qui deuoꝛauit ſubſtãtiã
ſuã cũ meretricibꝰ venit: occi
diſti illi vitulũ ſaginatũ. At
ipſe dixit illi. Fili tu ſemꝑ me
cũ es: et oĩa mea tua ſunt.
epulari aũt ꝛ gaudere opoꝛ-
tebat: qꝛ frater tuus hic moꝛ
tuus erat ꝛ reuixit: perierat:
Illumi Offer. ꝛ inuẽtus eſt.
na oculos meos: ne vnq̃ obdoꝛ-
miã in moꝛte: ne qñ dicat inimi-
cus meus pꝛeualui aduerſus eũ.
His ſacrificijs dñe cõ Secr.
cede placatus vt q̃ ꝓpꝛijs oꝛa
mus abſolui delictis nõ gra
uemur externis. P. d. Coio.
Opoꝛtet te fili gaudere: qꝛ fra-
ter tuus moꝛtuꝰ fuerat ꝛ reuixit:
perierat ꝛ inuentus eſt. Cõplẽ.
Sacramenti tui dñe diuina
libatio penetralia nr̃i coꝛdiſ
clemẽter infundat: ꝛ ſui par
ticeps potẽter efficiat. P. do.
Familiã tuã q̃s Supplim.
dñe cõtinua pietate cuſtodi:
vt q̃ in ſola ſpe gratie celeſtis
innitit̃: celeſti etiã ſemꝑ ꝓte-
ctione muniat̃. P. Dñica.iij
Oculi mei ſemꝑ ad dñm
qꝛ ipſe euellet de laqueo
pedes meos: reſpice ĩ me
ꝛ miſerere mei: qm̃ vnicus ꝛ pau
per ſum ego. ps. Ad te dñe leua-
ui animã meam: deus meus in te
confido non erubeſcam. Colla

Queſumus oȝs de⁹: vo-
ta humiliū reſpice: atqȝ
ad defenſionē noſtrā dexte-
rā tue maieſtatis extēde. P.
Rēs. Eſto te Ad ephe. v
imitatores dei: ſicut filij
chariſſimi ambulate in dile
ctione: ſicut ⁊ xp̄s dilexit nos
et tradidit ſemetipſū p nob:
oblationē ⁊ hoſtiā deo: in o-
dorē ſuauitatis. Fornicatio
aūt ⁊ oīs immundicia aut aua
ricia nec nomīet in vob ſicut
decet ſāctos: aut turpitudo:
aut ſtultiloquiū: aut ſcurrili
tas q̄ ad rem non ptinet: ſed
magis grā͡ꝛ actio. Hoc autē
ſcitote intelligētes ꝙ oīs for-
nicator: aut immundus aut a
uarus: qđ eſt idoloꝝ ſeruit⁹:
nō habet hereditatē i regno
xp̄i ⁊ dei. Nemo vos ſeducat
inanib⁹ verbis. Propter hec
eñi venit ira dei in filios diffi
dentie. Nolite ḡ effici partici
pes eoꝝ. Eratis eñi aliqñ te-
nebre: nūc aūt lux in dño: ut
filij lucis ambulate. Fructus
eñi lucis eſt in omī bonitate:
et iuſticia et veritate. Grad.
Exurge dñe nō p̄ualeat hō: in-
dicent̄ gentes in ꝯſpectu tuo. V.
In cōuertendo inimicū meū re-
trorſum: infirmabunt̄ et perient
A de te leua Trac. a facie tua.
ui oculos meos qui habitas i ce-
lis. V. Ecce ſicut oculi ſeruorū
in manib⁹ dñoꝝ ſuoꝝ. V. Et ſi-
cut oculi ancille i manibus dñe
ſue. V. Ita oculi nr̄i ad dñm de
um noſtrū donec miſereat̄ noſtri
V. Miſerere nobis dñe miſerere
In illo S. Lucā. xi. nobis
tēpe. Erat ieſus eijciens
demoniū: ⁊ illud erat mutū.
Et cū eieciſſet demoniū locu
tus ē mutus: ⁊ admirate ſūt
turbe. Quidā aūt ex eis dixe
rūt In beelzebub p̄ncipe de
monioꝝ eijcit demonia. Et
alij tentātes eū ſignū de celo
querebāt ab eo. Ipſe aūt ut
vidit cogitatiōes eoꝝ: dixit
illis. Omne regnū in ſeipſū
diuiſum deſolabit̄: ⁊ domus
ſupra domū cadet. Si aūt et
ſathanas in ſeipſū diuiſus ē
quō ſtabit regnū ei⁹? Quia
dicitis i beelzebub eijcere me
demonia Si aūt i beelzebub
eijcio demonia: filij veſtri in
q̊ eijciunt? Ideo ipſi iudices
veſtri erūt Porro ſi in digito
dei eijcio demonia: pfecto p
uenit in vos regnū dei. Cū
fortis armatus cuſtodit atri

um ſuū: in pace ſunt oīa que
poſſidet. Si aūt fortior eo ſu
perueniēs vicerit eū: uniūſa
arma eiꝰ auferet in quibꝰ cō
fidebat: ⁊ ſpolia eiꝰ diſtribu-
et. Qui nō eſt mecū: aduerſū
me eſt. Et q̄ nō colligit mecū
diſpergit. Cū imūdus ſpūs
exierit ab hoīe: ambulat ꝑ lo
ca inaquoſa querēs requiē ⁊
nō inueniēs dicit. Reuertar ī
domū meā unde exiui. Et cū
venerit inuenit eā ſcopis mū
datā. Et tūc vadit ⁊ aſſumit
ſeptē alios ſpūs nequiores ſe
Et ingreſſi habitāt ibi. Et fi
unt nouiſſima hoīs illius pe
iora prioribuſ. Factū eſt aūt
cū hec diceret. Extollens vo
cē quedā mulier de turba di
xit illi. Beatus vēter q̄ te por
tauit ⁊ ubera q̄ ſuxiſti. At ille
dixit. Quinimo. Beati q̄ au
diūt verbū dei: ⁊ cuſtodiūt il
Iuſticie dñi recte le **Off.** lud.
tificātes corda: ⁊ dulciora ſuper
mel ⁊ fauū: nā ⁊ ſeruus tuus cu-
Hec hoſtia q̄s **Secr.** ſtodit ea
dñe mūdet nr̄a delicta: ⁊ ad
ſacrificiū celebrādū ſubdito-
rū: tibi corpa menteſq; ſanc-
Paſſer in **Coīo.** tificet. Ꝑ. d.
uenit ſibi domū: ⁊ turtur nidum
ubi reponat pullos ſuos: altaria
tua dñe virtutū rex meus et deus
meus beati qui habitāt in domo
tua: in ſeculū ſeculi laudabūt te.
A cūctis nos dñe rea **Cōpl.**
tibus ⁊ delictis ꝓpiciatus ab
ſolue q̄s tanti myſterij tribu
is eſſe participes. Ꝑ. d. **Feria**
In deo laudabo ver **Scdā**
bum in dño laudabo ſer
monē: in deo ſperaui: nō
timebo quid faciat mihi hō. **Pſ.**
Miſerere mei deus: qm̄ cōculca-
uit me hō tota die impugnās tri
Cordi **Colla.** bulauit me.
bus nr̄is q̄s dñe grati
am tuā benignus infunde:
ut ſicut ab eſcis carnalibꝰ ab
ſtinemus: ita ſenſus q̄q; no-
ſtros a noxijs retrahamꝰ ex
ceſſibus. Ꝑ. d. **Lectō li. Regū**
In diebus illis. **iiij. cap. v.**
Naaman princeps mili
tie regis ſyrie: erat vir mag-
nus apud dñm ſuū ⁊ hono-
ratus. Per illū em̄ dedit dñs
ſalutē ſyrie. Erat aūt vir for-
tis et diues: ſ; leproſus. Por
ro de ſyria egreſſi fuerāt la-
trūculi: ⁊ captiuā duxerūt d̄
terra iſrael puellā paruulā:
q̄ erat in obſequio uxoris na
amā. Que ait ad dñam ſuā

Vtinā fuiſſet dñs meus ad
ꝓphetā qui eſt in ſamaria: ꝑ-
fecto curaſſet eū a lepꝛa quā
habet. Ingreſſus ē itaqꝫ na
amā ad dñm ſuū: ⁊ nuncia-
uit ei dicens. Sic ⁊ ſic locuta
eſt puella de terra iſrl'. Dixit
qꝫ ei rex ſyrie. Vade ⁊ mittā
litteras ad regē iſrl'. Qui cū
ꝓfectus eſſet ⁊ tuliſſet ſecū de
cē talēta argēti ⁊ ſex milia au
reos: et decē mutatoria veſti-
mentoꝝ: detulit litteras ad
regē iſrl': in hec verba. Cū ac-
ceperis epiſtolā hāc: ſcito ꝙ
miſerim ad te naamā ſeruū
meū: vt cures eū a lepꝛa ſua.
Cūqꝫ legiſſet rex iſrl' litteras
ſcidit veſtimēta ſua ⁊ ait. Nū
quid deus ſuꝫ ego: vt occide
re poſſim: ⁊ viuificare. qꝛ iſte
miſit ad me: vt curē hominē
a lepꝛa ſua: Anīaduertite et
videte: ꝙ occaſiones q̄rit ad
uerſū me. Qd̄ cū audiſſet he
liſeus vir dei: ſcidiſſe videlicꝫ
regē iſrl' veſtimēta ſua: miſit
ad eū dicēs. Cur ſcidiſti ve-
ſtimēta tua: Veniat ad me:
et ſciat ꝓphetam eſſe in iſrael
Venit ergo naaman cū eq̄s
⁊ curribus: ⁊ ſtetit ante oſtiū
domus heliſei. Miſit ad eū
heliſeus nunciū dicēs Vade
⁊ lauare ſepties ī iordane: et
recipiet ſanitatē caro tua: at
qꝫ mūdaberis. Iratuſqꝫ na
amā recedebat dicēs. Puta-
bā ꝙ egrederet̄ ad me foras
⁊ ſtās inuocaret nomen dñi
dei ſui: ⁊ tangeret manu ſua
locū lepꝛe: ⁊ curaret me. Nū-
quid nō meliores ſunt abba
na ⁊ pharphar fluuij dama
ſci: oībus aquis iſrl' vt lauer
in eis: ⁊ mūder: Cū ergo ver
tiſſet ſe ⁊ abiret indignās: ac
ceſſerunt ad eū ſerui ſui: ⁊ lo
cuti ſunt ei. Pater: ⁊ ſi rē grā
dē dixiſſet tibi ꝓpheta certe:
facere debueras. Quāto ma
gis qꝛ nūc dixit tibi: lauare ⁊
mūdaberis. Deſcēdit gͦ ⁊ la-
uit in iordane ſepties iuxta
ſermonē viri dei: ⁊ reſtituta
eſt caro eius ſicut caro pueri
paruuli: ⁊ mūdatus eſt a le-
pꝛa. Reuerſuſqꝫ ad virū dei
cū vniuerſo comitatu ſuo ve
nit: ⁊ ſtetit corā eo: ⁊ ait. Ve-
re ſcio: ꝙ nō ſit alius deus in
vniuerſa terra: niſi tm̄ dñs
Deus vitā meā Gr. deus iſrl'
annunciaui: tibi poſuiſti lachry
mas meas in ꝯſpectu tuo. ℣. Mi
ſerere mihi dñe: qm̄ conculcauit

me hō tota die bellās tribulauit
In illo tp̄e S. Luc. iiij. me
Dixerunt phariſei ad ie
ſuȝ. Quāta audiuim⁹ facta
in capharnaū: fac ⁊ hic in pa
tria tua. Ait aūt. Amē dico
vobis: q: nemo ꝓpheta acce-
ptus eſt in patria ſua. In ve
ritate dico vobis: multe vi-
due erāt in dieb⁹ helie in iſrl':
qñ clauſum eſt celū annis tri
bus ⁊ menſibus ſex: cū facta
eſſet fames magna in oī ter-
ra: ⁊ ad nullā illaꝝ miſſus eſt
helias: niſi in ſarepta ſydo-
nie ad mulierē viduam. Et
multi leproſi erāt in iſrl' ſub
heliſeo ꝓpheta: ⁊ nemo eoꝝ
mūdatus eſt niſi naamā ſy-
rus. Et repleti ſunt oēs in ſy
nagoga ira: hec audientes.
Et ſurrexerūt ⁊ eiecerūt illuȝ
extra ciuitatē: ⁊ duxerunt eū
vſqȝ ad ſupciliū mōtis: ſup
quē ciuitas illoꝝ erat edifica
ta: vt pcipitarēt eū. Ipſe aūt
tranſiēs p mediū illoꝝ ibat.
Exaudi deus orationē Offer.
meā: et ne deſpexeris depcationē
meā: intende in me ⁊ exaudi me.
Munus qđ tibi dñe Secre.
nře ſeruitutis offerimus: tu
ſalutare in nobis pfice ſacra
mentum. P dñm. Comio.
Quis dabit ex ſyō ſalutare iſrl'
cū auerterit dñs captiuitatē ple-
bis ſue: exultabit iacob ⁊ letabit'.
Preſta qm̄s oīps Cōpl. iſrl'.
⁊ miſericors de⁹: vt q̄ ore con
tingimus pura mēte capia-
mus. P do. Super populū.
Subueniat nobis dñe miſe
ricordia tua vt ab imminētib⁹
pctōꝝ nřoꝝ periculis: te me-
reamur ꝓtegēte ſaluari. P.
Ego clamaui Feria. iij.
qm̄ exaudiſti me deus:
inclina aurē tuā ⁊ exau-
di verba mea: cuſtodi me dñe vt
pupillā oculi: ſub vmbra alaꝝ
tuaꝝ ꝓtege me. ps. Exaudi dñe
iuſticiā meā intende depcationē
Exaudi nos Colla. meā.
oīps ⁊ miſericors deus: ⁊
ↄtinētie ſalutaris ꝓpitius no
bis dona cōcede. P. Lctō li.
In dieb⁹ Regū. iiij. ca. iiij.
illis. Mulier qđā clama
bat ad heliſeū ꝓphetā dicēs.
Seruus tuus vir me⁹ mor-
tuus eſt: ⁊ tu noſti q: ſeruus
tuus fuit timēs deū. Et ecce
creditoꝛ venit: vt tollat duoſ
filios meos ad ſeruiendū ſi-
bi. Cui dixit heliſeus. Quid
vis vt faciam tibi? Dic mihi

q̃d habes in domo tua? At
illa rñdit. Nõ habeo ancilla
tua quicq̃ ī domo mea: niſi
parum olei q̃ ungar. Cui ait
Vade ⁊ pete mutuo ab oib⁹
vicinis tuis vaſa vacua non
pauca: ⁊ ingredere: ⁊ claude
oſtiũ: cũ intrinſecus fueris tu
et filij tui: ⁊ mitte inde in oīa
vaſa hec: et cũ plena fuerint
tolles. Ivit itaqꝫ mulier et
clauſit oſtiũ ſup ſe ⁊ ſup fili-
os ſuos. Illi offerebãt vaſa
⁊ illa infundebat. Cũqꝫ ple-
na fuiſſet vaſa: dixit ad filiũ
ſuũ. Affer mihi adhuc vas.
Et ille rñdit Nõ habeo. Ste
titqꝫ oleũ. Venit aũt illa ⁊ in
dicavit hoi dei. Et ille Vade
inq̃t: ⁊ vẽde oleũ: ⁊ redde cre
ditori tuo: tu aũt ⁊ filij tui vi
Ab occul Gra. uite de reliq.
tis meis me mũda dñe: ⁊ ab alie
nis parce ſeruo tuo. ℣ Si mei nõ
fuerint dñati tũc immaculat⁹ ero:
et emũdabor a delicto maximo.

In illo tp̃e. S. Mat. xviij
Reſpiciens ieſus in diſci
pulos ſuos: dixit ſymoni pe
tro. Si peccaverit ī te frater
tuus: vade ⁊ corripe eũ inter
te ⁊ ipm̃ ſolũ. Si te audierit:
lucratus eris fratrẽ tuũ. Si
aũt te nõ audierit: adhibe te
cũ adhuc unũ vel duos: ut ī
ore duorũ vel triũ teſtiũ ſtet
omne verbũ. Qđ ſi nõ audie-
rit eos: dic eccłie. Si aũt eccle
ſiã non audierit: ſit tibi ſicut
ethnic⁹ ⁊ publican⁹. Amẽ di
co vob: q̃cũqꝫ alligaveritis
ſup terrã: erũt ligata ⁊ ī celo.
⁊ q̃cũqꝫ ſolveritis ſup terrã:
erũt ſoluta ⁊ ī celo. Iterũ di
co vob: q2 ſi duo ex vobis cõ
ſenſerit ſup terrã đ oī re quã
cũqꝫ petierint: fiet illꝭ a patre
meo q̄ ī celis eſt. Ubi eñ ſũt
duo vel tres ꝯgregati ī noīe
meo: ibi ſum in medio eoꝝ.
Tũc accedẽs petrus ad eum
dixit. Dñe q̃tiẽs peccabit in
me frater meus: ⁊ dimittã ei
uſqꝫ ſepties? Dicit illi ieſus.
Nõ dico tibi ſepties: ſed uſqꝫ
ſeptuageſies ſepties. Offer.
Dextera dñi fecit virtutẽ: dexte
ra dñi exaltavit me: non moriar
ſꝫ vivã: ⁊ narrabo opa dñi. Sec.
Per hec veniat q̃s dñe ſacra
mẽta nr̃e redẽptiõis effect⁹ q̃
nos ab hũanis retrahat ſp
exceſſibus: ⁊ ad ſalutaria cũ-
cta pducat. P dñm. Coio.
Dñe quis habitabit in taberna
culo tuo: aut q̃s requieſcet ī mon

te ſctõ tuo: qui ingredit̃ ſine ma-
cula: ⁊ operat̃ iuſticiã. Compl̃.
Sacris dñe myſterijs expia
ti: ⁊ veniã ↄſeq̃mur ⁊ grãm.
Qua nos Sup pplm̃. P d.
dñe ꝓtectiõe defẽde ⁊ ab oi ſp
iniq̃tate cuſtodi P. Feria.iiij
Ego aũt in dño ſperaui:
exultabo ⁊ letabor ĩ tua
miſcdia: q2 reſpexiſti hu
militaté meã. pš. In te dñe ſpe-
raui nõ ↄfundar ineternũ: in iu-
ſticia tua libera me. Collã
Preſta nobis qũs dñe:
ut ſalutaribꝰ ieiunijs eruditi
a noxijs q̊qȝ vitijs abſtinen
tes ꝓpiciationẽ tuã facilꝰ im
petremus. P. Lectõ li. exo. xx
Hec dicit dñs deus. Ho-
nora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ
tuã: ut ſis longeuus ſup ter-
rã: quã dñs deꝰ tuus dabit
tibi. Nõ occides: non mecha
beris: nõ furtũ facies. Nõ lo
queris cõtra ꝓximũ tuũ fal-
ſum teſtimoniũ: nõ concupi
ſces domũ ꝓximi tui: nec de-
ſiderabis vxorẽ eius. nõ ſer-
uũ: nõ ancillã: nõ bouẽ: non
aſinũ: nec oĩa q̃ illiꝰ ſunt. Cũ
ctus aũt ppl̃us audiebat vo
ces ⁊ lãpades ⁊ ſonitũ bucci-
ne mõtẽq3 fumantẽ. Et ꝓter
riti ac pauore ↄcuſſi ſteterũt
ꝓcul: dicẽtes moyſi. Loq̃re
tu nobis ⁊ audiemus: nõ lo
quat̃ nobiſ dñs: ne forte mo
riamur Et ait moiſes ad po
pulũ. Nolite timere: ut enĩ ꝓ
baret vos venit deꝰ: ⁊ ut ter-
ror illiꝰ eſſet in vobis: ut nõ
peccaretis. Stetitq3 ppl̃s de
lõge: moyſes aũt acceſſit ad
caliginem in qua erat deus.
Dixitq3 ꝑterea dñs ad moy
ſen. Hec dices filijs iſrl̃. Vos
vidiſtis q̈ de celo locutꝰ ſim.
Nõ facietis deos argẽteos:
nec deos aureos facietis vo
bis. Altare de terra facietis
mihi: ⁊ offeretis ſup eo holo
cauſta ⁊ pacifica vr̃a: oues ve
ſtras ⁊ boues: in om̃i loco in
q̊ memoria fuerit nois mei.
Miſerere mihi dñe qm̃ Grad.
ĩfirmꝰ ſũ ſana me dñe. V. Cõtur
bata ſũt oĩa oſſa mea: et aĩa mea
turbata eſt valde. S. Mat. xv.
In illo tp̃e. Acceſſerũt ad
ieſum ab hieroſolymis
ſcribe ⁊ phariſei dicẽteſ Qua
re diſcipuli tui trãſgrediunt̃
traditiones ſeniorꝝ: Nõ enĩ
lauãt manus ſuas cũ paneȝ
manducãt. Ipe aũt rñdens
ait illis. Quare ⁊ vos tranſ-

gredimini mādatū dei pro-
pter traditionē veſtrā? Nam
deus dixit. Honora patrem
tuū ⁊ matrē: ⁊ q̇ maledixerit
pr̄i vel matri: morte moriat̄
Vos aūt dicitis. Quicunq̨
dixerit patri vel matri mun⁹
q̇dcūq̨ eſt ex me: tibi ꝓderit.
⁊ nō honorificabit patrē ſuū
aut matrē ſuā: ⁊ irritū feciſtiſ
mandatū dei ꝓpter traditio-
nē veſtrā. hypocrite: bn̄ ꝓphe
tauit de vobis eſaias dicēs.
Populus hic labijs me ho-
norat: cor aūt eoꝝ lōge eſt a
me. ſine cauſa autē colūt me
docētes doctrinas ⁊ manda
ta hoim. Et cōuocatis ad ſe
turbis dixit eis. Audite ⁊ in-
telligite: nō q̇d intrat i os co-
inq̇nat hoiem: ſed q̇d ꝓcedit
ex ore: hoc coinquinat homi
nē. Tūc accedentes diſcipuli
eius: dixerūt ei. Scis q̨ pha
riſei audito verbo hoc ſcāda
lizati ſunt? At ille rn̄dēs ait.
Omis plantatio quā nō plan
tauit pater meus celeſtis era
dicabit̄. Sinite illos: ceci ſūt:
⁊ duceſ cecoꝝ. Cec⁹ aūt ſi ceco
ducatū p̄ſtet: ambo in foueā
cadūt. Rn̄dēs aūt petr⁹ dixit
ei. Ediſſere nobis parabolā
iſtam. At ille dixit. Adhuc ⁊
vos ſine intellectu eſtis? Nō
intelligitis: q̨ oē q̇d in os in-
trat in ventrē vadit: ⁊ in ſeceſ
ſuz emittit̄? Que aūt ꝓcedūt
de ore: de corde exeūt. ⁊ ea co
inquināt hominē. De corde
eīn exeūt male cogitationes
homicidia: adulteria: forni-
catiōes: furta: falſa teſtimo-
nia: blaſphemie. Hec ſunt q̄
coinquināt hoiem. Nō lotis
aūt manib⁹ manducare: nō
coinquinat hominē. Offer.

Dn̄e fac mecū miſcdiā tuā ꝓpter
nomē tuū: q̨ ſuauis eſt miſcdia

Suſcipe qm̄s dn̄e Secr. tua.
p̄ces ꝑpl̄i tui cū oblatiōibus
hoſtiaꝝ ⁊ tua myſteria cele-
brātes: ab oib⁹ nos defende

Notas mi Coio. ꝑiculis. P.
hi feciſti vias vite: adimplebis
me leticia cū vultu tuo domine.

Sctificet nos q̄s dn̄e Cōpl.
q̄ paſti ſumus mēſe celeſtis li
batio: ⁊ a cūctis errorib⁹ ex-
piatos ſupnis ꝑmiſſionibuſ
reddat acceptos. P d. Sup

Concede qm̄s omp̄s ꝑplm.
deus: ut q̇ ꝓpretiōis tue gra-
tiā q̄rimus: liberati a malis
om̄ibus: ſecura tibi mēte ſer
uiam⁹. P. Feria. v. Introi.

Salus populi ego ſuꝫ di-
cit dñs:de quacūqꝫ tri-
bulatione clamauerint
ad me exaudiam eos: ⁊ ero illoꝝ
dñs in ꝑpetuū. pš. Attendite po
pule meꝰ legē meā:inclinate au-
rē veſtrā i verba oris mei. Coll.
Concede qˢ̄ oṗs deus
ut ieiunioꝝ nob ſcā de-
uotio:⁊ purificationē nobis
tribuat: ⁊ maieſtati tue nos
reddat acceptos. P d. Lcō
In diebꝰ Hiere. pphe. vij.
illī. Factū eſt vbū dñi ad
hieremiā dicēſ. Sta in porta
domus dñi: ⁊ pdica ibi vbū
iſtō ⁊ dic. Audite verbū dñi
ois iuda: qui ingredimini p
portas has: ut adoretis do-
minū. Hec dicit dñs exerci-
tuū deus iſrł. Bonas facite
vias vr̄as ⁊ ſtudia vr̄a:⁊ ha-
bitabo vobiſcū in loco iſto.
Nolite ꝯfidere in verbis mē-
dacij dicētes:tēplū dñi:tēplū
dñi:tēplū dñi eſt. Qm̄ ſi bñ
dixeritis vias vr̄as ⁊ ſtudia
vr̄a: ſi feceritis iudiciū iter vi
rū ⁊ ꝓximū eiꝰ: aduene ⁊ pu-
pillo ⁊ vidue calūniā nō fece-
ritis: nec ſanguinē innocētē
effuderitis i loco hoc:et poſt
deos alienos nō ambulaue
ritis in malū vobiſmetipſis
habitabo vobiſcū i loco iſto
in terra quā dedi patribꝰ ve
ſtris a ſc̄lo ⁊ uſqꝫ i ſeculū. Di
Oculi oim̄ Gra. ī dñs oṗs.
in te ſperāt dñe: ⁊ tu das illis eſ-
cā in tpe oportuno. ℣ Aperis tu
manū tuā:⁊ imples oīe aīal bñ
dictione. Scd̄m Joh. vi.
In illo tpe. Dixit ihs tur
bis. Opamini nō cibū q pe-
rit:ſed q pmanet in vitā eter
nā:quē filiꝰ hois dabit vob.
Hūc eni pater ſignauit deꝰ.
Dixerūt ḡ ad eū. Quid facie
mus ut operemur opa dei: Re
ſpōdit ieſus ⁊ dixit eis. Hoc
eſt opus dei: ut credatis i eū
quē miſit ille. Dixerunt ḡ ei.
Qd ḡ tu facis ſignū:ut videa
mus ⁊ credamꝰ tibi qd opa-
ris: Patres nr̄i mādūcauerūt
māna i deſerto: ſic ſcriptū ē.
Panē de celo dedit eis mādu
care. Dixit ḡ eis ieſus. Amē
amē dico vob:nō moyſes de
dit vobis panē de celo: ſꝫ pr̄
meꝰ dat vob panē d celo veꝝ
Panis eni dei eſt q de celo de
ſcēdit ⁊ dat vitā mūdo. Dixe
runt ḡ ad eū. Dñe: ſemp da
nob panē hūc. Dixit aūt eis
ieſus. Ego ſum panis vite.

Qui venit ad me nõ eſuriet ⁊ qui credit ĩ me nõ ſitiet unq̃. S i ambulauero in me Offer. dio tribulatiõis viuificabis me dñe: ⁊ ſup irã inimicoꝝ meoꝝ extendes manũ tuã: ⁊ ſaluũ me fe- Deus de Secr. cit dextera tua cuius grẽ roꝛe deſcẽdit: vt ad myſteria tua purgatis ſenſibus accedam⁹: p̃ſta qũs: vt in eo ꝯtraditiõe ſolẽniter honoꝛãda: ꝯpetẽs deferamus T u mãdaſti Coio obſequiũ dñe mãdata tua cuſtodiri nimis vtinã dirigant̃ vie mee ad cuſtodiẽdas iuſtificatões tuaſ. Cõpl' S acramẽti tui dñe venerãda perceptio: ⁊ myſtico nos mũdet effectu: et ꝑpetua virtute defendat. P. Sup po. S ubiectũ tibi dñe ꝑplm̃ q̃s ꝓpiciatio celeſtis amplificet: ⁊ tuis ſp̃ faciat ſeruire mãdatis. P do. Feria. vj.

F Ac mecũ dñe ſignũ ĩ bono: vt videãt qui me oderũt ⁊ ꝯfundant̃: qm̃ tu dñe adiuuiſti me ⁊ ꝯſolatus es me. ps̃. In clina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me: qm̃ inops ⁊ paup ſuȝ ego. Coll'. I Eiunia nr̃a qũs dñe benigno fauoꝛe ꝓſeq̃re: vt ſicut ab alimẽtis abſtinem⁹ in coꝛpoꝛe: ita a vitijs ieiunemus in mẽte. P. Lctõ li. Nu meri. xx.

I N diebus illis. Cõuenerũt filij iſrael ad moyſen ⁊ aaron: ⁊ verſi in ſeditionẽ dixerunt. Da nobis aquã vt bibamus. Ingreſſuſq̨ȝ moyſes ⁊ aaron dimiſſa multitudine tabernaculũ federis: coꝛruerũt pꝛoni ĩ terrã: clamauerũtq̨ȝ ad dñm atq̨ȝ dixerũt. Dñe deus: audi clamoꝛẽ ꝑpl'i hui⁹: et aperi eis theſaurũ tuũ fontẽ aque viue: vt ſatiati ceſſet murmuratio eoꝝ: ⁊ apparuit gloꝛia dñi ſup eos. Locutuſq̨ȝ eſt dñs ad moyſen dicẽs. Tolle virgã ⁊ congrega ꝑplm̃: tu ⁊ aaron frater tu⁹: et loq̇mini ad petrã coꝛã eis: ⁊ illa dabit aq̃s Cũq̨ȝ eduxeris aquã de petra: bibet oĩs multitudo: ⁊ iumẽta ei⁹. Tulit igit̃ moyſes virgã q̃ erat in conſpectu dñi: ſicut pꝛeceperat ei. ꝯgregata om̃i multitudine ante petrã: dixitq̨ȝ eis. Audite rebelles ⁊ increduli. Nũ de petra hac vob̃ aquã poterim⁹ eijcere: Cũq̨ȝ eleuaſſet moyſes manũ ꝑcutiẽs ꝯga bis ſilicẽ: egreſſe ſũt aq̃ largiſſime

ita vt ppl's biberet ⁊ iumēta.
Dixitqꝫ dn̄s ad moyſen et
aarō: qꝛ nō credidiſtis mihi
vt ſctificaretis me corā filijs
iſrl':nō introducetis hos po
pulos in terrā quā dabo eis
Hec eſt aqua ꝯtradictionis
vbi iurgati ſunt filij iſrl' con-
tra dn̄m:⁊ ſctificat' eſt in eis.
In deo ſperauit cor meū Gra.
⁊ adiut' ſuꝫ:⁊ refloruit caro mea:
⁊ ex volūtate mea cōfitebor illi.
℣ Ad te dn̄e clamaui:deus me'
ne ſileas ne diſcedas a me. S.
In illo tp̄e. Ve Johā.iiij
nit ieſus i ciuitatē ſama-
rie q̄ dicit' ſychar: iuxta p̄diū
qd̄ dedit iacob ioſeph filio
ſuo Erat aūt ibi fons iacob
Jeſus aūt fatigat' ex itine-
re:ſedebat ſic ſupra fontem.
Hora aūt erat q̄ſi ſexta. Ve-
nit mulier de ſamaria hauri
re aquā.Dicit ei ih̄s. Da mi
hi bibere.Diſcipuli aūt eius
abierant in ciuitatē vt cibos
emerēt. Dicit ḡ ei illa mulier
ſamaritana. Quō tu iude'
cū ſis: bibere a me poſcis: q̄
ſuꝫ mulier ſamaritana: Nō
eñi coutunt' iudei ſamarita-
nis. Rn̄dit ih̄s: ⁊ dixit ei. Si
ſcires donū dei: ⁊ quis eſt q̄
dicit tibi: da mihi bibere: tu
forſitan petiſſes ab eo: et de-
diſſet tibi aquā viuā Dicit ei
mulier. Dn̄e: neqꝫ in q̄ hau-
rias habes: ⁊ puteus altus
eſt. Vnde ergo habes aquā
viuā: Nunquid tu maior es
patre noſtro iacob: q̄ dedit
nobis puteū: ⁊ ipſe ex eo bi-
bit:⁊ filij eius:⁊ pecora eius:
Rn̄dit ieſus ⁊ dicit. Om̄is q̄
bibit ex aqua hac ſitiet iterū
Qui autē biberit ex aq̄ quā
ego dabo ei: nō ſitiet ineter-
nū. ſed aqua quā ego dabo
ei:fiet in eo fons aque ſalien
tis i vitā eternā. Dicit ad eū
mulier. Dn̄e: da mihi hanc
aquā vt nō ſitiā: neqꝫ veniā
huc haurire. Dicit ei ieſus.
Vade voca virū tuū:et veni
huc. Rn̄dit mulier ⁊ dixit. Nō
habeo virū. Dicit ei ih̄s. Bn̄
dixiſti:qꝛ nō habeo virū. q̄n-
qꝫ eñi viros habuiſti:⁊ nunc
quē habes non eſt tuus vir.
Hoc vere dixiſti. Dicit ei mu
lier. Dn̄e video quia ꝓpheta
es tu. Patres noſtri in mōte
hoc adorauerūt: ⁊ vos dici-
tis qꝛ hieroſolymis eſt locus
vbi adorare oportet Dicit ei
ieſus. Mulier crede mihi:qꝛ

venit hora: qñ neqȝ in mõte hoc neqȝ in hieroſolymis adorabitis patrẽ Vos adoratis qđ neſcitis nos adoramꝰ qđ ſcimus: qꝛ ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hora ⁊ nũc eſt: qñ veri adoratores adorabunt patrẽ in ſpũ ⁊ veritate. Nam ⁊ pater tales querit: q̇ adorẽt eũ. Spũs eſt deus: et eos q̇ adorãt eũ: in ſpũ ⁊ veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio qꝛ meſſias venit: q̇ dicit̃ xp̃s. Cũ ġ venerit ille nob̃ annũciabit oĩa. Dicit ei ieſus. Ego ſum: q̇ loq̊r tecũ. Et cõtinuo venerũt diſcipuli eiuſ: ⁊ mirabant̃ qꝛ cũ muliere loquebat̃. Nemo tñ dixit: q̇d queris: aut q̇d loq̄ris cũ ea? Reliquit ġ hydriã ſuã mulier: et abiȷt in ciuitatẽ: ⁊ dicit illis hoĩbus. venite et videte hominẽ q̇ dixit mihi oĩa quecũqȝ feci. Nunq̇d ⁊ ipſe eſt xp̃s? Exierũt de ciuitate: ⁊ veniebãt ad eũ. Interea rogabãt eũ diſcipuli eiꝰ dicẽtes. Rabbi mãduca. Ille aũt dixit eis Ego habeo cibũ mãducare quẽ vos neſcitis Dicebãt ġ diſcipuli ad inuicẽ. Nũquid aliq̇s attulit ei mãducare. Dicit ei iħs. Meus cibꝰ eſt: vt faciã voluntatẽ eius q̇ miſit me: vt ꝑficiã opꝰ eius. Nõne vos dicitis q̄ adhuc q̄ttuor menſes ſũt ⁊ meſſis venit? Ecce dico vob̃ leuate oc̄los veſtros ⁊ videte regiones: qꝛ albe ſunt iã ad meſſem. Et q̇ metit mercedẽ accipit: ⁊ ꝯgregat fructũ in vitã eternã: vt et q̇ ſeminat ſimul gaudeat ⁊ q̇ metit. In h̃ eñ eſt verbũ verꝝ qꝛ alius eſt q̇ ſeminat: ⁊ alius eſt qui metit. Ego miſi vos metere: quod vos nõ laboraſtis Aliȷ laborauerũt: ⁊ vos in labores eorũ introiſtis Ex ciuitate aũt illo multi crediderũt in eũ ſamaritanoꝝ: ꝓpter v̄bũ mulieris teſtimoniũ ꝑhibẽtis: qꝛ dixit mihi oĩa quecunqȝ feci. Cũ veniſſent ġ ad illũ ſamaritani rogauerũt eũ vt ibi maneret Et mãſit ibi duos dies Et multoplures crediderũt ꝓpter ſermone eiꝰ. Et mulieri dicebant: qꝛ iam nõ ꝓpter tuã loquelã credimus. Ipſi eñ audiuimꝰ ⁊ ſcimuſ: qꝛ hic eſt vere ſaluator mũdi. Off.

Intẽdi voci orõnis mee rex meꝰ ⁊ deꝰ meus: qm̄ ad te orabo dñe.

Reſpice dñe ꝓpiciꝰ ad Secr.
munera q̄ ſacramus: vt ⁊ ti-
bi grata ſint: ⁊ nobis ſaluta-
ria ſemꝑ exiſtant. P d. Coīo
Qui biberit aquā quam ego do
dicit dñs ſamaritane: fiet in eo
fons aque ſalientis ī vitā eternā
Huius nos dñe ꝑcep Cōpl.
tio ſacramēti mūdet a crimi
ne: ⁊ ad celeſtia regna perdu
Preſta q̄s Sup po. cat. P.
oīps deꝰ: vt q̇ in tua ꝓtectiōe
ↄfidimus: cuncta nob̄ aduer-
ſantia te adiuuāte vincamꝰ.
Per do. Sabbato.
Verba mea auribꝰ ꝑcipe
dñe: intellige clamorem
meū: intēde voci orōnis mee. ps.
Qm̄ ad te orabo dñe mane exau
dias vocem meam. Colla.
Preſta q̄m̄s oīps deus vt
qui ſe affligēdo carne ab ali-
mētis abſtinēt: ſectādo iuſti-
ciā a culpa ieiunēt. P d. Lcō
In diebꝰ Danie. ꝓphe. xiij
illis. Erat vir in babylō
ne: ⁊ nomē eius ioachim: ⁊ ac
cepit vxorē noīe ſuſannā fili-
am helchie: pulcrā nimis ⁊ ti
mentē deū. Parētes eīn illiꝰ
cū eſſent iuſti: erudierūt filiā
ſuā ſcd̄m legē moyſi. Erat
aūt ioachim diues valde: et
erat ei pomeriū vicinum do
mui ſue Et ad ipm ↄfluebāt
iudei: eo ꝙ eſſet honorabili-
or oīm. Et cōſtituti ſūt duo
ſenes iudices ī illo anno: de
quibus locutus eſt dñs: q̄r
egreſſa eſt iniq̇tas d babilo-
ne a ſenioribꝰ iudicibꝰ: q̇ vi-
debant̄ regere ꝓlm̄ Iſti fre
quētabāt domū ioachim: et
veniebāt ad eos oēs q̇ habe
bāt iudicia. Cū aūt ꝓplus re-
uertiſſet poſt meridiē: ingre
diebat̄ ſuſanna: ⁊ deambu-
labat ī pomerio viri ſui. Et
videbāt eā ſenes quotidie in
gredientē ⁊ deambulantē: ⁊
exarſerūt in ↄcupiſcētia eiꝰ.
Et euerterūt ſenſū ſuū: ⁊ de
clinauerunt oculos ſuos vt
nō viderēt celū: neq̄ recorda
rent̄ iudicioꝝ iuſtoꝝ. Factū
eſt aūt cū obſeruarēt diē ap-
tū q̄n eā poſſent inuenire ſo-
lā. Ingreſſa eſt aliq̄n ſicut
heri ⁊ nudiuſtertius cū dua-
bus ſolis puellis: voluitq̄
lauari ī pomerio. Eſtus q̇p-
pe erat: ⁊ non erat ibi quiſq̄
p̄ter duos ſenes abſcōditos
⁊ ↄtēplātes eā. Dixit ḡ puell̄
Afferte mihi oleū ⁊ ſmigma
ta: et oſtia pomerij claudite:

ut lauer. Et fecerūt ſicut p̄ce-
perat: clauſeruntq; oſtia po
merij: et egreſſe ſunt p̄ poſti-
cū: ut afferēt q̄ iuſſerat. Neſci
ebantq; ſenes intus eſſe ab-
ſcōditos Cū aūt eſſent egreſ
ſe puelle: ſurrexerunt duo ſe
nes ⁊ accurrerūt ad eā ⁊ dixe
rūt. Ecce oſtia pomerij clau
ſa ſunt: ⁊ nemo nos videt: et
in concupiſcētia tui ſumus.
Quāobrē aſſentire nobis: ⁊
cōmiſcere nobiſcū. Qđ ſi no
lueris dicemus ꝯtra te teſti-
moniū q̄ fuerit tecū iuuenis
⁊ ob hāc cauſaꝫ emiſeris pu-
ellas. Ingemuit ſuſanna: ⁊
ait. Anguſtie ſunt mihi vn-
diq;. Si eñ hoc egero moꝛs
mihi eſt: ſi aūt nō egero non
effugiā man⁹ veſtras. Sed
melius eſt mihi abſq; ope in
cidere in manus vr̄as: q̄ pec
care in ꝯſpectu dñi. Et excla
mauit voce magna ſuſanna
Exclamauerūt autē ⁊ ſenes
aduerſus eam. Et cucurrit
vnuſ ad oſtia pomerij: ⁊ ape
ruit. Cū ergo audiſſent cla-
moꝛē famuli dom⁹ in pome
rio: irruerūt p̄ poſticū ut vi-
derēt quidnam eſſet. Poſtq̄
aūt ſenes locuti ſunt: erubu
erūt ſerui vehemēter: qꝛ nun
q̄ dictus fuerat ſermo huiuſ
cemodi de ſuſanna Et facta
eſt dies craſtina. Cūq; veniſ-
ſet pp̄ls ad viꝛ eius ioachim
venerūt ⁊ duo pꝛeſbyteri ple
ni iniq̄ cogitatiōe aduerſus
ſuſannā: ut interficerent eā.
Et dixerūt coꝛā pp̄lo. Mitti-
te ad ſuſannā filiam helchie
vxoꝛē ioachim. Et ſtatim mi
ſerūt. Et venit cū parētibus
⁊ filijs et vniuerſis cognatis
ſuis. Poꝛro ſuſanna erat de
licata nimis ⁊ pulchꝛa ſpecie
Flebant igit̄ ſui: et oēs q̄ no-
uerāt eā. Conſurgētes autē
duo pꝛeſbyteri ī medio pp̄li:
poſuerunt manus eius ſup̄
caput eiuſ. Que flēs ſuſpexit
ad celū. Erat eñ coꝛ ei⁹ fidu
ciā habēs in dño Et dixerūt
p̄ſbyteri. cū deambularem⁹
ī pomerio ſoli: ingreſſa ē hec
cū duabus puellis: ⁊ clauſit
oſtia pomerij: et dimiſit a ſe
puellas. Venitq; ad eā ado
leſcēs qui erat abſconditus:
et concubuit cum ea. Poꝛro
nos cum eſſemus in angu-
lo pomerij: videntes iniqui-
tatem cucurrimus ad eos: ⁊
vidim⁹ eos pariter cōmiſceri

Et illũ quidẽ non quiuimus
cōpꝛehẽdere: qꝛ foꝛtioꝛ nobiſ
erat: et aperto oſtio exiliuit.
Hāc aũt cũ app̄hendiſſem⁹:
interrogauimuſ quiſnā eſſet
adoleſcēs: et noluit indicare
nobis. Huius rei teſtes ſum⁹
Credidit eis multitudo q̄ſi ſe-
nibus ⁊ iudicibus pp̄li: ⁊ ꝯdē
nauerũt eā ad moꝛtē. Excla
mauit aũt voce magna ſuſā
na: ⁊ dixit. Deus eterne q̄ ab
ſconditoꝝ es cognitoꝛ: q̄ no
ſti oīa anteq̄ fiāt: tu ſcis q̄m
falſum teſtimoniũ tulerunt
ꝯtra me. Et ecce moꝛioꝛ cũ ni
hil hoꝝ fecerim: q̄ iſti malicio
ſe cōpoſuerũt aduerſum me
Exaudiuit aũt dñs vocē ei⁹.
Cũq; duceret̃ ad moꝛtē: ſuſci
tauit dñs ſpiritũ pueri iuni-
oꝛis: cuius nomē daniel: ⁊ ex
clamauit voce magna. Mũ-
dus ego ſum a ſanguine hu
ius. Et ꝯuerſus oīs pp̄ls ad
eũ dixit. Quis eſt iſte ſermo:
quē tu locutuſ es? Qui cũ ſta
ret ī medio eoꝝ ait. Sic fatui
filij iſrael: nō iudicātes: neq;
qđ verũ eſt cognoſcētes: con
dēnaſtis filiā iſrł. Reuertimi-
ni ad iudiciũ: qꝛ falſum teſti-
moniũ locuti ſunt aduerſus
eā. Reuerſus eſt ergo omnis
pp̄lus cũ feſtinatiōe. Et dixit
ad eos daniel. Seꝑate illos
abinuicē ꝓcul: et dijudicabo
eos. Cũ ḡ diuiſi eſſēt alter ab
altero: vocauit vnũ de eis: et
dixit ad eũ. Inueterate dieꝝ
maloꝝ nũc venerũt pctā tua
q̄ oꝑabaris: pꝛius iudicās iu
dicia iniuſta innocētes oppꝛi
mēs ⁊ dimittēs noxios: dicē-
te dño. Innocentē ⁊ iuſtũ nō
interficies. Nũc ḡ ſi vidiſti eā
dic ſub q̄ arboꝛe videris eos
colloq̄ntes ſibi? Qui ait: ſub
cyno. Dixit aũt daniel Recte
mētitus es in caput tuũ. Ec-
ce em̄ angelus dei accepta ſē-
tētia ab eo ſcindet te mediũ.
⁊ amoto eo: iuſſit venire aliũ
⁊ dixit ei. Semē chanaā ⁊ nō
iuda: ſpēs decepit te: ⁊ ꝯcupi-
ſcētia ſubuertit coꝛ tuũ. Sic
faciebatis filiabus iſrł. At il-
le timētes loq̄bant̃ vobis: ſ;
nō filia iuda ſuſtinuit iniq̄ta
tē veſtrā. Nunc ergo dic mi-
hi: ſub qua arboꝛe cōpꝛehen
deris eos colloquentes ſibi?
Qui ait: ſub pꝛino. Dixit au
tē ei daniel. Recte mētitus es
⁊ tu in caput tuũ. Manet em̄
angelus dei gladiũ habens

ut ſecet te mediũ: ⁊ interficiat vos. Exclamauit itaqȝ oĩs cetus voce magna: ⁊ bñdixe rũt deũ q̃ ſaluat ſperãtes i ſe Et ↄſurrexerũt adũſus duos pſbyteros. Cõuicerat eñi eos daniel ex ore ſuo: falſũ dixiſſe teſtimoniũ Fecerũtqȝ eis ſicuti male egerãt aduer ſus pximã: ut facerẽt ſcðm le gẽ moyſi: ⁊ interfecerũt eos. Et ſaluatus ẽ ſanguis inoxi us in die illa. Gr. Si ambu lem i medio umbre mortis nõ ti mebo mala: qm̃ tu mecũ es dñe. ℣. Uirga tua ⁊ baculus tuus ip ſa me ↄſolata ſunt. S. Jo. viij.

In illo tpe Perrexit ieſus in monte oliueti: ⁊ dilu culo iterũ venit in templũ Et oĩs pplˀs venit ad eũ: et ſedẽs docebat eos. Adducũt aũt ſcribe ⁊ phariſei mulierẽ dep̃ henſam i adulterio: ⁊ ſtatue rũt eã in medio et dixerũt ei. Magiſter: hec mulier modo dep̃henſa eſt in adulterio: in lege aũt moyſes mandauit nobis huiuſmodi lapidare Tu ḡ q̃d dicis: Hec aũt dice bãt tentãtes eum: ut poſſent accuſare eũ. Jeſus aũt indi nãs ſe deorſũ: digito ſcribe bat in terrã Cũ ḡ pſeuerarẽt interrogãtes eũ: erexit ſe ⁊ di xit eis. Qui ſine pctõ eſt vrm̃ pmus in illã lapidẽ mittat. Et iterũ ſe inclinãs ſcribebat in terrã. Audientes aũt hec unus poſt unũ exibãt: incipi entes a ſeniorib⁹: ⁊ remanſit ſolus ihs: ⁊ mulier in medio ſtãs Erigẽs aũt ſe ieſus dixit ei. Mulier: ubi ſunt q̃ te accu ſabãt: nemo te condẽnauit: Que dixit. Nemo dñe Dixit aũt ieſus: Nec ego te cõdẽna bo. Uade: ⁊ iã amplius noli peccare. Offe. Greſſus meos dirige dñe ſcðm eloquiũ tuũ: ut nõ dñetur mei oĩs iniuſticia dñe Sec. Cõcede qs̃ oĩs ops de⁹: ut hui⁹ ſacrificij munus ob latũ: fragilitatẽ nr̃am ab oĩ malo purget ſp ⁊ muniat. P Coio. Nemo te condẽnauit mu lier: nemo dñe. nec ego te condẽ nabo iam amplius noli peccare. Copl. Preſta qs̃ oĩs ops de⁹: ut inter eius mẽbra numere mur: cuius corpori cõmuni cauimus ⁊ ſanguini. P eund. Sup pplm. Pretende dñe fidelib⁹ tuis dexterã celeſtis auxilij: ut te toto corde perq̃ rant: ⁊ q̃ digne poſtulant cõ

h

ſequi mereant̃. ℞. Dñica.iiij
LEtare hieruſalē ⁊ cōuen
tū facite omnes qui dili-
gitis eā: gaudete cū leti-
cia qui in triſticia fuiſtis: vt exul
tetis ⁊ ſaciemini ab vberibus cō
ſolationis eius. pſ. Letatus ſū
in his que dicta ſunt mihi in do-
mum dñi ibimus. Colla.
COncede q̄ms oṗs deus
vt qui ex merito noſtre actio
nis affligimur: tue gratie cō
ſolatiōe reſpiremus. ℞ do.
FRēs. Scri Ad Gala.iiij
ptū eſt: q̄m abꝛaā duos
filios habuit: vnū de ancilla
⁊ vnū de libera. Sed is q̇ de
ancilla ſcd̓m carnē natus eſt
qui aūt de libera ꝑ repꝛomiſ
ſionē. Que ſunt ꝑ allegoꝛiā
dicta. Hec enī ſunt duo teſta
menta. Vnū quidē in mōte
ſyna: in ſeruitutē generans:
q̄ eſt agar. Syna enī mōs ē
in arabia q̇ ꝯiunctus eſt ei: q̄
nunc eſt hierl'm: ⁊ ſeruit cū fi
lijs ſuis. Illa aūt q̄ ſurſū eſt
hierl'm: libera eſt q̄ eſt mater
noſtra. Scriptū eſt enī. Le-
tare ſterilis q̄ non paris: erū
pe ⁊ clama que nō parturis:
qꝛ multi filij deſerte magis
q̄ eius que habet virū. Nos
aūt fratres: ſcd̓m yſaac pꝛo-
miſſionis filij ſumus. Sed
quō tūc is qui ſcd̓m carnem
natus fuerat: ꝑſequebat̃ eū
qui ſcd̓m ſpiritū: ita et nunc.
Sed q̇d dicit ſcriptura? Eij-
ce ancillā ⁊ filiū eius. Nō enī
heres erit filius ancille cū fi-
lio libere. Itaqꝫ fratres: nō
ſumus ancille filij: ſed libere
qua libertate xp̄s nos libe-
Letatus ſum in his Gꝛ. rauit
que dicta ſunt mihi in domū do-
mini ibimus. ℣. Fiat pax in vir-
tute tua: ⁊ abundātia in turrib⁹
Qui confidūt in Tract⁹. tuis.
dño ſicut mons ſyon non cōmo
uebit̃ in eternū: qui habitat ī hie
ruſalē. ℣. Mōtes in circuitu ei⁹:
et dñs in circuitu ꝑp'li ſui: ex hoc
nūc ⁊ vſqꝫ in ſeculū. S. Joh.vi
IN illo tempoꝛe. Abijt ie
ſus trans mare galilee:
quod eſt tyberiadis. ⁊ ſeque
bat̃ eū multitudo magna: qꝛ
videbāt ſigna q̄ faciebat ſup
his q̇ infirmabant̃. Subijt
ergo in montē ieſus: ⁊ ibi ſe-
debat cū diſcipl'is ſuis. Erat
aūt ꝓximū paſca dies feſtus
iudeoꝝ. Cū ſubleuaſſet ergo
oculos ihs: ⁊ vidiſſet qꝛ mul-
titudo maxima venit ad eū:

dicit ad philippũ. Unde eme
mus panes ut mãducẽt hij?
Hoc aũt dicebat tentans eũ.
Ipſe eñi ſciebat q̇d eſſet fac-
tur⁹. Rñdit ei philippus. Du
centoꝝ denarioꝝ panes nõ
ſufficiunt eis: ut unuſquiſq̃
modicũ q̇d accipiat. Dicit ei
unus ex diſcipulis ei⁹ andreas
frater ſymonis petri. Eſt pu
er un⁹ hic: q̇ habet quinq̃ pa-
nes ordeaceos ⁊ duos piſces
Sed hec q̇d ſunt iter tãtos?
Dicit g̊ illis. Facite hoies diſ-
cũbere. Erat aũt fenũ mul-
tũ in loco. Diſcubuerũt g̊ vi
ri numero q̃ſi quinq̃ milia.
Accepit g̊ ieſus panes: et cũ
grãs egiſſet: diſtribuit diſcũ
bentib⁹. Silr̄ ⁊ ex piſcib⁹ quã
tũ volebãt. Ut aũt ipleti ſũt
dixit diſcipulis ſuis. Colligi
te q̃ ſupauerũt fragmẽta: ne
pereãt. Collegerũt g̊ et iple-
uerũt duodecim cophinos
fragmẽtoꝝ ex quinq̃ panib⁹
ordeaceis ⁊ duob⁹ piſcibus:
q̃ ſupfuerũt his q̇ manduca
uerant. Illi g̊ hoies cũ vidiſ
ſent q̇d fecerat ſignũ dicebãt
Quia hic eſt vere ꝓpheta quĩ
uẽturus eſt in mundũ. Off.
Laudate dñm q̃ benignus eſt:
pſallite noi ei⁹ qm̃ ſuauis eſt oĩa
quecunq̃ voluit fecit in celo ⁊ in
terra.
Sacrificijs pñẽn Secr.
tibus dñe q̃s intẽde placat⁹:
ut ⁊ devotioni nr̃e pficiat ⁊ ſa-
luti. P.
Hieruſalẽ q̃ edi Cõio.
ficat̃ ut ciuitas: cuius pticipatio
eius in idipſum: illuc eñi aſcende
rũt trib⁹ tribus dñi ad ↄfitendũ
noi tuo dñe.
Da nob̄ q̃s Cõpl.
miſericors de⁹: ut ſctã tua q̇-
bus iceſſanter explemur: ſin
ceris tractemus obſequijs: ⁊
fideli ſp mẽte ſumam⁹. P d.

Feria. ij.

Deus in noie
tuo ſaluũ me fac: ⁊ i vir
tute tua iudica me deus
exaudi orationẽ meã. Ps. Dñe
exaudi orationẽ meã aurib⁹ pci-
pe verba oris mei. Colla.
Preſta q̃s oĩps deus ut
obſeruatiões ſacras annua
devotiõe recolentes: ⁊ corpe
tibi placeamus ⁊ mẽte. P d.
Lectõ lib. Regũ. iij. ca. iij.
In diebus illis Venerũt
mulieres meretrices ad regẽ
ſalomonẽ: ſteterũtq̃ corã eo
q̃ꝝ una ait. Obſecro mi dñe
ego et mulier hec habitaba-
mus in domo una: et peperi
apud eã in cubiculo. Tertia
aũt die poſtq̃ ego peperi: pe

perit et hec: et eramus ſimul nulluſqꝫ alius erat nobiſcuꝫ in domo: exceptis nobꝰ duabus. Moꝛtuus eſt aūt filius mulieris huiꝰ nocte. Doꝛmiens quippe oppꝛeſſit eū Et cōſurgēs in tēpeſte noctis ſilentio: tulit filiuꝫ meū de latere meo ancille tue doꝛmiētis: et collocauit i ſinu ſuo: ſuū aūt filiū q̄ erat moꝛtuuſ: poſuit i ſinu meo. Cūqꝫ ſurrexiſſem mane ut dareꝫ lac filio meo: apparuit moꝛtuꝰ Quē diligētius intuēs clara luce: depꝛehēdi nō eſſe meū quē genueram. Rn̄ditqꝫ altera mulier Nō eſt ita ut dicis: ſed filiꝰ tuꝰ moꝛtuus eſt: meus aūt viuit Ecōtrario illa dicebat Mentiris. Filius q̄ppe meus viuit ⁊ filius tuꝰ moꝛtuus ē. Atqꝫ in hūc modū cōtēdebāt coꝛā rege. Tūc rex ait. Hec dicit filius meus viuit: ⁊ filius tuuſ moꝛtuus ē. Et iſta rn̄dit nō: ſed filius tuus moꝛtuus ē: et filius meꝰ viuit. Dixit ḡ rex. Afferte mihi gladiū. Cunqꝫ attuliſſent gladiū coꝛā rege: ait. Diuidite inq̄t infantē viuū in duas ptes: ⁊ date dimidiā partē vni: ⁊ dimidiā pteꝫ alteri. Dixit aūt mulier cuiꝰ filius erat viuus ad regē: cōmota ſunt quippe viſcera eiꝰ ſuper filio ſuo Obſecro dn̄e date illi infantē viuū: et nolite iterficere eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi ſit: ſed diuidatᷣ. Rn̄dit rex et ait. Date huic infantē viuū ⁊ nō occidatᷣ: hec eſt enī mater eius. Audiuit itaqꝫ oīs iſrael iudicium qđ iudicaſſet rex et timuerūt regem videntes ſapientiam dei eſſe in eo: ad faciendū iudicium. Grad.

Eſto mihi in deū ꝓtectoꝛē: et in locū refugij: vt ſaluū me facias.

℣. Deus in te ſperaui dn̄e nō cōfundar ineternū. S. Johā.ij.

In illo tē. Prope erat paſca iudeoꝝ: ⁊ aſcendit ieſus hieroſolimā: et inuenit i templo vendētes oues ⁊ boues ⁊ colūbas ⁊ nummularioſ ſedentes. Et cū feciſſet quaſi flagellū de funiculis: oēs eiecit de tēplo. Oues q̄qꝫ et boues ⁊ nummularioꝝ effudit es ⁊ menſas ſubuertit Et his q̄ columbas vendebant dixit. Auferte iſta hinc: ⁊ nolite facere domum patris mei domū negotiatiōis. Recoꝛdati

ſunt vero diſcipuli ei⁹ q2 ſcri-
ptū ē. Zelus dom⁹ tue come
dit me. Rñderūt ḡ iudei ⁊ di
xerūt ei. Qd ſignū oſtendis
nob: q2 hec facis? Rñdit ihs:
⁊ dixit eis. Soluite templū h
et in trib⁹ diebus excitabo il-
lud. Dixerunt ḡ iudei. Qua
draginta ⁊ ſex annis edifica-
tū eſt templū h: ⁊ tu in trib⁹
diebus excitabis illud. Ille
autē dicebat de tēplo corpis
ſui. Cū ḡ reſurrexiſſet a mor
tuis: recordati ſunt diſcipuli
eius: q2 h dicebat de corpore
ſuo: ⁊ crediderūt ſcripture et
ſermoni quē dixit ieſus. Cū
aūt eſſet hieroſolymis in pa
ſca in die feſto multi credide-
rūt in noie eius videntes ſig
na ei⁹ q̄ faciebat. Ipſe aūt ie
ſus nō credebat ſemetipſū
eis: eo q ipſe noſſet oēs: et q2
opus ei nō erat: vt quis teſti-
moniū phiberet de hoie. Ip
ſe enī ſciebat qd eſſet in hoie
Iubilate deo oīs terra a Offer.
iubilate deo oīnis terra: ſeruite
dño in leticia: intrate in ɔſpectu
eius in exultatiōe: q2 dñs ipſe eſt
Oblatū tibi dñe Secr. deus
ſacrificiū viuificet nos ſemp
⁊ muniat. P dñm. Comio.

Ab occultis meis mūda me do
mīe: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo
Sumptis dñe ſaluta Cōpl.
rib⁹ ſacramētis ad redēptio
nis eterne q̄s pficiam⁹ aug-
mentū. P do. Super ppl'm.
Depcationē nrā q̄s dñe
benign⁹ exaudi: ⁊ quib⁹ ſup
plicādi pſtas affectū: tribue
defenſionis auxiliū. P dñm
Exaudi deus Feria. iiij.
oronē meā ⁊ ne deſpexe-
ris depcationē meā intē
de in me ⁊ exaudi me. Ps. Cōtri-
ſtatus ſum in exercitatiōe mea: ⁊
conturbata ſum a voce inimici.
Preſta nobis q̄s Coll.
oṗs deus obſeruatiōis
ieiunia ⁊ pie ɔuerſatiōis aug
mentū ⁊ tue ppitiatiōis pſtet
auxiliū. P. Lcō li. Exo. xxxij.
In diebus illis. Locutuſ
eſt dñs ad moyſen dicēs
Deſcēde de mōte q2 peccauit
ppl's tuus quē eduxiſti de ter
ra egypti. Receſſerūt cito de
via quā oſtēdiſti eis. Fecerūt
q3 ſibi vitulū ɔflatile: ⁊ ado-
rauerūt atq3 imolātes ei ho
ſtias dixerūt. Iſti ſūt dij tui
iſrl: qui te eduxerūt de terra
egypti. Rurſūq3 ait dñs ad
moyſen. Cerno q ppl'us iſte

dure ceruicis ſit. Dimitte me
ut iraſcat᷑ furoꝛ meus cōtra
eos ⁊ deleā eos: faciāq; te in
gentē magnā. Moyſes autē
oꝛabat dn̄m deū ſuū dicēs.
Cur dn̄e iraſcit᷑ furoꝛ tuus:
cōtra ꝑplm̄ tuū quē eduxiſti
de terra egypti: in foꝛtitudīe
magna: ⁊ in manu robuſta?
Ne q̄ſo dicāt egyptij: callide
eduxit eos: ut interficeret in
mōtibus: ⁊ deleret de terra.
Quieſcat ira tua ⁊ eſto placa
bil' ſuꝑ neq̄tia ꝑpli tui. Recoꝛ
dare abꝛaā ⁊ yſaac ⁊ iſrl' ſer-
uoꝝ tuoꝝ q̄bus iuraſti ꝑ te-
metipm̄ dicens. Multiplica
bo ſemē vr̄m ſicut ſtellas celi
⁊ uniuerſam terrā hāc: de q̄
locutus ſū dabo ſemini vr̄o
⁊ poſſidebitis eam ſp̄. Placa
tuſq; ē dn̄s: ne faceret malū
qd̄ locutus fuerat aduerſus
ꝑplm̄ ſuū. Et miſert᷒ eſt ꝑplo
ſuo dn̄s deus noſter. Grad.
Exurge dn̄e fer opē nobis: ⁊ li-
bera nos ꝓpter nomē tuū. ℣. De
us aurib᷒ nr̄is audiuim᷒: patres
nr̄i annunciauerūt nobis: opus
qd̄ opatus eſt in diebus eoꝝ ⁊ in
diebus antiq̄s. S. Johā. vij.
In illo tp̄e. Iā autē die fe
ſto mediāte aſcēdit ieſus
in tēplū et docebat. Et mira
bant᷑ iudei dicētes. Quō hic
lr̄as ſcit cū nō didicerit? Re-
ſpōdit eis ieſus ⁊ dixit. Mea
doctrina nō eſt mea: ſed eius
qui miſit me. Si q̄s voluerit
volūtatē eius facere: cogno-
ſcet de doctrina: utrū ex deo
ſit: an ego a meipſo loquar
Qui a ſemetipſo loquit᷑ glīa;
ꝓpriā q̄rit. Qui aūt q̄rit glīa;
eius q̄ miſit illū hic verax eſt
⁊ iniuſticia in illo nō eſt. Nō-
ne moyſes dedit vobis legē:
⁊ nemo ex vobis facit lege;?
Quid me q̄ritis interficere?
Rn̄dit turba ⁊ dixit. Demo-
niū habes. Quis te q̄rit iter-
ficere? Rn̄dit ieſus ⁊ dixit eis
Unū opus feci: ⁊ oēs mira-
mini. Propterea moyſes de
dit vobis circūciſionē: nō q2
ex moyſe eſt: ſ; ex patrib᷒. Et
in ſabbato circūciditis hoīe;
Si circūciſionē accipit hō in
ſabbato: vt non ſoluat᷑ lex
moyſi: mihi īdignamini: q2
totū hoīem ſanū feci ī ſabba
to. Nolite iudicare ſcd̄; faciē
ſ; iuſtū iudiciū iudicate. Di-
cebāt ḡ q̄dā ex hieroſolimis
Nōne hic eſt quē q̄rūt interfi
cere? Ecce palā loq̄t᷑ ⁊ nihil ei

dicũt. Nunq̊d vere cognoue
rũt principes: qꝛ hic eſt xp̃s:
Sed hũc ſcim⁹ vñ ſit: xp̃s au
tẽ cũ venerit nemo ſcit vñ ſit.
Clamabat ğ ieſus docẽs in
tẽplo ⁊ dicẽs. Et me ſcitis: et
vnde ſum ſcitis: ⁊ a meip̃o nõ
veni: ſʒ eſt verus q̇ miſit me.
quẽ vos neſcitis. Ego ſcio eũ
⁊ ſi dixero qꝛ neſcio eũ: ero ſi-
milis vob̃ mẽdax. Sed ſcio
eũ: qꝛ ab ip̃o ſũ ⁊ ipſe me mi-
ſit. Querebãt ğ eũ app̃rehen
dere: ⁊ nemo miſit illũ ma-
nus: qꝛ nõdũ venerat hora
eius. De turba aũt multi cre
Expectãs Off. diderũt i eũ.
expectaui dñm ⁊ reſpexit me: ⁊ ex
audiuit dep̃catioñe meã ⁊ immiſit
in os meũ canticũ nouũ hymnũ
Hec hoſtia q̃s Secr. deo nr̃o.
dñe emundet nr̃a delicta: et
ad ſacrificiũ celebrandũ ſub
ditorꝫ tibi corpa mẽteſqꝫ ſcti
Letabit̃ in Com. ficet. P̱ do.
ſalutari tuo: in nomĩe dñi dei no
ſtri magnificabimur. Compl.
Hui⁹ nos dñe pceptio ſacra
mẽti mũdet a crimĩe: ⁊ ad ce-
leſtia regna pducat. P̱ do.
Miſerere dñe Super p̃plm.
p̃plo tuo: ⁊ cõtinuis tribula-
tionib⁹ laborantẽ p̃pitius re

ſpirare ꝯcede. P̱. Feria.iiij.
Um ſanctificat⁹ fuero
in vobis: ꝯgregabo vos
de vniuerſis terris: ⁊ ef-
fundã ſup vos aquã mundã: et
mũdabimini ab oĩbus inquina-
mẽtis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpm̃
nouũ. Ps. Benedicã dño in om̃i
tp̃e: ſp̃ laus ei⁹ in ore meo. Coll.
Eus q̇ ⁊ iuſtis p̃mia me
ritorꝫ: ⁊ pctõribus p ieiu-
niũ veniã p̃bes: miſerere ſup
plicib⁹: pce peccãtib⁹: vt rea-
tus nr̃i ꝯfeſſio indulgẽtiã va
leat pcipe delictorꝫ. P̱. Lctõ
Ec dicit Ezechiel p. xxxvi
dñs de⁹. Sctificabo no
mẽ meũ magnũ: vt ſciãt gẽ-
tes qꝛ ego dñs: cũ ſctificatus
fuero in vobis corã eis. Tol
lã q̇ppe vos de gẽtib⁹: ⁊ ꝯgre
gabo vos d̃ vniuerſis terris
⁊ adducã vos in terrã veſtrã
Et effundã ſup vos aquam
mũdã: ⁊ mũdabimini ab oĩ
bus inq̇namentis vr̃is: ⁊ ab
vniuerſis idolis vr̃is mũda
bo vos. Et dabo vobis cor
nouũ: ⁊ ſpiritũ nouũ ponã i
medio vr̃i. Et auferã cor la-
pideũ de carne vr̃a: et dabo
vobis cor carneũ ⁊ ſpiritum
meũ ponã in medio vr̃i. Et

faciã ut in p̄ceptis meis am-
buletis: ⁊ iudicia mea cuſto-
diatis ⁊ operemini: ⁊ habita
bitis in terra quã dedi patri
bus vr̄is: ⁊ eritis mihi i ꝑplm̄
⁊ ero vobis i deũ. Dicit dñs
Venite filij audite Grad. ops
me: timorem dñi docebo vos. ꝟ.
Accedite ad eũ ⁊ illuminamini:
⁊ facies vr̄e nõ ꝯfundent̄. Dñs
vo. Flectamus ge. Colľa.
Preſta qs̄ ops deus ut
q̄s ieiunia votiua caſtigant:
ipſa q̄z deuotio ſancta letifi-
cet: ut terrenis affectib⁹ miti
gatis: facilius celeſtia capia-
mus. Per d. Lectõ Eſa. ꝓphe. i.
Hec dicit dñs deus. La-
uamini: mũdi eſtote: af
ferte malum cogitationũ ve
ſtrarꝫ ab oculis meis. Quie-
ſcite agere pverſe: diſcite bñ-
facere: q̄rite iudiciũ: ſubueni
te oppreſſo: iudicate pupillo
defendite viduã. ⁊ venite: et
arguite me dicit dñs. Si fue
rint pctã vr̄a ut coccinũ: q̄ſi
nix dealbabunt̄. et ſi fuerint
rubra q̄ſi vermiculus: velut
lana alba erũt. Si volueritis
et audieritis me: bona terre
comedetis. Dicit dñs ops.
Beata gẽs cui⁹ eſt dñs Grad.
deus eoꝝ: ꝓpl's quẽ elegit dñs in
hereditatẽ ſibi. ꝟ. Verbo dñi ce
li firmati ſunt ⁊ ſpũ oris eius oĩs
virtus eoꝝ. S. Johan. ix.
In illo tpe. Preteriẽs ih̄s
vidit hoĩez cecũ a natiuitate
⁊ interrogauerũt eũ diſcipu
li ei⁹. Rabbi: q̄s peccauit: hic
aut parẽtes eius: ut cecus na
ſceret̄? Rñdit ieſus. Neq̄z hic
peccauit: neq̄z parẽtes eius:
ſed ut manifeſtent̄ opa dei i
illo. Me oportet opari opa
ei⁹ q̄ miſit me: donec dies eſt
Veniet nox qñ nemo poteſt
opari. Quãdiu ſum in mũ-
do: lux ſũ mũdi. Hec cũ dixiſ
ſet: expuit i terrã: ⁊ fecit lutũ
ex ſputo: ⁊ liniuit lutũ ſuper
oculos eius: ⁊ dixit ei. Vade
⁊ laua in natatoria ſiloe: qđ
interp̄tat̄ miſſus. Abijt ḡ et
lauit ⁊ venit vidẽs. Itaq̄z vi
cini ⁊ q̄ viderant eũ prius q꞉
mẽdicus erat: dicebãt. Non-
ne hic eſt q̄ ſedebat ⁊ mẽdica-
bat? Alij dicebant q꞉ hic eſt:
alij aũt: nequaq̄: ſed ſilis eſt
eius. Ille ṽo dicebat: q꞉ ego
ſum. Dicebãt ḡ ei. Quõ apti
ſũt tibi oculi? Rñdit. Ille hõ
q̄ dicit̄ ieſus lutũ fecit ⁊ unxit
oculos meos: et dixit mihi.

Vade ad natatoria ſiloe: et
laua. Et abij: ⁊ laui: ⁊ video
Et dixerunt ei. Vbi eſt ille?
Ait. Neſcio. Adducunt eū ad
phariſeos q̇ cecꝰ fuerat Erat
aūt ſabbatū qn̄ lutū fecit ie-
ſus: ⁊ apuit oculos eiꝰ. Iter̄
g̊ interrogabāt eū phariſei:
quō vidiſſet? Ille autē dixit
eis. Lutū mihi poſuit ſuper
oculos: ⁊ laui ⁊ video. Dice-
bāt g̊ ex phariſeis q̇dā. Nō
eſt hic hō a deo: qui ſabbatū
nō cuſtodit Alij aūt dicebāt
Quō pōt hō pctōr hec ſigna
facere? Et ſciſma erat inter
eos. Dicunt g̊ ceco iter̄. Tu
q̇d dicis de eo q̇ aperuit ocu
los tuos? Ille aūt dixit: qꝛ p
pheta ē. Nō crediderūt g̊ iu-
dei de illo: qꝛ cecus fuiſſet ⁊ vi
diſſet: donec vocauerunt pa
rētes eius q̇ viderat: ⁊ inter-
rogauerūt eos dicētes. Hic
eſt filiꝰ veſter quē vos dicitis
qꝛ cecus natꝰ eſt: quō g̊ nunc
videt? Rn̄derūt eis parentes
eius: ⁊ dixerūt. Scimꝰ qꝛ hic
eſt filiꝰ nr̄: ⁊ qꝛ cecus natꝰ eſt:
quō aūt nūc videat neſcimꝰ:
aut q̇s eiꝰ apuit oculos nos
neſcimꝰ. Ipſuz interrogate
etatē habet: ipſe de ſe loquat̄
Hec dixerūt parētes eiꝰ: qm̄
timebāt iudeos. Iā eni̅ ꝯſpi
rauerāt iudei: ut ſi q̇s eū ꝯfi-
teret̄ eſſe xp̄m: extra ſynago
gā fieret. Propterea parētes
eiꝰ dixerūt: qꝛ etatē habꝫ: ipm̄
interrogate. Vocauerunt g̊
rurſuz hoīem q̇ fuerat cecus
⁊ dixerūt ei. Da gloriā deo.
Nos ſcimus: qꝛ hic hō pctōr
eſt. Dixit ergo ille. Si pctōr
eſt neſcio. Vnū ſcio: qꝛ cecus
cū eſſem: modo video. Dixe
rūt ergo illi. Quid fecit tibi?
quō aperuit tibi oculos? Rn̄
dit eis. Dixi vobis iā: ⁊ audi
ſtis. q̇d iterū vultis audire?
Nūq̇d ⁊ vos vultis diſcipuli
eius fieri? Maledixerūt g̊ ei:
⁊ dixerūt. Tu diſcipulus illiꝰ
ſis: nos aūt moyſi diſcipuli
ſumus: qꝛ moyſi locutus eſt
deus. Hūc aūt neſcimus vn̄
ſit. Rn̄dit hō ille: et dixit eis.
In hoc eni̅ mirabile eſt: qꝛ
vos neſcitis vn̄ ſit: ⁊ aperuit
meos oculos. Scimꝰ aūt qꝛ
pctōres deꝰ nō audit. ſꝫ ſi q̇s
dei cultor eſt: ⁊ voluntatē eiꝰ
facit: hūc exaudit. A ſclo nō
eſt auditū: qꝛ q̇s aperuit ocu
los ceci nati? Niſi eſſet hic a
deo: nō poterat facere q̇cq̄.

Rñderunt ⁊ dixerunt ei. In
pctis nat⁹ es totus: ⁊ tu do-
ces nos. Et eiecerũt eũ foras
Audiuit ieſus q2 eiecerũt eũ
foras: ⁊ cũ inueniſſet eũ dixit
ei. Tu credis in filiũ dei? Rñ-
dit ille ⁊ dixit. Quis eſt dñe;
ut credã in eũ? Et dixit ei ihs
Et vidiſti eũ: ⁊ q̃ loquit̃ tecũ
ipſe eſt. At ille dixit. Credo
dñe. Et pcidẽs adoꝛauit eũ.
Bñdicite gẽtes dñm deũ Offe.
nr̃m: ⁊ obedite voci laudis eius;
qui poſuit aĩam meã ad vitã: et
nõ dedit cõmoueri pedes meos;
bñdictus dñs q̃ nõ amouit dep̃-
catioñe meã ⁊ miſcdiaʒ ſuã a me
Supplices te rogam⁹ Secr.
dñe: ut his ſacrificijs pecca-
ta nr̃a mũdent̃: q2 tũc verã
nobis tribuis ⁊ mẽtis ⁊ coꝛ-
poꝛis ſanitatẽ. P̱ dñ. Coĩo.
Lutũ fecit ex ſputo dñs ⁊ liniuit
oculos meos: ⁊ abij ⁊ laui ⁊ vidi:
Sacrameñ Cõpl. ⁊ credidi deo
ta q̃ms dñe de⁹ nr̃: ⁊ ſpirituali
bus nos repleãt alimẽtis: et
coꝛpalib⁹ tueant̃ auxilijs. P̱
Pateãt aures mĩ Sup po.
ſericoꝛdie tue dñe pcib⁹ ſup-
plicãtiũ: ⁊ ut petẽtib⁹ deſide-
rata concedas: fac eos q̃ tibi
ſũt placita poſtulare. P̱ dñ.

Letet coꝛ Feria.v.introi.
querentiũ dñm: q̃rite do
minũ ⁊ ꝯfirmamini: que
rite faciẽ eius ſemp̱. ps Cõfite-
mini dño ⁊ inuocate nomẽ eius:
annũciate inter gẽtes opa eius.
Preſta q̃s oĩps de⁹ Colla
ut q̊s ieiunia votiua ca-
ſtigãt: ipa q̊ʒ deuotio ſctã le-
tificẽt: ut terrenis affectibus
mitigatis facilius celeſtia ca
piamus. P̱ d. Lcõ. li. Regũ
In diebus illis. iiij. ca. iiij.
Venit mulier ſunamitis
ad heliſeũ pphetã i mõtẽ car-
meli. Cũqʒ vidiſſet eã vir dei
ecõtra: ait ad iheʒi puer ſuũ
Ecce ſunamitis illa Vade g̊
i occurſũ ei⁹: ⁊ dic ei. Recte ne
agit̃ circa te ⁊ circa virũ tuũ ⁊
circa filiũ tuũ? Que rñdit Re
cte. Cũqʒ veniſſet ad virũ dei
i mõtẽ app̃hẽdit pedes ei⁹: et
acceſſit iheʒi ut amoueret eã
Et ait hõ dei. Dimitte illam
Aia em̃ ei⁹ i amaritudie eſt ⁊
dñs celauit a me: ⁊ nõ indica
uit mihi Que dixit illi. nũq̇d
petiui filiũ a dño meo? nũq̇d
nõ dixi tibi ne illudas me? Et
ille ait ad iheʒi Accinge lũbos
tuos: et tolle baculũ meũ in
manu tua: ⁊ vade. ſi occurre

rit tibi homo: nõ ſalutes eũ. Et ſi ſalutauerit te quiſpiã: non rñdeas illi. Et pone baculũ meũ ſuper facieꝫ pueri. Porro mater pueri ait. Viuit dñs ⁊ viuit aĩa tua: nõ dimittã te. Surrexit g̊ ⁊ ſecut⁹ eſt eã. Jhezi aũt p̄ceſſerat ãn eos: ⁊ poſuerat baculũ ſup faciẽ pueri: ⁊ nõ erat vox neqꝫ ſenſus. Reuerſuſqꝫ eſt i occurſum eius: ⁊ nũciauit ei dicens: Nõ ſurrexit puer. Ingreſſus eſt g̊ heliſeus domũ ⁊ ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingreſſuſqꝫ clauſit oſtiũ ſup ſe ⁊ ſup puerũ: ⁊ orauit ad dñm. Et aſcẽdit: ⁊ incubuit ſup pueꝝ: poſuitqꝫ os ſuũ ſuper os eius ⁊ oculos ſuos ſup oculos ei⁹: ⁊ manus ſuas ſup man⁹ ei⁹: ⁊ incuruauit ſe ſup puerũ: et calefacta eſt caro pueri. At ille reuerſus deambulabat in domo ſemel huc atqꝫ illuc: ⁊ aſcẽdit ⁊ incubuit ſup eũ. Et oſcitauit puer ſepties: aperuitqꝫ ocl'os ſuos. Et ille vocauit ihezi: ⁊ dixit ei. Voca ſunamitẽ hãc. Que vocata ingreſſa eſt ad eũ. Qui ait: tolle filiũ tuũ. Venit illa: ⁊ corruit ante pedes eius: ⁊ adorauit ſup terrã. Tulitqꝫ filiũ ſuũ ⁊ egreſſa eſt. Heliſeus vero reuerſus eſt in galgala.

Reſpice dñe in teſtamẽtũ Gr. tuũ ⁊ aĩas pauperũ tuoꝝ ne obliuiſcaris in finẽ. ℣. Exurge dñe iudica cauſam meã: memor eſto opprobrij ſeruoꝝ tuoꝝ. S. Joh.

In illo tpe. Dixit ieſus v. turbis iudeoꝝ. Pater meus uſqꝫ modo operat᷑: et ego operor. Propterea ergo magis q̃rebãt eũ iudei interficere: q2 nõ ſolũ ſoluebat ſabbatũ: ſed ⁊ patrẽ ſuũ dicebat deũ: equalẽ ſe faciẽs deo. Reſpõdit itaqꝫ ieſus: ⁊ dixit eis. Amen amẽ dico vobis: nõ poteſt filius a ſe facere q̃c q̃: niſi qđ viderit patrẽ faciẽtẽ. Quecunqꝫ enĩ ille fecerit: hec ⁊ filius ſimiliter facit. Pater enĩ diligit filiũ: ⁊ oĩa demõſtrat ei q̃ ipſe facit: ⁊ maiora his demõſtrabit eis opa: ut vos miremini. Sicut enĩ pr̃ ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat: ſic ⁊ fili⁹ q̃s vult viuificat. Neqꝫ enĩ pr̃ iudicat quẽq̃: ſꝫ omne iudiciũ dedit filio ut oẽs honorificẽt filiũ: ſicut honorificant patrẽ: qui nõ hono-

rificat filiũ: non honorificat
patrẽ q̇ miſit illũ. Amẽ amẽ
dico vobis: q2 q̇ verbũ meũ
audit ⁊ credit ei qui miſit me
habet vitã eterna: ⁊ ĩ iudiciũ
nõ venit: ſed tranſit a morte
in vitã. Amen amẽ dico vo-
bis: q2 venit hora ⁊ nunc eſt:
qñ mortui audiẽt vocem
filij dei: ⁊ q̇ audierint viuent
Sicut eñi pater habet vitaꝫ
in ſemetipſo: ſic dedit et filio
vitã habere in ſemetipſo: et
poteſtatẽ dedit ei iudiciũ fa-
cere: quia filius hominis eſt.
Nolite mirari hoc: q2 venit
hora in q̄ oẽs qui in monu-
mẽtis ſunt audient vocẽ eiꝰ.
Et ꝓcedẽt qui bona fecerũt
in reſurrectionẽ vite: qui ꝟo
mala egerũt ĩ reſurrectionẽ
D ñe in auxiliũ Offer. iudiciũ
meũ reſpice: cõfundant̃ ⁊ reuere-
ant̃ qui querũt aĩam meã vt au-
Purifica nos Secr. ferãt eã.
miſericors deus: vt eccl'ie tue
preces q̇ tibi grata ſunt pia
munera deferẽtes: fiãt expia
tis mẽtibꝰ gratiores. P do.
Dñe memorabor iuſticie Coio
tue ſolius: deus docuiſti me a iu-
uẽtute mea ⁊ uſqꝫ in ſenectã ⁊ ſe-
niũ deus ne derelinq̃s me. Cõpl'

Celeſtia dona capiẽtibꝰ q̄s
dñe non ad iudiciũ ꝑuenire
patiaris: qđ fidelibꝰ tuis ad
remediũ ꝓuidiſti. P d. Sup
Populi tui deus inſti ꝓpl'm.
tutor ⁊ rector: pctã quibꝰ im-
pugnat̃ expelle: vt ſemꝑ tibi
placitus ⁊ tuo munimine ſit
ſecurus. P do. Feria.vj.intr.
Meditatio cordis mei
in ꝯſpectu tuo ſꝑ: dñe
adiutor meus ⁊ redẽ-
ptor meus. pſ. Celi enarrãt glo
riã dei: ⁊ oꝑa manuũ eius annũ-
ciat firmamentum. Coll'a.
Deus q̇ ineffabilibꝰ mun
dũ renouaſ ſacramẽtis: p̄ſta
q̄ms: vt eccl'ia tua ⁊ eternis ꝑ
ficiat inſtitutis: ⁊ tꝑalibꝰ nõ
deſtituat̃ auxilijs. P. Lcõ li.
In diebꝰ Regũ.iij.ca.xvij.
illis. Egrotauit filiꝰ mu
lieris matrisfamilias: ⁊ erat
lãguor fortiſſimꝰ ita vt nõ re
maneret ĩ eo alitus. Dicit ꝰ
ad helyã. Quid mihi et tibi
vir dei: Ingreſſus es ad me
vt remorarẽt̃ iniq̇tates mee
⁊ interficeres filiũ meum Et
ait ad eam helyas. Da mihi
filium tuum. Tulitqꝫ eũ de
ſinu illius: et portauit in ce-
naculũ vbi ipſe manebat: et

poſuit ſuꝑ lectū ſuū:⁊ clama
uit ad dñm:⁊ dixit. Dñe deꝰ
meus:etiā ne viduam apud
quā ego vtcūqꝫ ſuſtentor af-
flixiſti:vt interficeres filiū eiꝰ
Et expādit ſe atqꝫ menſus ē
ſuꝑ puerꝝ tribus vicibꝰ. Cla-
mauitqꝫ ad dñm ⁊ ait. Dñe
deus meus:reuertat̄ oro aīa
pueri huius in viſcera eius.
Et exaudiuit dñs vocē helie
et reuerſa eſt aīa pueri intra
eū et reuixit. Tulitqꝫ helyas
puerꝝ et depoſuit eū de cena-
culo in inferiorē domū:⁊ tra
didit matri ſue:et ait illi. En
filiꝰ tuus viuit. Dixitqꝫ mu-
lier ad helyā. Nūc in iſto cog
noui qm̄ vir dei es tu:et ver-
bū dñi in ore tuo verum eſt.
Bonū eſt ꝯfidere in dño: Gr.
q̄ꝫ confidere in hoīe. V. Bonum
eſt ſperare ī dño q̄ꝫ ſperare in pri
In illo S. Joh. xi. cipibꝰ
tēpore. Erat quidā lan-
guēs lazarus a bethania:de
caſtello marie ⁊ marthe ſoro
rū eius. Maria aūt erat que
vnxit dñm vnguēto:⁊ exter-
ſit pedes eiꝰ capillis ſuis:cu-
ius frater lazarꝰ infirmabat̄
Miſerunt ḡ ſorores eiꝰ ad eū
dicētes Dñe ecce quē amas
infirmat̄. Audiēs aūt iħs di
xit eis Infirmitas hec nō eſt
ad mortē:ſed ꝓ gloria dei vt
glorificet̄ filius dei ꝑ eū. Dili
gebat aūt ieſus marthā:⁊ ſo
rorē eiꝰ mariā ⁊ lazarū. Vt ḡ
audiuit q̄ꝛ infirmabat̄: tunc
quidē manſit ī eodē loco du-
obus diebꝰ Deinde poſt hec
dixit diſciplis ſuis Eamus ī
iudeā iterꝝ. Dicūt ei diſcipuli
Rabbi nūc querebāt te iudei
lapidare:⁊ iterū vadis illuc.
Rñdit iħs. Nōne duodecim
ſūt hore diei: Si q̄s ambula
uerit in die nō offendit:q̄ꝛ lu
cē huiꝰ mūdi videt. Si āt am
bulauerit ī nocte offendit q̄ꝛ
lux nō eſt ī eo. Hec ait:⁊ poſt
hec dixit eis. Lazarꝰ amicus
nr̄ dormit:ſꝫ vado vt a ſom-
no ſuſcitē eū. Dixerūt ḡ diſci
puli eiꝰ. Dñe ſi dormit ſaluꝰ
erit. Dixerat aūt iħs de mor
te eius:illi aūt putauerūt q̄ꝛ
de dormitiōe ſomni diceret.
Tūc ḡ ieſus dixit eis manife
ſte. Lazarus mortuus eſt:et
gaudeo ꝓpter vos vt creda-
tis:qm̄ nō erā ibi Sed eamꝰ
ad eū. Dixit ḡ thomas q̄ di-
cit̄ didimus ad ꝯdiſcipulos
Eamus: et nos moriamur

cū eo. Venit itaqꝫ ieſus:⁊ in-
uenit eū q̄ttuoꝛ dies iā in mo
numēto habentē. Erat autē
bethania iuxta hieroſolimā
q̄ſi ſtadijs quindecim. Mul-
ti aūt ex iudeis venerant ad
marthā ⁊ mariā: ut ꝯſolarē-
tur eas de fratre ſuo. Mar-
tha ḡ ut audiuit qꝛ ih̄s venit
occurrit illi: maria aūt domi
ſedebat. Dixit ḡ martha ad
ieſum. Dn̄e ſi fuiſſes hic: fra-
ter meus non fuiſſet mortuꝰ
Sed ⁊ nūc ſcio: qꝛ quecunqꝫ
popoſceris a deo: dabit tibi
deus. Dicit illi ih̄s. Reſurget
frater tuus. Dicit ei martha
Scio qꝛ reſurget in reſurrec
tione ī nouiſſimo die. Dicit
ei ieſus. Ego ſū reſurrectio ⁊
vita. Qui credit in me etiā ſi
mortuus fuerit viuet. et oīs
q̄ viuit ⁊ credit in me: nō mo
riet̃ in eternū. Credis h̄? Ait
illi Vtiqꝫ dn̄e: ego credidi qꝛ
tu es xp̄s filius dei viui: q̄ in
hūc mundū veniſti Et cū hec
dixiſſet abijt: et vocauit ma-
riā ſororē ſuā ſilentio dicens
Magiſter adeſt: et vocat te.
Illa aūt ut audiuit: ſurrexit
cito ⁊ venit ad eū Nondū em̄
venerat ih̄s in caſtellum. ſed
erat adhuc ī illo loco ubi oc-
currerat ei martha Iudei ḡ
q̄ erāt cū ea in domo ⁊ ꝯſola
bant̄ eā: cū vidiſſent mariā:
qꝛ cito ſurrexit et exijt: ſecuti
ſunt eā dicētes. Quia vadit
ad monumētū: ut ploret ibi
Maria ḡ cum veniſſet ubi e-
rat ieſus: vidēs eū cecidit ad
pedes eiꝰ ⁊ dixit ei. Dn̄e ſi fu
iſſes hic: nō eſſet mortuꝰ fra-
ter meus Ieſus ḡ ut vidit eā
plorantē: ⁊ iudeos q̄ venerāt
cū ea plorātes: fremuit ſpiri
tu ⁊ turbauit ſeipſuꝫ ⁊ dixit.
Vbi poſuiſtis eū? Dicūt ei.
Dn̄e veni ⁊ vide. Et lacrima
tus ē ieſus. Dixerūt ḡ iudei.
Ecce quō amabat eū. Qui-
dā aūt ex ipſis dixerūt Non
poterat hic q̄ aperuit oc̄los
ceci nati facē: ut ⁊ hic nō mo-
reret̃. Ieſus ergo rurſuꝫ fre
mens in ſemetipſo: venit ad
monumentū. Erat aūt ſpe-
lunca: ⁊ lapis ſuppoſitꝰ erat
ei. Ait ieſus. Tollite lapidē.
Dicit ei martha ſoror eius q̄
mortuus fuerat Dn̄e iam fe
tet: quatriduanus em̄ eſt Di
cit ei iheſus. Nonne dixi tibi
qm̄ ſi credideris videbis glo
riam dei. Tulerūt ḡ lapideꝫ

Jeſus autē eleuatis ſurſum
oculis dixit: Pater grās ago
tibi qm̄ audiſti me. Ego aūt
ſciebā qꝛ ſemꝑ me audis: ſed
ꝓpter populuꝫ q̇ circūſtat di-
xi vt credant qꝛ tu me miſiſti
Hec cū dixiſſet: voce magna
clamauit. Lazare veni foraſ
Et ſtatiꝫ ꝓdijt q̇ fuerat mor-
tuus ligatus: manꝰ ⁊ pedes
inſtitis: ⁊ facies eius ſudario
erat ligata. Dicit eis iheſus.
Soluite eum: et ſinite abire.
Multi ḡ ex iudeis q̇ venerāt
ad mariā ⁊ marthā: et vide-
rāt q̇ fecerat ihs crediderūt in
P opulū humilem ſal Off. eū
uū facies dn̄e: et oculos ſupboꝝ
humiliabis qm̄ quis deus ꝓter te
M unera nos dn̄e Sec. dn̄e.
qs̄ oblata purificent: et te
nob̄ iugiter faciāt eſſe placa-
V idens dn̄s flen Coio. tū. ℣.
tes ſorores lazari ad monumen-
tū lacrimatus eſt corā iudeis: et
clamabat: lazare veni foras ⁊ ꝓ-
dijt ligatis manibꝰ et pedibꝰ qui
fuerat quatriduanus mortuus
H ec nos qs̄ dn̄e par ꝯpl̄.
ticipatio ſacramenti: ⁊ a ꝓpri
is reatibꝰ indeſinēter expedi
at: ⁊ ab oībus tueat̄ adūſis.
P reſta qs̄ Sup ꝓplm. ℣.
ops̄ deus: vt q̇ infirmitatis
nr̄e conſcij de tua virtute cō-
fidimus: ſub tua ſemꝑ piet-
te gaudeamus. ℣ do. Sab
S Itientes bato: Intr̄.
venite ad aquas dicit do
minus: ⁊ qui nō habetiſ
preciū venite bibite cū leticia ps̄
Attendite ꝓpl̄e meus legē meā in
clinate aurē veſtrā in verba oris
F Iat qs̄ dn̄e Coll̄. mei.
ꝑ gratiā tuā fructuoſuſ
nr̄e deuotiōis affectus: quia
tunc nob̄ ꝓderūt ſuſcepta ie
iunia: ſi tue placita ſint pieta
H ti. ℣ ō. Lcō eſaie p. xlix.
Ec dicit dn̄s deꝰ In tpe
placito exaudiuit te: ⁊ in die
ſalutis auxiliatus ſuꝫ tui. Et
ſeruaui te: et dedi te in fedus
ꝓpli: vt ſuſcitares terrā: ⁊ poſ
ſideres hereditates diſſipa-
tas: vt diceres his qui vincti
ſunt exite: ⁊ his q̇ in tenebris
ſūt reuelamini Sup vias pa
ſcent̄: ⁊ in oībꝰ planis paſcua
eoꝝ. Nō eſurient neqꝫ ſitient
ampliꝰ ⁊ nō ꝑcutiet eos eſtus
et ſol: qꝛ miſerator eoꝝ reget
eos: et ad fōtes aq̄ꝝ potabit
eos. Et ponā oēs mōtes me
os i viā: et ſemite mee exalta
bunt̄. Ecce iſti de lōge venient

et ecce illi ab aqlone ⁊ mari: ⁊
iſti de terra auſtrali. Lauda
te celi ⁊ exulta terra: iubilate
mõtes laudẽ: qꝛ ꝯſolatus eſt
dñs pplm ſuũ: ⁊ pauperꝝ ſuo
rũ miſerebit̃. Et dixit ſyon.
Dereliqt me dñs: ⁊ dñs obli
tus eſt mei. Nunqd obliuiſci
poteſt mulier infantẽ ſuũ: ut
nõ miſereat̃ filio uteri ſui Et
ſi illa oblita fuerit: ego tñ nõ
obliuiſcar tui. dicit dñs oῗps
Tibi dñe derelictus eſt Grad.
paup: pupillo tu eris adiutoꝛ ℣.
Ut quid dñe receſſiſti lõge deſpi
cis i opoꝛtunitatibꝰ in tribulati-
one dũ ſupbit ĩpius ĩcẽdit̃ paup
In illo tpe. S. Joh. viii.
Dicebat ihs turbis iude
orũ. Ego ſũ lux mũdi. Qui
ſequit̃ me: nõ ambulat in te
nebꝛis: ſed habebit lumẽ ui-
te. Dixerũt g̊ ei phariſei. Tu
d̃ teipſo teſtimoniũ phibes:
teſtimoniũ tuũ non eſt verũ
Rñdit ieſus: ⁊ dixit eis. Et ſi
ego teſtimoniũ perhibeo de
meipſo: verꝫ ẽ teſtimoniũ me
um: qꝛ ſcio vñ veni ⁊ q̊ vado.
Vos aũt neſcitis unde venio
aut q̊ vado. Vos ſcdꝫ carnẽ
iudicatis: ego nõ iudico quẽ
ꝙ Et ſi iudico ego: iudicium
meũ verꝫ eſt: qꝛ ſolus nõ ſuꝫ:
ſed ego: ⁊ q̇ miſit me pr̃. Et i
lege vr̃a ſcriptũ eſt: qꝛ duoꝝ
hoĩm teſtimoniũ verum eſt.
Ego ſum q̇ teſtimoniũ phi-
beo de meipſo: ⁊ teſtimoniũ
phibet de me q̇ miſit me pr̃.
Dicebant g̊ ei. Ubi eſt pr̃ tu-
us: Rñdit ieſus. Neqꝫ me ſci
tis: neqꝫ patrẽ meũ Si me ſci
retis: foꝛſitã et patrẽ meũ ſci-
retis. Hec ꝟba locutus eſt ie
ſus in gazophilacio: docens
in tẽplo. Et nemo appꝛehen-
dit eũ: qꝛ nõdum venerat ho
Factus eſt dñs Off. ra eius.
firmamentũ meũ: ⁊ refugiũ meũ
et liberatoꝛ meus ſperabo in eũ.
Oblationibꝰ qͥs dñe Sec.
placare ſuſceptis: ⁊ ad te no-
ſtras etiã rebelles cõpelle ppi
tius voluntates. P d̃. Coio.
Dñs regit me et nihil mihi dee-
rit: in loco paſcue ibi me colloca
uit ſup aquã refectiõis educauit
Tua nos qͥs dñe ꝯpl. me.
ſctã purificet: ⁊ operatõe ſua
tibi pficiãt eſſe deuotos. P.
Deꝰ q̇ ſperãtibꝰ in Suppo.
te: miſereri potiꝰ eligis ꝙ̃ ira
ſci: da nob digne flere mala
q̃ fecimus: ut tue cõſolatiõis
grãm iuenire valeamꝰ. P d̃.

Dominica in paſſiõe.

Judica me de⁹: ⁊ diſcerne cauſam meã de gẽte non ſancta: ab hoĩe iniq̃ ⁊ doloſo eripe me: qꝛ tu es deus me⁹ ⁊ fortitu do mea. ps. Emitte lucẽ tuã et veritatẽ tuã: ipſa me deduxerũt ⁊ adduxerunt in montẽ ſcm̃ tuũ.

Ab hicuſq; ad feſtũ paſce ad introitũ de tpe nõ dꝛ Gl'ia pri.

Quesum⁹ oĩps deus Coll'. familiã tuã ꝓpitius reſpice: vt te largiẽte regaẽ ĩ corpe ⁊ te ſeruãte cuſtodiaẽ in mẽte P dñm. Ad Hebreos. ix.

Frẽs. Chriſtus aſſiſtẽs põtifex futuroꝝ bonoꝝ peram pli⁹ ⁊ pfecti⁹ tabernaculũ nõ manufactũ. id eſt nõ hui⁹ creationis: neq; p ſanguinẽ hircorũ aut vituloꝝ: ſed p ꝓpriũ ſanguinez introiuit ſemel in ſancta: eterna redẽptione inuẽta. Si eñ ſanguis hircoꝝ ⁊ tauroꝝ ⁊ cinis vitule aſpſus inq̃natos ſctificat ad emũdationẽ carnis: q̃nto magis ſanguis xp̃i q̃ p ſpm̃ ſcm̃ ſemetipm obtulit imaculatũ deo: emũdauit ꝯſciẽtiã noſtrã ab opib⁹ mortuis ad ſeruiendũ deo viuẽti. Et ideo noui teſtamẽti mediator eſt: vt morte intercedente in redẽptionẽ eaꝝ p̃uaricationũ q̃ erãt ſub priori teſtamẽto repromiſſionẽ accipiãt: qui vocati ſunt eterne hereditatis. In xp̃o jeſu dño nr̃o.

Eripe me Gr. dñe de inimicis meis: doce me facere voluntatẽ tuã. V. Liberator meus dñe de gentibus iracũdis: ab inſurgẽtibus in me exaltabis me: a viro iniq̃ eripies me. Trac.

Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea. V. Dicat nũc iſrael: ſepe expugnauerunt me a iuuentute mea. V. Etem̃ non potuerunt mihi ſupra dorſum meũ fabricauerũt pctõres. V. Prolõgauerũt iniquitatẽ ſibi: dñs iuſtus concidet ceruices pctõꝝ. S. Johan. viij.

In illo tpe. Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ principibus ſacerdotũ. Quis ex vobiſ arguet me de pctõ? Si veritatẽ dico: quare vos nõ creditis mihi? Qui eſt ex deo verba dei audit. ꝓpterea vos nõ auditis: qꝛ ex deo nõ eſtiſ. Reſponderunt ergo iudei: et dixerũt ei. Nõne bñ dicimus nos: qꝛ ſamaritan⁹ es tu ⁊ demoniũ habes? Rñdit ieſus. Ego demoniũ nõ habeo: ſ; honorifico patrẽ meũ: ⁊ vos

inhonoraſtis me. Ego autē
nō q̄ro gloriā meā: eſt q̇ que-
rat ⁊ iudicet. Amen amen di
co vobis: ſi q̇s ſermonē meū
ſeruauerit: mortē nō videbit
ineternū. Dixerunt ergo iu-
dei. Nūc cognouimus qꝛ de
moniū habes. Abraā mor-
tuus eſt ⁊ ꝓphete: ⁊ tu dicis: ſi
quis ſermonē meū ſeruaue-
rit: mortē non videbit ineter
nū. Nūquid tu maior es p̄re
nr̄o abraā qui mortuus eſt?
Et ꝓphete mortui ſunt. Quē
teipſū facis? Rn̄dit ieſus. Si
ego glorifico meipm̄: gloria
mea nihil eſt. Eſt pater meꝰ
qui glorificat me: quē vos di
citis qꝛ deus noſter eſt: ⁊ non
cognouiſtis eū. Ego aūt no
ui eū. Et ſi dixero: qꝛ nō ſcio
eū: ero ſimilis vobis mēdax.
Sed ſcio eū: ⁊ ſermonē eiꝰ ſer
uo. Abraā pater veſter exul-
tauit vt videret diē meū: vi-
dit: ⁊ gauiſus eſt. Dixerūt g̊
iudei ad eū. Quinq̄ginta an
nos nōdū habes: ⁊ abraā vi
diſti? Dixit eis ieſus. Amen
amē dico vobis: anteq̄ abra
am fieret: ego ſum. Tulerūt
ergo lapides vt iacerēt in eū.
Ieſus autem abſcondit ſe:
et exiuit de templo. Offert.
Confitebor tibi dn̄e in toto cor-
de meo: retribue ſeruo tuo: viuā ⁊
cuſtodiā ſermones tuos: viuifica
me ſcd̄m verbū tuū dn̄e. Secre.
Hec munera dn̄e q̄ſ ⁊ vin
cula nr̄e prauitatis abſoluāt
⁊ tue nobis miſcdie dona cō-
ciliēt. P. Prefa. ab hinc vſqꝫ
ad paraſceue dicet. Qui ſalu-
Hoc corpus Cōio. tē hūani ge.
qđ ꝓ vobis tradet: hic calix noui
teſtamēti eſt ĩ meo ſanguĩe dicit
dn̄s: hoc facite quotienſcunqꝫ ſu
mitis in meā cōmemorationem.
Adeſto nobis dn̄e de Cōpl.
us nr̄: ⁊ q̊s tuis myſterijs re-
creaſti ꝑpetuis defende preſi
dijs. P. do. Feria. iij. Introi.
Miſerere mihi dn̄e: qm̄
conculcauit me homo
tota die bellans tribu
lauit me. pſ. Conculcauerūt me
inimici mei tota die: qm̄ mlti bel
lantes aduerſuz me. Coll.
Sanctifica q̄ſ dn̄e nr̄a
ieiunia: ⁊ cūctaꝝ nobis ꝓpitiꝰ
indulgentiā largire culpaꝝ.
P. do. Lectio Ione ꝓphe. iij.
In diebus illis. Factū eſt
verbū dn̄i ad ionā ꝓphe-
tā ſecūdo dicēs. Surge: ⁊ va
de ad niniuē ciuitatē magnā

⁊ p̄dica in ea p̄dicationē quā ego loq̄r ad te. Et ſurrexit ionas: ⁊ abijt in niniuen iuxta v̄bū dn̄i. Et niniue erat ciuitas magna itinere triū dierꝫ Et cepit ionas introire ī ciuitatē itinere diei vni⁹: ⁊ clamauit et dixit. Adhuc q̄draginta dies ⁊ niniue ſubuertet̄. et crediderūt viri niniuite ī dn̄o: ⁊ p̄dicauerūt ieiuniū: ⁊ veſtiti ſūt ſaccis a maiore vſqꝫ ad minorē. Et puenit v̄bū ad regē niniue. Et ſurrexit de ſolio ſuo ⁊ abiecit veſtimentū ſuū a ſe. ⁊ indutus eſt ſacco: ⁊ ſedit in cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit. In niniue ex ore regis ⁊ principū eius dicēs. Hoīes ⁊ iumenta ⁊ boues ⁊ pecora nō guſtent quicq̄: nec paſcant̄: ⁊ aquam nō bibant: ⁊ operiant̄ ſaccis hoīes: et iumēta clament ad deū in fortitudine: ⁊ ꝯuertat̄ vir a via ſua mala: ⁊ ab iniq̄tate q̄ eſt in manibus eorū. Quis ſcit ſi conuertat̄ ⁊ ignoſcat deus: ⁊ reuertat̄ a furore ire ſue: ⁊ nō peribimus. Et vidit deus opa eorꝫ: q2 cōuerſi ſunt de via ſua mala: ⁊ miſertus eſt pplo ſuo dn̄s deus nr̄

Deus exaudi orationē meā Gr. auribus ꝑcipe verba oris mei. V. Deus in noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ ī virtute tua iudica me. S. Jo

In illo tpe Miſerūt hā. vij principes ⁊ phariſei miniſtros: vt apprehēderent ieſū Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicū tp̄s vobiſcū ſum: et vado ad eū q̇ me miſit. Queretis me ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi ſum ego: vos nō poteſtis venire. Dixerūt ergo iudei ad ſemetipſos. Quo hic iturus eſt: q2 nō inueniem⁹ eū: Num quid ī diſperſionē gentiū iturus eſt: et docturus gentes: Quis eſt hic ſermo quē dixit q̄retis me ⁊ nō inuenietis: et vbi ſuꝫ ego: vos nō poteſtis venire In nouiſſimo aūt die magno feſtiuitatis ſtabat ieſus ⁊ clamabat dicēs. Si q̇s ſitit: veniat ad me ⁊ bibat. q̇ credit ī me ſicut dicit ſcriptura: flumina de vētre eius fluent aq̄ viue. Hoc aūt dixit de ſpū quē accepturi erāt credē

Dn̄e cōuerte Offer. tes in eū. ⁊ eripe animā meā: ſaluū me fac

Cōce Secr. ꝓpter miſcdiā tuā. de nobis dn̄e deus nr̄: vt hec hoſtia ſalutaris et nr̄orꝫ fiat purgatio delictorꝫ ⁊ tue ꝓpiti

atio maieſtatis. ꝑ d. Coio.
D n̄s virtutū ipſe eſt rex glorie.
Sacramēti tui q̄s dn̄e Cōpl
ꝑticipatio ſalutaris: ⁊ purifi
cationē nob̄ ꝓbeat ⁊ medelā
D a q̄m̄s dn̄e Sup po. ꝑ d.
ꝓplo tuo ſalutē mētis ⁊ corpo
ris: vt bonis operib⁹ inherē-
do: tua ſꝑ mereat̄ ꝓtectiōe de
fendi ꝑ. d. Feria. iiij. Intro.
Expecta dn̄m viriliter a-
ge: ⁊ ꝯforte᷑ cor tuū ⁊ ſu-
ſtine dn̄m ps̄. Dn̄s illu
minatio mea: ⁊ ſalus mea quē ti-
Noſtra tibi q̄s Col mebo
dn̄e ſint accepta ieiunia
q̄ nos expiādo tua gr̄a dig-
nos efficiant: et ad remedia
eterna ꝑducāt. ꝑ d. Lcō da
In dieb⁹ il niel. ꝓphe. xiiij.
lis. Congregati ſunt ba
bylonij ad regē: ⁊ dixerūt ei.
Trade nob̄ danielem q̄ beel
deſtruxit ⁊ draconē īterfecit:
alioquin īterficiemus te ⁊ do
mū tuā. Vidit ḡ rex ꝙ irrue-
rēt in eū vehemēter: ⁊ neceſſi-
tate ꝯpulſus: tradidit eis da
nielē. Qui miſerūt eū in lacū
leonū ⁊ erat ibi ſex dieb⁹ Por
ro in lacu erāt leones ſeptē ⁊
dabant̄ eis q̊tidie duo corpa
⁊ due oues: ⁊ tūc nō data ſūt
eis: vt deuorarēt danielē. E-
rat āt abacuc ꝓpheta i iudea
⁊ ipſe coxerat pulmētū: ⁊ itri
uerat panes i alueolo: ⁊ ibat
in cāpū vt ferret meſſoribus
Dixitq̄ȝ angel⁹ dn̄i ad aba-
cuc. Fer prādiū q̄d habes in
babilonē danieli: q̇ eſt i lacu
leonū. Et dixit abacuc. Dn̄e
babylonē non vidi: ⁊ lacū ne
ſcio. Et app̄hēdit eū angel⁹
dn̄i in v̾tice ei⁹: ⁊ portauit eū
capill̄ capitis ſui: poſuitq̄ȝ eū
i babilonē ſup lacū: in ipetu
ſpirit⁹ ſui. Et clamauit aba-
cuc dicens. Daniel ſerue dei:
tolle prādiū q̄d miſit tibi de⁹
Et ait daniel. Recordat⁹ es
eīn mei dn̄e de⁹ me⁹: ⁊ nō de-
reliq̇ſti diligētes te. Surgēs
q̄ȝ daniel comedit. Porro an
gelus dn̄i reſtituit abacuc cō
feſtim i loco ſuo Venit ergo
rex die ſeptio: vt lugeret da-
nielē. Et venit ad lacū ⁊ itro
ſpexit: et ecce daniel ſedēs in
medio leonū: et exclamauit
rex voce magna dicēs Mag
nus es dn̄e de⁹ daniel. Et ex
traxit eū d̄ lacu. Illos aūt q̇
ꝑditiōis ei⁹ cauſa fuerāt: itro
miſit in locū: ⁊ deuorati ſūt i
monumēto corā eo Tūc rex

ait. Paueāt habitātes in uni uerſa terra deū danielis: q2 ipſe eſt liberator ⁊ ſaluator: faciēs ſigna ⁊ mirabilia in ce lo ⁊ in terra: qui liberauit da nielem de lacu leonū. Grad. Diſcerne cauſaȝ meā dñe ab ho mine iniquo ⁊ doloſo eripe me. ℣ Emitte lucē tuā ⁊ ueritatē tuā: ipſa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in mōtē ſcm̄ tuū. S. Johā.vij

In illo tpe. Ambulabat ieſus i galileā: nō eīm uo lebat in iudeā ambulare: q2 q̄rebant eū iudei interficere. Erat aūt in pximo dies feſtꝰ iudeoꝝ ſcenophegia. Dixe rūt aūt ad eū frēs eiꝰ. Tranſi hinc ⁊ uade in iudeā: ut ⁊ diſci puli tui uideant opera tua q̄ facis. Nemo quippe in occul to q̄d facit: ⁊ q̄rit ipſe in palā eſſe. Si hec facis: manifeſtas teipſum mūdo. Neqȝ eīm fra tres eius credebāt in eū. Di cit ergo eis ieſus. Tēps meū nōdū aduenit: tempus autē veſtrū ſemp eſt paratū. Non pōt mundus odiſſe uos: me aūt odit: q2 ego teſtimoniū phibeo de illo: q2 opa eiꝰ ma la ſunt. Vos aſcēdite ad diē feſtū hūc: ego nō aſcendā ad diē feſtū iſtū: q2 tēps meū non dū impletū ē. Hec cū dixiſſet: ipſe māſit in galilea. Vt aūt aſcenderūt frēs eius: tūc ⁊ ipē aſcēdit ad diē feſtū: nō mani feſte: ſed q̄ſi i occulto. Judei ergo q̄rebāt eū in die feſto: et dicebāt. Vbi eſt ille? Et mur mur multus de eo erat i tur ba. Quidā eīm dicebāt q2 bo nus eſt: alij aūt dicebāt: non ſed ſeducit turbas. Nemo ta mē palā loq̄bat̄ de illo pter metū iudeoꝝ.

Sperēt Offer. in te oēs qui nouerunt nomē tuū dñe: q̄m nō dereliquis q̄rentes te: pſallite dño qui habitat i ſyō q̄m nō eſt oblitꝰ orationē paupū

Hoſtias tibi dñe defe Secr. rimus imolādas: q̄ tpalē cō ſolationē ſignificent: ut pmiſ ſa certiꝰ nō deſperemꝰ eterna

Redime nos deꝰ Coio. P do. iſrl' ex oībus anguſtijs noſtris

Da nobis q̄ms oēs Cōplē. deꝰ: ut q̄ diuina ſunt iugiter exequētes donis mereamur celeſtibus pinquare. P do.

Da nobis q̄ms Sup pplm. dñe pſeuerantē in tua uolū tate famulatū: ut in diebus nr̄is ⁊ merito ⁊ numero pp's tibi ſeruiens augeat̄. P do.

Feria. iiij. Introitus
LIberator meus de genti-
bus iracūdis: ab inſur-
gentibus in me exaltabis me: a
viro iniq̄ eripies me dn̄e. Ps. Di
ligā te dn̄e virt⁹ mea dn̄s firma
mentū meū ꝛ refugiū meū. Coll.
SAnctificato hoc ieiunio
deus tuoꝝ corda fideliū
miſerator illuſtra: ꝛ quib⁹ de
uotionis p̄ſtas affectū: p̄be
ſupplicātib⁹ piū benign⁹ au-
ditū. P. Lctō lib. Leuiti. xix.
IN diebus illis. Locutus
eſt dn̄s ad moyſen dicēs
Ego dn̄s deus veſter. Nō fa
cietis furtū: nec mentiemini:
nec decipiet vnuſq̄ſq3 proximū
ſuū. Nō piurabis ī noīe meo
nec pollues nomen dei tui:
ego dn̄s. Nō facias calūniā
proximo tuo: nec vi opprimes
eū. Nō morabit̄ opus mercē
narij tui apud te vſq3 mane.
Nō maledices ſurdo: nec co-
rā ceco pones offendiculū: ſ3
timebiſ dn̄m deū tuū q2 ego
ſū dn̄s. Nō facies qd̄ iniquū
eſt: nec iniuſte iudicabis. Nō
cōſideres pſonā paupis: nec
honores vultū potētis. Iu-
ſte iudica proximo tuo. Nō eriſ
crimīator nec ſuſurro ī pplis.
Nō ſtabis cōtra ſanguinē proxi
mi tui: ego dn̄s. Nō oderis
fratrē tuū ī corde tuo: ſ3 pub-
lice argue eū: ne habeas ſup
illo pctm̄. Nō q̄ras vltionē:
nec memor eris iniurie ciuiū
tuoꝝ. Diliges amicū tuū ſic
teipm̄. Ego dn̄s: leges meaſ
cuſtodite. Ego eñi ſū dn̄s de⁹
Exaltabo te dn̄e qm̄ ſu Gr. vī
ſcepiſti me: nec delectaſti inimi-
cos meos ſup me. V. Dn̄e de⁹ me
us clamaui ad te: ꝛ ſanaſti me do
mine: abſtraxiſti ab inferis aīa3
meā: ſaluaſti me a deſcēdētib⁹ in
IN illo tp̄e S. Joh. x. lacū
Facta ſūt encenia ī hiero
ſolymis: ꝛ hyems erat. ꝛ am-
bulabat ieſus in tēplo in por
ticu ſalomoniſ. Circūdederūt
ergo eū iudei ꝛ dicebāt ei: q̊uſq3
aīam noſtrā tollis? Si tu es
xp̄s dic nobiſ palā. Rn̄dit eiſ
ieſus. Loq̊r vobis ꝛ nō credi
tis. Opa q̄ ego facio in noīe
p̄ris mei: hec teſtimoniū phi
bēt de me. Sed vos nō credi
tis: q2 nō eſtis ex ouib⁹ meis
Oues mee vocē meā audiūt
ꝛ ego cognoſco eas: et ſequū
tur me: et ego vitam eterna3
do eis: ꝛ non peribunt ineter
num: et nō rapiet eas quiſq̄

de manu mea. Pater meus
q̄d dedit mihi maius om̄ibꝰ
eſt: ⁊ nemo poteſt rapere de
manu patris mei. Ego ⁊ pa
ter unū ſumus. Suſtulerūt
ergo lapides iudei ut lapida
rēt eū. Rn̄dit eis ieſus. Mul-
ta bona opa oſtēdi vobis ex
pr̄e meo: ꝓpter q̄d opus me
lapidatis. Rn̄derūt ei iudei.
De bono ope nō lapidamꝰ
te: ſed de blaſphemia. ⁊ qꝛ tu
hō cū ſis: facis teipſum deū.
Rn̄dit eis ieſus. Nonne ſcrip
tū eſt in lege vr̄a: qꝛ ego dixi:
dij eſtis? Si illos dixit deos
ad q̊s ſermo dei factus eſt: et
nō pōt ſolui ſcriptura: quem
pater ſctificauit ⁊ miſit in mū
dum. vos dicitis: qꝛ blaſphe
mas: qꝛ dixi filius dei ſū. Si
nō facio opa pr̄is mei: nolite
credere mihi. Si aūt facio: et
ſi mihi nō vultis credere: opi
bus credite: ut cognoſcatis ⁊
credatis: qꝛ in me eſt pater: ⁊
Eripe me **Offer.** ego i patre.
de inimicis meis deꝰ meus: ⁊ ab
inſurgētibꝰ in me libera me dn̄e.
Annue nobis miſeri **Secr.**
cors deus: ut hoſtias placati
onis ⁊ laudis ſincero tibi de
feramꝰ obſequio. P. **Com.**

Lauabo inter innocētes manus
meas: ⁊ circuibo ad altare tuum
dn̄e: ut audiā vocē laudis tue: et
enarrem vniuerſa mirabilia tua
Celeſtis doni bn̄dicti **Cōpl**
one pcepta ſupplices te d eus
ops̄ deprecamur ut hoc idē no
bis ⁊ ſacramēti cauſa ſit ⁊ ſalu
Adeſto **Sup pplm̄.** tis. P d.
ſupplicationibꝰ nr̄is ops̄ deꝰ
⁊ quibus fiduciā ſperāde pie
tatis indulges: cōſuete miſe-
ricordie tribue benignꝰ effe-
ctū. P do. **Feria.v. Introitꝰ**
Omnia que feciſti nobis
dn̄e in vero iudicio feci-
ſti: qꝛ peccauimus tibi ⁊
mādatis tuis nō obediuimꝰ: ſed
da gloriā noī tuo: et fac nobiſcū
ſcd̄m multitudinem miſcd̄ie tue.
Ps. Magnus dn̄s et laudabilis
nimis: in ciuitate dei nr̄i in mōte
Preſta q̄s **Coll.** ſctō eius.
ops̄ deꝰ: ut dignitas cō-
ditionis humane p inmode-
rantiā ſauciata: medicinalis
parſimonie ſtudio reformet
P dn̄m. **Lctō Danie. ꝓph. iij**
In diebꝰ illis. Orauit da-
niel dicens. Dn̄e deus ne
deſpicias ꝓplm tuū: neqꝫ au-
feras miſericordiā tuā a no-
bis; ꝓpter abraā dilectū tuū ⁊

yſaac ſeruū tuū et iſrl' ſanctū
tuū: quibus locutus es polli
cens: ꝙ multiplicares ſemen
eoꝝ ſicut ſtellas celi: et ſicut
arenā q̄ eſt in littore maris.
Quia dn̄e imminuti ſumus
pluſq̄ oēs gentes: ſumuſqꝫ
humiles ī uniuerſa terra ho-
die ꝓpter pctā nr̄a. Et nō eſt
in tpe hoc princeps ⁊ ꝓpheta
⁊ dux: neqꝫ holocauſtū neqꝫ
ſacrificiū: neqꝫ oblatio: neqꝫ
incenſum: neqꝫ locus primi-
tiaꝝ corā te: ut poſſimus in-
uenire miſcdiam: ſed in aīo
cōtrito ⁊ ſpū humilitatis ſu-
ſcipiamur. Sicut ī holocau-
ſto arietū ⁊ thauroꝝ: ⁊ ſicut ī
milibus agnoꝝ pinguiū: ſic
fiat ſacrificiū noſtrū in ꝯſpe-
ctu tuo hodie: ut placeat tibi
qm̄ nō eſt cōfuſio ꝯfidentibꝰ
in te. Et nūc ſeq̄mur te in to-
to corde: ⁊ timemus te: ⁊ q̄ri-
mus faciē tuā. Ne cōfundas
nos: ſed fac nobiſcum iuxta
manſuetudinē tuam ⁊ ſcdm
multitudinem miſcdie tue: ⁊
erue nos in mirabilibꝰ tuis.
⁊ da gloriā noi tuo dn̄e: ⁊ cō-
fundant oēs q̇ oſtendūt ſer-
uis tuis mala. Cōfundant ī
oī potētia ſua: ⁊ robur eoꝝ
cōterat: ⁊ ſciāt qꝛ tu es ſolus
dn̄s deus: ⁊ glorioſus ſuper
omnē terrā dn̄e deus noſter
Tollite hoſtias: ⁊ introite. Gr.
in atria eius: adorate dn̄m in au-
la ſancta eius. ℣. Reuelabit dn̄s
cōdēſa: ⁊ in tēplo eius oēs dicent
gloriam. Scdm Lucam.

In illo tpe. Rogabat ieſū
quidā phariſeus ut māduca
ret cū illo. Et ingreſſus do-
mū phariſei diſcubuit. Et ec
ce mulier que erat in ciuitate
peccatrix: ut cognouit ꝙ ac-
cubuit in domo phariſei: at-
tulit alabaſtrū unguenti: et
ſtans retro ſecus pedes dn̄i:
lachrymis cepit rigare pedeſ
eius: ⁊ capillis capitis ſui ter-
gebat: ⁊ oſculabat pedes eiꝰ
⁊ unguēto ungebat. Vidēs
autē phariſeus q̇ uocauerat
eū: ait intra ſe dicēs. Hic ſi eſ-
ſet ꝓpheta ſciret utiqꝫ q̇ ⁊ q̄lis
mulier eſſet q̄ tāgit eū: qꝛ pec
catrix ē. Et rn̄dēs ieſus dixit
ad illū. Symon habeo tibi
aliq̇d dicere. At ille dixit: ma
giſter dic. Et ieſus ait. Duo
debitores erāt cuidā fenera-
tori: unus debebat denarioſ
q̇ngentos: ⁊ alius quinq̄gin
ta. Nō habētibꝰ illis un̄ red-

derēt donauit utriſqȝ. Quis
ḡ eū pluſ diligit? Rñdit ſimō
dicēs. Eſtimo: qꝛ is cui plus
donauit. At ille dixit ei: recte
iudicaſti. Et ꝯuerſus ad mu
lierē dixit ſimoni. Vides hāc
mulierē? Intraui in domū
tuā aquā pedibꝰ meis nō de
diſti: hec aūt lachꝛymis riga
uit pedes meos: ⁊ capillis ſu
is terſit. Oſculū mihi nō de-
diſti: hec autē ex q̄ intraui nō
ceſſauit oſculari pedes meoſ
Oleo caput meū nō unxiſti:
hec aūt unguēto unxit pedeſ
meos. Propter qđ dico tibi:
remittunť ei pctā multa: qm̄
dilexit multū. Cui aūt minꝰ
dimittiť: minꝰ diligit. Dixit
aūt ad illā ieſus. Remittunť
tibi pctā. Et ceperūt q̄ ſil' ac-
cūbebāt dicere intra ſe Quiſ
eſt hic qui etiā pctā dimittit?
Dixit aūt ad mulierē. Fides
tua te ſaluā fecit: vade i pace
Sup flumina babylonis Offe.
illic ſedimus: ⁊ fleuimꝰ dū recoꝛ
daremur tui ſyōn. Secr.
Dñe deus noſter: qui in his potiꝰ
creaturis q̄s ad fragilitatis
nr̄e ſubſidiū cōdidiſti: tuo q̄ȝ
noī munera iuſſiſti dicanda
ꝯſtitui: tribue qm̄s: ut ⁊ vite
nob̄ p̄ñtis auxiliū ⁊ eternita
tis efficiāt ſacramentū. P d.
Memēto verbi tui ſeruo Coio.
tuo dñe: in q̄ mihi ſpem dediſti:
hec me cōſolata eſt in humilitate
mea. Cōpl.
Quod oꝛe ſūpſi-
mus dñe pura mente capia-
mus: et de munere tpali fiat
nobis remediū ſempiternū.
Eſto qm̄s Sup ppłm. P d.
dñe ꝓpiciꝰ plebi tue: ut q̄ tibi
non placent reſpuens: tuoꝝ
potius repleatur delectatio-
nibus mandatoꝝ. Per do.

Feria. vj. Introitꝰ

Miſerere mihi dñe qm̄
tribuloꝛ: libera me et
eripe me de manibus inimicoꝝ
meoꝝ: ⁊ a perſequētibus me dñe
nō cōfundar: qm̄ inuocaui te. Ps.
In te dñe ſperaui: nō cōfundar
ineternū: i iuſticia tua libera me
Cordibꝰ nr̄is qm̄s Coll.
dñe gratiā tuā benignꝰ
infunde: ut pctā nr̄a caſtiga-
tione volūtaria cohibentes:
tpaliter potius maceremur:
q̄ ſupplicijs deputemur eter-
nis. P do. Lcc̄o Hiere. p. xvij
In diebus illis. Dixit hie
remias. Dñe: oēs qui te
derelinquūt ꝯfundenť: rece-
dentes a te in terra ſcribenť:

qm̃ dereliquerunt venā aq̃ꝝ
viuētiū dñm. Sana me dñe
et ſanabor:ſaluū me fac ⁊ ſal
uus ero:qm̃ laus mea tu es.
Ecce ipſi dicūt ad me: vbi eſt
verbū dñi: Veniat. Et ego
nō ſum turbatus te paſtorē
ſequēs: ⁊ diē hoīs nō deſide-
raui. Tu ſcis qđ egreſſum eſt
de labijs meis:rectū in cōſpe
ctu tuo fuit. Nō ſis mihi for-
midinis ſpes mea in die affli
ctionis. Cōfundant̄ qui me
pſequunt̄: ⁊ nō ꝯfundar ego
Paueāt illi: ⁊ nō paueā ego.
Induc ſup eos diē afflictio-
nis: ⁊ duplici ꝯtritione ꝯtere
eos. Dñe deus noſter. Gra.
Pacifice loq̄bant̄ mihi inimici
mei: ⁊ in ira moleſti erāt mihi. ℣
Vidiſti dñe deus meus ne ſileas
ne diſcedas a me. S. Iohā. xi.
In illo tpe. Collegerunt
pontifices ⁊ phariſei ad-
uerſus ieſum conciliū: ⁊ dice-
bāt. Quid facim⁹: qꝛ hic hō
multa ſigna facit: Si dimit-
timus eū ſic:oēs credēt in eū.
Et veniēt romani: et tollent
nrm̃ locū ⁊ gentē. Vnus aūt
ex ipſis cayphas noīe:cū eſſet
pōtifex anni illius: dixit eis.
Vos neſcitis quicꝙ̄ nec cogi
tatis:qꝛ expedit vobis vt vn⁹
moriat̄ hō ꝓ ꝓplo: et nō tota
gēs pereat. Hoc aūt a ſemet-
ipſo nō dixit:ſed cū eſſet pōti
fex anni illius ꝓphetauit: qꝛ
ieſus moriturus erat ꝓ gēte.
Et nō tm̄ ꝓ gēte:ſed vt filios
dei q̇ erāt diſperſi ꝯgregaret
in vnū. Ab illo ergo die cogi
tauerūt vt interficerēt eū. Ie
ſus ergo iā nō in palā ambu
labat apud iudeos: ſꝫ abijt
in regionē iuxta deſertū in ci
uitatē q̄ dicit̄ effrem: ⁊ ibi mo
rabat̄ cū diſcipl'is ſuis. Off.
Benedictus es dñe doce me iuſti
ficationes tuas: ⁊ nō tradas ca-
lūniantibus me ſupbis: ⁊ rñde-
bo exprobrantibus mihi verbū.
Preſta nobis miſeri Secre.
cors deus: vt digne tuis ſer-
uire ſemp altaribus merea-
mur: ⁊ eoꝝ ppetua participa
Ne tra- Coio. tione ſaluari.
das me dñe in aīas pſequentiū
me:qꝛ inſurrexerunt in me teſtes
iniqui: ⁊ mētita eſt iniquitas ſibi
Sumpti ſacrificij qs̄ Cōpl
dñe ppetua nos tuitio nō de
relinquāt: ⁊ noxia ſemp a no
bis cuncta depellat. P dñm.
Concede qs̄ Sup ppłm.
oms deus: vt q̇ ꝓtectiōis tue

gratiã q̃rimus liberati a ma
lis omnibus: ſecura tibi mẽte
ſeruiamus. P do. Sabbato
officiũ Judica me deus. fol. lxi.
p totũ vt in dñica paſſionis:
Q Hoſti pter Tractũ. Coll.
Q ciat q̃ms dñe plebs tibi
dicata pie deuotiõis affectu:
vt ſacris actionibus erudita
quãto maieſtati tue fit grati
oꝛ: tãto donis potioꝛibꝰ au-
geat. P d. Lcõ Hiere. p. xviij
I N diebus illis. Dixerũt
impij iudei ad inuicẽ Ve
nite ⁊ cogitemus cõtra iuſtũ
cogitationes. Nõ enĩ peribit
lex a ſacerdote: neq; ɔſiliũ a
ſapiẽte: nec ſermo a ꝓpheta.
Venite et pcutiamus eũ lin-
gua: ⁊ nõ attẽdamus ad vni
uerſos ſermones eius. Attẽ
de dñe ad me: et audi voces
aduerſarioꝝ meoꝝ. Nunq̇d
redditur ꝓ malo bonũ: q2 fo-
derũt foueã anime mee? Recoꝛ
dare ꝙ ſteterim in conſpectu
tuo: vt loq̃rer ꝓ eis bonũ: et
auerterẽ idignationez tuam
ab eis. Propterea da filios
eoꝝ in famẽ: et deduc eos in
manus gladij. Fiant vxoꝛes
eoꝝ abſq; liberis: ⁊ vidue ⁊ vi
ri eaꝝ interficiantur moꝛte Ju
uenes eoꝝ cõfodiantur gladio
in pꝛelio: audiatur clamoꝛ de
domibus eoꝛum. Adduces
enĩ ſup eos latronẽ repente:
q2 foderũt foueã vt caperent
me: ⁊ laqueos abſcõderũt pe
dibus meis. Tu aũt dñe ſcis
omne ɔſiliũ eoꝝ aduerſu; me
in moꝛtẽ. Ne ꝓpitieris iniq̇ta
ti eoꝝ: ⁊ pctm̃ eoꝝ a facie tua
nõ deleatur. Fiãt coꝛruentes in
ɔſpectu tuo: i tpe furoꝛis tui
Dñe deꝰ noſter. S. Joh. xvij.
I N illo tpe Subleuatis ie
ſus oculis in celum dixit
Pater: venit hoꝛa: clarifica fi
liũ tuũ: vt filius tuus clarifi-
cet te. Sicut dediſti ei poteſta
tẽ oĩs carnis: vt omne qđ dedi
ſti ei det eis vitã eternã. Hec
eſt aũt vita eterna: vt cogno-
ſcãt te ſolũ deũ veꝝ ⁊ quẽ mi
ſiſti ieſum xp̃m. Ego te clari
ficaui ſup terrã: opus cõſum
maui qđ dediſti mihi vt faciã
Et nũc clarifica me tu pater
apud temetipſum claritate:
quã habui pꝛiuſq̃ mundus
fierit apud te. Manifeſtaui
nomen tuũ hoĩbꝰ: q̃s dediſti
mihi de mũdo Tui erãt ⁊ mi
hi eos dediſti. ⁊ ſermonẽ tuũ
ſeruauerũt. Nũc cognouerũt

qꝛ oīa q̄ dediſti mihi abs te
ſūt. qꝛ ꝟba q̄ dediſti mihi de
di eis ⁊ ipi acceperūt ⁊ cogno
uer̄t vere: qꝛ a te exiui: ⁊ credi
derūt qꝛ tu me miſiſti Ego ꝓ
eis rogo: nō ꝓ mūdo rogo:
ſed ꝓ his q̊s dediſti mihi: qꝛ
tui ſūt. Et mea oīa tua ſūt: ⁊
tua mea ſunt: et clarificatus
ſum in eis. Et iam nō ſum in
mūdo: ⁊ hi in mūdo ſunt: et
ego ad te venio. Pater ſācte:
ſerua eos in noīe tuo q̊s de-
diſti mihi: vt ſint vnū ſicut et
nos. Cū eſſem cū eis: ego ſer-
uabā eos in noīe tuo. Quos
dediſti mihi ego cuſtodiui: ⁊
nemo ex eis perijt niſi fili⁹ ꝑ-
ditiōis: vt ſcriptura impleat̄
Nūc aūt ad te venio: ⁊ hec lo-
quoꝛ in mundo: vt habeant
gaudiū meū impletum in ſe
metipſis. Ego dedi eis ſer-
monē tuū: ⁊ mūd⁹ eos odio
habuit: qꝛ nō ſunt de mūdo
ſicut ⁊ ego nō ſum de mūdo
Non rogo vt tollas eos de
mundo: ſed vt ſerues eos a
malo. De mundo nō ſunt: ſi
cut ⁊ ego nō ſum de mundo
Sctifica eos in veritate. Ser
mo tuus veritas eſt. Sicut tu
me miſiſti in mundū: et ego
miſi eos in mundū. Et ꝓ eis
ego ſctifico meipſum: vt ſint
⁊ ipſi ſctificati in veritate. Nō
ꝓ his aūt rogo tm̄: ſed ⁊ ꝓ hiſ
q̄ credituri ſunt ꝑ verbū eoꝝ
in me: vt oēs vnū ſint: ſicut ⁊
tu pater in me: ⁊ ego in te: vt
⁊ ipi in nobis vnū ſint: vt cre
dat mūdus: qꝛ tu me miſiſti
Et ego claritatē quā tu dedi
ſti mihi dedi eis: vt ſint vnū:
ſicut ⁊ nos vnū ſumus. Ego
in eis ⁊ tu in me: vt ſint ꝯſum
mati in vnū: ⁊ cognoſcat mū
dus qꝛ tu me miſiſti: ⁊ dilexi-
ſti eos ſicut ⁊ me dilexiſti. Pa
ter quos dediſti mihi: volo
vt vbi ſuȝ ego: ⁊ illi ſint mecū
vt videāt claritatē meā quā
dediſti mihi: qꝛ dilexiſti me
ante cōſtitutionē mūdi. Pa-
ter iuſte mūdus te nō cogno
uit. Ego aūt te cognoui. ⁊ hi
cognouerūt qꝛ tu me miſiſti
Et notū feci eis nomē tuū. et
notū faciā vt dilectio q̄ dilexi
ſti me in ipīs ſit. ⁊ ego in ipīs

Secr. A cūctis nos qˢ̄ dn̄e
reatib⁹ et periculis ꝓpitiatus
abſolue q̊s tanti myſterij tri
buiſti eſſe cōſoꝛtes. P dn̄m.

Cōpl. Diuini muneris largi
tate ſatiati qˢ̄ dn̄e deus nr̄

ut huius ſemꝑ ꝑticipatiōe vi-
uamus. P. dñ. Super pplm
Ueat q̄s dn̄e dextera tua
pplm tuū deprecantē: ⁊ puri-
ficatū dignanter erudiat: ut
cōſolatiōe p̄nti foueat: ⁊ ad
futura bona ꝓficiat. P dn̄m
In dn̄ica palmarꝫ ordo ad
bn̄dicendas palmas. Poſt
aſpſionē aque bn̄dicte dicat
Deus quē di ſacerdos
ligere et amare iuſti-
cia eſt: ineffabilis grē
tue in nobis dona multipli-
ca: ut q̄ feciſti nos in morte fi-
lij tui ſperare q̄ credimus: fac
nos eodē reſurgēte puenire
quo tendim⁹. P dn̄. Lectio li.
In diebus Exo. xv. ⁊ xvi.
illis. Venerūt filij iſrl' in
helym ubi erāt duodecī fōtes
aq̄rꝫ ⁊ ſeptuaginta palme: et
caſtrametati ſunt iuxta aq̄s.
Profectiq; ſūt de helym: ⁊ ve-
nit oīs multitudo filiorꝫ iſrl' in
deſertū ſyn: qđ eſt iter helym
⁊ ſynay q̄nto decio die ſecūdi
mēſis poſtq̄ egreſſi ſūt de ter-
ra egypti. ⁊ murmurauit oīs
cōgregatio filiorꝫ iſrael ꝯtra
moiſen ⁊ ꝯtra aarō i ſolitudi-
ne. Dixerūtq; ad eos filij iſrl'
Vtinā mortui eſſem⁹ p ma-
nū dn̄i in terra egypti: qñ ſe-
debamus ſup ollas carniū: ⁊
comedebam⁹ panes i ſaturi-
tate. Cur eduxiſtis nos in de-
ſertū iſtđ: ut occideretis oēm
multitudinē fame? Dixit autē
dn̄s ad moiſen. ecce ego pluā
vobis panē de celo: egrediat'
pplus: ⁊ colligat q̄ ſufficiūt p
ſinglos dies: ut temptē eū vtrū
ambulet in lege mea: an nō?
Die aūt ſexta parent qđ infe-
rāt: ⁊ ſit duplū q̄ colligere ſo-
lebāt p ſingulos dies. Dixe-
rūtq; moyſes ⁊ aarō ad oēs
filios iſrl'. Veſpere aūt ſcietis
qm̄ dn̄s eduxerit vos de ter-
ra egypti: et mane videbitis
gloriā eius: audiuit eīm mur-
mur vr̄m ꝯtra dn̄m. Nos ve-
ro qđ ſum⁹: qꝛ muſitaſtis cō-
tra nos? Et ait moyſes. Da-
bit vob̄ dn̄s veſpe carnes ede-
re: ⁊ mane panes i ſaturitate
eo q̄ audierit murmuratōes
vr̄as q̄b⁹ murmurati eſtis cō-
tra eū. Nos eīm qđ ſum⁹? Nec
eīm ꝯtra nos ē murmur vr̄m
ſed ꝯtra dn̄m. Dixitq; moy-
ſes ad aarō. Dic vniuerſe cō-
gregatiōi filiorū iſrl'. Accedi-
te corā dn̄o: audiuit eīm mur-
mur veſtrū. Cūq; loqueret'

ad oém cetú filioꝝ iſrl: reſpe-
xerút ad ſolitudiné: ⁊ ecce glo
ria dñi apparuit í nube. Añ.
Collegerút pótifices ⁊ phariſei
cōciliū ⁊ dicebāt: quid facimus:
q꞉ hic hō multa ſigna facit: ſi di-
mittimus eū ſic: oés credét in eū.
Ne forte veniát romani: ⁊ tollát
noſtrú locū ⁊ géte. ℣. Unus aút
ex ipſis cayphas noíe cū eſſet pō-
tifex anni illius ꝓphetauit dicens
Expedit vobis ut unus moriat
hō ꝓ populo: ⁊ nō tota gés pereat
Ab illo ergo die cogitauerūt in-
terficere eum dicentes. Ne forte.
In illo tpe S. Marcū. xi.
Cū appropinq̄ret hiero-
ſolyme ⁊ bethanie ad monté
oliuaꝝ: mittit ieſus duos ex
diſcipulis ſuis: ⁊ ait illis. Ite
in caſtellū qđ eſt cōtra vos: et
ſtatim introeuntes illuc inue
nietis pullú ligatū ſuper qué
nemo adhuc hominū ſedit.
Soluite illū ⁊ adducite. Et ſi
q̇s vobis dixerit q̇d facitis:
dicite: q꞉ dño neceſſarius eſt.
⁊ continuo dimittet illū huc.
Et abeūtes inuenerūt pullū
ligatū ante ianuá foris in bi-
uio: ⁊ ſoluūt eū. Et quidā de
illic ſtantibus dicebant illis.
Quid facitis ſoluētes pullū:

Qui dixerūt eis ſicut precepe
rat illis ieſus: ⁊ dimiſerūt eis
Et duxerūt pullú ad ieſum:
⁊ imponūt illi veſtiméta ſua
⁊ ſedit ſup eū. Multi aūt ve-
ſtiméta ſua ſtrauerūt in via:
alij aūt cedebát frōdes de ar
boribus: ⁊ ſternebant in via.
Et qui preibant ⁊ q̇ ſeq̄bant
clamabát dicentes Oſanna
bñdictus q̇ venit in noíe dñi
benedictū qđ venit regnum
patris nr̄i dauid: oſanna in
Adeſto no Coll. excelſis.
bis oṗs deus: ut qđ nr̄o
miniſtrat officio: tue bñdicti
onis potius impleat effectu.
P dn̄. Exorciſmus. Oñs vo
Exorcizo te biſcū. Et cū.
oís creatura floꝝ ⁊ fron
diū in noíe pa ✠ tris oípoté
tis: ⁊ in noíe ieſu ✠ xp̄i filij ei᷒
⁊ í virtute ſpūſ ✠ ſancti. Pro
inde oís virtus aduerſarij:
oís exercituſ diaboli: oís po
teſtas inimici: oíſq꞉ incurſio
demonū: eradicare ⁊ explan
tare ab hac creatura florū et
frondiū: ut ad dei graciá fe-
ſtinantiū veſtigia nō ſeq̄ris:
⁊ hāc gerétes nō inquietare:
nō illudere pſumas interdi-
co tibi. P eū qui venturus eſt

iudicare viuos ⁊ mortuos et
ſeculū ꝑ ignē. Oremus.
Deus cuiꝰ filiꝰ ꝓ ſalute ge
neris humani de celo deſcen
dit ad terras: ⁊ appropinquā-
te hora paſſiōis ſue hieroſo-
lymā in aſino ſedēs venire: ⁊
a turbis rex appellari: ac lau
dari voluit bene✠dicere di
gnare hos palmaꝝ ceterūqꝫ
frondiū ramos: ut oēs q̄ eos
laturi ſunt: ita bñ✠dictiōis
tue dono repleant̄: q̄tenus ⁊
in hoc ſeculo hoſtis antiq̄ tē-
tamēta ſuperare: ⁊ in futuro
cum palma victorie: ⁊ fructu
bonoꝝ opeꝝ tibi valeāt ap-
parere. Per eū qui vēturus eſt.
Deus qui ꝑ oliue ra Orō
mū pacē terris columbā
nūciare iuſſiſti: p̄ſta q̄ſ: ut
hos ramos palmaꝝ ſiue ali
arū frondiū tua celeſti bñ✠
dictione ſanctifices: ut cūcto
pplo tuo ꝓficiāt ad ſalutē. P
Omnipotens ſempiter Orō. D.
ne deus: q̄ dñm nr̄m ie-
ſum xp̄m hodierna die ſup
pullū aſine ſedere feciſti: ⁊ tur
bas pplo ꝝ veſtimenta vel ra
mos arboꝝ in via ſternere: ⁊
oſanna decātare in laudē ip-
ſius docuiſti: da q̄ſ ut illoꝝ
innocentiā imitari poſſimꝰ:
⁊ eoꝝ merita ꝯſequi merea-
Omnipotens Orō mur. Per do.
ſempiterne deꝰ flos mū-
di: odor ſuauitatis: et origo
naſcētiū: qui oīa legis ⁊ ꝓphe
tarum oracula in filij tui dñi
nr̄i ieſu xp̄i humilitate decla-
raſti: quiqꝫ etiā ei veniēti hie-
roſolymā deuotā cū ramis
palmaꝝ ac myſticis laudibꝰ
hodierna die obuiam feciſti
turbā ꝓcedere: reſpice ꝓpiciꝰ
ad debitā populi tui ſeruitu
tē: ⁊ huius creature nouitatē
tua virtute ſancti✠fica: ut ſi
cut tūc prioris ppli gratus ti-
bi fuit huiꝰ deuotiōis affectꝰ
ita nos q̄qꝫ nūc i veritate cō-
feſſionis nōis eius hec eadēꝫ
ꝑ reuoluta tp̄a freq̄ntantes:
purificatis ſenſibꝰ dignū ti-
bi deferamꝰ obſequiū: ut ve
lut floꝝ varietate pijs vernā
tes ſtudijs ſarcina carnis de
poſita cū odore bonoꝝ ope-
rū: in celeſti hierl'm eidē filio
tuo dño nr̄o valeamꝰ occur
rere. Qui tecū. Oratio.
Deus qui filiū tuū unige
nitū ꝓ redēptione nr̄a digna
tus es in mundū dirigere: ut
pplm tuū ab initio in peccati

ꝓfunditate dimerſū a morte
ad vitā reuocares:⁊ cyrogra
pho letali deleto ſanguine fi
lij tui credētes innouares re-
Deus q̄ diſperſa (gno celeſti
cōgregas:⁊ cōgregata cōſer
uas:qui populis obuiā xp̄o
palmaꝝ ramos portantibꝰ
bñdixiſti:bñ✠dic etiā ⁊ hos
ramos q̄s famuli tui ad glo
riā nois tui cū bñdictione fi-
deliter ſuſcipiūt: ut quocūq;
loco fuerint introducti: eos
bñdictio ſequat̄: et oī valitu
dine aduerſa fugata: dexte-
ra tua ꝓtegat q̄s redemit. P
eundē dñm nr̄m ieſum xp̄m
filiū tuū q̄ tecū viuit ⁊ regnat
in unitate ſpūſſancti deus.
Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amen
Dñs vobiſcū. Et cum ſpū tuo.
Surſum corda. Habemus ad
dñm. Gratias agamus dño deo
nr̄o. Dignū ⁊ iuſtū eſt Prefatio
Vere dignū ⁊ iuſtū eſt:equū
⁊ ſalutare. Nos tibi ſemꝑ
et ubiq; gratias agere. Dñe ſcē
pater oſs eterne deus. Mundi cō
ditor oīmq; creaturaꝝ mirabiliſ
diſpoſitor. Deus q̄ inter ipa mū-
di primordia cū ex nihilo cuncta
cōderes: ligna q̄q; fructifera et
diuerſa uſui congrua:terrā ꝓdu
cere iuſſiſti. ac poſt maledictū in-
terdicte arboris uniuerſa nobis
ꝑ obedienciā unigeniti filij tui in
bñdictionē ꝯuertiſti: bene✠dic
etiā hos multigenaꝝ arboꝝ ra-
mos: q̄s innocens turba ſpūſctō
afflata unigenito tuo dño nr̄o ie
ſu xp̄o ꝓ totius mundi ſalute paſ
ſuro obuiā currēs: palmaꝝ ⁊ oli
ue ramos abſcidens:ac veſtigijs
eius ſubſternēs:iā q̄ſi triūphato
rē de mortis principe oſtēdebat.
Te igit̄ dñe ſuppliciter depreca-
mur:ut qui annua deuotiōe eiuſ-
dē redemptoris nr̄i ſacratiſſimā
paſſionē p̄uenire nitimur: ipo ad
iuuāte palmā victorie tenentes:
atq; oleo miſcdie intrinſecus re-
fulgētes: in eius reſurrectiōe pre
miū vite ⁊ imortalitatis coronā
ꝑcipere mereamur. Per eundem
Deus qui filiū tuū Oro.
ieſum xp̄m dñm noſtrū
ꝓ ſalute nr̄a in hūc mūdū mi
ſiſti ut ſe humiliaret ad nos ⁊
nos reuocaret ad te. cui etiā
dū hierlm veniret: ut adim-
pleret ſcripturas: credentiū
turba ꝑplo ꝝ fideliſſima de-
uotione veſtimēta ſua cū ra-
mis palmaꝝ ī via ſternebāt.
Preſta q̄ſs:ut illi fidei viam
p̄paremus: de qua remoto

Hic benedicūtur palme aſpergūtur
et thurificent̄

lapide offenſiōis ⁊ petra ſcā-
dali: frōdeant apd̄ te opera
nr̄a iuſticie ramis: ut ei⁹ veſti
gia ſeq̄ mereamur. Qui te.
OMnip̄s ſempiťne de⁹ Oro
q̄ in diluuij effuſiōe noē
famulo tuo p̄ os colūbe ge-
ſtantis ramū oliue pacē ter-
ris redditā nūciaſti. te ſuppli
ces dep̄camur: ut hāc creatu
rā oliue: ſpatulaſq; palmaꝝ
ſeu frōdes arboꝝ q̄s ante cō
ſpectū glorie tue offerim⁹ ve
ritas tua ſancti✠ficet: ut de
uotus pp̄ls in manib⁹ eas ſu
ſcipiens: bn̄dictiōis tue gra-
tiā ꝯſequi mereať. Per d. An.
Cū appinq̄ret dn̄s hieroſolimā
miſit duos ex diſcipulis ſuis di-
cēs: ite i caſtellū qd̄ ꝯtra vos eſt:
⁊ inuenieris pullū aſine alligatū
ſup̄ quē nullus hoīm ſedit: ſolui
te ⁊ adducite mihi: ſi q̄s vos iter-
rogauerit dicite op⁹ dn̄i eſt: ſoluē
tes adduxerūt ad ieſū ⁊ īpoſuerūt
ſibi veſtimēta et ſedit ſup̄ eū: alij
expādebāt veſtimēta ſua in via:
alij ramos de arboribus ꝓſterne
bāt: ⁊ qui ſequebanť clamabāt:
oſanna bn̄dictus q̄ venit in noīe
dn̄i bn̄dictū regnū patris nr̄i da
uid oſāna i excelſis: miſerere no-
bis fili dauid. An. Cū audiſſ;
pp̄ls q; venit ih̄s hieroſolimā: ac
ceperūt ramos palmaꝝ ⁊ exierūt
ei obuiā: ⁊ clamabāt pueri dicen
tes. Hic eſt qui ventur⁹ eſt in ſalutē
pp̄li. Hic eſt ſalus nr̄a ⁊ redēptio
iſrael. quātus eſt iſte cui throni ⁊
dn̄ationes occurrūt noli timere fi
lia ſyon: ecce rex tuus venit tibi
ſedēs ſup̄ pullū aſine ſicut ſcrip-
tū eſt. ſalue rex fabricator mūdi
qui veniſti redimere nos. An.
Ante ſex dies ſolemnis paſce q;
venit dn̄s ī ciuitatē hier̄lm occur
rerūt ei pueri ⁊ in manib⁹ porta-
bāt ramos palmaꝝ ⁊ clamabāt
voce magna dicētes: oſāna in ex
ſis: bn̄dictus q̄ veniſti ī multitu-
dine miſcďie oſanna in excelſis.
Pueri hebreoꝝ tollētes ramos
oliuaꝝ obuiauerūt dn̄o clamātes
⁊ dicētes oſāna i excelſis. Pue-
ri hebreoꝝ veſtimēta ꝓſternebāt
in via ⁊ clamabāt dicētes oſāna
filio dauid bn̄dictus qui venit ī
nomīe dn̄i. An. Turba multa.
GLoria laus ⁊ honor ymn⁹
tibi ſit rex xp̄e redēptor Cui
puerile decus p̄mpſit oſāna piū.
Iſrael es tu rex dauidis ⁊ iclita
ples: noīe q̄ in dn̄i rex bn̄dicte ve
nis. Cetus in excelſis te laudat
celitus oīs ⁊ mortal' cūcta creata
ſimul. Plebs hebrea tibi cū pal

mis obuia venit cũ p̃ce voto ymnis aſſum⁹ ecce tibi Hi placuere tibi placeat deuotio nr̃a: rex pie rex clemẽs cui bona cũcta placẽt Hi tibi paſſuro ſoluebãt munia laudis nos tibi regnãti pãgim⁹ ecce melos. An̄. Scriptũ ẽ eñ. ꝟ. O crux aue. ꝟ. Te ſumma.

Auge fidẽ in te ſpe Or̃o. rãtiũ de⁹ ⁊ ſupplicũ p̃ces clemẽter exaudi: vt veniat ſup nos multiplex miſcõdia tua bñdicant̃ ⁊ hij oliua ꝛ palmites: ⁊ ſicut i figura eccl̃ie multiplicaſti noe egredientez de archa: et moyſen exeuntẽ de egypto cũ filijs iſrl̃: ita nos portãtes palmas ⁊ ramos oliuarũ bonis actib⁹ occurramus obuiã xp̃o: et p xp̃m in gaudiũ introeamus eternũ Qui te. Intro. miſſe

Omĩe ne lõge facias auxiliũ tuũ a me: ad defenſionẽ meã aſpice: libera me d ore leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicorniũ humilitatẽ meã. ps̃. De⁹ de⁹ meus reſpice in me q̃re me dereliquiſti

Omp̃s ſempr̃ne de⁹ Or̃o q̃ hũano generi ad imitãdũ hũilitatis exẽplũ ſaluatorẽ nr̃m carnẽ ſumere ⁊ crucẽ ſubire feciſti: ꝯcede ꝓpitius vt et patiẽtie ipſi⁹ habere documẽta: ⁊ reſurrectiõis ꝯſortia mereamur. P e. Ad philippẽ. ij.

Fr̃es Hoc em ſen tite i vob: qd̃ ⁊ in xp̃o ieſu. Qui cũ in forma dei eſſet nõ rapinã arbitratus eſt eſſe ſe equalẽ deo: ſed ſemetip̃m exinaniuit formã ſerui accipiens: i ſilitudinẽ hoĩm fact⁹ ⁊ habitu inuẽtus vt hõ: hũiliauit ſemetip̃m factus obediens vſqz ad mortẽ: mortẽ ãt crucis. Propter qd̃ ⁊ de⁹ exaltauit illũ: ⁊ donauit illi nomẽ qd̃ eſt ſuper om̃e nomẽ: vt in nomie ieſu om̃e genu flectat̃ celeſtiũ terreſtriũ ⁊ infernoꝝ. et oĩs lingua ꝯfiteat̃: q2 dñs ieſus xp̃s in glĩa eſt dei pr̃is.

Tenuiſti manũ dexterã Gra. meã ⁊ in voluntate tua deduxiſti me: ⁊ cũ gloria aſſumpſiſti me. ꝟ Quã bonus iſrl̃ deus rectis corde: mei aũt pene moti ſunt pedes pene effuſi ſunt greſſus mei: q2 zelaui i pctõrib⁹ pacẽ pctõꝝ vidẽs.

Deus de⁹ meus reſpice Trac. in me q̃re me dereliquiſti. ꝟ. Lõge a ſalute mea verba delictorũ meoꝝ. ꝟ. Deus meus clamabo p diem nec exaudies ⁊ nocte ⁊ nõ ad inſipientiã mihi. ꝟ. Tu autẽ

in ſctō habitas laus iſrl'. ℣. In
te ſperauerūt pr̄es nr̄i: ſperauerūt
et liberaſti eos. ℣. Ad te clama-
uerūt ⁊ ſalui facti ſunt: i te ſperauerūt
et nō ſunt ꝯfuſi. ℣. Ego aūt ſuȝ
vermis ⁊ nō hō: opꝓbriū hoīm
et abiectio plebis. ℣. Oēs q̇ vide
bāt me aſpnabant̄ me: locuti ſūt
labiis ⁊ mouerūt caput. ℣. Spe
rauit in dño eripiat eū: ſaluū fa-
ciat eū qm̄ vult eū. ℣. Ipſi vero
ꝯſiderauerūt ⁊ inſpexerūt me: di
uiſerūt ſibi veſtimēta meā: ⁊ ſup
veſtem meā miſerūt ſortē. ℣. Li
bera me de ore leonis ⁊ a cornib⁹
unicorniū humilitatem meā. ℣.
Qui timetis dñm laudate eū uni
uerſum ſemē iacob magnificate
eū. ℣. Annūciabit̄ dño genera-
tio vētura ⁊ annūciabūt celi iuſti
ciam eius ℣. Populo qui naſcet̄
quē fecit dñs. Paſſio dñi nr̄i
ieſu xp̄i: ſcdm̄ Matheū. xxvi.

In illo tpe D. i. d. ſ. Scitis
q2 poſt biduū paſca fiet:
et filius hois tradet̄ ut cruci-
figat̄. Tūc ꝯgregati ſunt pri
cipes ſacerdotū: et ſeniores
ppl'i in atriū pricipis ſacerdo
tū q̇ dicebat̄ cayphas: ⁊ ꝯſili
um fecerūt: ut ieſū dolo tene
rēt ⁊ occiderēt. Dicebāt aūt.
Nō i die feſto: ne forte tumul
tus fieret in ppl'o. Cū aūt eſſȝ
ih̄s i bethania i domo ſymo
nis leproſi: acceſſit ad eū mu
lier habēs alabaſtꝝ vngēti p̄
cioſi: ⁊ effudit ſup caput ipſi
us recūbentis. Videtes aūt
diſcipl'i: indignati ſūt dicētes
Vt qd pditio hec: Potuit eī
iſtud venūdari mlto: et dari
pauperib⁹ Sciens aūt ieſus
ait ill'. Quid moleſti eſtis hu
ic mulieri: Opus bonū ope
rata ē in me: nā ſp pauperes
habetis vobiſcū: me autē nō
ſp habebitis. Mittēs eīm hec
vngētū h̄ in corp⁹ meū: ad ſe
peliendū me fecit. Amē dico
vob̄: vbicūqȝ p̄dicatū fuerit
h̄ euāgeliū in toto mūdo: di
cet̄ ⁊ q̄ hec fecit i memoriā ei⁹
Tūc abijt vnus de duodeciȝ
q̇ dicit̄ iudas ſcarioth ad pri
cipes ſacerdotū ⁊ ait ill'ȝ quid
vultis mihi dare: et ego vob̄
eū tradā: At illi ꝯſtituerūt ei
trigīta argēteos. Et exinde
q̄rebat oportunitateȝ: ut eū
traderet. Prima aūt die azi-
moꝝ acceſſerūt diſcipl'i ad ie
ſuȝ dicētes. Vbi vis parem⁹
tibi comedere paſca: At ih̄s
dixit. Ite in ciuitatē ad quē-
dā: ⁊ dicite ei. Magiſter dicit

tēpus meū ꝓpe eſt:apd̓ te fa-
cio paſca cū diſcipulis meis.
Et fecerūt diſcipuli ſicut con
ſtituit illis ieſus:et parauerūt
paſca. Veſpe autē facto:diſ-
cūbebat cū duodecī diſcipu
lis ſuis. Et edētib⁹ illis dixit
Amen dico vob̄: qꝛ vnus ve
ſtrū me traditur⁹ eſt. Et con
triſtati valde:ceperūt ſingu-
li dicere Nunq̇d ego ſū dn̄e:
At ipſe rn̄dens ait. Qui in-
tingit mecū manū in parap
ſide:hic me tradet. Filius q̇-
dē hoīs vadit: ſicut ſcriptū ē
de illo. Ve aūt hoī illi: ꝑ quē
fili⁹ hoīs tradet̄. Bonū erat
ei:ſi natus nō fuiſſet hō ille.
Rn̄dens aūt iudas q̇ tradi-
dit eū dixit. Nunq̇d ego ſū
rabbi: Ait illi. Tu dixiſti. Ce
nātib⁹ aūt eis accepit ih̄s pa
nē et bn̄dixit ac fregit: dedit
qꝫ diſcipulis ſuis et ait. Acci
pite ⁊ comedite: h̄ eſt corpus
meū. Et accipiēs calicē: gra-
tias egit ⁊ dedit illis dicens.
Bibite ex h̄ oēs. Hic ē eīm ſan
guis meus noui teſtamēti:q̇
ꝓ multis effundet̄ ī remiſſio
nē pctōꝝ. Dico āt vob̄:nō bi
bā amodo de h̄ genimine vi
tis:vſqꝫ in diē illū cū illud bi
bā vobiſcū nouū in regno
patris mei. Et hymno dicto
exierūt in mōtē oliueti. Tūc
dicit illis ieſus. Oēs vos ſcā-
dalū patiemini in me in iſta
nocte. Scriptū eſt eīm Percu
tiā paſtorē: et diſpgent̄ oues
gregis. poſtq̄ aūt ſurrexero
precedā vos in galileā. Rn̄-
dens aūt petrus ait illi. Et ſi
oēs ſcandaliſati fuerint in te
ego nunq̄ ſcādaliſabor. Ait
illi ieſus. Amē dico tibi: qꝛ ī
hac nocte anteq̄ gallus cātet
ter me negabis. Ait illi petr⁹
Etiā ſi oportuerit me mori
tecū: nō te negabo. Similr̄ ⁊
oēs diſcipuli dixerūt. Tūc ve
nit ih̄s cū illis in villā q̄ dicit̄
gethſemani: ⁊ dixit diſcipul̄
ſuis. Sedete hic donec vadā
illuc ⁊ orem Et aſſumpto pe
tro ⁊ duob⁹ filijs zebedei: ce-
pit ɔtriſtari ⁊ meſt⁹ eſſe. Tūc
ait illis. Triſtis eſt aīa mea
vſqꝫ ad mortē. Suſtinete hic
et vigilate mecū. Et progreſ
ſus puſillū ꝓcidit in faciē ſuā
orās ⁊ dicēs. Pater mi ſi poſ
ſibile eſt: tranſeat a me calix
iſte. Verūtamen nō ſicut ego
volo ſed ſicut tu Et venit ad
diſcipl'os ſuos: ⁊ inuenit eos

dormiētes: ⁊ dixit petro Sic nō potuiſti una hora vigilare mecū: Vigilate ⁊ orate ut nō intretis ī tentationē. Spiritus quidē prōptus ē: caro aūt infirma Iterum ſcd̄o abijt et orauit dicens Pater mi: ſi nō pōt hic calix tranſire niſi bibā illū: fiat voluntas tua. Et venit iterum ⁊ īuenit eos dormientes. Erāt enī oculi eorum grauati. Et relictis illis iterum abijt: ⁊ orauit tertio eundem ſermonē dicēs. Tūc venit ad diſcipulos ſuos: ⁊ dicit illis. Dormite iā et reqeſcite. Ecce appropiquabit hora ⁊ filius hoīs tradet̄ in manus pctōrū. Surgite eamus Ecce approq̄bit q̄ me tradet Adhuc ipſo loquēte: ecce iudas un⁹ de duodecī venit: ⁊ cū eo turba multa cū gladijs et fuſtibus: miſſi a pr̄icipibus ſacerdotū ⁊ ſeniorib⁹ pp̄li. Qui āt tradidit eū dedit illis ſignum dicēs. Quē oſculatus fuero: ipſe eſt tenete eū. Et cōfeſtim accedēs ad ieſum dixit. Aue rabbi. Et oſculatus ē eū. Dixitq̄ʒ illi ieſus. Amice: ad q̄d veniſti: Tūc acceſſerūt ⁊ manus iniecerūt in ieſū: ⁊ tenuerūt eū. Et ecce unus ex his q̄ erāt cū ieſu extendēs manum exemit gladiū ſuū: ⁊ pcutiēs ſeruū pr̄icipis ſacerdotū amputauit auriculā ei⁹ dexterā Tūc ait illi ih̄s. Cōuerte gladiū tuū in locū ſuū. Oēs enī q̄ acceperit gladiū gladio peribūt. An putas qꝛ non poſſum rogare patrē meū: ⁊ exhibebit mihi mō plusq̄ duodecī legiōes angelorum: Quō ergo implebunt̄ ſcripture: quia ſic oportet fieri. In illa hora dixit ieſus turbis. Tanq̄ ad latronem exiſtis cū gladijs et fuſtib⁹ ꝯprehēdere me: Quotidie apd̄ vos ſedebā docēs in templo ⁊ nō me tenuiſtis. Hoc aūt totū factū eſt ut adimplerent̄ ſcripture pphetarū. Tunc diſcipuli oēs relicto eo fugierūt At illi tenētes ieſum duxerūt ad cayphā principē ſacerdotū: ubi ſcribe ⁊ ſeniores cōuenerāt. Petr⁹ aūt ſeq̄bat̄ eum a lōge uſq̄ʒ in atriū principis ſacerdotū Et ingreſſus itro: ſedebat cū miniſtriſ ut videret finē. Pr̄icipes aūt ſacerdotū ⁊ omne ꝯciliū querebāt falſum teſtimoniū ꝯtra ieſum: ut eū morti traderēt: ⁊

nō inuenerūt: cū multi falſi
teſtes acceſſiſſent Nouiſſime
aūt venerūt duo falſi teſtes ⁊
dixerūt. Hic dixit. Poſſuꝫ de
ſtruere templū dei: ⁊ poſt tri-
duū reedificare illud. Et ſur
gēs princeps ſacerdotū ait il
li. Nihil rñdes ad ea q̄ iſti ad
uerſum te teſtificant? Jeſus
aūt tacebat. Et pͥceps ſacer
dotū ait illi. Adiuro te ꝑ de-
um viuū vt dicas nobis ſi tu
es xp̄s filius dei Dicit illi ih̄s
Tu dixiſti. Verūtamen dico
vob̄ amodo videbitis filiuꝫ
hois ſedentē a dextris virtu-
tis dei: et venientē in nubib⁹
celi. Tūc princeps ſacerdotū
ſcidit veſtimenta ſua dicens.
Blaſphemauit: q̄d adhuc e-
gemus teſtib⁹? Ecce nūc au-
diſtis blaſphemiā. Quid vo
bis videt? At illi rñdētes di-
xerūt. Reus eſt mortis. Tūc
expuerūt in faciē eius: ⁊ cola-
phis eū ceciderūt. Alij autē
palmas in facieꝫ eius dederūt
dicētes. Propheti ſa nob̄ xp̄e
quis eſt q̄ te ꝑcuſſit? Petr⁹ ve
ro ſedebat foris ī atrio: ⁊ ac-
ceſſit ad eū vna ancilla dicēs
Et tu cū ieſu galileo eras. At
ille negauit corā oibus dicēs
Neſcio q̄d dicis. Exeūte aūt
illo ianuā: vidit eū alia ancil
la: et ait his q̄ erāt ibi. Et hic
erat cū ieſu nazareno. Et ite
rū negauit cū iuramento: q2
nō noui hominē. Et poſt pu
ſillum acceſſerūt q̄ ſtabāt: et
dixerūt petro. Vere: ⁊ tu ex il
lis es. Naꝫ ⁊ loquela tua ma
nifeſtū te facit. Tunc cepit de
teſtari ⁊ iurare: q2 nō noniſ-
ſet hominē. Et cōtinuo gal-
lus cātauit. Et recordatus ē
petrus verbi ieſu q̄d dixerat
Priuſq̄ gallus cātet: ter me
negabis. Et egreſſus foras
fleuit amare. Mane aūt fac-
to ꝯſiliū inierūt oēs pͥcipes
ſacerdotū ⁊ ſeniores ꝑpl'i ad-
uerſus ieſuꝫ: vt eū morti tra-
derēt. Et vinctū adduxerūt
eū: et tradiderūt pōtio pyla-
to preſidi Tunc vidēs iudas
q̄ eū tradidit q̄ dānatus eſ-
ſet: penitētia ductus retulit
triginta argenteos principi
bus ſacerdotū ⁊ ſeniorib⁹ di
cens. Peccaui tradēs ſangui
nem iuſtum. At illi dixerūt.
Quid ad nos? Tu videris.
Et proiectis argēteis in tem
plo receſſit: ⁊ abiens laqueo
ſe ſuſpendit. Pͥcipes aūt ſa

cerdotū acceptis argēteis di-
xerūt Nō licet eos mittere in
coꝛbonā: qꝛ preciū ſanguis ē
Cōſilio aūt inito emerūt ex il-
lis agrū figuli in ſepulturaꝫ
peregrinoꝝ Propter hͦ voca
tus ē ager ille acheldemach:
hͦ eſt ager ſanguis: vſqꝫ i ho
diernū dieꝫ. Tūc impletū eſt
qđ dictū eſt ꝑ hieremiā ꝓphe-
tā dicentē. Et acceperūt trigi-
ta argēteos preciū appꝛecia-
ti: queꝫ appꝛeciauerūt a filijs
iſrł: ⁊ dederūt eos in agrū fi-
guli: ſicut ꝯſtituit mihi dn̄s.
Jeſus aūt ſtetit ante preſidē
et iterrogauit eū p̄ſes dicēs.
Tu es rex iudeoꝝ? Dicit illi
ieſus. Tu dicis. Et cū accuſa
ret a pꝛīcipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſe-
nioꝛibꝰ nihil rn̄dit. Tūc dicit
illi pylatus. Nō audis quāta
adu̾ſum te dicūt teſtimonia
Et nō rn̄dit ei ad vllū verbū
ita vt miraret̄ p̄ſes vehemē-
ter. Per diē aūt ſolennē ꝯſue
uerat preſes pp̄lo dimittere
vnū vinctum quē voluiſſent
Habebat aūt tūc vinctū inſi
gnē q̇ dicebat̄ barrabas Cō
gregatis ḡ illis dixit pylatꝰ.
Quē vultis dimittā vobꝭ bar
raban an ieſum q̇ dicit̄ xp̄s?

Sciebat enī ꝙ ꝑ inuidiā tra-
didiſſent eū. Sedēte aūt illo
ꝓ tribunali: miſit ad eū vxoꝛ
eiꝰ dicēs. Nihil tibi ⁊ iuſto illi
Multa enī paſſa ſuꝫ hodie ꝑ
viſum ꝓpter eū. Pꝛīcipes aūt
ſacerdotū ⁊ ſenioꝛes ꝑſuaſe-
rūt pp̄lis vt peterēt barrabā:
ieſum vero ꝑderēt. Rn̄dens
aūt p̄ſes ait illis. Quē vultis
vobꝭ đ duobꝰ dimitti? At illi
dixerūt barrabā. Dicit illis
pylatus. Quid igit̄ faciā de
iheſu q̇ dicit̄ xp̄s? Dicūt oēs
Crucifigat̄. Ait illis preſes.
Quid enī mali fecit? At illi
magis clamabant dicentes.
Crucifigat̄. Vidēs aūt pyla
tus qꝛ nihil ꝓficeret: ſed ma-
gis tumultus fieret: accepta
aqua lauit manꝰ ſuas coꝛaꝫ
pp̄lo dicēs. Innocēs ego ſuꝫ
a ſanguīe huiꝰ iuſti: vos vide
ritis. Et rn̄dēs vniu̾ſus pp̄ls
dixit. Sāguis eiꝰ ſup nos: ⁊
ſup filios nr̄os. Tūc dimiſit
illis barrabā: ieſū aūt flagel
latū tradidit eis: vt crucifige
ret̄. Tūc milites p̄ſidis ſuſci-
piētes ieſum in p̄toꝛiū: ꝯgre
gauerūt ad eū vniuerſaꝫ co-
hortē: ⁊ exuentes eū: clamidē
coccineā circūdederūt ei: ⁊ ple-

ctentes coꝛonã de ſpinis: po
ſuerũt ſup caput ei⁹: ꝛ arũdi-
nẽ in dexterã ei⁹: ꝛ genuflexo
ante eũ: illudebãt ei dicẽtes.
Aue rex iudeoꝝ. Et expuen
tes in eũ acceperũt arũdinez
ꝛ percutiebãt caput eius. Et
poſtq̃ illuſerũt ei: exuerũt eũ
clamide: ꝛ induerũt eũ veſti-
mẽtis ei⁹: ꝛ duxerũt eũ vt cru
cifigerẽt Exeũtes aũt inuene
rũt hoiez cyreneũ noie ſymo
nẽ. Hũc angariauerũt vt tol
leret crucẽ ei⁹. Et venerũt in lo
cũ q̇ vocat̃ golgatha: qđ ẽ cal-
uarie locus. Et dederũt ei vi
nũ bibere cum felle mixtum
Et cũ guſtaſſet: noluit bibe-
re. Poſtq̃ aũt crucifixerũt eũ
diuiſerũt veſtimẽta ei⁹ ſoꝛtez
mittẽtes: vt ĩpleret̃ qđ dictũ
eſt p ꝓphetã dicentẽ Diuiſerũt
ſibi veſtimẽta mea: et ſup ve-
ſtem meã miſerũt ſoꝛtẽ Et ſe
dẽtes ſeruabãt eũ Et ĩpoſue
rũt ſup caput ei⁹ cauſaz ipſi⁹
ſcripta: hic eſt ihs nazarenuſ
rex iudeoꝝ. Tũc crucifixi ſũt
cũ eo duo latrones: vn⁹ a de
xtris ꝛ vn⁹ a ſiniſtriſ. Pꝛetere
untes aũt blaſphemabãt eũ
mouẽtes capita ſua ꝛ dicẽteſ
Vach q̇ deſtruis tẽplũ dei ꝛ ĩ
triduo illud reedificas. Sal
ua temetipſũ. Si fili⁹ dei es:
deſcẽde de cruce. Silr̃ ꝛ pꝛĩci-
pes ſacerdotũ illudentes cũ
ſcribꝫ ꝛ ſenioꝛib⁹ dicebãt. Ali
os ſaluos fecit: ſeipm̃ nõ põt
ſaluũ facere. Si rex iſrl̃ eſt de
ſcendat nũc de cruce et credi-
mus ei. Cõfidit ĩ deo: liberet
eũ nũc ſi vult. Dixit enĩ qꝛ fili
us dei ſũ. Jdipm̃ ꝛ latrones
q̇ crucifixi erant cũ eo ĩpꝛope
rabãt ei. A ſexta aũt hoꝛa te
nebꝛe facte ſũt ſup vniũſam
terrã: vſqꝫ ad hoꝛã nonã Et
circa hoꝛã nonã clamauit ie-
ſus voce magna dicẽs. Hely
hely lamazabathani. Hoc ẽ
de⁹ meus de⁹ meus vt q̇d de
reliq̇ſti me: Quidã ãt illic ſtã
tes ꝛ audiẽtes dicebãt. Hely
am vocat iſte. Et ꝯtinuo cur
rẽs vn⁹ ex eis: acceptã ſpõgiã
ĩpleuit aceto: ꝛ ĩpoſuit arũdi
ni ꝛ dabat ei bibẽ. Ceteri ꝟo
dicebãt. Sine: Videam⁹ an
veniat helias liberãs eũ. Je
ſus aũt iterꝝ clamãs voce ma
gna: emiſit ſpiritũ ✠ Et ecce
velũ tẽpli ſciſſum eſt in duas
ptes: a ſũmo vſqꝫ deoꝛſum.
Et terra mota ẽ: ꝛ petre ſciſſe
ſunt: et monumẽta apta ſũt

et multa corpa ſactorum: q̇ dor
mierāt: ſurrexerūt. Et exeū-
tes d̃ monumētis poſt reſur
rectionē eius: venerūt in ſan
ctā ciuitatē: ⁊ apparuerūt mul
tis Cēturio aūt ⁊ q̇ cū eo erāt
cuſtodientes ieſuȝ: viſo terre
motu ⁊ his q̄ fiebāt: timuerūt
valde dicentes. Vere filiꝰ dei
erat iſte. Erāt aūt ibi mulie-
res multe a longe que ſecute
erāt ieſuȝ a galilea miniſtrā-
tes ei: īter q̄s erat maria ma-
gdalene ⁊ maria iacobi: ⁊ io
ſeph mater: ⁊ mr̄ filiorum zebe
dei. Cū aūt ſero factū eſſȝ: ve
nit q̇dā hō diues ab arima-
thia noīe ioſeph: q̇ ⁊ ip̄e diſci
pulus erat iheſu. Hic acceſſit
ad pilatū: ⁊ petijt corpꝰ ieſu.
Tūc pilatꝰ iuſſit reddi corpꝰ
et accepto corpe ioſeph īuol-
uit illud ī ſyndone mūda: et
poſuit illd̃ ī monumēto ſuo
nouo qd̃ exciderat in petra.
et aduoluit ſaxū magnū ad
oſtiū monumēti: et abijt. E-
rat aūt ibi maria magdale-
ne: ⁊ altera maria ſedētes cō
tra ſepulcrū. Euāg. Altera
aūt die q̄ eſt poſt paraſceuē:
cōuenerūt pꝛīcipes ſacerdotū
et phariſei ad pilatū dicētes.
Dn̄e: recordati ſumus q2 ſe-
ductor ille dixit adhuc viuēs
poſt tres dieſ reſurgā Iube
g̊ cuſtodire ſepulchꝛū vſqȝ in
diem tertiū: ne forte veniant
diſcipli eius ⁊ furent eū: ⁊ di-
cāt plebi ſurrexit a mortuis:
et erit nouiſſimꝰ error peior
priore. Ait illis pilatꝰ. Habe
tiſ cuſtodiā ite cuſtodite ſicut
ſcitis. Illi aūt abeuntes mu
nierūt ſepulchrū: ſignantes
lapidē cū cuſtodibus. Offe.
Improperiū expectauit cor me-
um ⁊ miſeriā: et ſuſtinui q̇ ſimul
ꝯtriſtaret̄ ⁊ nō fuit: ꝯſolantē me
q̄ſiui ⁊ nō inueni ⁊ dederūt in eſcā
meā fel: ⁊ ī ſiti mea potauerūt me
C Ōcede q̄ſ̄s dn̄e Sec. aceto
vt oculis tue maieſtatis mu-
nuſ oblatū: ⁊ gr̄iā nob̄ deuo
tiōis obtineat ⁊ effectū bt̄e ꝑ
hēnitatis acq̇rat. P d̄. Coio
Pater ſi nō pōt hic calix tranſi
re niſi bibā illū fiat volūtas tua
Per huiꝰ dn̄e opatio Cōpl.
nē miſterij: ⁊ vicia nr̄a purgē
tur ⁊ iuſta deſideria ꝯpleant̄
Iudica dn̄e Feria. ij. P
nocētes me: expugna īpu
gnātes me apprehende ar
ma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in adiutoriū
meū dn̄e virtus ſalutis mee. pſ.

Effunde frameā et cōclude ad-
uerſus eos q̇ me pſequunt̄ Coll.
O Aqms ops de⁹: vt q̇ in
tot aduerſis ex nr̄a infir
mitate deficimus: intercedē-
te vnigeniti filij tui paſſione
reſpirem⁹. Qui te. Lcō yſaie
I N diebus illis pphete.l.
Dixit yſaias. Dn̄s deus
aperuit mihi aurē: ego autē
nō ɔtradico: retrorſū nō abij
Corpus meū dedi pcutienti-
bus et genas meas vellenti-
bus: faciez meā nō auerti ab
increpantib⁹ ⁊ ɔſpuentib⁹ in
me. Dn̄s de⁹ auxiliator me⁹
⁊ ideo nō ſum ɔfuſus. Ideo
poſui faciez meā vt petrā du
riſſimā: ⁊ ſcio q̄m nō confun-
dar Iuxta eſt q̇ iuſtificat me
Quis cōtradicit mihi: ſtem⁹
ſimul. Quis eſt aduerſarius
meus: Accedat ad me. Ecce
dn̄s deus auxiliator meus:
q̇s eſt q̇ ɔdēnet me: Ecce oēs
quaſi veſtimentū cōterent̄: ⁊
tinea comedit eos. Quis ex
vob̄ timēs dn̄m: audiēs vocē
ſerui ſui: Quis ambulauit ī
tenebris: et non eſt lumen ei:
Speret in noīe dn̄i: ⁊ innita-
tur ſup dn̄o deo ſuo. Grad.
Exurge dn̄e et īcende iudicium

meū de⁹ meus ⁊ dn̄s meus in cau
ſam meā. ℣. Effunde frameā et
ɔclude aduerſus eos qui me pſe-
I N illo S. Ioh. xij. q̄uunt̄
tpe. Ante ſex dies paſce
venit ieſus ī bethania vbi la-
zar⁹ fuerat mortuus quē ſu-
ſcitauit ih̄s: fecerunt aūt ei ce
nā ibi: ⁊ martha miniſtrabat
lazar⁹ ꝟo vnus erat ex diſcū
bentib⁹ cū eo. Maria ḡ acce-
pit librā vngēti nardi piſtici
p̄cioſi ⁊ vnxit pedes ieſu: ⁊ ex
terſit pedes ei⁹ capillis ſuis: ⁊
domus ipleta ē ex odore vn
gēti. Dixit ḡ vnus ex diſcipu
lis ei⁹ iudas ſcariothis q̇ erat
eū traditur⁹. Quare h̄ vngē-
tū nō veniit trecentis denari
is ⁊ datū eſt egenis: Dixit āt
h̄ non q2 de egenis ptinebat
ad eū: ſed q2 fur erat ⁊ loclos
habēs ea q̄ mittebant̄ porta
bat. Dixit ḡ ieſus Sine illā:
vt ī diez ſepulture mee ſeruet
illud. Paupes ei ſemp habe
tis vobiſcū: me aūt nō ſemp
habebitis. Cognouit ḡ tur-
ba multa ex iudeiſ: q2 illic eſt
et venerūt nō pꝑter ieſum tā
tū: ſed vt lazarū viderēt quē
ſuſcitauit a mortuis. Cogi-
tauerūt aūt principes ſacer-

dotū ut lazarū interficerent.
qꝛ multi ꝓpter illū abibāt ex
iudeis:et credebāt in ieſum.
In craſtinū aūt turba mul-
ta q̄ uenerat ad diem feſtum
cū audiſſent qꝛ uenit iħs hie-
roſolimā:accepert̄ ramos pal
maꝝ:et ꝓceſſerūt obuiā ei et
clamabāt: Oſanna benedic
tus q̇ uenit in noīe dn̄i rex iſ-
rael. Et inuenit iħs aſellū:et
ſedit ſuper eū ſicut ſcriptū eſt
Noli timere filia ſyō:ecce rex
tuus uenit tibi ſedēs ſuꝑ pul
lum aſine. Hec nō cognoue-
rūt diſcipuli eius primū: ſed
qn̄ glorificatus eſt ieſus: tūc
recordati ſūt: qꝛ hec erāt ſcri-
pta de eo:⁊ hec fecerūt ei. Te
ſtimoniū g̊ ꝑhibebat turba
q̄ erat cū eo qn̄ lazarū voca-
uit de monumento:⁊ ſuſcita
uit eū a mortuis Propterea
⁊ obuiā uenit ei turba:qꝛ au
dierūt eū feciſſe h̄ ſignū Pha
riſei g̊ dixerūt ad ſemetipſoſ
Videtis qꝛ nihil ꝓficimus:
Ecce mundus totus poſt eū
abijt. Erāt aūt quidā genti-
les ex his q̇ aſcēderāt:ut ado
rarēt in die feſto. Hi g̊ acceſſe
rūt ad philippū q̇ erat a beth
ſaida galilee:⁊ rogabant eū
dicētes. Dn̄e: volumus ieſū
videre. Venit philippus:⁊ di
cit andree. Andreas rurſū et
philippus dixert̄ ieſu. Jeſus
aūt reſpōdit eis dicēs Venit
hora:ut clarificet̄ filius hoīs
Amē amē dico vob̄ niſi gra-
nū frumēti cadēs in terram
mortuū fuerit: ipſū ſolū ma
net. Si aūt mortuum fuerit
multū fructū affert. q̇ amat
animā ſuā:perdet eam Et q̇
odit animā ſuā in h̄ mundo
in vitā eternā cuſtodit eā. Si
q̇s mihi miniſtrat:me ſequa
tur. Et ubi ſum ego illic ⁊ mi
niſter meus erit. Si q̇s mihi
miniſtrauerit:honorificabit
eū pr̄ meus. Nunc aīa mea
turbata eſt. Et q̇d dicā: Pa-
ter ſaluifica me ex hac hora:
ſed ꝓpterea veni in horā hāc.
Pater clarifica nomē tuum
Venit g̊ vox d̄ celo dicēs: Et
clarificaui: ⁊ iteꝝ clarificabo
Turba g̊ que ſtabat ⁊ audie
rat:dicebat tonitruū eſſe fac
tū. Alij āt dicebāt:angelus
ei locutus ē. Rn̄dit ieſus ⁊ di
xit. Non ꝓpter me hec vox ve
nit:ſꝫ ꝓpter vos. Nūc iudiciū
eſt mūdi: nūc prīceps huius
mūdi eijcietur foras. Et ego

ſi exaltat⁹ fuero a terra oīa:
trahā ad meipm̄. Hoc āt di-
cebat ſignificās q̄ morte eſſꝫ
moriturus. Rn̄dit ei turba.
Nos audiuimus ex lege: qꝛ
xp̄s manet in eternū. Et quō
tu dicis: oportet exaltari fili-
um hoīs. ꝛ q̇s ē iſte fili⁹ hoīs:
Dixit ḡ eis ieſus. Adhuc mo
dicū lumē in vob̄ eſt. Ambu
late dū lucē habetis: vt nō te
nebre vos ꝯprehendāt. Et q̇
ambulat in tenebriſ: neſcit q̊
vadit. Dū lucē habetis credi
te ī lucē: vt filij lucis ſitis. Hec
locut⁹ eſt iħs: ꝛ abijt ꝛ abſcō-
E ripe me Off. dit ſe ab eis.
de inimicis meis dn̄e ad te ꝯfugi
doce me facere voluntatē tuā: qꝛ
Hec nos Sec. de⁹ meus es tu.
ſacrificia op̄s de⁹: potēti vir-
tute mūdatos: ad ſuū faciāt
puriores puenire principiū.
E rubeſcāt ꝛ reue Coio. P d.
reant ſimul q̇ gratulant̄ malis
meis: induant̄ pudore ꝛ reueren-
tia q̇ maligna loquunt̄ aduerſuꝫ
Prebeāt nob̄ dn̄e Cōpl. me.
diuinū tua ſctā feruorē: q̊ eo
rū pariter ꝛ actu delectemur
et fructu. Per d. Sup pplm.
Adiuua nos de⁹ ſalutaris
nr̄: ꝛ ad bn̄ficia recolenda: q̇
bus nos inſtaurare dignat⁹
es: tribue venire gaudentes
P d. Feria.iiij. Intr.
Nos aūt gloriari oportet
in cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i:
in q̊ eſt ſalus vita et reſurrectio
nr̄a p̄ quē ſaluati ꝛ liberati ſum⁹
Ps. Deus miſereat̄ nr̄i ꝛ benedi-
cat nobis illuminet vultū ſuū ſu
per nos et miſereat̄ nr̄i. Colla.
Omnip̄s ſempiterne deus: da
nob̄ ita dn̄ice paſſionis
ſacramēta pagere: vt indul-
gentiā percipere mereamur
Per eum. Lcō Hiere. pphe. xi.
IN diebus illis. Dixit hie
remias. Dn̄e demōſtra
ſti mihi et cognoui: tu oſten-
diſti mihi ſtudia eoꝝ. Et ego
quaſi agnuſ manſuetus qui
portat̄ ad victimā: ꝛ nō cog-
noui: qꝛ cogitauerūt ſup me
ꝯſilia dicētes. Mittamus li-
gnū in panem eius: ꝛ eradā
mus eū de terra viuentiū: et
nomē eius nō memoret̄ am
pli⁹. Tu aūt dn̄e ſabaoth: q̇
iudicas iuſte ꝛ pbas renes et
corda: videā vltionē tuā ex
eis. Tibi enī reuelaui cauſaꝫ
meā. Dn̄e deus meus. Gr.
E go aūt cū mihi moleſti eſſent
induebā me cilicio et humiliabā

in ieiunio aiam meã: ⁊ orõ mea i ſinu meo ꝯuertet. V. Iudica dñe nocẽtes me: expugna ĩpugnãtes me apprehẽde arma ⁊ ſcutũ ⁊ exur ge ĩ adiutoriũ mihi. Paſſio dñi nr̃i ieſu xp̃i: ſcḋm Mar. xiiij.

In illo tp̃e. Erat paſca et azima poſt biduũ: ⁊ querebãt ſũmi ſacerdotes ⁊ ſcribe: quõ ieſum dolo tenerẽt ⁊ occiderẽt. Dicebãt eñi. Non in die feſto: ne forte tumultꝰ fieret in ꝓplo. Et cuꝫ eſſet ih̃s bethanie in domo ſymonis leproſi ⁊ recũberet: venit mulier habẽs alabaſtrũ unguẽti nardi ſpicati p̃cioſi ⁊ fracto alabaſtro effudit ſup caput eius. Erãt aũt q̇dã indigne ferẽtes itra ſemetipſos: ⁊ dicẽtes. Ut q̇d ꝑditio iſta ungẽti facta eſt: Poterat eñi ungẽtũ iſtud venũdari pluſq̃ trecẽtis denarijs: ⁊ dari pauperibꝰ. Et fremebãt in eã. Ieſus ãt dixit. Sinite eã Quid illi moleſti eſtis: Bonũ opus operata eſt in me. Semp eñi pauperes habetis vobiſcuꝫ: et cũ volueritis poteſtis illis benefacere: me aũt nõ ſemp habebitis Qđ habuit: hec fecit: p̃euenit vngere corpꝰ meum in ſepulturã. Amẽ dico vob̃: vbicunq3 p̃dicatũ fuerit euãgeliũ iſtud in vniũſo mũdo: ⁊ q̇ fecit hec: narrabitur in memoriã eiꝰ. Et iudas ſcariothis vnus de duodecĩ abijt ad ſummos ſacerdotes: vt proderet eũ illis. Qui audiẽtes gauiſi ſunt: ⁊ ꝓmiſerunt ei pecuniã ſe daturos Et querebat quõ illũ oportune traderet. Et p̃mo die azimoꝝ qñ paſca imolabãt: dicũt ei diſcipli. Quo vis eamus ⁊ paremꝰ tibi: vt mãduces paſca: Et mittit duos ex diſcipulꝭ ſuis: ⁊ dicit eis. Ite in ciuitatẽ ⁊ occurret vob̃ hõ lagenã aque baiulans. Seq̇mini eũ: ⁊ quocũq3 itroierit: dicite dño domus q2 magiſter dicit: vbi eſt refectio mea vbi paſca cũ diſcipulis meis mãducẽ: Et ipſe vob̃ demõſtrabit cenaculũ grãde ſtratũ: ⁊ illic parate nob̃ Et abierũt diſcipli eiꝰ ⁊ venerũt i ciuitatẽ: ⁊ inuenerũt ſicut dixerat illis: ⁊ parauerũt paſca. Veſpere aũt facto: venit cũ duodecim Et diſcumbẽtibꝰ eis ⁊ mãducantibꝰ ait ih̃s. Amen dico vob̃: q2 vnus ex vobis

me tradet q̄ mādu-cat mecū.
At illi ceperūt cōtriſtari ꝛ di-
cere ei ſingillatim. Numquid
ego? Qui ait illis. Vnꝰ ex du
odecim: q̄ intingit mecū ma
nū in catino. Et filius q̄dē
hoīs vadit: ſicut ſcriptū eſt d̄
eo. Ve aūt hoī illi: ꝑ quē filiꝰ
hoīs tradet. Bonū erat ei ſi
nō natus eſſet hō ille. Et mā
ducātibꝰ illis accepit ih̄s pa-
nē ꝛ bn̄dicens fregit: et dedit
eis et ait. Sumite h̄ eſt corpꝰ
meū. Et accepto calice: grās
agēs dedit eis. Et biberūt ex
illo oēs. Et ait illis. Hic ē ſan
guis meus noui teſtamēti: q̄
ꝓ multis effundet. Amē di-
co vob̄: q̄ iam nō bibā de ge
nimine vitis: vſq; in diē illū
cū illud bibā nouū in regno
dei Et hymno dicto: exierūt
in montē oliuaꝝ: ꝛ ait eis ie-
ſus. Oēs vos ſcādaliſabimi
ni in me in nocte iſta: qꝛ ſcrip
tū eſt. Percutiā paſtorē: ꝛ diſ
pergētur oues gregis. Sed
poſtq̄ reſurrexero precedā
vos in galileā. Petrꝰ aūt ait
illi. Et ſi oēs ſcandaliſati fue
rint: ſed nō ego. Et ait illi ie-
ſus. Amē dico tibi: qꝛ tu ho
die ī nocte hac priuſq̄ gallus
bis vocē dederit ter me es ne
gaturꝰ. At ille amplius loq̄
bat. Et ſi oportuerit me ſimul
cōmori tibi: non te negabo.
Similiter aūt ꝛ oēs dicebāt.
Et veniunt in prediū cui no
mē gethſemani: ꝛ ait diſcipu
lis ſuis Sedete hic donec orē
Et aſſumit petrū ꝛ iacobū ꝛ
iohannē ſecū: ꝛ cepit pauere
et tedere. Et ait illis. Triſtis
eſt aīa mea vſq; ad mortē.
Suſtinete hic et vigilate. Et
cū ꝓceſſiſſet paululū ꝓcidit
ſup terrā et orabat: vt ſi fieri
poſſet trāſiret ab eo hora: et
dixit Abba pater: oīa tibi
poſſibilia ſunt: transfer cali-
cē hūc a me. Sed nō q̄d ego
volo: ſed q̄d tu. Et venit ꝛ in
uenit eos dormientes. et ait
petro. Symon dormis? Nō
potuiſti vna hora vigilare?
Vigilate ꝛ orate vt nō intre-
tis in tentationē. Spūs qui-
dē promptus eſt: caro aūt infir
ma. Et iterū abiens: orauit
eundē ſermonē dicens Et re
uerſus denuo inuenit eos dor
mientes. Erāt eñ oculi eoꝝ
grauati: ꝛ ignorabāt q̄d rn̄-
derēt ei. Et venit tertio ꝛ ait
illis. Dormite iā et reqeſcite.

Sufficit. Venit hora ecce fili
us hoīs tradet̄ in manꝰ pctō
rū. Surgite eamꝰ Ecce q̄ me
tradet ꝓpe ē. Et adhuc eo lo-
quente venit iudas ſcarioth
vnꝰ ex duodeci: ⁊ cū eo turba
mlta cū gladijs ⁊ lignis miſ-
ſi a ſūmis ſacerdotibꝰ ⁊ ſcrib
⁊ ſeniorib. Dederat aūt tra
ditor eis ſignū dicēs. Quēcū
q̄z oſculatꝰ fuero ipſe eſt: tene
te eū: ⁊ ducite caute. Et cū ve
niſſet: ſtati accedēs ad eū ait.
Rabbi: et oſculatꝰ eſt eū. At
illi manus iniecerūt in ieſū: ⁊
tenuerūt eū. Vnus aūt q̇dā
de circūſtantibꝰ: educēs gla-
diū: ꝑcuſſit ſeruū ſummi ſa-
cerdotiſ: ⁊ amputauit illi au
riculā. Et rn̄dēs ih̄s ait illis.
Tanq̄ ad latronē exiſtis cuꝫ
gladijs ⁊ lignis ꝯprehēdere
me. Quotidie erā apud vos
in tēplo docēs: ⁊ nō me tenu
iſtis. Sed vt ipleant̄ ſcriptu-
re. Tūc diſcipli eius relinquē
tes eū: oēs fugierūt. Adole-
ſcens aūt quidā ſequebat̄ eū
amictus ſyndone ſup nudo
⁊ tenuerūt eū. At ille reiecta
ſyndone: nudꝰ ꝓfugit ab eis
Et adduxerūt iheſū ad ſum
mū ſacerdotē: ⁊ ꝯuenerūt oēs
ſacerdotes ⁊ ſcribe ⁊ ſeniores
Petrꝰ aūt a longe ſecutus eſt
eū vſq̄z intro i atriū ſūmi ſa-
cerdotis: et ſedebat cū mini-
ſtris ad ignē ⁊ calefaciebat ſe
Sūmi ꝟo ſacerdotes ⁊ omne
ꝯciliū querebāt adūſus ieſū
teſtimoniū: vt eū morti tra-
derēt: nec inueniebāt. Multi
enī teſtimoniū falſū dicebāt
adūſus eū: ⁊ cōuenientia te-
ſtimonia nō erāt. Et quidā
ſurgētes: falſū teſtimoniū fe
rebāt aduerſus eū dicentes.
Qm̄ nos audiuimꝰ eū dicen
tē. Ego diſſoluā templū hoc
manufactū ⁊ poſt triduū ali
ud nō manufactū edificabo
et nō erat cōueniens teſtimo
niū illoꝝ Et exurgēs ſūmus
ſacerdos i mediū: iterroga-
uit ieſū dicēs. Nō rn̄des quic
q̄ ad ea q̄ tibi obijciūtur ab
his? Ille aūt tacebat et nihil
rn̄dit. Rurſū ſummus ſacer
dos iterrogabat eū ⁊ dixit ei
Tu es xp̄s filius dei bn̄dicti?
Ieſus aūt dixit illi. Ego ſū.
Et videbitis filiū hoīs ſeden
tem a dextris virtutis dei: et
venientē cū nubibus celi Sū
muſ aūt ſacerdos ſcindēs ve
ſtimēta ſua ait. Quid adhuc

deſideramꝰ teſtes? Audiſtis
blaſphemia. Quid vobis vi
det? Qui oēs condēnauerūt
eū eſſe reū mortis. Et ceperūt
quidā ꝯſpuere eū: ⁊ velare fa
ciē eius: ⁊ colaphis eū cedere
et dicē ei. Propheciſa. Et mi
niſtri alapis eū cedebant Et
cū eſſet petrus ī atrio deorſū
venit vna ex ancillis ſummi
ſacerdotis: ⁊ cū vidiſſet petꝝ
calefaciētez ſe aſpiciēs illū ait
Et tu cū ieſu nazareno eras.
At ille negauit dicens. Neqȝ
ſcio neqȝ noui q̇d dicas. Et
exijt foras ante atriū: et gal-
lus cātauit Rurſus aūt cū vi
diſſet illū ancilla: cepit dicere
circūſtantibꝰ: qꝛ hic ex illis ē.
At ille iterꝝ negauit. Et poſt
puſillū rurſus q̇ aſtabant di
cebāt petro. Vere ex illis es:
Nā ⁊ galileus es. Ille aūt ce
pit anathematiſare ⁊ iurare
qꝛ neſcio hoiem iſtū quē dici
tis. Et ſtatī iterꝝ gallus cāta-
uit. Et recordatus ē petrus
vbi q̇d dixerat ei ihs: priuſꝗ͛
galluscātet bis: ter me nega
bis Et cepit flere. Et ꝯfeſtim
mane cōſiliū faciētes ſummi
ſacerdotes cū ſenioribꝰ ⁊ ſcri
bis ⁊ vniūſo ꝯcilio: vinciētes
ieſū duxerūt: ⁊ tradiderūt pyla
to. Et iterrogauit eū pilatꝰ.
Tu es rex iudeoꝝ? At ille rñ
dēs ait illi. Tu dicis. Et accu
ſabāt eū ſūmi ſacerdotes in
multis. Pylatꝰ aūt rurſuȝ in
terrogauit dicēs. Nō rñdes
quicꝙ̄? vides in quātis te ac-
cuſant. Jeſus aūt amplius
nihil rñdit: ita vt miraret̄ py
latus. Per diēȝ aūt feſtū ſole
bat dimittē illis vnū ex vinc-
tis: quēcūqȝ petiſſent. Erat
aūt q̇ dicebat barrabas q̇ cū
ſeditioſis erat victus: q̇ in ſe-
ditiōe fecerat homicidiū. Et
cū aſcendiſſet turba: cepit ro
gare ſicut ſemꝑ faciebat illiſ
Pilatus aūt rñdit eis ⁊ dixit
Vultis dimittā voƀ regē iu
deoꝝ? Sciebat ei ꝗ͛ ꝓ inuidiā
tradidiſſent eū ſūmi ſacerdo
tes. Pōtifices aūt ꝯcitauerūt
turbā: vt magis barrabā di
mitteret eis. Pilatus āt iterꝝ
rñdēs ait illis Quid q̊ vultiſ
vt faciā regi iudeoꝝ? At illi
iterꝝ clamabāt: Crucifige eū
Pylatus vero dicebat eis.
Quid eñi mali fecit? At illi
magis clamabāt: Crucifige
eū. Pylatꝰ aūt volēs ꝓplo ſa-
tiſfacere: dimiſit ill' barrabā

⁊ tradidit eis ieſū flagellis ce ſum: vt crucifigeret͂. Milites aūt duxerūt eū intro ī atriū ꝑtorij: ⁊ cōuocāt totā cohor tē: ⁊ induūt eū purpura ⁊ im ponūt ei plectētes ſpineā co ronā: ⁊ ceperunt ſalutare eū dicētes. Aue rex iudeorum. Et ꝑcutiebāt caput ei⁹ arūdine ⁊ cōſpuebāt ī eū: ⁊ ponētes ge nua adorabāt eū. Et poſtq̄ illuſerūt ei exuerūt illū purpu ra ⁊ induerūt eū veſtimētis ſu is ⁊ educūt illū vt crucifigerēt eū. Et angariauerūt ꝑtere untē quēpiā ſymonē cyreneū venientē de villa patrē alexā dri ⁊ rufi: vt tolleret crucē ei⁹ Et ꝑducunt eū in golgatha locū qđ eſt interp̄tatū calua rie locus. Et dabāt ei bibere mirratū vinū: et nō accepit. Et crucifigētes eū: diuiſerūt veſtimēta ei⁹: mittētes ſorte ſup eis: q̇d q̇s tolleret. Erat aūt hora tertia. Et crucifixe rūt eū. Et erat titulus cauſe eius inſcriptus: rex iudeorum. Et cū eo crucifigūt duos la trones: vnū a dextris: ⁊ aliū a ſiniſtris ei⁹. Et impleta eſt ſcriptura q̄ dicit. Et cū iniq̇s reputatus eſt. Et p̄tereūtes blaſphemabāt eū: mouētes capita ſua ⁊ dicētes. Vach q̇ deſtruit tēplū dei: ⁊ in tribus dieb⁹ reedificat illud. Saluū fac temetip̄m deſcendens de cruce. Silr̄ ⁊ ſummi ſacerdo tes illudētes ad alterutrū cū ſcribis dicebāt. Alios ſaluos fecit: ſeip̄m nō pōt ſaluū face re. Xp̄us rex iſrl̄ deſcēdat nūc de cruce: vt videam⁹ ⁊ creda mus. Et q̇ cū eo crucifixi erāt cōuiciabant͂ ei. Et facta hora ſexta tenebre facte ſunt ꝑ to tā terrā vſq₃ ī horā nonā. Et hora nona exclamauit ieſus voce magna dicēs Heloy he loy lamazabathani. Qđ eſt interp̄tatū. Deus meus de⁹ me⁹: vt q̇d dereliq̇ſti me? Et quidā de circūſtātibus audi entes dicebāt. Ecce helyā vo cat. Currēs aūt vn⁹ ⁊ implēs ſpōgiā aceto: circūponēs ca lamo potū dabat ei dicens. Sinite: videam⁹ ſi veniat he lyas ad deponēdū eū. Ih̄s aūt emiſſa voce magna expi rauit. ✠ Et velū tēpli ſciſſu₃ eſt in duo: a ſūmo vſq₃ deor ſum. Vidēs aūt cēturio q̇ ex aduerſo ſtabat: q2 ſic clamāſ expiraſſet ait. Vere hō hic fi

lius dei erat. Erāt aūt ⁊ mu-
lieres de lōge aſpiciētes: iter
q̄s erat maria magdalene: ⁊
maria iacobi minoris: ⁊ io-
ſeph mater ⁊ ſalome. Et cū eſ
ſet in galilea ſeq̄banī eū ⁊ mi
niſtrabāt ei: ⁊ alie multe q̄ ſil'
cū eo aſcēderāt hieroſolimā
Et cū iā ſero eſſet fa Euāg.
ctū: q2 erat paſceue qd̄ eſt an̄
ſabbatū venit ioſeph ab ari
mathia nobilis decurio: q̇ ⁊
ip̄e erat expectās regnū dei:
⁊ audacter introiuit ad pila-
tū: ⁊ petijt corp⁹ ieſu. Pylat⁹
aūt mirabaī ſi iā obijſſet. et
accerſito cēturione iterroga
uit eū ſi iā mortuus eſſet. Et
cū cognouiſſet a cēturiōe do
nauit corp⁹ ioſeph. Joſeph
aūt mercat⁹ ſyndonē ⁊ depo
nēs eū iuoluit ſyndone: ⁊ po
ſuit eū i monumēto qd̄ erat
excisū in petra: ⁊ aduoluit la
pidem ad oſtiū monumēti.
Cuſtodi me dn̄e de manu Off.
pctōris: ⁊ ab hoībus iniq̄s eripe
Sacrificia nos Secr̄ me dn̄e.
q̄ms dn̄e ꝓpēſius iſta reſtau-
rēt: q̄ medicinalib⁹ ſunt inſti
tuta ieiunijs. P dn̄m. Coio
Aduerſum me exercebanī q̄ ſe-
debāt in porta: ⁊ in me pſallebāt
q̄ bibebāt vinū: ego vero orōnē
meā ad te dn̄e: tp̄s bn̄placiti de⁹
in multitudīe miſcdīe tue. Cōpl'
Sanctificationib⁹ tuis op̄s
deus ⁊ vicia nr̄a curenī: ⁊ re-
media nob̄ ſempiterna ꝓue-
Tua Sup p̄p̄lm niāt. P d.
nos miſcdīa deus: ⁊ ab om̄i
ſurreptiōe vetuſtatis expur-
get: ⁊ capaces ſancte nouita
tis efficiat. P do. Feria. iiij.
In noīe dn̄i om̄e genu fle
ctatur celeſtiū terreſtriū
⁊ infernoꝝ: q2 dn̄s fact⁹
eſt obediens vſq3 ad mortē: mor-
tē aūt crucis: ideo dn̄s ieſus xp̄s
in gloria eſt dei patris. ps̄. Dn̄e
exaudi orationē meā: et clamor
meus ad te veniat. Colla.
Preſta q̄ms op̄s deus: vt
q̇ nr̄is exceſſib⁹ inceſſanter af
fligimur p unigeniti tui paſ
ſionē liberemur. Qui tecū.
Lctō Eſaie p. lxij. ⁊. lxiij.
Hec dicit dn̄s de⁹. Dicite
filie ſyon: ecce ſaluator tu⁹ ve
nit: ecce merces eius cum eo.
Quis ē iſte q̇ venit de edom:
tinctis veſtib⁹ d̄ boſra: Iſte
formoſus i ſtola ſua gradiēſ
in multitudīe fortitudis ſue
Ego qui loq̄r iuſticiā: ⁊ ꝓpu-
gnator ſum ad ſaluanduȝ:

Quare ẜ rubꝛū eſt indumē-
tū tuū: ⁊ veſtimēta tua ſicut
calcantiū in toꝛculari: Toꝛ-
cular calcaui ſolus: ⁊ de gēti
bus nō eſt vir mecū. Calcaui
eos in furoꝛe meo: ⁊ cōculca
ui eos in ira mea. Et aſpſus
eſt ſanguis eoꝝ ſup veſtimē-
ta mea: ⁊ oīa indumēta mea
inq̇naui. Dies eñ vltiōis in
coꝛde meo: annus retributi
onis mee venit. Circūſpexi ⁊
nō erat auxiliatoꝛ. Queſiui
⁊ nō fuit q̇ me adiuuaret Et
ſaluauit mihi bꝛachiū meū:
⁊ indignatio mea ipſa auxi-
liata eſt mihi. Et cōculcaui
ꝓplos in furoꝛe meo: ⁊ inebꝛi
aui eos in indignatiōe mea
⁊ detraxi in terrā virtutē eoꝝ
Idcirco miſerationū dñi re
coꝛdaboꝛ. Laudē dñi annū
ciaui: ſup oīa q̄ reddidit no-
Ne auertas **Gr.** bis dñs de⁹ nr̄
faciē tuā a puero tuo qm̄ tri-
buloꝛ: velociter exaudi me. **V.**
Saluū me fac deus qm̄ intraue-
rūt aq̄ vſqꝫ ad aīaꝫ meā: infixus
ſum in limo ꝓfundi: ⁊ nō eſt ſub
Deus q̇ ꝓ no **Coll.** ſtātia.
bis filiū tuū crucis pati-
bulū ſubire voluiſti vt inimi
ci a nob̄ expelleres poteſtatē
ↄcede nobis famulis tuis vt
reſurrectiōis tue gratiā ↄſe-
q̄mur. Per eūd. **Lcō yſa. p. liij**
In diebus illis. Dixit yſa
ias. Dñe q̇s credidit au
ditui nr̄o: et bꝛachiū dñi tui
reuelatū eſt: Et aſcēdet ſicut
virgultū coꝛā eo ⁊ ſicut radix
de terra ſitiēti: Nō eſt ſpēs ei
neqꝫ decoꝛ. Et vidimus eū ⁊
nō erat aſpectus: ⁊ deſidera
uimus eū deſpectū: ⁊ nouiſſi
mū viroꝝ virū doloꝝ: ⁊ ſitiē
tē infirmitatē. Et q̄ſi abſcon
ditus vultus eius ⁊ deſpect⁹
vnde nec reputauimus eū.
Vere lāguoꝛes nr̄os ipē tu-
lit: ⁊ doloꝛes nr̄os ipē poꝛta
bit. Et nos putauim⁹ eū q̄ſi
leproſum: ⁊ ꝑcuſſum a deo ⁊
humiliatū. Ipſe aūt vulne-
ratus eſt ꝓpter iniq̇tates no
ſtras: attritus eſt ꝓpter ſcele-
ra nr̄a. Diſciplina pacis nr̄e
ſup eū: ⁊ liuoꝛe ei⁹ ſanati ſu-
mus. Oēs nos q̄ſi oues erra
uimus: vnuſq̇ſqꝫ in viā ſuā
declinauit: ⁊ dñs poſuit i eo
iniquitatē oīm noſtrū. Ob-
latus eſt qꝛ ipſe voluit: ⁊ non
aperuit os ſuū. Sicut ouis
ad occiſionē ducet̄ ⁊ q̄ſi agn⁹
coꝛā tōdēte ſe obmuteſcet: et

nō aperuit os ſuū De angu
ſtia ⁊ de iudicio ſublatus eſt
Generationē eiꝰ q̄s enarra-
bit: Quia abſciſus eſt de ter
ra viuentiū. Propter ſcelus
pp̄li mei ꝑcuſſi eū. Et dabit
impios ꝓ ſepultura: ⁊ diuitē
ꝓ morte ſua: eo q̄ iniquitatē
nō fecerit: neq; dolus fuerit
in ore eius: ⁊ dn̄s voluit cōte
rere eū in infirmitate. Si po
ſuerit ꝓ pc̄tō aīam ſuā: vide-
bit ſemē longeuū: ⁊ volūtas
dn̄i in manu eius diriget: ꝓ
eo q̄ tradidit in mortē aīam
ſuā: ⁊ cū ſceleratis reputatuſ
eſt. Et ipſe pc̄tā multoꝝ tulit
⁊ ꝓ tranſgreſſoribꝰ orauit vt
nō perirent. Dicit dn̄s oṗs.
Dn̄e exaudi orōnē meā Trac.
et clamor meus ad te veniat. ℣.
Ne auertas faciē tuā a me in q̄-
cūq; die tribulor inclina ad me
aurē tuā. ℣. In quacūq; die inuo
cauero te velociter exaudi me. ℣.
Quia defecerūt ſicut fumꝰ dies
mei: ⁊ oſſa mea ſicut i frixorio cō
frixa ſunt. ℣. Percuſſus ſum ſi-
cut fenū: ⁊ aruit cor meū: qꝛ obli
tus ſum mā ducare panē meū. ℣.
Tu exurgēs dn̄e miſereberis ſy
on: qꝛ venit tēpus miſerēdi eius
Paſſio dn̄i noſtri ieſu chriſti

In illo tp̄e. S. Lucā. xxij.
Appropinq̄bat aūt dieſ
feſtus azimoꝝ: q̄ dicit̄ paſca.
Et q̄rebāt pricipes ſacerdo-
tū ⁊ ſcribe quō ieſū interfice
rēt: timebāt ꝟo plebē. Intra
uit autē ſathanas in iudā: q̄
cognoīabat̄ ſcarioth: vnū d̄
duodeci: ⁊ abijt ⁊ locutus eſt
cū principibꝰ ſacerdotū ⁊ ma
giſtratibꝰ queādmodū illū
traderet eis. Et gauiſi ſūt: ⁊
pacti ſūt pecuniā illi dare Et
ſpoſpondit. Et q̄rebat opor
tunitatē vt traderet illū ſine
turb̄. Venit aūt dies azimo
rū: in q̄ neceſſe erat occidi pa
ſca. Et miſit petrū et iohānē
dicēs. Eūtes parate nob̄ pa
ſcavt mā ducemꝰ. At illi dixe
rūt. Vbi vis paremꝰ: Et di-
xit ad eos. Ecce introeūtibꝰ
vob̄ in ciuitatē occurret vob̄
hō amphorā aq̄ portās: ſeq̄-
mini eū i domū i quā intrat:
⁊ dicetis prīfamilias domꝰ.
Dicit tibi magiſter: Vbi ē di
uerſoriū vbi paſca cū diſcipu
lis meiſ mā ducē: Et ipſe oſtē
det vobis cenaculū magnū
ſtratū: ⁊ ibi pate. Eūtes aūt
īuenerūt ſicut dixit ill' ⁊ para
uerūt paſca. Et cū facta eſſet

hoꝛa diſcubuit:⁊ duodecim
apli cū eo. Et ait illis. Deſi-
derio deſideraui hoc paſca
mādu care vobiſcum anteq̄
patiar Dico em̄ vobis:q꞉ ex
hoc nō mādu cabo illud vo-
biſcū:donec impleat̄ i regno
dei. Et accepto calice: grati-
as egit ⁊ dixit. Accipite ⁊ di-
uidite īter vos. Dico em̄ vo
bis qꝫ nō bibā de gn̄atiōe vi
tis: donec regnū dei veniat.
Et accepto pane gr̄as egit ⁊
fregit:⁊ dedit eis dicēs. Hoc
ē coꝛp⁹ meū qḋ ꝓ vobis dat̄.
Hoc facite in meā cōmemo-
rationē. Silr̄ ⁊ calicē: poſtq̄
cenauit dicēs. Hic ē calix no-
uū teſtamentū in ſanguine
meo q̇ ꝓ vobis fundet̄. Ve-
rūtamē ecce manus tradētiſ
me mecū eſt in mēſa. Et q̇dē
filius hoīs ſcd̄m qḋ diffinitū
eſt vadit. Verūtū ve hoī illi
ꝑ quē tradet̄. Et ipſi ceperūt
q̄rere inter ſe: q̇s eſſet ex eis
qui hoc facturus eſſet Facta
eſt aūt et ꝯtētio inter eos: q̇s
eoꝝ videret̄ eſſe maioꝛ Dixit
aūt eis. Reges gētiū dn̄ant̄
eoꝝ:⁊ qui poteſtatē habēt ſu
per eos bn̄fici vocant̄. Vos
aūt nō ſic. Sed q̇ maioꝛ eſt i
vobis fiat ſicut minoꝛ: ⁊ qui
p̄ceſſoꝛ eſt ſicut miniſtratoꝛ.
Nā q̇s maioꝛ eſt: Qui recū-
bit: an q̇ miniſtrat: Nōne q̇
recūbit: Ego aūt in medio
veſtrū ſum ſicut q̇ miniſtrat
Vos aūt eſtis qui ꝑmāſiſtis
mecū in tētationibus meis.
Et ego diſpono vobis:ſicut
diſpoſuit mihi pater meus
regnū:vt edatis ⁊ bibatis ſu
per mēſaꝫ meā i regno meo:
⁊ ſedeatis ſuꝑ thꝛonos duo-
decim: iudicātes duodecim
tribus iſrl̄. Ait autē dn̄s ſy-
moni. Symō ecce ſathanas
expetiuit vos:vt cribꝛaret ſi
cut triticū. Ego aūt rogaui
ꝓ te:vt nō deficiat fides tua:
⁊ tu aliqn̄ cōuerſus cōfirma
fratres tuos. Qui dixit ei.
Dn̄e: tecū paratus ſum ⁊ in
carcerē ⁊ in moꝛtē ire. At illē
dixit. Dico tibi petre:nō can
tabit hodie galluſ donec ter
abneges noſſe me. Et dixit
eis. Qn̄ miſi vos ſine ſaccu-
lo ⁊ pera ⁊ calciamentis: Nū
quid aliq̇d defuit vobiſ: At
illi dixerūt:nihil. Dixit ḡ eis
Sed nūc q̇ habet ſacculū tol
lat ſilr̄ ⁊ perā. Et q̇ nō habet
vēdat tunicā ſuā ⁊ emat gla-

diū. Dico enī vobis: qm̄ ad-
huc hoc qđ ſcriptū eſt optet
impleri in me: ⁊ cū iniquis
deputatus eſt. Etenī ea que
ſunt de me finē habēt. At illi
dixerūt. Dn̄e: ecce duo gladij
hic. At ille dixit eis. Satis ē.
Et egreſſus ibat ſcđm ꝯſue-
tudinē in montē oliuaꝝ. Se
cuti ſunt aūt illū ⁊ diſcipuli.
Et cū ꝑueniſſet ad locū dixit
illis. Orate: ne intretis in ten
tationē. Et ipſe auulſus eſt
ab eis quantū iactus eſt lapi
dis: ⁊ poſitis genib⁹: orabat
dicēs. Pater: ſi vis trāſfer ca
licē iſtū a me: verūtn̄ nō mea
volūtas: ſed tua fiat. Appa-
ruit autē illi angelus de celo
cōfortās eū: ⁊ factus in ago-
nia plixius orabat. Et fact⁹
eſt ſudor eius ſicut gutte ſan
guinis decurrentis in terrā.
Et cū ſurrexiſſet ab oratiōe:
⁊ veniſſet ad diſcipl'os ſuos:
inuenit eos dormiētes p̄ tri-
ſticia: ait illis. Quid dormi-
tis: Surgite ⁊ orate: ne intre
tis in tentationē. Adhuc eo
loquēte: ecce turba ⁊ q̇ voca-
bat iudas vnus de duodecī
antecedebat eos: ⁊ appropin
quauit ieſu: vt oſcularet eū.
Jeſus aūt dixit illi. Juda:
oſculo filiū hoīs tradis. Vi-
dētes aūt hi q̇ circa ipm̄ erāt
quod futuꝝ erat: dixerūt ei.
Dn̄e ſi ꝑcutim⁹ ī gladio: Et
ꝑcuſſit vn⁹ ex illis ſeruū prin
cipis ſacerdotū: ⁊ amputa-
uit auriculā eius dextrā. Re-
ſpōdēs aūt ieſus ait. Sinite
vſqꝫ huc. Et cū tetigiſſet au-
riculā eius ſanauit eū. Dixit
aūt ieſus ad eos q̇ venerant
ad ſe principes ſacerdotū et
magiſtratus tēpli ⁊ ſeniores
Quaſi ad latronē exiſtis cū
gladijs ⁊ fuſtib⁹ comp̄hēde-
re me: cū q̄tidie vobiſcū fuerī
in tēplo: nō extēdiſtis man⁹
in me. Sed hec eſt hora vr̄a:
⁊ poteſtas tenebraꝝ. Cōpre-
hendētes aūt eū duxerūt ad
domū principis ſacerdotū.
Petrus vō ſeq̄bat eū a lōge
Accēſo aūt igni in medio a-
trij: ⁊ circūſedētib⁹ illis: erat
petrus ī medio eoꝝ. Quē cū
vidiſſet ancilla q̄dā ſedētem
ad lumē: ⁊ eū fuiſſet intuita:
dixit. Et hic cū illo erat. At
ille negauit eū dicēs. Mulier
nō noui illū. Et poſt puſillū
alius vidēs eū dixit. Et tu de
illis es. Petrus vō ait. O hō

nõ ſuꝫ. Et iteruallo facto q̃ſi
hore vniꝰ: alius q̇dã affirma
bat dicens. Vere ⁊ hic cũ illo
erat: nã ⁊ galileus ẽ Et ait pe
trus. Hõ neſcio q̇d dicis. Et
cõtinuo adhuc illo loquẽte:
cãtauit gallus. Et cõuerſus
dñs reſpexit petrũ. Et recor
datus ẽ petrꝰ ꝟbi dñi ſicut di
xerat: q2 priuſq̃ gallus cãtet
ter me negabis. Et egreſſus
petrꝰ foras: fleuit amare. Et
viri q̇ tenebãt illũ: illudebãt
ei cedẽtes. Et delauerũt eũ ⁊
ꝑcutiebãt faciẽ eiꝰ: ⁊ iterroga
bãt eũ dicentes. Propheti ſa
q̇s eſt q̇ te percuſſit? Et alia
multa blaſphemãtes dicebãt
in eũ Et vt factus ẽ dies: ꝯue
nerũt ſeniores pleƀ et princi-
pes ſacerdotũ ⁊ ſcribe: et du-
xerũt illũ in ꝯciliũ ſuũ: ⁊ inter
rogabãt eũ dicẽtes. Si tu es
xp̄s dic noƀ? Et ait ill'. Si vo
bis dixero nõ creditis mihi:
ſi aũt iterrogauero nõ rñde
bitis mihi neq3 dimittetis.
Ex h̄ aũt erit filiꝰ hoĩs ſedẽs
a dextris ꝟtutis dei. Dixerũt
autẽ oẽs. Tu ḡ es filius dei?
Qui ait. Vos dicitis: q2 ego
ſuꝫ. At illi dixerũt. Quid ad
huc deſideramꝰ teſtimoniũ:
ipſi eñi audiuimus de ore eiꝰ
Et ſurgẽs oĩs multitudo eo
rũ duxerũt illũ ad pilatũ Ce
perũt aũt accuſare illũ dicen
tes. Hũc inuenimus ſubuer
tentẽ gentẽ noſtrã: ⁊ ꝓhiben-
tẽ tributa dari ceſari: ⁊ dicen
tẽ ſe xp̄m regẽ eſſe. Pylatꝰ au
tẽ interrogauit eũ dicẽs. Tu
es rex iudeoꝝ? At ille rñdẽs
ait. Tu dicis. Ait aũt pylatꝰ
ad pricipes ſacerdotũ et tur-
bas Nihil inuenio cauſe in h̄
hoĩe. At illi inualeſcebãt di-
cẽtes. Cõmouit ꝑplm: docẽs
ꝑ vniuerſam iudeã: incipiẽs
a galilea vſq3 huc. Pilatꝰ aũt
audiẽs galileã: iterrogauit
ſi hõ galileus eſſet: et vt cog-
nouit ꝙ de herodis poteſta-
te eſſet: remiſit eũ ad herodẽ
q̇ et ipſe hieroſolimis erat ill'
diebꝰ Herodes aũt viſo ieſu
gauiſus ẽ valde. Erat eñi cu
piens ex multo tp̄e videre eũ
eo ꝙ audiret multa de eo: et
ſperabat ſignũ aliqđ videre
ab eo fieri. Interrogabat
aũt eũ multis ſermonibus.
At ipſe nihil illi reſpõdebat.
Stabãt aũt principes ſacer-
dotũ ⁊ ſcribe cõſtanter accu-
ſantes eũ. Spreuit autẽ illuꝫ

herodes cũ exercitu ſuo: ⁊ il-
luſit indutũ veſte alba: et re-
miſit ad pylatũ. Et facti ſũt
amici herodes ⁊ pylatus i ip
ſa die. Nã antea inimici erãt
ad inuicẽ. Pylatus aũt cõuo
catis pricipibus ſacerdotũ ⁊
magiſtratibus ⁊ plebe: dixit
ad illos. Obtuliſtis mihi ho
minẽ hũc q̃ſi auertentẽ pplm
et ecce ego corã vobꝫ interro-
gãs: nullã cauſã inuenio in
hoĩe iſto: ex his ĩ quib⁹ eũ ac
cuſatis. Sed neq̃ herodes.
Nã remiſi vos ad illũ: et ecce
nihil dignũ morte actũ eſt ei
Emendatũ ḡ illum dimittã
Neceſſe autẽ habebat dimit-
tere eis p diem feſtũ vnũ. Ex
clamauit autẽ ſimul vniũſa
turba dicens. Tolle hũc: ⁊ di
mitte nobis barrabã. Qui
erat pter ſeditionẽ quandã
factã in ciuitate ⁊ homicidiũ
miſſus ĩ carcerẽ. Iterũ aũt pi
latus locutus eſt ad eos: vo
lens dimittere ieſum. At illi
ſucclamabãt dicẽtes. Cruci-
fige: crucifige eũ Ille aũt ter
tio dixit ad illos. Quid eñ
mali fecit iſte: Nullã cauſam
mortis inuenio ĩ eo. Corripiã
ergo illũ ⁊ dimittã. At illi in
ſtabãt vocib⁹ magnis poſtu
lantes vt crucifigeret: ⁊ inua
leſcebãt voces eoꝝ Et pilat⁹
adiudicauit fieri petitionem
eoꝝ. Dimiſit aũt illis eũ qui
pter homicidiũ ⁊ ſeditionẽ
miſſus fuerat in carcerẽ: quẽ
petebãt: ieſũ ꝙo tradidit vo
luntati eoꝝ Et cũ ducerẽt eũ
apprehẽderũt ſymonẽ quen-
dã cyrenẽſem venientẽ de vil
la: ⁊ iposuerũt illi crucẽ porta
re poſt ieſũ. Sequebat aũt il
lũ multa turba pplĩ: ⁊ mulie
rũ: q̃ plangebãt ⁊ lamẽtabã
tur eũ. Couerſus ãt ad illas
ieſus dixit. Filie hierlm noli-
te flere ſup me: ſed ſup voſip
ſas flete ⁊ ſup filios veſtros.
Qm̃ ecce veniẽt dies in quib⁹
dicẽt. Beate ſteriles: ⁊ ventres
q̃ nõ genuerũt: ⁊ vbera q̃ nõ
lactauerũt. Tũc incipiẽt dice
re mõtib⁹: cadite ſup nos: et
collib⁹ operite nos. Quia ſi ĩ
viridi ligno hec faciũt: in ari
do q̃d fiet: Ducebant aũt et
alij duo nequã cũ eo vt inter
ficerent Et poſtq̃ venerũt in
locũ q̃ vocat caluarie: ibi cru
cifixerunt eũ. ⁊ latrones vnũ
a dextris: ⁊ alterũ a ſiniſtris.
Ieſus aũt dicebat. Pater di

mitte illis: nõ eñi ſciũt q̃d fa
ciunt. Diuidẽtes ꝟo veſtimẽ
ta ei⁹: miſerũt ſoꝛtes. Et ſta-
bat ꝑplus expectãs: ⁊ deride-
bãt eũ pꝛĩcipes cũ eis dicẽtes
Alios ſaluos fecit: ſeipm̃ ſal
uũ faciat: ſi hic eſt xp̃s dei ele-
ctus. Illudebãt aũt ei ⁊ mili
tes accedẽtes: ⁊ acetũ offeren
tes ei dicẽtes. Si tu es rex iu-
deoꝝ: ſaluũ te fac. Erat aũt
⁊ ſupꝛaſcriptio ſcripta ſuper
eũ litteris grecis et latinis et
hebꝛaicis Hic eſt rex iudeoꝝ
Unus aũt de his q̃ pẽdebãt
latronib⁹ blaſphemabat eũ
dicẽs. Si tu es xp̃s: ſaluũ fac
temetipm̃ ⁊ nos. Rñdẽs aũt
alter icrepabat eũ dicẽs. Ne-
q̃ tu times deũ: q̃ in eadẽ dã
natione es. Et nos quidẽ iu
ſte: nã digna factis recipim⁹
Hic vero nihil mali geſſit Et
dicebat ad ieſuz. Dñe memẽ
to mei: dũ veneris in regnuz
tuũ. Et dixit illi ieſus. Amẽ
dico tibi: hodie mecũ eris in
paradiſo Erat aũt fere hoꝛa
ſexta: et tenebꝛe facte ſunt in
vniuerſaz terrã vſq̃ in hoꝛã
nonã. Et obſcuratus eſt ſol
et velũ tẽpli ſciſſum ẽ mediũ.
Et clamãs voce magna ih̃s

ait. Pater ĩ manus tuas cõ-
mendo ſpm̃ meũ. Et hec di-
cẽs expirauit ✠ Uidẽs autẽ
cẽturio q̃d factũ fuerat gloꝛi
ficauit deũ dicẽs Vere hic hõ
iuſtus erat. Et oĩs turba eo
rũ q̃ ſimul aderãt ad ſpecta-
culũ iſtud: ⁊ videbãt q̃ fiebãt
pcutientes pectoꝛa ſua reuẽte
bãt. Stabãt aũt oẽs noti ei⁹
a lõge: ⁊ mulieres q̃ ſecute eũ
erãt a galilea hec videntes.
Euã. Et ecce vir noĩe ioſeph
q̃ erat decurio vir bon⁹ et iu-
ſtus: hic nõ ꝯſenſerat ꝯſilio ⁊
actib⁹ eoꝝ ab arimathia ciui
tate iudee: q̃ expectabãt ⁊ ip̃e
regnũ dei. Hic acceſſit ad py
latũ ⁊ petijt coꝛpus ieſu: ⁊ de
poſitũ inuoluit ſyndõe: ⁊ po
ſuit ĩ monumẽto exciſo in pe
tra: in q̃ nõdũ quiſq̃ poſitus
D ñe exaudi orõ- Off. fuerat.
nẽ meã ⁊ clamoꝛ meus ad te veni
Purifica nos miſe Sec. ar.
ricoꝛs de⁹: vt eccleſie tue p̃ces
q̃ tibi grate ſũt pia munera
deferẽtes: fiãt expiatis men-
tibus gratioꝛes. P d. Coia.
Potũ meũ cũ fletu tẽperabã: q̃
eleuãs alliſiſti me: ⁊ ego ſicut fe-
nũ arui: tu aũt dñe ineternũ per-
manes: tu exurgẽs miſereberis

ſyon: q2 venit tp̄s miſerēdi eius.
Largire ſenſib⁹ nr̄is Cōpl.
oīps pater: ut p tēporalē filij
tui mortē: quā hec myſteria
veneranda teſtant: vitā nob
dediſſe ppetuā ↄfidam⁹. P.
Reſpice dn̄e q̄s Sup ppl'm.
ſup hāc familiā tuā: p q̄ dn̄s
nr̄ ieſus xp̄s non dubitauit
manib⁹ tradi nocentū: ⁊ cru
cis ſubire tormentū. Qui te.
In cena dn̄i ad officiū miſſe
nō d. Gl'a patri. nec Gl'ia in ex.
neq3 Credo. neq3 Ita miſſa eſt
niſi vbi criſma ↄſecrat. In-
Nos aūt gl'iari opoꝛ tro.
tet i cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
in q̄ eſt ſalus vita ⁊ reſur
rectio nr̄a: p quē ſaluati ⁊ libera
ti ſumus ps. Deus miſereat nr̄i
et bn̄dicat nobis: illumiet vultū
ſuū ſup nos ⁊ miſereat nr̄i. Col.
Deus a q̄ et iudas reatus
ſui penā ⁊ ↄfeſſiōis ſue la
tro p̄miū ſumpſit: ↄcede no-
bis tue ꝓpitiatiōis effectū: vt
ſicut in ſua paſſiōe ieſus xp̄s
dn̄s nr̄: diuerſa vtriſq3 itulit
ſtipēdia meritoꝝ ita nob ab
ablato vetuſtatis erroꝛe: re-
ſurrectōis ſue grām largiat
Qui te. Ad coꝛin. i. ca. xi
Frēs Cōueniētib⁹ vob in
unū: iā nō eſt dn̄icā cenā mā-
ducare Vnuſquiſq3 ei ſuā ce
nā pꝛeſumit ad māducādū.
Et ali⁹ q̄de3 eſurit: alius aūt
ebꝛius ē. Nunq̄d domos nō
habetis ad māducādu3 ⁊ bi
bendū: aut eccl'iā dei ↄtēni
tis: et ↄfunditis eos q̄ nō ha
bēt: Quid dicā vob: Laudo
vos: in h̄ nō laudo. Ego eñ
accepi a dn̄o qđ ⁊ tradidi vo
bis: qm̄ dn̄s ieſus in q̄ nocte
tradebat accepit panē: ⁊ gra
tias agēs fregit ⁊ dixit. Acci
pite ⁊ māducate: h̄ eſt coꝛpꝰ
meū qđ ꝓ vobis tradet: h̄ fa
cite in meā cōmemoꝛationē.
Sil'r et calicē: poſtq̄ cenauit
dicēs. Hic calix nouū teſtamē
tū eſt in meo ſanguie: h̄ faci-
te q̄tienſcūq3 bibetis in meā
cōmemoꝛationē. Quotienſ-
cūq3 eñ māducabitis panē
hūc: ⁊ calicē bibetis: moꝛtem
dn̄i annūciabitis donec veni
at. Itaq3 quicūq3 māduca-
nerit panē: vel biberit calicē
dn̄i indigne: reus erit coꝛpis
et ſanguis dn̄i. Pꝛobet autē
ſeipſu3 homo: ⁊ ſic de pane il
lo edat: ⁊ d̄ calice bibat. Qui
eñ māducat ⁊ bibit indigne
iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit:

nō diſiudicans corpus dn̄i.
Ideo inter vos multi infir-
mi ⁊ imbecilles: ⁊ dormiunt
multi. Qđ ſi noſmetipſos di-
iudicaremuſ: nō vtiq; iudica
remur. Dū iudicamur autē
a dn̄o corripimur: vt non cū
hoc mūdo dānemur. Grad.
Chriſtus factus eſt ꝑ nobis obe
diens vſq; ad mortē: mortē autē
crucis. V. Propter qđ deus exal
tauit illū ⁊ dedit illi nomē qđ eſt
ſup omne nomen. S. Johā. xiii.
In illo tpe. Ante feſtū pa
ſce ſciēs ieſus q; venit ho
ra eius: vt trāſeat ex hoc mū
do ad patrē: cū dilexiſſet ſu-
os qui erāt in mūdo: in finē
dilexit eos. Et cena facta cū
diabolus iā miſiſſet in cor vt
traderet eū iudas ſymonis
ſcariothis. ſciēs: q; oīa dedit
ei pater in manus: ⁊ q; a deo
exiuit ⁊ ad eū vadit. ſurgit a
cena: ⁊ ponit veſtimēta ſua.
⁊ cū accepiſſet lintheū p̄cinxit
ſe. Deinde miſit aquā in pel
uim: ⁊ cepit lauare pedes di-
ſcipuloꝝ: ⁊ extergere lintheo
q̄ erat p̄cinctus. Venit ḡ ad
ſymonē petrū: ⁊ dicit ei petr'
Dn̄e: tu mihi lauas pedes?
Rn̄dit ihs: ⁊ dicit ei. Qđ ego
facio tu neſcis mō: ſcies autē
poſtea. Dicit ei petrus. Nō
lauabis mihi pedes ineternū.
Rn̄dit ei ihs Si nō lauero te
nō habebis ptē mecū. Dicit
ei ſymō petrus. Dn̄e: nō tm̄
pedes meos: ſed ⁊ man' ⁊ ca
put. Dicit ei ihs. Qui lot' eſt
nō idiget niſi vt pedes lauet
ſz ē mūdus tot'. Et vos mū-
di eſtis: ſz nō oēs. Sciebat ei
q̇ſnā eſſet q̇ traderet eū. Pro
pterea dixit: non eſtis mūdi
oēs. Poſtq̄ ḡ lauit pedeſ eoꝝ
accepit veſtimēta ſua: ⁊ cū re-
cubuiſſet iteꝝ dixit eiſ. Scitiſ
q̇d fecerim vobis? Vos vo-
catis me magiſter ⁊ dn̄e: ⁊ be
nedicitis: ſuz etenī. Si ḡ ego
laui pedes vr̄os dn̄s ⁊ magi
ſter: ⁊ vos debetis alter alte-
rius lauare pedeſ Exemplū
enī dedi vobis: vt quēadmo
dū ego feci vobis: ita et vos
Dextera dn̄i fecit Off. faciatiſ
v̄tutē: dextera dn̄i exaltauit me:
non moriar: ſed viuā: ⁊ narrabo
Ipſe tibi q̄ſ Sec. opa dn̄i.
dn̄e ſctē p̄r oīps de' ſacrificiū
nr̄m reddat acceptū: q̇ diſci-
pul' ſuis i ſui cōmemoratōe h̄
fieri hodierna traditiōe mō-
ſtrauit ihs xp̄s dn̄s nr̄. q̇ te.

Agnus dei cantet̃: loco Dona
nobis pacem dicit̃ miſere nobis
quia pacis oſculũ nõ ſequit̃
eo ꝙ iudas dñm oſculo tra-
didit. Notãdũ ꝙ tñ illa uni
ca hoſtia q̃ ſacerdos ꝯmuni
cat eſt frangẽda: integris nã
qꝫ hoſtijs ꝓplus cõmunicet.
Deinde dicant̃ veſpe. Reſer-
uent̃ aũt integre hoſtie vſqꝫ
in ſequẽtẽ diẽ: q̃ p̃cedẽtibus
cereis ⁊ incenſo honeſto: ⁊ in
ſecuro loco recondant̃: vbi
etiã cõtinuũ lumen habeat̃.
Sãguis xp̃o eadẽ die penit⁹
conſumat̃. Coĩo.
Dñs ieſus
poſtꝙ̃ cenauit cũ diſcipulis ſuis
lauit pedes eoꝝ: ⁊ ait illis: ſcitis
q̇d fecerim vobis: ego dñs ⁊ ma-
giſter exemplũ dedi vobis: vt et
vos ita faciatis. Ad veſpas añ.

Calicẽ ſalutaris accipiã: et
nomen dñi inuocabo. pš.
Credidi. añ. Cũ his qui ode-
rũt pacẽ erã pacific⁹: cũ loq̃bar
illis impugnabãt me gratis. pš
Ad dñm cũ trib. añ. Ab ho-
minibus iniquis libera me dñe.
pš. Eripe me d. añ. Cuſtodi
me a laq̃o quẽ ſtatuerũt mihi: et
a ſcandalis operantiũ iniquitatẽ.
pš. Dñe clamaui. añ. Conſi
derabã ad dexterã ⁊ videbã ⁊ nõ
erat q̇ cognoſceret me. pš. Vo-
ce mea. Super Magni. añ.
Cenãtibus aũt accepit ieſus pa-
nẽ bñdixit ac fregit: dedit diſci-
pulis ſuis. Refecti Compl.
vitalibus alimẽtis q̃ſu dñe
deus nr̃: vt qđ tp̃e nr̃e mor-
talitatis exequimur: imorta
litatis tue munere ꝯſeq̃mur
Dñs vobiſcũ. Bñdicam⁹ dño.

Feria .vj. ꝑſs hora nona
ad eccleſiã conueniat nudis
pedibus: p̃ter miniſtros al-
taris: q̃ rubeis caſulis ĩduti
ſine lumĩe ⁊ incẽſo ĩgrediant̃
choꝛũ: ibidẽ in altari ſup lin
theũ libꝛo euangelij poſito:
quẽ ſacerdos deoſculãs ſede
at: accolito in medio choꝛi ĩ
alba legẽte lectionẽ abſqꝫ ti
tulo: q̃ habet̃ Oſee. vi

In tribulatõe ſua ma
ne cõſurgent ad me.
Venite ⁊ reuertamur ad do
minũ: qꝛ ipſe cepit et ſanabit
nos: ꝑcutiet et curabit nos.
viuificabit nos poſt duos di
es: ĩ die tertia ſuſcitabit nos
⁊ viuemus in cõſpectu eius.
Sciemus: ſeq̃murqꝫ: vt co-
gnoſcamus dñm. Quaſi di
luculũ p̃paratuſ eſt egreſſus
eius: ⁊ veniet q̃ſi ymber nob

tēperaneus ⁊ ſerotinus terre
Quid faciā tibi effraim: q̄d
faciā tibi iuda: Miſcdia vr̄a
quaſi nubes matutina: ⁊ q̄ſi
ros mane ꝑtranſiens. Pro-
pter hoc dolaui in ꝓphetis: ⁊
occidi eos in verbis oris mei
⁊ iudicia mea q̄ſi lux egredi-
ent̄. Quia miſcdiam volui:
⁊ non ſacrificiū: ⁊ ſcientia dei
pluſq̄ holocauſta. Tractus
D ñe audiui auditū tuū ⁊ timui
cōſideraui opa tua ⁊ expaui. ℣.
In medio duoꝝ aīaliū innote-
ſceris: dū appropinquerint anni
cognoſceris: dū venerit tp̄s oſtē
deris. ℣. In eo dū conturbata
fuerit aīa mea in ira miſcdie me-
moreris. ℣. Deus a libano ve-
niet: ⁊ ſctūs de mōte vmbroſo et
cōdenſo. ℣. Operuit celos maie
ſtas eius ⁊ laudis eius plena eſt
terra. Oremus. Flecta. ge. Le
D Eus a q̄ ⁊ iu Colla. uate.
das reatus ſui penā ⁊ cō
feſſiōis ſue latro p̄miū ſum-
pſit: ꝯcede nobis tue ꝓpitiati
onis effectū: vt ī ſua paſſiōe
ih̄s xp̄s dn̄s nr̄ diuerſa vtriſ
qꝫ intulit ſtipēdia meritoꝝ:
ita nob̄ ablato vetuſtatis er
rore: reſurrectiōis ſue grām
largiat̄. Qui tecū. Alter mi-

ſtiner incipiat. Prophetia ſi-
I N die ne titulo. Exo. xij.
bus illis. Dixit dn̄s ad
moyſen ⁊ aaron in terra egy
pti. Menſis iſte vobis princi
piū menſiū: primꝰ erit in mē
ſibus anni. Loquimini ad
vniuerſum cetū filioꝝ iſrael:
⁊ dicite eis. Decima die men
ſis huius tollat vnuſquiſqꝫ
agnū per familias ⁊ domoſ
ſuas. Si autē minor eſt nu-
merꝰ: vt ſufficere poſſint ad
veſcendū agnū: aſſumet vici
nū ſuū q̄ iūctuſ eſt domui eiꝰ
iuxta numerū aīaꝝ q̄ ſuffice
re poſſint ad eſuꝫ agni. Erit
aūt agnꝰ abſqꝫ macula: ma
ſculus anniculus. Iuxta quē
ritū colletis ⁊ hedū: et ſerua-
bitis eū vſqꝫ ad q̄rtādecimā
diē mēſis huiꝰ. Immolabit
qꝫ eū vniuerſa multitudo fi-
lioꝝ iſrl̄ ad veſperā: ⁊ ſumēt
de ſanguine agni: ac ponēt
ſup vtrūqꝫ poſtē: ⁊ in ſuperli
minaribus domoꝝ ī quibꝰ
comedent illū. Et edent car-
nes nocte illa aſſas igni ⁊ azi
mos panes cū lactucis agre
ſtibus. Nō comedetis ex eo
crudū quid nec coctū aqua:
ſed aſſum tm̄ igni. Caput cū

pedibus eius ⁊ inteſtinis vo
rabitis: ⁊ os eius nō ꝯfringe
tis: nec remanebit q̄cq̄ ex eo
uſqꝫ mane. Si q̄d reſidui fu
erit igne cōburetis. Sic autē
comedetis illū. Renes vr̄os
accingetis: ⁊ calciamēta ha-
bebitis in pedibus: tenētes
baculos in manib⁹: ⁊ come-
detis feſtinātes. Eſt em̄ pha
ſe: id eſt tranſitus dn̄i. Trac.
Eripe me dn̄e ab hoīe malo: a
viro iniq̄ libera me. ℣. Qui cogi
tauerūt malicias ī corde tota die
cōſtituebāt plia. ℣. Acuerūt lin
guas ſuas ſicut ſerpētes: venenū
aſpidū ſub labijs eoꝝ. ℣. Cuſto
di me dn̄e de manu pctōris: ⁊ ab
hoīb⁹ iniquis libera me. ℣. Qui
cogitauerūt ſupplātare greſſus
meos: abſcōderūt ſupbi laqueū
mihi. ℣. Et funes extenderūt in
laqueū pedibus meis: iuxta iter
ſcādalū poſuerūt mihi. ℣. Dixi
dn̄o de⁹ meus es tu: exaudi dn̄e
vocē orōnis mee. ℣. Dn̄e dn̄e vir
tus ſalutis mee: obumbra caput
meū ī die belli. ℣. Ne tradas me
a deſiderio meo pctōri: cogitaue-
rūt aduerſū me: ne derelinq̄s me
ne vnq̄ exaltent'. ℣. Caput circu
itus eoꝝ labor labioꝝ ipſoꝝ ope
riet eos. ℣. Verūtn̄ iuſti confite
bunt' noī tuo: ⁊ habitabunt recti
cū vultu tuo. Paſſio dicit' ſine
Dn̄s vobiſc. ⁊ ſine titulo. q̄ ſcri
bit' Johā. xviij. In eo aūt lo
co ubi legit' ✠ Partiti ſūt ve
ſtimenta mea: duo dyaconi
lintheū aut ſtolā ī altari trāſ
poſitā raptim tollāt: ad deſi
gnandū xp̄i veſtimētoꝝ pti-
tionē.
Egreſſus ieſus cū
diſcipulis ſuis trās torrē-
tē cedron vbi erat ort⁹: ī quē
introiuit ipſe ⁊ diſcipuli eius
Sciebat aūt ⁊ iudas q̄ trade
bat eū locū: q2 freq̄nter ieſus
cōuenerat illuc cū diſcipulis
ſuis Judas aūt cū accepiſſet
cohortē ⁊ a pontificib⁹ ⁊ pha
riſeis miniſtros: venit illuc
cū laternis ⁊ facib⁹ ⁊ armis.
Jeſus itaqꝫ ſciēs oīa q̄ vētu-
ra erant ſup eū pceſſit ⁊ dicit
eis. Quē q̄ritis: Rn̄derūt ei.
Jeſum nazarenū. Dicit eis
ieſus. Ego ſuꝫ. Stabat aūt
et iudas qui tradebat eū cū
ipſis. Ut ḡ dixit eis: ego ſuꝫ:
abierūt retrorſum: ⁊ ceciderūt in terrā. Iterū ḡ interro-
gauit eos. Quē q̄ritis: Illi
aūt dixerūt. Jeſum nazare-
nū. Rn̄dit ieſus. Dixi vobiſ
q2 ego ſuꝫ. Si ḡ me q̄ritis: ſi-

nite hos abire: vt impleret̃ ſer-
mo quem dixit: q2 q̊s dediſti
mihi nõ ꝑdidi ex eis quenq̃.
Symõ g̊ petrus habẽs gla-
diũ eduxit eũ: ⁊ ꝑcuſſit põtifi
cis ſeruũ: ⁊ abſcidit eiuſ auri
culã dexterã Erat aũt nomẽ
ſeruo malchus. Dixit g̊ ihs
petro Mitte gladiũ tuũ ĩ va
ginã. Calicẽ quẽ dedit mihi
pr̃ nõ bibã illũ: Cohors g̊ et
tribunus ⁊ miniſtri iudeoꝝ
ↄprehẽderũt ieſum: ⁊ ligaue
rũt eũ: ⁊ adduxerũt eũ ad an
nã primũ. Erat eñi ſocer cay
phe q̇ erat põtifex anni illiꝰ.
Erat autẽ cayphas q̇ cõſiliũ
dederat iudeiſ: quia expedit
vnũ hoiem mori ꝑ ꝓplo. Se
q̄bat aũt ieſuz ſymõ petrus
et alius diſcipulus. Diſcipu
lus aũt ille erat notꝰ põtifici
⁊ introiuit cũ ieſu in atriũ põ
tificis. Petrus aũt ſtabat ad
oſtiũ foris. Exiuit g̊ diſcipu-
lus alius q̇ erat notus põtifi
ci: ⁊ dixit oſtiarie: ⁊ ĩtroduxit
petrũ. Dixit g̊ petro ancilla
oſtiaria. Nũqd ⁊ tu ex diſci-
pul'es hoiſ iſtiꝰ: Dicit ille. nõ
ſuz. Stabãt aũt ſerui ⁊ mini
ſtri ad prunas: q2 frigꝰ erat:
⁊ calefaciebãt ſe. Erat aũt cũ
eis ⁊ petrꝰ ſtãs ⁊ calefaciẽs ſe
Põtifex g̊ interrogauit ieſuz
de diſcipl'is ſuis: ⁊ de doctri-
na eiꝰ. Rñdit ei ihs. Ego pa-
lã locutus ſuz mũdo: ego ſẽꝑ
docui in ſynagoga: ⁊ ĩ tẽplo
q̊ oẽs iudei ↄueniũt: ⁊ ĩ occul
to locutꝰ ſũ nihil. Quid me
interrogas: Interroga eoſ
q̇ audierũt qd locutꝰ ſim ipis
Ecce hi ſciũt q̄ dixerim ego.
Hec aũt cũ dixiſſet vnus aſſi
ſtẽs miniſtroꝝ dedit alapã ie
ſu dicẽs. Sic rñdes põtifici:
Rñdit ei ieſus. Si male locu
tus ſuz: teſtimoniũ ꝑhibe de
malo. Si aũt bñ: qd me ce-
dis: Et miſit eũ annas liga-
tũ ad cayphã põtificẽ. Erat
aũt ſymõ petrus ſtãs ⁊ cale-
faciens ſe. Dixerũt g̊ ei. Nun
qd ⁊ tu ex diſcipulis eius es:
Negauit ille ⁊ dixit. Nõ ſum
Dicit ei vnus ex ſeruis põtifi
cis cognatus eius cuiꝰ abſci-
dit petrus auriculã. Nonne
ego te vidi ĩ orto cũ illo: Ite
rũ g̊ negauit petrꝰ: ⁊ ſtatim
gallus cãtauit. Adducũt g̊
ieſũ a caypha ĩ ꝑtoriũ. Erat
aũt mane. Et ipſi non intro
ierunt in pretoriũ: vt nõ con
taminarent̃: ſed vt mãduca-

rēt paſca. Exiuit gͦ pylatus
ad eos foras ⁊ dixit. Quā ac
cuſationē affertis aduerſus
hoīem hūc? Rn̄derūt ⁊ dixe-
rūt ei. Si nō eſſet hic malefa
ctor: nō tibi tradidiſſemꝰ eū.
Dicit gͦ eis pilatus. Accipite
eū vos: ⁊ ſcd̄m legē vr̄am iu-
dicate eū. Dixerūt gͦ ei iudei
Nobis nō licet īterficere quē
q̄: ut ſermo ieſu īpleret̄ queꝫ
dixit: ſignificās q̄ morte eſſet
moriturus. Introiuit gͦ ite-
rū in p̄toriū pilatus: ⁊ voca-
uit ieſuꝫ: ⁊ dixit ei. Tu es rex
iudeoꝝ? Et rn̄dit ieſus. A te
metipſo hoc dicis: an alij di-
xerūt tibi de me? Rn̄dit pila-
tus Nūquid ego iudeus ſū?
Gēs tua ⁊ pōtifices tradide-
rūt te mihi: q̇d feciſti? Rn̄dit
ieſus. Regnū meū nō eſt de
hoc mūdo. Si ex hoc mūdo
eſſꝫ regnū meū: miniſtri mei
utiqꝫ decertarēt: ut nō trade
rer iudeis. Nūc aūt regnum
meū nō eſt hinc. Dixit ei ita-
qꝫ pylatus. Ergo rex es tu?
Rn̄dit ei ieſus. Tu dicis: qꝛ
rex ſuꝫ ego. Ego in hͦ natus
ſum: ⁊ ad hoc veni in mūdū
ut teſtimoniū ꝑhibeā verita
ti. Omis q̇ eſt ex veritate audit
vocē meā. Dicit ei pilatꝰ. q̇d
eſt veritas? Et cū hoc dixiſſet
iterū exiuit ad iudeos: ⁊ dicit
eis. Ego nullā īuenio in eo
cauſā. Eſt aūt ꝯſuetudo vo
bis: ut vnū dimittā vobis ī
paſca. Vultis gͦ dimittā vo
bis regē iudeoꝝ? Clamaue-
rūt gͦ rurſū oēs dicētes. Nō
hūc: ſed barrabā. Erat autē
barrabas latro. Tūc gͦ app̄
hēdit pilatus ieſū: ⁊ flagella
uit. Et milites plectētes coro
nā d̄ ſpinis īpoſuerūt capiti
eius: ⁊ veſte purpurea circū-
dederūt eū: ⁊ veniebāt ad eū
et dicebāt. Aue rex iudeoꝝ.
Et dabāt ei alapas. Exiuit
iterū pilatus foras: ⁊ dixit eiſ
Ecce adduco vobis eū foraſ
ut cognoſcatis qꝛ nullā īue-
nio in eo cauſā. Exiuit gͦ ihs
portās ſpineā coronā ⁊ pur-
pureū veſtimētū. Et dicit eiſ
pilatus. Ecce hō. Cū gͦ vidiſ
ſent eū pōtifices ⁊ miniſtri cla
mabāt dicentes. Crucifige:
crucifige eū. Dicit eis pilatꝰ.
Accipite eū vos: ⁊ crucifigite
ego ei nō īuenio in eo cauſā.
Rn̄derūt ei iudei. Nos legē
habemꝰ: ⁊ ſcd̄ꝫ legē debꝫ mo
ri: qꝛ filiū dei ſe fecit. Cū gͦ au

NOLO MORTEM PECCATORIS

pilatus hūc ſermonē magis
timuit. Et ingreſſus eſt in p̄-
toꝛiū iterū: ⁊ dicit ad ieſum.
Vñ es tu? Jeſus aūt rñſum
nō dedit ei. Dicit ḡ ei pilatus.
Mihi nō loq̄ris: neſcis q2 po
teſtatē habeo crucifigere te ⁊
ptātem habeo dimittere te?
Rñdit ieſus. Nō haberes po
teſtatē aduerſū me vllā: niſi
tibi datū eſſet deſup. Propte
rea q̇ me tradidit tibi maius
pctm̄ habet. Et exinde q̄re-
bat pilat⁹ dimittere eū. Ju-
dei aūt clamabāt dicētes. Si
hūc dimittis: nō es amic⁹ ce-
ſaris. Ois eñ q̇ ſe regē facit:
ꝯtradicit ceſari. Pilatus aūt
cū audiſſet hos ſermōes: ad
duxit foꝛas ieſuꝫ: ⁊ ſedit p tri
bunali in loco q̇ dr̄ licoſtra-
tos: hebꝛaice aūt gabatha.
Erat aūt paſceue paſce hoꝛa
q̄ſi ſexta: ⁊ dicit iudeis. Ecce
rex vr̄. Jlli aūt clamabant:
Tolle tolle: crucifige eū. Di-
cit eis pilatus. Regē vr̄m cru
cifigā? Rñderunt pōtifices.
Nō habemus regē niſi ceſa-
rē. Tūc ḡ tradidit eis illū: vt
crucifigeret̄. Suſceperūt au
tē ieſum: ⁊ eduxerūt. Et ba-
iulans ſibi crucē: exiuit in eū

q̇ dicit̄ caluarie locū: hebꝛai-
ce aūt golgatha: vbi crucifi-
xerūt eū. Et cū eo alios hinc
⁊ hinc: mediū aūt ieſū. Scri-
pſit aūt ⁊ titulū pilatus: ⁊ po
ſuit ſup crucē. Erat aūt ſcri-
ptū. Jeſus nazarenus: rex
iudeoꝝ. Hūc ḡ titulū multi
iudeoꝝ legerūt: q2 ꝓpe ciuita
tē erat locus vbi crucifixus ē
ieſus. Et erat ſcriptū hebꝛai
ce: grece ⁊ latine. Dicebāt er-
go pilato pōtifices iudeoꝝ.
Noli ſcribere rex iudeoꝝ: ſꝫ
q2 ipſe dixit: rex ſum iudeoꝝ
Rñdit pilat⁹. Quod ſcripſi
ſcripſi. Milites ḡ cū crucifixiſ
ſent eū: acceperūt veſtimēta
eius: ⁊ fecerūt q̄ttuoꝛ partes
vnicuiqꝫ militi partē ⁊ tuni-
cā. Erat aūt tunica incōſuti
lis deſup cōtexta p totū. Di-
xerūt ḡ ad inuicē. Nō ſcinda-
mus eā: ſed ſoꝛtiamur de il-
la cuius ſit. Vt ſcriptura im
pleret̄ dicēs. ✠ Partiti ſunt
veſtimēta mea ſibi: ⁊ in veſtē
meā miſerunt ſoꝛtē. Et mili
tes quidē hec fecerunt. Sta-
bant aūt iuxta crucē ieſu ma
ter eius et ſoꝛoꝛ matris eius
maria cleophe ⁊ maria mag
dalene. Cum vidiſſet ḡ ieſus

matrē ⁊ diſcipulū ſtantē quē
diligebat: dicit mrī ſue. Mu
lier: ecce filius tu⁹. Deiñ dicit
diſciplo. Ecce mr̄ tua. Et ex
illa hora accepit eā diſcipul⁹
ī ſua. Poſtea ſciēs ihs q2 oīa
ꝯſūmata ſunt: ut ꝯſūmaret
ſcriptura dicit Sitio. Vas g̊
erat poſitū aceto plenū. Illi
aūt ſpongiā plenā aceto: iſo
po circūponētes obtulerūt
ori ei⁹. Cū g̊ accepiſſet ihs ace
tū dixit. Conſummatū ē. Et
īclinato capite tradidit ſpm̄
✠ Iudei g̊ qm̄ paraſceue e-
rat: ut nō remanerēt ī cruce
corpa ſabbato: erat eñ ma-
gnus dies ille ſabbati: roga
uerūt pilatū ut frāgerēt eoꝝ
crura ⁊ tollerent. Venerūt g̊
milites ⁊ primi q̇dē fregerūt
crura: ⁊ alteri⁹ q̇ crucifixus ē
cū eo. Ad ieſū aūt cū veniſſet
ut viderūt eū iā mortuū: nō
fregerūt ei⁹ crura: ſꝫ vn⁹ mili
tū lācea latus ei⁹ apuit: ⁊ ꝯti
nuo exiuit ſanguis ⁊ aq̄. Et
q̇ vidit teſtimoniū phibuit: ⁊
veꝝ eſt teſtimoniū ei⁹. Et ille
ſcit q2 vͣa dicit: ut ⁊ voſ creda
tis. Facta ſunt eñ hec: ut ſcri
ptura iplerēt Os nō ꝯminu
etiſ ex eo. Et iteꝝ alia ſcriptu
ra dicit. Videbūt in quē trāſ
fixerūt. Euan. Poſt hec aūt
rogauit pilatū ioſeph ab a-
rimathia: eo ꝙ eſſet diſcipul⁹
ieſu: occult⁹ āt ꝓpter metū iu
deoꝝ: ut tolleret corpus ieſu
⁊ pmiſit pilat⁹. Venit g̊ ⁊ tu
lit corp⁹ ieſu. Venit aūt et ni
codemus: q̇ venerat ad ieſū
nocte primū ferens mixturā
mirre ⁊ aloes q̄ſi libras cētū.
Accepert̄ g̊ corp⁹ ieſu: ⁊ liga-
uerūt eū lintheis cū aroma-
tib⁹: ſicut mos eſt iudeis ſepe
lire. Erat aūt ī loco ubi cruci
fixus eſt ortus: ⁊ in orto mo-
numētū nouū ī q̊ nōdū q̇ſq̄
poſitus fuerat. Ibi g̊ ꝓpter
paraſceuen iudeoꝝ q2 iuxta
erat monumētū poſuert̄ eū

Lecta paſſione ſacerdos di-
cat orōes ſubſcriptas. Coll.

Oremus dilectiſſimi nob̄ p
ecclia ſctā dei: ut eā de⁹ ⁊
dn̄s nr̄ pacificare ⁊ cuſtodire
dignet toto orbe terraꝝ ſub
iiciēs ei principat⁹ et ptātes:
detqꝫ nobis quietā ⁊ trāquil
lā vitā de gētibus glorifica-
re deū patrē omnipotentē.

Oremus. Flectam⁹ genua.

Oīps ſempiterne deus: qui
gloriā tuā oībus in xp̄o gen

tibus reuelaſti: cuſtodi opa
miſcdie tue vt eccl'ia tua toto
orbe diffuſa ſtabili fide ꝛ cō-
feſſiōe tui nois pſeueret. Le
Oremus ꝛ ꝑ be uate. P d
atiſſimo papa nr̃o. N.
vt deus ꝛ dñs nr̃ q̇ elegit eū i
ordinē epiſcopatus ſaluū at
qꝫ incolumē cuſtodiat eccl'ie
ſue ſctē ad regēdū ppl'm ſctm̃
dei. Oremus. Flectam⁹ ge.
Omnipotens ſempiterne de⁹: cui⁹ iu
dicio vniuerſa fundant̄: re-
ſpice ꝓpitius ad p̄ces nr̃as: et
electū nobis antiſtitē tua pie
tate ꝯſerua: vt xp̄iana plebſ
q̄ tali gubernat̄ auctore ſub
tāto pōtifice credulitatis ſue
meritis augeat̄. Leuate. P.
Oremus ꝛ ꝑ oibus epis:
pſbyteris: dyaconibus:
ſubdyaconibus: acolitis: ex
orciſtis: lectoribus: oſtiarijs
ꝯfeſſorib⁹: virginib⁹: viduis
ꝛ ꝑ oi ppl'o ſctō dei. Oremus
Omnipotens ſempiter Flectam⁹ ge.
ne deus: cui⁹ ſpū totū corpuſ
eccl'ie ſctificat̄ ꝛ regit̄: exaudi
nos ꝑ vniuerſis ordinibus
ſupplicātes: vt grē tue mune
re ab oib⁹ tibi gradib⁹ fideli
ter ſeruiat̄. Leuate. Per
Oremus ꝛ ꝑ dñm. eiuſdē

xp̄ianiſſimo impatore nr̃o.
N. vt deus ꝛ dñs nr̃ ſubditaſ
illi faciat oēs barbaras nati
ones ad nr̃am ꝑpetuā pacē.
Oremus. Flectam⁹ genua.
Omnipotens ſempiterne deus: in cu
ius manu ſunt oīm ptātes ꝛ
oīm iura regnoꝝ: reſpice ad
romanū benignus imperiū
vt gētes q̄ in ſua feritate cōfi-
dūt: potētie tue dextera ꝯpri
mant̄. Leuate P dñm.
Oremꝰ ꝛ ꝑ cathecuminis
nr̄is: vt de⁹ ꝛ dñs noſter ad-
aperiat aures p̄cordioꝝ ip-
ſoꝝ ianuāqꝫ miſcdie ſue vt ꝑ
lauacrū regeneratiōis accep
ta remiſſiōe oīm pctōꝝ: ꝛ ipi
digni inueniant̄ in xp̄o ieſu
dño nr̃o. Orem⁹. Flectam⁹
Omnipotens ſempiterne deus qui
eccleſiaꝫ tuā noua ſemꝑ ꝓle
fecundas: auge fidē ꝛ intelle-
ctū cathecuminis nr̄is: vt re-
nati fōte baptiſmatis adop
tionis tue filijs aggregent̄.
Oremus Leuate P do.
dilectiſſimi nobis deum
patrē oipotentē: vt a cūctis
mūdū purget errorib⁹: mor
bos auferat: famē depellat:
aperiat carceres: vincula diſ
ſoluat: peregrinātib⁹ reditū

infirmantibus ſanitatē: na-
uigantibus portū ſalutis in
dulgeat. Oremꝰ. Flecta. ge.
Oēps ſempiterne deus: me-
ſtoꝝ ꝯſolatio: laborātiū for-
titudo: ꝑueniāt ad te preces
de quacūqꝫ tribulatione cla
mantiū: ut omnes ſibi in ne
ceſſitatibꝰ ſuis miſericordiā
tuā gaudeāt affuiſſe. Leua-
Oremus ⁊ pro te. Ꝑ dñm
hereticis ⁊ ſciſmaticis ut
deus ⁊ dñs nr̄ eruat eos ab
erroribꝰ uniuerſis: ⁊ ad ſan-
ctā matrē eccleſiā catholicaꝫ
atqꝫ apoſtolicā reuocare di-
gnet̄. Oremus. Flecta. gen.
Oēps ſempiterne deus: qui
ſaluas oēs ⁊ neminē uis peri
re: reſpice ad aīas diabolica
fraude deceptas: ut oī hereti
ca prauitate depoſita: erran
tiū corda reſipiſcāt: ⁊ ad ueri
tatis tue redeant unitatem.
Oremus ⁊ Leuate. Ꝑ do.
ꝓ ꝑfidis iudeis: ut deꝰ et
dñs nr̄ auferat uelamen de
cordibus eoꝝ: ut ⁊ ipſi agno
ſcant ieſum xp̄m dñm nrm.
Oremꝰ. ſine Flectamus ge.
Oēps ſempiterne deꝰ: q̇ etiā
iudaicā ꝑfidiā a tua miſcdia
nō repellis exaudi p̄ces nr̄as
quas ꝓ illius ppl̄i obcecatiōe de
ferimus: ut agnita ueritatis
tue luce q̄ xp̄s eſt a ſuis tene-
bris eruant̄. Ꝑ d
Oremꝰ ⁊ ꝓ paganis: ut deꝰ oēps
auferat iniquitatē a cordibꝰ
eoꝝ: ut relictis idolis ſuis cō
uertant̄ ad deū uiuū ⁊ uerū:
⁊ unicū filiū eius ieſum xp̄m
dñm nr̄m: cū q̊ uiuit et reg.
una cū ſpūſctō deus. Ꝑ oīa
ſe. ſe. No reſpondet Amen.
Oremus. Flectamꝰ genua.
Oēps ſempiterne deus: q̇ nō
mortē pctōꝝ: ſed uitā ſemꝑ
inquiris: ſuſcipe ꝓpitius ora
tionē nr̄am: et libera eos ab
idolorū cultura: ⁊ aggrega
eccl̄ie tue ſctē ad laudē ⁊ glo-
riā nois tui. Leuate. Ꝑ do.
Duo p̄ſbyteri portātes cru-
cē cantēt
Popule meus qd feci
tibi: aut in q̄ cōtriſtaui te reſpon
de mihi: qꝛ eduxi te de terra egy-
pti: paraſti crucē ſaluatori tuo.
Pueri cātent. Agyos otheos
Agyos iſchyros. Agyos atha-
natos eleyſon ymas. Chorus
cantet. Sanctus deus. Sctūs
fortis. Sanctus ⁊ immortalis
miſerere nobis. Deinde ſacer-
dos cum cruce cantet
Quia eduxi te ꝑ deſertū qua

draginta annis ⁊ manna cibaui
te: ⁊ introduxi te ī terrā ſatis op-
timā paraſti crucē ſaluatori tuo
Pueri. Agyos. Chorus. San
Quid ultra fa Cū cruce. ctus.
cere debui tibi: ⁊ nō feci: ego q̄dē
plantaui te vineā meā fructu de
coraui: ⁊ tu facta es mihi nimis
amara: aceto nāq; ſitim meā po
taſti: ⁊ lancea latus ꝑforaſti ſal-
uatori tuo. Pueri. Agyos. cho
rus. Sanct⁹. Denudādo cru
cē duo p̄ſbyteri erigāt trib⁹
Ecce lignū crucis in vicibus
q̄ ſalus mūdi pepēdit: venite ado
remus. Pſ. Beati īmaculati in
via qui ambulāt in lege dn̄i. Ec
ce li. Deīn oſculent̄ crucē. añ
Dū fabricator mūdi mortiſ ſup
pliciū pateret̄ in cruce clamās vo
ce magna tradidit ſpiritū: ⁊ ecce
velū tēpli diuiſum eſt: monumē-
ta apta ſunt: terremot⁹ eñ fact⁹
eſt magnus: q: mortē filij dei cla
mauit mūdus ſe ſuſtinere nō poſ
ſe. aperto ergo lancea militis late-
re crucifixi dn̄i exiuit ſanguis et
aq̄ in redēptionē ſalutis nr̄e. V.
O admirabile preciū cui⁹ pōde-
re captiuitas redēpta eſt mundi:
tartarea cōfracta ſunt clauſtra
inferni: aperta eſt nobis ianua re-
gni. Pueri cantēt hos verſus

Crux fidelis in Fortunati.
ter oēs arbor vna nobilis:
nulla ſilua talē ꝓfert fronde flo-
re germine. Dulce lignū dulces
clauos dulce pondus ſuſtinet.
Pange lingua glorioſi p̄liū cer
taminis: ⁊ ſuꝑ crucis tropheum
dic triumphū nobilē: q̄liter redē
ptor orbis īmolatus vicerit. De
parētiſ ꝓthoplaſti fraude factor
cōdolens q̄n pomi noxialis mor
ſu in mortē corruit: ipſe lignū tūc
notauit dāna ligni ut ſolueret.
Hoc opuſ nr̄e ſalutis ordo depo
poſcerat: multiformis ꝓditoris
ars ut artē falleret: ⁊ medelā fer
ret inde hoſtis unde leſerat. Qn̄
venit ergo ſacri plenitudo tp̄is:
miſſus eſt ab arce patris nat⁹ or
bis cōditor: atq; vētre virginali
caro factus ꝓdijt. Vagit infanſ
inter arta cōditus p̄ſepia mēbra
pānis inuoluta virgo mater al-
ligat: ⁊ pedes manuſq; crura ſtri
cta cingit faſcia. Luſtra ſex qui
iā ꝑacta tp̄s implēs corꝑis ſe vo
lēte natus ad hoc paſſioni dedit⁹
agnus in cruce leuat̄ īmolādus
ſtipite. Hic acetū: fel: arundo:
ſputa: clauis: lancea mite corp⁹
ꝑforat̄: ſanguis unda profluit:
terra: pontus: aſtra: mundus q̄
lauant̄ flumine. Flecte ramos

arbor alta tenſa laxa viſcera et
rigor lenteſcat ille quē dedit na-
tiuitas: ut ſupni mēbra regis mi
ti tendas ſtipite. Sola digna tu
fuiſti ferre preciū ſeculi: atq; por
tū pparare nauta mūdo naufra
go: quē ſacer cruor perunxit fuſus
agni corpe. Gloria ⁊ honor deo
uſq;quo altiſſimo: una patri fi-
lioq; cum inclyto paraclito: cui
laus eſt et poteſtas p eterna ſcl'a.
Crux fi. Locet corpus dn̄i ⁊
calix ſolito more ſup altare:
⁊ lotis digitis: dicta ↄfeſſio-
ne dicat mediocri voce. Ore
mus. Preceptis ſalutaribꝰ mo-
niti. Pater nr̄. Deinde. Libera
nos quſ̄s ab oībus malis Iter
Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amen.
Sacerdos faciat ſup calicē cū
corpe dn̄i crucē ⁊ mittat ipm
in calicē nihil dicēdo: vinū eī
nō cōſecratū ſanctificat per
corpus dn̄icū. Poſtea ipſe et
qui voluerint cōmunicent.
Deinde veſpere dicant me-
diocri voce. In vigilia Pa
ſche. Benedictio ignis. Orō
DEus qui p filiū tuū
angularē ſcilicet lapi
dē: charitatis ignē tu
is fidelibus cōtuliſti: pductū
e ſilice nr̄is pfuturū uſibꝰ no-
uū hūc ignē ſcti✠fica: ⁊ cōce
de nob ita p h̄ feſta paſcalia
celeſtibꝰ deſiderijs inflāmari
ut ad ppetue claritatis puriſ
mētibꝰ valeamꝰ feſta ptinge
Dn̄e deꝰ pr̄ Orō re. P eūd
opš lumē indeficiēs q̄ es
oīm ↄditor luminū bn̄✠dic
h̄ lumē qd̄ a te ſctificatū atq;
bn̄dictū ē: q̄ illuminaſti oēm
mūdū: ut ab eo lumie accen-
damur ⁊ i eo illūinemur igne
claritatis tue. ⁊ ſic igne tuo il
luminaſti moyſē: ita illumi-
nes corda ⁊ ſēſus nr̄os: ut ad
vitā ⁊ lucē eternā puenire me
reamur. P xp̄m. Orō.
DOmie ſctē pr̄ opš eterne
deꝰ: bn̄dicētibꝰ nob hūc ignē
i noie ✠ tuo ⁊ unigeniti fi✠
lij tui dei ac dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊
ſpūſ✠ſcti coopari dignare
⁊ adiuua nos ↄtra ignita te-
la inimici ⁊ illuſtra celeſti grā
Qui viuis ⁊ reg. Orō.
DOmine ſctē pr̄ opš eter-
ne deꝰ i noie tuo ⁊ filij tui dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i ⁊ ſpūſſcti bn̄✠di
cimꝰ hūc ignē: ⁊ eū cū cera et
oībꝰ eius alimonijs ſcti✠fi
camus: ⁊ ſigno crucis ✠ ieſu
xp̄i filij tui ſignamꝰ: ut intus
vel foris acceſſus nō qd̄ nocet

incēdat: ſ; oía ad vſus hoīm
neceſſaria calefaciat ſiue illu
minet: ⁊ q̄ ex hoc igne fuerit
ꝯflata decocta ſiue cafefacta
ſint bñdicta: ⁊ oīm ſaluti hu
mane vtilia: vt cū nadab ⁊ a-
biu ignē tibi alienū offerēti-
bus nō icēdamur: ſ; cū aarō
pōtifice ⁊ filijs ei⁹ eleazaro ⁊
ythamaro hoſtias tibi pacifi
cas ſcti ſpūs igne aſſatas im
molare valeam⁹ ſp qz eiuſdē
ſpūſſcti igne vicia exure: cor-
daqz nr̄a luce ſciētie tue illu-
mina: ⁊ aīas nr̄as calore fidei
clarifica. P eūd. eiuſdē. Oro

DOīne ſctē pr̄ oīps eterne
de⁹ bñdi✠cere ⁊ ſctifica
re digneris ignē iſtū quē nos
indigni ꝑ iuocationē vnige-
niti filij tui dñi nr̄i ieſu xp̄i
bñdicere p̄ſumim⁹: tu clemē
tiſſime cū tua bñdictōe ſcti✠
fica: ⁊ ad ꝑfectū hūani gñis
ꝑuenire ꝯcedas. P eūd.

OMps eterne de⁹ ex Oro
audi nos famlos tuos: ⁊ bñ
✠dic ignē iſtū q̄ tua ſctifica-
tiōe ac bñdictiōe ꝯſecrat᷑: tu
dñe q̄ illuminas oēm hoīez
veniētē in hūc mūdū illumia
ꝯſciētias cordis nr̄i igne tue
charitatis: vt tuo igne igniti
⁊ illuminati expulſis a cordib⁹
nr̄is peccōꝝ tenebris ad vitā
te illuſtrātē ꝑueniam⁹ eternā

VEniat q̄s oīps de⁹ ſu P
ꝑ h incēſū larga tue bñ-
dictiōis īfuſio: ⁊ hūc noctur-
nū ſplēdorē īuiſibil' regnator
accende: vt nō ſolū ſacrificiū
qd̄ hac nocte litatū ē arcana
lumīs tui ām̄ixtōe refulgeat
ſ; ī q̄cūqz myſterio fuerit de-
portatū: expulſa dyabolice
fraudis neq̄tia v̄tus tue ma
ieſtatis aſſiſtat. P d. Hymn⁹

INuētor rutili dux bone lu-
minis q̄ certis vicib⁹ tpa diui
dis merſo ſole chaos ingruit hor
ridū: lucē redde tuis xp̄e fidelib⁹
Quāuis innumero ſydere regiā
lunariqz polū lāpade pinxeris:
incuſſu ſilicis lumīa nos tn̄ mō-
ſtras ſaxigeno ſemīe q̄rere. Ne
neſciret hō ſpem ſibi lumīs ī xp̄i
ſolido corpe ꝯditā: q̄ dici ſtabilē
ſe voluit petrā nr̄is ignicul' vn̄ ge
nus venit. Pinguis q̄s olei rore
madērib⁹ lignis ac facibus paſci
mus aridis: q̄n ⁊ fila fauis ſcir-
pea floridis p̄ſſo melle pri⁹ collita
fingim⁹ Per quē ſplēdor honor
laus ſapiētia maieſtas bonitas ⁊
pietas tua regnū ꝯtinuat numīe
triplici texēs ꝑpetuis ſecla ſeclis.

Ad bñdicẽdú cereú.
Exultet iã angelica tur-
ba celoꝝ: exultẽt diuina
myſteria ⁊ ꝓ tanti regis victoria
tuba inſonet ſalutaris. Gaude
at ſe tellus tantis irradiatã ful-
goribus ⁊ eterni regis ſplendore
illuſtrata totius orbis ſe ſentiat
amiſiſſe caliginẽ. Letet̃ ⁊ mater
eccleſia: tanti luminis adornata
fulgoribus: ⁊ magnis ꝑ̈loꝝ vo-
cibuſ hec aula reſultet. Quapro
pter aſtãtes vos frẽs chariſſimi
ad tã mirã ſancti huius luminis
claritatẽ: vna mecũ q̃ſo dei omĩ-
potentis miſericordiã inuocate:
vt qui me nõ meis meritis intra
leuitaꝝ numeꝝ dignatus eſt ag-
gregare: luminis ſui graciam in
fundendo cerei huius laudẽ im-
plere ꝑcipiat. Ieſus xp̃s dñs nr̃
qui cũ patre viuit ⁊ regnat in vni
tate ſpiritusſancti deꝰ. Per oĩa
ſecula ſeculoꝝ. Amẽ. Dñs vo
biſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. Sur-
ſum corda. Habemus ad dñm.
Gratias agamus dño deo nr̃o.
Dignũ ⁊ iuſtum eſt. Prefatio.
Vere dignũ ⁊ iuſtũ eſt inui-
ſibilẽ deũ patrẽ omĩpotẽtẽ:
filiũq̃ʒ eius vnigenitũ dñm nr̃m
ieſum xp̃m toto cordis ac mentiſ
affectu ⁊ vocis miniſterio ꝑſona
re. Qui pro nobis eterno patri
ade debitũ ſoluit: ⁊ veteris piacu
li cautionem pio cruore deterſit.
Hec ſunt em̃ feſta paſchalia: in
quibus ille verus agnus occidit̃
eiuſq̃ʒ ſanguine poſtes ꝯſecrant̃
Hec nox eſt ĩ qua primũ patres
noſtros filios iſrl' eduxiſti dñe d̃
egypto: q̃s poſtea rubrum mare
ſicco veſtigio trãſire feciſti. Hec
igit̃ nox eſt q̃ pctõꝝ tenebras co-
lumne illuminatione purgauit.
Hec nox eſt q̃ hodie ꝑ vniuerſuʒ
mundũ in xp̃m credẽtes: a vicijs
ſeculi et caligine pctõꝝ ſegrega-
tos reddit gratie ſociatq̃ʒ ſancti
tati. Hec nox eſt in qua deſtru-
ctis vinculis mortis xp̃s ab infe
ris victor aſcẽdit. Nihil em̃ no
bis naſci profuit niſi redimi pro
fuiſſet. O mira circa nos tue pie
tatis dignatio. O ineſtimabiliſ
dilectio charitatis: vt ſeruũ redi
meres filiũ tradidiſti. O beata
nox: q̃ ſola meruit ſcire tempus ⁊
horam: in qua xp̃s ab inferis re
ſurrexit. Hec nox eſt de qua ſcri
ptũ eſt: ⁊ nox vt dies illuminabit̃
⁊ nox illuminatio mea in delicijs
meis. Huius igit̃ ſanctificatio
noctis fugat ſcelera: culpas la-
uat: et reddit innocentiã lapſis:
meſtis leticiã. Fugat odia: con

coꝛdiã parat et curuat imperia.
In huius igit̃ noctis gratia ſu-
ſcipe ſancte pater incenſi hui⁹ ſa
crificiũ veſpertinũ: qð tibi i hac
cerei oblatiõe ſolẽni ꝑ miniſtro-
rũ manus de opibus apũ ſacro
ſancta reddit ecclia. Sed iã co-
lũne hui⁹ p̃conia nouimus: quã
in honoꝛẽ dei rutilãs ignis accẽ-
dit. Qui licet diuiſus i ꝑtes: mu
tuati rũ luminis detrimẽta non
nouit. Alit̃ enĩ liq̃ntibus ceris:
quã in ſubſtãtiã p̃cioſe huius lã
padis apis mater eduxit. O ve-
re beata nox q̃ expoliauit egypti
os: ditauit hebꝛeos. Nox i qua
terrenis celeſtia: humanis diui-
na iũgunt̃. Oꝛamus ergo te dñe
ut cereus iſte in honoꝛẽ nois tui
cõſecratus ad noctis hui⁹ caligi
nẽ deſtruendã indeficiens ꝑſeue
ret: atqꝫ in odoꝛẽ ſuauitatis acce
ptus: ſupnis luminaribus miſce
atur. Flãmas eius lucifer ma-
tutinus inueniat. Ille inquã lu
cifer qui neſcit occaſum. Ille q̃
regreſſus ab inferis humano ge
neri ſerenus illuxit. Pꝛecamur
ergo te dñe ut nos famulos tuoſ
omnẽ clerũ et deuotiſſimũ ꝑlm:
una cũ beatiſſimo papa nr̃o. N.
ꝛ gl'ioſiſſimo ipatoꝛe nr̃o. N. nec
nõ ꝛ venerabili archiep̃o nr̃o. N.

q̃ete tẽpoꝝ ꝯceſſa: i his paſcalib⁹
gaudiis ꝯſeruare digneris. Per
dñm nr̃m ieſum xp̃m filiũ tuũ: q̃
tecũ viuit et regnat i vnitate ſpũs
ſcti de⁹: ꝑ oĩa ſecula ſcloꝝ. Amẽ.
In principio Sine titulo
creauit deus celũ ꝛ terrã.
Terra aũt erat inanis ꝛ va-
cua: ꝛ tenebꝛe erãt ſup faciẽ a
byſſi: ꝛ ſpũs dei ferebat̃ ſup
aq̃s. Dixitqꝫ de⁹ Fiat lux Et
facta eſt lux. Et vidit de⁹ lucẽ
qð eſſet bona: ꝛ diuiſit lucẽ a
tenebꝛis: appellauitqꝫ lucem
diẽ: ꝛ tenebꝛaſ noctẽ. Factũqꝫ
eſt veſpe ꝛ mane dies vn⁹. Di
xit qꝫ de⁹. Fiat firmamẽtũ in
medio aq̃ꝝ ꝛ diuidat aq̃ſ ab
aq̃s. Et fecit de⁹ firmamẽtũ:
diuiſit aq̃s q̃ erãt ſub firma-
mẽto ab hiſ q̃ erãt ſup firma
mẽtũ. Et factũ eſt ita. Voca
uitqꝫ firmamẽtũ celũ: ꝛ factũ
eſt veſpe ꝛ mane dies ſecũd⁹.
Dixit ꝗ̃o deus. Cõgregent̃
aque q̃ ſub celo ſunt in locũ
unũ: ꝛ appareat arida Factũ
qꝫ eſt ita. Et vocauit de⁹ ari-
dam terrã: congregationes
aquarum appellauit maria
Et vidit deus qð eſſet bonũ
Et ait. Germinet terra her-
bam virentẽ ꝛ facientẽ ſemẽ:

et lignū pomiferū faciēs fru-
ctū iuxta genus ſuū:cui⁹ ſe-
men in ſemetipſo ſit ſup ter-
rā. Et factū eſt ita. Et ꝑtulit
terra herbā virentē ⁊ afferen-
tē ſemē iuxta gen⁹ ſuū:lignū
q₃ faciēs fructū: ⁊ habēs unū
q̄dq₃ ſemētē ſcd̄m ſpeciē ſuā.
Et vidit deus q̄d eſſet bonū
Factūq₃ eſt veſpere ⁊ mane:
dies tertius. Dixit aūt deus
Fiāt luminaria ī firmamēto
celi: ⁊ diuidāt diē ac noctē: et
ſint in ſigna ⁊ tp̄a: ⁊ dies ⁊ an-
nos: ⁊ luceāt in firmamento
celi: ⁊ illuminent terrā. Et fa-
ctū eſt ita. Fecitq₃ deus duo
magna luminaria:lumina-
re maius ut preeſſet diei: ⁊ lu-
minare minus ut p̄eſſet no-
cti. Et ſtellas: ⁊ poſuit eas in
firmamēto celi:ut lucerēt ſu-
per terrā: ⁊ p̄eſſent diei ac no-
cti: ⁊ diuiderēt lucem ac tene-
bras. Et vidit de⁹ ꝙ eſſet bo-
nū. Et factū eſt veſpe et ma-
ne dies q̄rtus. Dixit etiā de⁹
Producāt aque reptile anie
viuētis: ⁊ volatile ſub firma-
mēto celi. Creauitq₃ deus ce-
te grandia: ⁊ oēm animā vi-
uentē atq₃ motabilē:quā p-
duxerāt aque ī ſpecies ſuas:

et oīe volatile ſcd̄m genus
ſuū. Et vidit deus ꝙ eſſet bo-
nū. Bn̄dixitq₃ eis dicēs. Cre-
ſcite ⁊ multiplicamini: ⁊ reple-
te aq̄s maris: auesq₃ multi-
plicent̄ ſup terrā. Et fcm̄ eſt
veſpe ⁊ mane dies quintus.
Dixit q̄q₃ de⁹. Producat ter-
ra animā viuentē in gn̄e ſuo
iumenta: ⁊ reptilia ⁊ beſtias
terre ſcd̄m ſpēs ſuas. Factū
q₃ eſt ita. Et fecit de⁹ beſtias
terre ſcd̄m ſpecies ſuas: ⁊ iu-
mēta: ⁊ omne reptile terre in
gn̄e ſuo. Et vidit de⁹ ꝙ eſſet
bonū: ⁊ ait. Faciam⁹ hoīem
ad ymaginē ⁊ ſilītudinē no-
ſtrā: ⁊ preſit piſcibus maris:
⁊ volatilib⁹ celi ⁊ beſtijs: uni-
uerſeq₃ creature:oīq₃ reptili
q̄d mouet̄ in terra. Et crea-
uit deus hoīem ad imaginē
ſuā: ad imaginē dei creauit
illū: maſculū ⁊ feminā crea-
uit eos. Bn̄dixitq₃ illis deus
⁊ ait. Creſcite ⁊ mlt̄iplicami-
ni: ⁊ replete terrā: ⁊ ſubijcite
eā: ⁊ dn̄amini piſcib⁹ maris:
⁊ volatilib⁹ celi: et uniuerſis
aniantib⁹ q̄ mouent̄ ſup ter-
rā. Dixitq₃ deus. Ecce dedi
vobis omnē herbā afferētē
ſemen ſup terrā: et vniuerſa

ligna q̄ habēt in ſemetipſis
ſementē gn̄is ſui: ut ſint vo-
bis in eſcā: ⁊ cūctis aiantibꝰ
terre: oībꝰ volucri celi: ⁊ uni-
uerſis q̄ mouent in terra: in
q̇bꝰ eſt aīa viuēs: ut habeāt
ad veſcendū. Et factū eſt ita.
Viditqꝫ deꝰ q̄ fecerat: ⁊ erāt
valde bona. Et factū eſt ve-
ſpere ⁊ mane dies ſextꝰ. Igit̄
ꝑfecti ſunt celi ⁊ terra: ⁊ omīs
ornatus eoꝝ. Compleuitqꝫ
deus die ſeptimo opus ſuū
qđ fecerat. Et requieuit die
ſeptimo ab uniuerſo oꝑe qđ
patrarat.

Oro.

Deus: q̇ mirabiliter hoīem crea-
ſti: ⁊ mirabiliꝰ redemiſti: da
nobis q̄ſ. ꝯtra oblectamē-
ta pc̄ti mētis ratiōe ꝑſiſtere:
ut mereamur ad gaudia e-
terna ꝑuenire. P. Scđa

Factū eſt in vigilia ma-
tutina: ⁊ ecce reſpiciens dn̄s
ſuꝑ caſtra egyptioꝝ ꝑ colū-
nā ignis ⁊ nubis interfecit ex-
ercitū eoꝝ: ⁊ ſubuertit rotas
curruū: ferebantqꝫ in ꝓfun-
dū. Dixerūt ḡ egyptij. Fugi-
amꝰ iſraelē: dn̄s eīm pugnat
pro eis ꝯtra nos. Et ait dn̄s
ad moyſen. Extende manū
tuā ſuꝑ mare: ut reuertant̄
aque ad egyptios ſuꝑ currꝰ
⁊ eq̇tes eoꝝ. Cūqꝫ extēdiſſet
moyſes manū cōtra mare:
reuerſuꝫ eſt primo diluculo
ad priorē locū. Fugiētibuſqꝫ
egyptijs occurrerūt aq̄: ⁊ in-
uoluit eos dn̄s ī medijs flu-
ctibus. Reuerſeqꝫ ſunt aque
⁊ operuerūt currus et eq̇tes
cūcti exercitus pharaonis: q̇
ſequētes ingreſſi fuerāt ma-
re: nec unus quidē ſuperfuit
ex eis. Filij iſrl̄ ꝑrexerūt ꝑ me-
diū ſicci maris: ⁊ aq̄ eis erāt
q̄ſi ꝓ muro a dextris ⁊ a ſini-
ſtris. Liberauit dn̄s in die il-
la iſrl̄ de manu egyptioꝝ: et
viderūt egyptios mortuos
ſuꝑ litus maris: ⁊ manū ma-
gnā quā exercuerat dn̄s cō-
tra eoſ. Metuitqꝫ ꝑpl's dn̄m
⁊ crediderūt dn̄o ⁊ moyſi ſer-
uo eius. Tūc cecinit moyſes
⁊ filij iſrl̄ carmen hoc dn̄o: et
dixerūt.

Tractꝰ.

Cantemus dn̄o glorioſe eīm honorificatus ē
equū ⁊ aſcenſorē ꝓiecit in mare:
adiutor ⁊ ꝓtector factus eſt mihi
in ſalutem. V. Hic deus meus ⁊
honorificabo eū deus patris mei
⁊ exaltabo eū. V. Dn̄s cōterens
bella: dn̄s nomen eſt illi.

Oro.

Deus cuius antiq̄

miracula in p̄ſenti q̄q; ſeclo
choruſcare ſentimus: preſta
q̄s: ut ſicut priorē pplm ab
egyptijs liberaſti: hoc ad ſa-
lutē gentiū p aq̄s baptiſma
tis opereris. P. Tertia
Apprehendēt ſeptē mulie
res virū unū in die illa dicen
tes. Panē nr̄m comedemus
⁊ veſtimētis nr̄is operiemur
tm̄modo inuocet nomē tuū
ſup nos: aufer obprobrium
nr̄m. In die illa erit germē
dn̄i in magnificētia ⁊ glīa: et
fructus terre ſublimis: ⁊ ex-
ultatio his q̇ ſaluati fuerint
de iſrl'. Et erit oīs qui relictꝰ
fuerit in ſyon: ⁊ reſiduus in
hierl'm: ſanctus vocabit' oīs
qui ſcriptus eſt in vita in hie-
ruſalē. Si abluerit dn̄s ſor-
dē filiarū ſyon: ⁊ ſanguinē hie-
ruſalē lauerit de medio eius
in ſpū iudicij ⁊ ſpū ardoris.
Et creauit dn̄s ſup omnē lo-
cū mōtis ſyon: et ubi inuoca
tus eſt nubē p diē: ⁊ fumū et
ſplendorē ignis flāmantis ī
nocte. Sup oēm eīm glīam
ptectio ⁊ tabernaculū erit in
umbraculū diei ab eſtu: ⁊ in
ſecuritatē ⁊ abſconſionem a
turbine ⁊ a pluuia. Tractus

Vinea facta eſt dilecto in cornu
in loco uberi. V. Et maceriā cir
cūdedit ⁊ circūfodit ⁊ plantauit
vineā ſoreth: ⁊ edificauit turrim
in medio eius. V. Et torcular fo
dit in ea: vinea eīm dn̄i ſabaoth
Deus q̇ Coll'. domꝰ iſrl' eſt
nos ad celebrandū pa-
ſcale ſacramentū utriuſq; te-
ſtamēti paginis inſtruis da
nobis intelligere miſcdiam
tuā: ut ex pceptione p̄ſentiū
munerū firma ſit expectatio
futurorū. P. Quarta.
Hec eſt hereditas ſeruorū
dn̄i: ⁊ iuſticia eorū apud me
dicit dn̄s. Omnes ſitiētes ve-
nite ad aq̄s: ⁊ q̇ nō habetis
argentū, pperate: emite ⁊ co-
medite. Venite emite abſq;
argēto ⁊ abſq; ulla cōmuta-
tione vinū ⁊ lac. Quare appē-
ditis argentū nō in panibꝰ:
⁊ laborē vr̄m nō in ſaturita-
te? Audite audiētes me ⁊ co-
medite bonū: ⁊ delectabit' in
craſſitudine aīa vr̄a. Incli-
nate aurē veſtrā: ⁊ venite ad
me: audite ⁊ viuet aīa vr̄a.
Et feriā vobiſcū pactū ſem-
piternū miſcdias dauid fide-
lis. Ecce teſtē pplis dedi eum
ducē ac p̄ceptorē gentibus.

Ecce gentē quā neſciebas vo
cabis: ⁊ gentes que te non co
gnouerunt ad te currēt: pro
pter dn̄m deū tuū ⁊ ſanctum
iſrael: q2 glorificauit te. Que
rite dn̄m dū inueniri poteſt:
inuocate eū dū ꝓpe eſt. Dere
linquat impius viā ſuā: ⁊ vir
iniquus cogitationes ſuas:
⁊ reuertat ad dn̄m: ⁊ miſere
bit eius: ⁊ ad deū noſtrū: qm̄
multus eſt ad ignoſcendū.
Nō enī cogitationes mee co
gitatōes veſtre: neqꝫ vie mee
vie veſtre: dicit dn̄s. q2 ſicut
exaltant celi a terra: ſic exal
tate ſunt vie mee a vijs vr̄is:
⁊ cogitationes mee a cogita
tionibus veſtris. Et quō de
ſcendit imber ⁊ nix de celo: et
illuc vltra nō reuertit: ſed in
ebriat terrā ⁊ infundit eā: et
germinare facit: et dat ſemē
ſerenti ⁊ panē comedenti. ſic
erit verbū meū qđ egrediet
de ore meo. Dicit dn̄s ops.
Attende celū que loqr Tract⁹
⁊ audiat terra verba ex ore meo.
℣. Expectetur ſicut pluuia elo
quiū meū: ⁊ deſcendant ſicut ros
verba mea ſicut imber ſuꝑ gra
mina ⁊ ſicut nix ſuꝑ fenū: q2 no
men dn̄i inuocabo. ℣. Date ma

gnitudinē deo noſtro: deus vera
opera eius ⁊ omnes vie eius iudi
cia. ℣. Deus fidelis in quo non
eſt iniqtas iuſtus ⁊ ſanctus dn̄s.
Deus q ecclesiā tua Coltca
ſemꝑ gentiū vocatione
multiplicas: cōcede ꝓpitius:
ut quos aqua baptiſmatis
abluis: cōtinua protectione
tuearis. Per dn̄m. Tractus
Sicut ceruus deſiderat ad fon
tes aquar: ita deſiderat aīa mea
ad te deus. ℣. Sitiuit aīa mea
ad deū viuū: qn̄ veniā ⁊ appare
bo ante faciē dei mei. ℣. Fuerunt
mihi lachryme mee panes die ac
nocte: dū dicit mihi ꝑ ſingulos
dies vbi eſt deus tuus. Coltra
Concede q̄s ops deus
ut qui feſta paſcalia agi
mus: celeſtibus deſiderijs ac
cenſi fonte vite ſitiamus. P.
Ad conſecrandū baptiſma
legit letania cū ceteris
ut imago da continet. Dn̄e apđ
te eſt fons vite. Et in noīe tuo vi
debimus lumen. Dn̄s vo. Et
cū ſpū. Oremus. Colta
Omps ſempiterne deus
adeſto magne pietatis tue
myſterijs adeſto ſacramētis
⁊ ad recreandos nouos po
pulos quos tibi fons baptiſ

matis parturit: ſpiritū adop-
tionis emitte: vt qd̄ nr̄e hu
militatis gerēdū eſt miniſte-
rio: tue virtutis impleat effe
ctu. P dn̄m nr̄m ieſum xp̄m
filiū tuū qui tecum viuit ꝛ re
gnat in vnitate ſpūſſcti deꝰ.
Per oia ſecula ſeculoꝝ.
Dns vobiſcū. Surſū
corda. Gratias agam dn̄o
deo nr̄o. Vere dignū ꝛ iuſtū
eſt equū ꝛ ſalutare. Nos tibi
ſemp ꝛ vbiqꝫ gratias agere
dn̄e ſcte pater oip̄s eterne deꝰ.
Qui inuiſibili potētia ſacra
mento ꝑ tuoꝝ mirabiliter o-
paris effectū: ꝛ licet nos tātis my
ſterijs exequēdis ſimꝰ indigni:
tu tn̄ gratie tue dona nō deſe-
rens etiā ad nr̄as pces aures
tue pietatis inclinas. Deus cui
ſpūs ſup aq̄s inter ipſa mundi
primordia ferebat: vt iam tunc
virtutē ſanctificationis aquaꝝ
natura cōciperet. Deus q nocētis
mundi crimina ꝑ aq̄s abluēs
regenerationis ſpecie in ipſa
diluuij effuſione ſignaſti: vt
vnius eiuſdēqꝫ elementi miſte
rio ꝛ finis eſſet vitijs ꝛ origo
virtutibꝰ. Reſpice dn̄e in facie
eccleſie tue: ꝛ multiplica i

ea regenerationes tuas: q gra-
tie tue affluentis impetu letifi
cas ciuitatē tuā: fonteqꝫ bap-
tiſmatis apis toto orbe ter
rarꝫ gentibus innouandis:
vt tue maieſtatis imperio ſu
mat vnigeniti tui gratia de
ſpūſcto. Hic diuide aquā cū
manu in modum crucis ✠
Qui hanc aquam regenerādis
hoibus preparatā archana
ſui luminis admixtione fecū
det: vt ſctificatiōe cōcepta ab
immaculato diuini fontis vte
ro in nouā renata creaturā p-
genies celeſtis emergat: ꝛ qs
aut ſexus in corpe: aut etas diſce
rnit in tpe: oēs in vnam pariat
gratia mater infātia. Procul er
go hinc iubente te dn̄e oīs ſp
us imundus abſcedat: procul
tota nequitia dyabolice fraudis
abſiſtat. Nihil hic loci habeat con
trarie virtutis admixtio: nō inſidi
ando circumvolet: nō latendo
ſurripiat: nō inficiendo cor-
rūpat. Sit hec Sup aquā
✠ ſancta ꝛ innocēs creatura
libera ab omni impu ſuper
aqua ✠ gnatoris incurſu: ꝛ
totius nequitie purgata diſ
ceſſu. Sit fons viuus aqua

regenerans: vnda purifi✠
cans. Vt oēs hoc lauacro ſa
lutifero diluendi opantein
eis ſpūſcto pfecte purgatois
indugētia ↄſequant. Vn̄te
creatura aq̄ bn̄ ✠ dico. Per
de ✠ um viuū: p de ✠ um
verū: p de ✠ um ſctm̄. Qui
te in principio verbo ſepara
uit ab arida: cuiꝰ ſpūs ſuper
te ferebat. Qui te de parady
ſo manare: ⁊ Hic effundēa
qua manu in q̄ttuor partes
in modū crucis in q̄ttuor flu
minibus totā terrā rigare p̄
cepit. Qui te deſerto ama
ra ſuauitate indita fecit eſſe
potabilē: ⁊ ſitiēti populo de pe
tra pduxit. Bene ✠ dico te p
ieſum xp̄m filiū eius vni cū do
um noſtrū: qui te in chana gali-
lee ſigno admirabili ſua po-
tētia couertit in vinū: qui pe-
dibus ſup te ambula uit: ⁊ a io
hanne in iordane i te baptizatus
eſt: qui te vna cū ſanguine
de latere ſuo produxit: ⁊ diſ-
cipulis ſuis iuſſit ut cre
dentes baptizarent in te
dicens. Ite docete om-
nes gētes baptizātes eos
in nomine patris et filij
et ſpūſſcanti.
Hic mutet vocē q̄ſi legens le-
ctionē. Hec nobis precepta
ſeruantibus tu deus ops cle
mēs adeſto: tu benignꝰ aſpi
ra: tu has ſimplices aq̄s tuo
ore bn̄dicito: vt preter natu-
ralē emundatione qua laua
dis poſſunt adhibere corpo
ribus: ſint etiā purificandis
mentibus efficaces. Hic mit
tatur cereus ardes in fonte
⁊ ſacerdos alte cātet. Deſcendat in hanc plenitudinē
fontis virtus ſpūs tui. Poſt
ea ſufflet i fontē anhelitu ca-
lido tribus vicibꝰ) totaque hu
is aque ſubſtantiā regene
randi fecūdet effectu. Hic ex
trahat cereus: ⁊ dicat tertio
Hic oīm pctōꝝ macule deleantur. Hic natura ad imaginē
tuā cōdita ⁊ ad honorem ſui
reformata principij: cun-
ctis vetuſtatis ſqualoribus
emundet. vt oīs homo hoc
ſacramentum regn̄ationis in
greſſus in vere innocētie no-
uā infantiā renaſcat. P do-
minū nr̄m ieſum xp̄m filiū
tuum: qui venturus eſt iudicare
viuos ⁊ mortuos et ſeculū p
ignē. Amen.
Hic mittat ſacerdos criſ-
ma in fontem i modum
crucis ter ⁊ dicat ſp Scti ſit ſicet

7 fecūdet fons iſte: in noīe pa
✠tris ⁊ fi✠lij ⁊ ſpūſ✠ ſcti
Poſtea incipit officiū ſolēni
ter Kyrieleyſon. Glīa in excl
D Dns vobiſcū. Collecta
D Eus qui hanc ſacratiſſi
mā nocte gloria dñice reſur-
rectionis illuſtras: cōſeruai
nova familie tue progenie
adoptionis ſpiritu que dedi
ſti: vt corpe ⁊ mēte renouati:
purā tibi exhibeant ſeruitu-
te. Peund. eiuſdem Ad Co
R Rēs. Sico loſſenſes. iij.
Surrexiſtis cū xpo: q̄ ſur
ſum ſunt q̄rite: vbi xps eſt in
dextera dei ſedens. Que ſur
ſum ſunt ſapite: nō q̄ ſuper ter
ram. Mortui eñ eſtis: ⁊ vita
veſtra abſondita eſt cū xpo
in deo. Cū aut xps apparue-
rit vita vr̄a: tunc ⁊ vos appa
rebitis cū ipſo in glia. Allia
℣ Confitemini dño qm bonꝰ
qm in ſecula miſecdia eius.
Non repetitur Alleluia Tractus.
Laudate dñm oēs gentes ⁊ col-
laudate eū oēs populi Qm
confirmata eſuper nos miſcdia
eius: ⁊ veritas dñi manet in
eternum. Scdm Mathe xxviij

V Eſpere aūt ſabbati q̄
luceſcit in prima ſabbati
venit

maria magdalene et altera
maria videre ſepulchrū. Et
ecce terremotꝰ factus eſt ma
gnus: angelus eñ dñi deſce
dit de celo. Et accedēs reuol
uit lapidē: et ſedebat ſup eū.
Erat autē aſpectus eiꝰ ſicut
fulgur: ⁊ veſtimēta eius ſicut
nix. Pre timore autē eius ex-
territi ſunt cuſtodes: et facti
ſunt velut mortui. Reſpōdēs
aūt angelus dixit mulieribꝰ
Nolite timere vos: ſcio eñ q̄ ſcio
ieſum qui crucifixus eſt que-
ritis. Nō eſt hic: ſurrexit eñ
ſicut dixit. Venite ⁊ videte lo
cū vbi poſitus erat dñs. Et
cito euntes: dicite diſcipulis
eius q̄r ſurrexit: ⁊ ecce precedet
vos in galyleam. Ibi eū vi-
debitis: ecce predixi vobis
Credo nō dicit. Sacerdos ſe
vertit dicens Dñs vobiſcū
Oremus. Offer. non canit.
Suſcipe q̄ms dñe pre Secr.
ces populi tui cū oblationibꝰ
hoſtiarū: vt paſcalibus inici
ata myſterijs ad eternitatis
nobis medelā te operāte pfi
ciant. P. Prefatio. Te qui
dē dñe domini tempore: ſed in
hac potiſſimum nocte
Sanctus.
Infra accionem.
Communicantes et

noctē ſacratiſſimā celebran-
tes. Et. Hāc igit̄. Sine Agn⁹
dei. et ſine Cōione. Nec pax
datur: ſed ſtatim ſacramēto
ſumpto veſpere incipiūtur
ſolenniter. Añ. Allā alleluia
alleluia. pſ. Laudate dominū
oēs gentes. Sup magni. Añ
Veſpere antē ſabbati que luce-
ſcit in prima ſabbati: venit ma-
ria magdalene ⁊ altera maria vi
dere ſepulchrum alleluia. Dñs
vobiſcum. Oremus. Cōpl.
Spiritū nobis domine tue
charitatis infunde: vt quos
ſacramentis paſcalibus ſa-
tiaſti: tua facias pietate con
cordes. P dñm. In vnitate
eiuſdē. Et ſic concludat miſ-
ſam ⁊ veſperas ſimul cū Be
nedicamus domino alleluia.

Solenniter.

GLoria in excelſis deo
Et in terra pax hoībus bo-
ne voluntatis. Laudamus
te. Benedicimus te. Adora-
mus te. Glorificam⁹ te. Gra
tias agimus tibi ꝓpter ma-
gnā tuam gloriā Dñe deus
rex celeſtis deus pater omi-
potens. Dñe fili vnigenite ie
ſu xp̄e ⁊ ſctē ſpūs. Dñe deus
agnus dei fili⁹ patris. Qui
tollis pctā mundi miſerere
nobis. Qui tollis pctā mun
di ſuſcipe deꝑcationē nr̄am
Qui ſedes ad dexteram pa-
tris miſerere nobis. Qm̄ tu
ſolus ſanctus. Tu ſolus do-
minus. Tu ſolus altiſſim⁹ ie
ſu chriſte. Cū ſancto ſpiritu
in gloria dei patris. Amen.

GLoria in excelſis deo

GLoria in excelſis deo

G

Loꝛia in excelſis deo

Et in terra pax hominibus bone volūtatis. Laudamꝰ te. Benedicimus te. Adoꝛamus te. Gloꝛificamꝰ te. Gratias agimus tibi ꝓpter magnā gloꝛiam tuam. Dñe deus rex celeſtis deꝰ pater omnipotens. Dñe fili unigenite ſalus nr̄a ieſu xp̄e. Dñe deꝰ agnus dei filiꝰ patris. Qui tollis peccata mundi miſerere nobis. Qui tollis peccata mundi ſuſcipe depꝛecationē noſtrā. Qui ſedes ad dexterā patris miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctus Tu ſolus dñs. Tu ſolus altiſſimus ieſu chriſte. Cū ſancto ſpiritu ī gloꝛia dei patris Amen.

te. Benedicimus te. Adoꝛamus te. Gloꝛificamꝰ te. Gratias agimus tibi ꝓpter magnam gloꝛiam tuam. Dñe deus rex celeſtis deus pater omnipotēs. Dñe fili unigenite ieſu chriſte. Spiritus et alme oꝛphanoꝛum paraclyte. Domine deus agnus dei filius patris. Primogenituſ marie filius matris Qui tollis peccata mundi miſerere nobis. Qui tollis pccā mundi ſuſcipe depꝛecationem nōſtram. Ad marie gloꝛiam. Qui ſedes ad dexteram patris miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctꝰ. Mariā ſanctificans. Tu ſolus dñs. Mariam gubernās. Tu ſolus altiſſimus. Mariam coronans ieſu chriſte. Cū ſancto ſpiritu in glŕa dei patris Amen.

De domina noſtra.

G

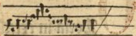

Loꝛia in excelſis deo

Et in terra pax hominibus bone volūtatis. Laudamꝰ

Dominicaliter.

G

Loꝛia in excelſis deo

Et in terra pax hominibus bone volūtatis. Laudamꝰ

te. Benedicimus te. Adora-
mus te. Glorificam⁹ te. Gra
tias agimus tibi ꝓpter glo-
riam tuam magnā. Dn̄e de
us rex celeſtis de⁹ pater om-
nipotens. Dn̄e fili unigenite
ieſu xp̄e altiſſime. Dn̄e deus
agnus dei fili⁹ patris. Qui
tollis peccata mundi miſere
re nobis. Qui tollis pecca-
ta mundi ſuſcipe dep̄catio
nē noſtrā. Qui ſedes ad dex
terā patris miſerere nobis.
Quoniam tu ſolus ſanctus
Tu ſolus dn̄s. Tu ſolus al-
tiſſimus ieſu chriſte. Cū ſan-
cto ſpiritu i gloria dei patris
Amen. Symbolus
Solenniter.

Cre do in unū deū

Dn̄icaliter.

Credo in unū deū.

Patrem omnipotentem
factorem celi ⁊ terre viſi-
biliū omniū et inuiſibiliū: et
in unū dn̄m ieſum chriſtum
filiū dei unigenitū. Et ex pa-
tre natum ante om̄ia ſecula:
deum de deo: lumē de lumi-
ne: deum uerū de deo vero.
Genitū non factū conſubſtā
tialem patri: per quē omnia
facta ſunt. Qui propter nos
homines: et propter noſtrā
ſalutē deſcēdit de celis. Et in
carnat⁹ eſt de ſpirituſancto:
ex maria virgine. Et homo
factus eſt. ✠ Crucifixus etiā
pro nobis ſub pōtio pylato
paſſus ⁊ ſepultus eſt. Et re
ſurrexit tertia die ſcd̄m ſcrip
turas. Et aſcendit in celū: ſe
det ad dexterā patris. Et ite
rū venturus eſt cū gloria iu-
dicare viuos ⁊ mortuos. Cu
ius regni nō erit finis. Et in
ſpirituſanctū dn̄m et viuifi-
cantem. Qui ex patre filioq;
procedit. Qui cū patre ⁊ filio
ſimul adorat⁊ ⁊ conglorificat⁊.
Qui locutus eſt p ꝓphetas.
Et unā ſanctā catholicam ⁊
apoſtolicā eccleſiam. Confi-
teor unū baptiſma in remiſ-
ſionem pctō⁊. Et expecto re
ſurrectionē mortuo⁊. Et vi
tam venturi ſeculi. Amen.
Sequitur. Dn̄s vobiſcum.
Orem⁹. Deinde offertoriū.

Sequitur modus actionis

Lecto offertorio ſacerdos procedens ad actionē faciat crucem ſupra hoſtiam et calicem dicēs. In nomine pa✠tris
ꝛ filij ꝛ ſpūſſācti. Acceptabile ſit oīpotēti deo
ſacrificiū iſtud. Leuet calicem cum patena et hoſtia: et dicat. In ſpiritu humili-
tatis ꝛ animo contrito ſuſcipiamur a te dn̄e: ut
ſic fiat ſacrificiū nr̄m ut ſuſcipiatur a te hodie: et
placeat tibi dn̄e deus. Deinde accipiat patenam cum oblata et faciat cum illis ſignum crucis. et dicat. Ac-
ceptū fiat oīpotēti deo ſacrificiū iſtud ante cō-
ſpectum ſuū in odorem ſuauitatis: in noīe pr̄is
ꝛ filij ꝛ ſpūſſācti. Sanctifica queſumus domine
hanc oblationē: ꝛ pre✠ſta ut nobis unigeniti
filij tui dn̄i noſtri ieſu chriſti uerum corpus fiat.
Deinde repoſita hoſtia ſuper corporali ponat patenam aput illud. et dicat. In pace factus eſt locus
eius: ꝛ in ſion habitatō eius. Ad calicē leuādo fac ſignum crucis. et dic. Obla-
tum tibi ꝛ hunc calicem queſumus dn̄e ſan✠cti-
fica: et preſta ut nobis unigeniti filij tui dn̄i nr̄i
ieſu chriſti uerus ſanguis fiat. Eleuatis manibus fac crucem ſuper utrunqꝫ. et dic.
Veni inuiſibilis ſanctificator oīpotens eterne
deus: bene✠dic ꝛ ſanctifica hoc ſacrificium tuo
nomini preparatū. Deinde cooperi calicem inclinatus ante altare dic. Suſcipe ſctā
trinitas hanc oblationē quā tibi offerimus in
memoriā paſſionis: reſurrectōis: ꝛ aſcenſionis
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ꝛ in honore ſancte marie virgis

⁊ omniũ ſanctorum tuorum qui tibi placuerũt ab initio mundi: ⁊ eorum quorum feſta hodie celebrãtur: ⁊ quorum nomina vel reliquie hic habentur: vt illis oĩbus proficiat ad honorem: nobis autez ad ſalutẽ: vt illi omnes intercedere dignẽtur in celis quoꝝ memoriam agimus in terris. ✠ Facta cruce oſculetur altare. Quod ipſe preſtare digneris qui viuis ⁊ regnas deus per omnia ſecula ſeculorum. Amen. vertendo ſe ad populum alta voce dic. Orate pro me peccatore fratres ⁊ ſorores: vt meum ⁊ veſtrum ſacrificium acceptebile ſit omnipotẽti deo. Dominus vobiſcum. Oremus. Sequitur ſecreta: ⁊ deinde. Prefatio.

Sequuntur Prefationes.

PEr omnia ſecula ſeculorum.

Amen. Dominus vobiſcũ.

Et cum ſpiritu tuo. Surſum corda. Habe-

mus ad dñm. Gratias agamus domino

deo noſtro. Dig num ⁊ iuſtum eſt. In natiuitate dñi.

Vere dignũ ⁊ iuſtum eſt equum ⁊ ſalutare

Nos tibi ſemp ⁊ ubiqꝫ gratias agere. domine ſacte: pa

ter omnipotens: eterne deus. Quia p incarnati verbi

myſterium noua mentis noſtre oculis lux tue claritatis

infulſit Vt dum viſibiliter deum cognoſcimus: p hũc in

inuiſibilium amorem rapiamur. Et ideo cũ angelis ⁊

archangelis cũ tronis ⁊ dominationibus. Cunqꝫ omni

militia celeſtis exercitus hymnū gloꝛie tue canimus ſine
In fra acti onē — Cōmunicantes ⁊ noctē: vel diē ſacratiſſimam celebrātes: qua beate marie
ſine dicentes. Sanctus. intemerata virginitas huic
mūdo edidit ſaluatoꝛē. Sed ⁊ memoꝛiā venerātes. In pꝛi
mis eiuſdē gl'ioſe ſp virginis Marie genitricis eiuſdē dei ⁊
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Sed ⁊ beatoꝝ apl'oꝝ. In Epiphania dn̄i

Eterne deus. Quia cū vnigenitus filius tuus in
ſubſtātia noſtre moꝛtalitatis apparuit: noua nos īmoꝛ
Cōmunicātes ⁊ diem ſacratiſſimū celebꝛātes
talitatis ſue luce reparauit. Et ideo. (quo vnigenit⁹ tu⁹
in tua tecū gl'ia coeternus: in veritate carnis nr̄e coꝛpoꝛalis
viſibiliter apparuit. Sed ⁊ memoꝛiā. In Ieiunio

Eterne deus. Qui coꝛpali ieiunio vitia cōpꝛimis:
mentē eleuas virtutē largiris ⁊ p̄mia. P xp̄z. De .s. Cruce

Eterne deus. Qui ſalutē humani generis ī ligno

crucis cõſtituiſti: ut unde mors oriebať inde vita reſurge

ret. Et q̃ in ligno vincebat i ligno q̃z vinceretur. Per xp̃m.

Cõmunicãtes ꝛ diem ſacratiſſimũ celebrã In Cena dñi. tes quo dñs nr̃ ieſus xp̃s ꝓ nobis traditus eſt. Sed et. Hanc igiť oblationẽ ſeruitutis noſtre: ſed ꝛ cuncte familie tue quã tibi offerimus ob diẽ in qua dñs noſter ieſus xp̃s tradidit diſcipulis ſuis corporis et ſanguinis ſui myſteria celebranda: q̃ms dñe ut placatus ac. Qui pridie q̃ pro nr̃a omnium ſalute pateretur: hoc eſt hodie accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas. Tpe paſcali.

E quũ ꝛ ſalutare. Te quidẽ domine omni tempe

ſed in hoc potiſſimũ die glorioſius p̃dicare cũ paſca nr̃m

imolatus eſt xp̃s Ipſe eñ verus eſt agnus q̃ abſtulit pec

cata mũdi. Qui mortẽ noſtrã moriẽdo deſtruxit. ꝛ vitã

Infra actionẽ Cõmunicãtes et diẽ ſacratiſſimã celebrantes reſurrectiõis

reſurgendo reparauit. Et ideo

dñi nostri ieſu xpi ſcdm carnē. Sed ⁊ memoriā. Hanc igit͛ oblationē ſeruitutis noſtre: ſed ⁊ cuncte familie tue quā tibi offerimus p his quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ ſpūſctō: tribuēs ei remiſſionē omniū peccatorū: qs dñe ut placatus accipias. In Aſcenſione domini Prefatio.

Equum ⁊ ſalutare Nos tibi ſemp ⁊ ubiq; gratias agere domie ſancte: pater oipotens: eterne deus. P xpm dñm nrm. Qui poſt reſurrectionē ſuā oibus diſcipulis ſuis māifeſtus apparuit ⁊ ipſis cernētibus eſt eleuatus in celū: ut nos diuinitatis ſue tribueret eſſe pticipes. Et

Cōmunicātes ⁊ diē ſacratiſſimū celebrantes quo dñs nr̄ ieſus xps unigenitus filius tuus unitā fragilitatis noſtre ſubſtantiā in glorie ſue dextera collocauit. Sed ⁊ memoriam. Infra actionē In die penthecoſtes Prefatio.

Eterne deus p xpm dñm noſtrū. Qui aſcendens

ſup oēs celos: ſedēſqȝ ad dexterā tuā promiſſum ſpiritū
ſctm̄ hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapro
pter profuſis gaudijs totus in orbe terrarū mundus ex-
ultat. Sed et ſuperne virtutes atqȝ angelice poteſtates
hymnum glorie tue concinunt ſine fine dicentes. Infra actionē

Communicātes ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes: quo
ſpūſſctūs apl'os plebēqȝ credentiū pſentia ſue diuinita
tis illuſtrauit. Sed ⁊ me. Hāc igit. ut in paſca. De trinitate

Eterne deus. Qui cū unigenito filio tuo ⁊ ſpūſctō
unus es deus: unus es dn̄s: nō in unius ſingularitate p-
ſone: ſed in unius trinitate ſubſtātie. Quod enī de tua glīa

reuelãte te credimus. ꝗ de filio tuo. ꝗ de ſpũſctõ ſine diffe

rẽtia diſcrecõis ſentimus: vt ĩ cõfeſſiõe vere ſempiterneq3

deitatis: ⁊ ĩ eſſentia vnitas: ⁊ in maieſtate adorer̃ eq̃litas

Quã laudãt angeli: adorãt dñacões: tremũt poteſtates.

Celi celorũq3 virtutes: ac beata ſeraphĩ ſocia exultacõe

concelebrãt. Cũ q̃bus ⁊ nr̃as voces vt admitti iubeas de

De beata virgine.

Eterne de- p̃camur ſupplici ꝯfeſſiõe dicẽtes.

us. Et te ĩ veneracõe beate marie ſp̱ virgis exultãtibꝰ

animis collaudare bñdicere ⁊ p̃dicare. Que ⁊ vnigẽitũ

tuũ ſanctiſpũs obumbracõe ꝯcepit: ⁊ virginitatis glĩa p̱

manēte huic mūdo lumē eternū effudit ieſum xp̄m dñm

De apoſtolis.

Equū ꝛ ſalutare. Te dñe ſup noſtꝛ. ꝑ quē.

pliciter exorare: ut gregē tuū paſtor eterne nō deſeras: ſꝫ

ꝑ beatos ap̄los tuos ꝯtinua ꝓtectōe cuſtodias. Ut hiſdē

rectoribus gubernet' q̄s opis tui vicarios eidē ꝯtuliſti p̄

Quotidiana. **De ſcā cruce q̄ re cena dñi.**

Eterne deus p xp̄m eſſe paſtores. Et

dñm nrm̄. ꝑ quē maieſtatē tuā laudāt āgl'i: adorāt dña

tiones: tremūt ptātes. Celi celorūqꝫ v̄tutes ac btā ſera

phin: ſocia exultacōe ꝯcelebrāt. Cū q̄bus ꝛ nrās voces

ut admitti iubeas dep̄camur: ſupplici cōfeſſione dicētes.

Sanctus Sanctus Sāctus dñs deus ſabaoth. Pleni ſūt celi ꝛ terra gl'ia tua Oſāna i excelſis. Bñdict' q̄ venit in nomine dñi Oſanna in excelſis.

In die ſctō paſce Introitꝰ.

REſurrexi
⁊ adhuc te
cū ſum al
leluia: po
ſuiſti ſup
me manū
tuā all'a:
mirabilis facta eſt ſciētia tua al
leluia all'a. Ps. Dñe ꝓbaſti me:
⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſ
ſionē meā ⁊ reſurrectionē meam
DEus q̄ Coll'a. Glia in ex.
hodierna die ꝑ unigeni
tū tuū eternitatis nobis adi
tū deuicta morte reſeraſti vo
ta nr̄a q̄ ꝑueniendo aſpiras
etiā adiuuādo ꝓſeq̄re. P eū.
FRēs. Ad Corinth. j. ca. v.
Expurgate vetus fermē
tū: ut ſitis noua cōſperſio: ſi
cut eſtis azimi. Etem̄ paſca
noſtrū immolatus eſt xp̄s.
Itaqȝ epulemur non in fer
mēto veteri: neqȝ in fermēto
malitie ⁊ nequitie: ſed in azi
mis ſinceritatis ⁊ veritatis.
Hec dies quā fecit dñs Grad.
exultemus ⁊ letemur in ea. V. Cō
fitemini dño qm̄ bonus qm̄ in ſe
culū miſcdia eius. All'a. V. Pa
ſca noſtrū imolatus eſt chriſtus
V. Epulemur in azimis ſinceri
tatis et veritatis. Sequentia.
VIctime paſcali laudes im
molēt chriſtiani. Agnus
redemit oues xp̄s innocēs patri
recōciliauit pctōres. Mors ⁊ vi
ta duello cōflixere mirādo: dux
vite mortuus regnat viuus. Dic
nobis maria quid vidiſti in via:
ſepulchrū xp̄i viuētis ⁊ gloriā vi
di reſurgētis. Angelicos teſtes
ſudariū ⁊ veſtes: ſurrexit chriſtꝰ
ſpes mea ꝓcedet ſuos in galilea.
Credendū eſt magis ſoli marie
veraci: q̄ iudeorꝝ turbe fallaci.
Scimus xp̄m ſurrexiſſe a mor
tuis vere: tu nobis victor rex mi
ſerere. Scdm̄ Marcū. xvi.
IN illo tp̄e. Maria mag
dalene ⁊ maria iacobi ⁊ ſalo
me emerunt aromata: ut ve
niētes ungerēt ieſuȝ. Et val
de mane una ſabbatorū ve
niūt ad monumētū: orto iā
ſole. Et dicebāt ad inuicem.
Quis reuoluet nob̄ lapideȝ
ab oſtio monumenti? Et re
ſpicientes viderūt reuolutū
lapidē. Erat q̄ppe magnus
valde. Et introeūtes in mo
numētū viderūt iuuenē ſedē
tē in dextris: coopertū ſtola cā
dida: ⁊ obſtupuerūt. Qui di
cit ill'. Nolite expaueſcere: ie

ſũ q̃ritis nazarenũ crucifixũ ſurrexit:nõ eſt hic: ecce locus vbi poſuerũt eũ. Sed ite dici te diſcipl'is ei⁹ ⁊ petro:qꝛ p̃ce-det vos in galileã:ibi eũ vide bitis ſicut dixit vobis. Credo
Terra tremuit ⁊ q̃euit dñ̃ Off. reſurgeret in iudicio deus all'ia.
Suſcipe q̃s dñe p̃ces Secre. ꝑpl'i tui cũ oblatõib⁹ hoſtiaꝝ vt paſcalib⁹ iniciate miſterijſ ad eternitatiſ nob̃ medelã te op̃ante ꝑficiãt. P do. Prefa. Te quidẽ dñe. Cõicãtes ⁊ diẽ.
Paſca nr̃m Coio. Hanc igit̃. imolatus eſt xp̃s all'a: itaqꝫ epu-lemur in azimis ſinceritatis ⁊ ve ritatis all'ia all'a all'a. Compl'.
Sp̃m nobis dñe tue charitatis infunde:vt q̃s ſacramẽtiſ paſcalib⁹ ſatiaſti: tua facias pietate ↄcordes. P d. eiuſdẽ.
Ite miſſa eſt. Feria. ij.
Introduxit vos dñs i terrã fluentẽ lac ⁊ mel all'a: ⁊ vt lex dñi ſp̃ ſit in ore vr̃o all'ia all'a. ps Cõfitemini dño q̃m bo nus:q̃m i ſcl'm miſcdia ei⁹. Coll'
Deusq̃ ſolẽnitate paſcali mũdo remedia ↄtuliſti: ꝑpl'm tuũ q̃s celeſti dono ꝓſe q̃re:vt ⁊ ꝑfectã libertatẽ ↄſeq̃ mereat̃: ⁊ ad vitã ꝓficiat ſempiternã. P do. Lectõ Actuũ
In diebus illis. apl'oꝝ. x.
Stãs petrus in medio plebis dixit. Viri frẽs vos ſci tis qd̕ factũ eſt v̱bũ ꝑ vniuer ſaꝫ iudeã. Incipiẽs eñ̃ a ga lilea poſt baptiſmũ qd̕ predi cauit iohẽs: ieſũ a nazareth quõ vnxit eũ deus ſp̃uſctõ ⁊ virtute. Qui ptrãſiuit bñfa-ciendo ⁊ ſanãdo oẽs oppreſ-ſos a dyabolo:q̃m de⁹ erat cũ illo. Et nos teſtes ſumus oĩm q̃ fecit in regiõe iudeoꝝ ⁊ hieruſalẽ. Quẽ occiderunt ſuſpendẽtes in ligno. Hunc de⁹ ſuſcitauit tertia die: ⁊ de-dit eũ manifeſtũ fieri nõ om ni ꝑpl'o:ſed teſtibus p̃ordinatis a deo:nobis q̃ manducauimus ⁊ bibim⁹ cũ illo poſt-q̃ reſurrexit a mortuis. Et precepit nobis predicare populo ⁊ teſtificari: qꝛ ipſe eſt q̃ cõſtitutus eſt a deo iudex vi-uoꝝ ⁊ mortuorũ. Huic om-nes ꝓphete teſtimoniũ perhi bẽt: remiſſionẽ pctõꝝ accipe ꝑ nomen eius: oẽs qui cre
Hec dies quã Gra. dñ̃s in eũ.
fecit dñs exultemus ⁊ letemur in ea. V. Dicat nũc iſrl' q̃m bonus q̃m in ſeculũ miſericordia eius.

Alla. ℣. Nõne cor noſtrũ ar-
dens erat in nobis de ieſu dũ no
bis loqueret̃ in via. Sequẽtia.
Laudes ſaluatori voce mo-
dulemur ſupplici. Et deuo-
tis melodijs celeſti dño iubilemꝰ
meſſie. Qui ſeipſm exinaniuit: vt
nos ꝑditos liberaret hoĩeſ. Car
ne gloriã deitatis oculẽs. Pan-
nis tegit̃ in p̃ſepi miſerãs p̃cepti:
trãſgreſſorẽ pulſum patria para
diſi nudulum. Ioſeph marie ſy
meoni ſubdit̃ circũcidit̃: ⁊ legali
hoſtia mundat̃ vt pctõꝛ nẽ a q̃ ſo
let relaxare crimĩa. Serui ſubijt
manꝰ baptizandus: ⁊ ꝑfert frau
des tẽtatoris fugit ꝑſequẽtiũ la-
pides. Famẽ patit̃: dormit ⁊ tri
ſtat̃: ac lauat diſcipl'is pedes deꝰ
hõ ſũmus humilis. Sed tñ iter
hec abiecta corꝑis eiꝰ deitas neq̃
q̃ꝫ quiuit latere: ſignis varijs et
doctrinis ꝓdita. Aquã nuptijs
dat saporis vini: cecos oculos
claro lumine veſtiuit: leprã luri-
dã tactu fugat placido. Putres
ſuſcitat mortuoſ: mẽbraq; curat
debilia. Fluxũ ſanguis ꝯſtrin-
xit: ⁊ ſaturauit quinq; de panibꝰ
quina milia. Stagnum ꝑagrat
fluctuans: ceu ſiccũ littus vẽtos
ſedat: linguã reſerat ꝯſtrictã: re
cluſit aures ꝑuatas: vocibꝰ fe
bres depulit. Poſt hec mira mi
racula taliaq;. Spõte ſua com-
prehendit̃ ⁊ dãnat̃. Et ſe crucifi
gi nõ deſpexit. Sed ſol eiꝰ mortẽ
nõ aſpexit. Illuxit dies quã fe-
cit dñs: mortẽ deuaſtãs: ⁊ victor
ſuis apparẽs dilectoribꝰ viuus.
Primo marie: dehinc apl'is: do-
cens ſcripturas: cor aperiens: vt
clauſa de ipo reſerarẽt. Faueant
igit̃ reſurgẽti xp̃o cũcta gaudijs
Flores ſegetes rediuiuo fructu
vernãt: ⁊ volucres gelu triſti ter
ſo dulce iubilãt. Lucẽt clarius
ſol ⁊ luna morte xp̃i turbida tel-
lus herbida reſurgenti plaudit
xp̃o q̃ tremula eiꝰ morte ſe caſurã
minitat. Ergo die iſta exultemꝰ
q̃ nobis viã vite reſurgẽs patefe
cit ieſus. Aſtra ſolũ mare iocun
dent̃: ⁊ cũcti gratulent̃ ĩ celis ſpi-
ritales chori trinitati. S. Luc.
In illo tp̃e. Duo ex xxiiij.
diſcipulis ieſu ibãt ipſa
die in caſtellũ qđ erat in ſpa-
cio ſtadioꝝ ſexaginta ab hie
ruſalẽ: noĩe emaus: ⁊ ipſi lo-
q̃bant̃ adinuicẽ de his oĩbꝰ
q̃ acciderant. Et factũ eſt dũ
fabularent̃ ⁊ ſecũ q̃rerẽt ⁊ ipe
ieſus appropinquãs ibat cũ
ill'. Oculi aũt eoꝝ tenebant̃:
ne eũ agnoſcerẽt. Et ait ad

illos. Qui ſunt hi ſermones
q̄s cōfertis ad inuicē ambu-
lantes ⁊ eſtis triſtes? Et rn̄dēs
vnꝰ cui nomē cleophas: dixit
ei. Tu ſolus pegrinꝰ es in hie
ruſalē: ⁊ nō cognouiſti q̄ fctā
ſunt i illa his diebꝰ? Quibus
ille dixit. Que? Et dixerunt
De ieſu nazareno: q̇ fuit vir
ꝓpheta: potēs in opē ⁊ ſermo
ne corā deo ⁊ oī ꝑplō. Et quō
tradiderūt eū ſūmi ſacerdo-
tes ⁊ principes nr̄i in dānati
onē mortis: ⁊ crucifixerūt eū
Nos aūt ſperabamꝰ: q2 ipſe
redēpturus eſſet iſrael. ⁊ nūc
ſup hec oīa tertia dies eſt ho
die q̄ hec facta ſūt. Sed ⁊ mu
lieres q̇dā ex nr̄is terruerūt
nos: q̄ an̄ lucē fuerūt ad mo
numētū: ⁊ nō inuento corpe
eiꝰ venerūt: dicētes ſe etiā vi-
ſionē angeloꝝ vidiſſe: qui di
cūt eū viuere. Et abierūt q̇dā
ex nr̄is ad monumētū: ⁊ ita
īuenerūt ſicut mulieres dixe
rūt: ipm̄ vero nō inuenerūt.
Et ip̄e dixit ad eos. O ſtulti
⁊ tardi corde ad credēdū in
oībꝰ q̄ locuti ſunt ꝓphete. Nō
ne hec optuit pati xp̄m: ⁊ ita
intrare in gloriā ſuā? Et inci
piēs a moyſe et oībꝰ ꝓphetis
interp̄tabat illis in oībꝰ ſcri-
pturis q̄ de ip̄o erant. Et ap
propinquerūt caſtello q̄ ibāt
⁊ ip̄e finxit ſe lōgiꝰ ire. Et coe
gerūt illū dicētes. Mane no
biſcū: qm̄ aduesperaſcit: ⁊ incli
nata eſt iā dies. Et itrauit cū
ill'. Et factū eſt dū recūberet
cū eis: accepit panē: ⁊ bn̄dixit
ac fregit ⁊ porrigebat ill'. Et
apti ſunt oculi eoꝝ ⁊ cogno-
uerunt eū. Et ip̄e euanuit ex
oculis eoꝝ. Et dixerūt ad in
uicē. Nōne cor noſtrū ardēs
erat in nobis: dū loq̄ret no-
bis i via ⁊ aperiret nobis ſcri
pturas? Et ſurgētes eadem
hora regreſſi ſunt in hierlm̄
Et īuenerūt ꝯgregatos vn-
decim: ⁊ eos q̇ cū ipis erāt: di
cētes q2 ſurrexit dn̄s vere: et
apparuit ſymoni. Et ip̄i nar
rabāt que geſta erāt in via: ⁊
quō cognouerūt eū i fractiōe
Angelꝰ dn̄i Off. panis. Cre.
deſcēdit de celo ⁊ dixit mulieribꝰ
quē q̄ritis: ſurrexit ſic̄ dixit all'a
all'a. Secre. Suſcipe q̄s: vt ſ̄
primo. Prefa. Te quidē dn̄e.
Coīcantes ⁊ diē. Hanc igit̄.
Surrexit dn̄s ⁊ apparuit Coio
petro all'a. Cōplē. Spm̄ noſ.
vt ſupra primo. Ite miſſa eſt.

Aqua ſapiētie Feria.iij
potauit eos all'a: firma
bit in illis ⁊ nō flectet al
leluia: et exaltabit eos ineternū
all'a all'a. ps. Confitemini dño
qm̄ bonus qm̄ in ſeculū miſcdia
eius. Gl'ia inexcel. Coll'a.
Deus q̄ eccl'iaȝ tuā nouo
ſemp fetu mltiplicas: ꝯcede
famulis tuis ut ſacramentū
viuēdo teneāt qd̓ fide pcepe-
rūt. P do. Lcō actuū aploꝝ
In diebus illis. Sur xiij.
gens paulus ⁊ manu ſi-
lentiū indicēs ait. Viri frēs:
filij generis abraā: ⁊ q̄ in vo
bis timēt deū: vobis verbū
ſalutis hui⁹ miſſum eſt. Qui
em̄ habitabāt hierl'm ⁊ prin
cipes eius: hūc ignorātes ie-
ſum ⁊ voces ꝓphetaꝝ: q̄ p oē
ſabbatū legunt: iudicantes
impleuerūt. Et nullā cauſaȝ
mortis inueniētes in eo peti
erūt a pilato ut interficerent
eū. Cūqȝ ꝯſummaſſent oia
q̄ de eo ſcripta erāt: deponē-
tes eū de ligno poſuerūt in
monumēto. Deus vo ſuſci-
tauit eū a mortuis die tertia
Qui viſus eſt p dies multos
his q̄ ſimul aſcenderāt cū eo
d̓ galilea i hierl'm. Qui uſqȝ
nūc ſunt teſtes eius ad plebē
Et nos vobis annūciamus
eā q̄ ad pr̄es nr̄os repromiſ-
ſio facta eſt: qm̄ hāc deus ad
impleuit filijs veſtris: reſuſci
tās ieſū xp̄m dūm nr̄m. Gr
Hec dies. V. Dicāt nūc qui re-
dempti ſunt a dño q̄s redemit d̓
manu inimici ⁊ de regionib⁹ con
gregauit eos. All'a. V. Xp̄s re
ſurgēs ex mortuis iā non morit:
mors illi vltra nō dñabit. Seq.
Laudes xp̄o redēpti voce mo
dulemur ſupplici. Omnis i
hac die rex natura iubilet. Per
ſonet immenſas filio dei grati-
as. Nā noſtri concines celeſtis
ſanctuarij milites. Ordines no
ueni in vr̄a nos adunate gaudia
Hymnite nūc ſuperi pariter re-
ſonate inferi. Ut oīs i dñi ſpūs
gratulet eneſi. Qui hoīs cauſa
deus hō naſcit: ⁊ fragili carne ſe
deitas oculens: probra ſuſtinuit
patiens. Virtutibus ſignis ut
de⁹ emicuit ⁊ corpis nr̄i neceſſita
te fruēs verus terrigena claruit.
Ab hoſte tentatus: nō eſt agni-
tus: neqȝ diuinitas patuit. Ars
artē deluſit: donec veteris nodū
piaculi ſecuit. In ara crucis ho
ſtiā ſe pro nobis xp̄s obtulit deo
patri morte ſua nr̄a mortificans

criminaIam victor xp̄s bara
tro populato mortis p̄ricipe vin
culato: ab inferis pōpa regredit̄
nobiliHec eſt dieſ q̄ illuxit poſt
turbida regni ethyopū tempora
Chriſtus i q̄ reſurrexit vltra vi
cturus cū carne quā ſumpſit de
maria virgine. Qui ouē cū gau
dio patri quā p̄diderat humero
reuexit ſuo. Scd̄ꝫ Lucā. xxiiij.
In illo tp̄e. Stetit ieſus i
medio diſcipulorꝝ ſuorꝝ
⁊ dixit eis. Pax vobis. Ego
ſuꝫ: nolite timere. Cōturba
ti vo ⁊ ꝯterriti exiſtimabāt
ſe ſpiritū videre. Et dixit eis
Quid turbati eſtis: ⁊ cogita
tiones aſcēdūt in corda vr̄a:
Videte manꝰ meas ⁊ pedes
q꞉ egoipē ſum. Palpate ⁊ vi
dete: q꞉ ſpūs carnē ⁊ oſſa nō
habet ſicut me videtis habe
re. Et cū h̄ dixiſſet: oñdit eis
manꝰ ⁊ pedes. Adhuc aūt ill'
nō credētibꝰ ⁊ mirātibus pre
gaudio dixit. Habetis hic a
liq̇d qđ māducet: At illi ob
tulerut ei partē piſcis aſſi ⁊ fa
uū mellis. Et cū māducaſſet
corā eiſ: ſumēs reliq̄as dedit
eis: et dixit ad eos. Hec ſunt
verba q̄ locutus ſuꝫ ad vos:
cū adhuc eſſem vobiſcū: qm̄

neceſſe eſt impleri oīa q̄ ſcrip
ta ſunt in lege moyſi ⁊ ꝓphe
tis ⁊ pſalmis de me. Tūc ape
ruit illis ſenſum vt intellige
rēt ſcripturas ⁊ dixit eis. qm̄
ſic ſcriptū eſt: ⁊ ſic oportebat
xp̄m pati: ⁊ reſurgere a mor
tuis die tertia: ⁊ p̄dicari i no
mine eius penitētiā ⁊ remiſſi
onē pctōꝝ i oēs gētes. Credo
Intonuit de celo dn̄s ⁊ Offer.
altiſſimus dedit vocē ſuā: ⁊ app̄a
ruerūt fontes aq̄ꝝ all'a. Secre.
Suſcipe dn̄e fideliū p̄ces cū
oblationibus hoſtiarū: vt ꝑ
hec pie deuotiōis officia ad
celeſtē gloriā trāſeamꝰ. P d.
Prefa. Te quidē dn̄e. Coican
tes ⁊ diem. Hanc igit̄. Coio.
Si cōſurrexiſtis cū xp̄o q̄ ſurſuꝫ
ſunt querite all'a: vbi xp̄s eſt in
dextera dei ſedēs que ſurſuꝫ ſūt
Concede Cōplē. ſapite all'a:
q̄ſ. oṗs deus vt paſcalis ꝑ
ceptio ſacramenti continua
in noſtris mētibus ꝑſeueret
P do. Ite miſſa eſt. Feria.iiij.
Venite benedicti patris
mei ꝑcipite regnū all'a:
qđ vobis paratū eſt ab
origine mūdi alleluia all'a all'a.
Ps. Cantate dn̄o canticū nouū:
cātate dn̄o oīs terra. Gl'ia in ex.

Deus qui nos reſur Coll'
rectiõis dñice annua ſo-
lennitate letificas:cõcede ꝓpi
tius ut ꝑ tpalia feſta que agi
mus ꝑuenire ad gaudia eter
na mereamur. Per. Lcõ
In diebꝰ actuũ apłoꝝ.iij
illis. Aperiẽs petrus os
ſuũ dixit. Viri iſraelite ⁊ qui
timetis deum audite Deus
abꝛaã:⁊ deus yſaac:⁊ deꝰ ia-
cob:deus patrũ nrõꝝ glori-
ficauit filiũ ſuũ ieſuꝫ:quẽ voſ
quidẽ tradidiſtis ⁊ negaſtis
ante faciẽ pilati:iudicãte illo
dimitti. Vos autẽ ſctm̃ ⁊ iu-
ſtũ negaſtis: et petiſtis virũ
homicidã donari vobis: au
ctoꝛẽ vero vite interfeciſtis.
Quẽ deus ſuſcitauit a moꝛ-
tuis: cuius nos teſtes ſumꝰ.
Et nũc frẽs ſcio: qꝛ ꝑ ignoꝛã
tiã feciſtis: ſicut ⁊ pꝛĩcipes ve
ſtri. Deus aũt q̇ pnũciauit ꝑ
os ꝓphetarũ oĩm pati xp̃m
ſuũ impleuit ſic. Penitemini
igit̃ ⁊ cõuertimini ut deleant̃
Hec dies. Grad. pctã veſtra.
℣. Dextera dñi fecit ṽtutẽ dexte
ra dñi exaltauit me Alla ℣ In
die reſurrectiõis mee dicit dñs p̃
Mcedã voſ ĩ galileã. Seqn.
Mane pꝛima ſabbati ſurgẽſ
dei filius:nr̃a ſpes ⁊ gloꝛia. Vi
cto rege ſceleris:rediJt ab inferis
cũ ſumma victoꝛia. Cuiꝰ reſur-
rectio omni plena gaudio conſo
lat̃ oĩa Reſurgẽtis itaqꝫ maria
magdalene facta eſt pꝛenuncia.
Ferens xp̃i fratribus eius moꝛ
te triſtibꝰ expectata gaudia. O
beati oculi quibus regem ſeculi:
moꝛte iam depoſita pꝛima eſt in-
tuita. Hec eſt illa femina:cuius
cuncta crimina ad xp̃i veſtigia:
eius lauit gratia. Que dum plo
rat ⁊ mens oꝛat: facto clamat: et
coꝛ amat ieſum ſuꝑ omnia. Nõ
ignoꝛat quẽ adoꝛat quid precet̃:
ſed deletur quod mens timet cõ-
ſcia. O maria mater pia: ſtella
maris appellaris operũ ꝑmerita
Matri chꝛiſti coequata dũ fui-
ſti ſic vocata: ſed honoꝛe ſubdita
Illa mundi imperatrix: iſta be
ata peccatrix: leticie pꝛimoꝛdia
fuderunt in eccleſia. Illa enĩ fu
it poꝛta: per quã ſalus eſt exoꝛta
hec reſurgentis pꝛenuncia: mun
dũ replet leticia. O maria mag-
dalena: audi vota laude plena:
apud chꝛiſtum choꝛum iſtum cle
menter concilia. Ut fons ſum-
me pietatis: qui te lauit a pecca-
tis: ſeruos ſuos atqꝫ tuos mun-
det data venia. Amẽ dicãt oĩa.

In illo tp̄e. S. Joh. xxi.
Manifeſtauit ſe iterũ ie-
ſus diſcipulis ſuis ad mare
tiberiadis Manifeſtauit au
tē ſic. Erant aũt ſimul ſymō
petrus ⁊ thomas q̇ dicit̃ di-
dimus: ⁊ nathanael q̇ erat a
chana galilee: ⁊ filij zebedei:
et alij ex diſcipulis eius duo
Dicit eis ſymon petrus. Va
do piſcari. Dicũt ei. Venimꝰ
⁊ nos tecũ. Et exierũt ⁊ aſcen
derũt in nauim: et illa nocte
nihil prēdiderũt. Mane aũt
iā facto ſtetit ieſus in littore:
nō tñ cognouerũt diſcipuli
qꝛ ieſus eſt. Dicit ḡ eis ieſus.
Pueri: nũquid pulmētariũ
habetis? Rñderũt ei. Non.
Dixit eis. Mittite in dexterā
nauigij rhete: et inuenietis.
Miſerũt ḡ: ⁊ iā nō valebant
illud trahere pre multitudīe
piſciũ. Dicit ḡ diſcipulus ille
quem diligebat ieſus petro
Dñs eſt. Symon petrus cũ
audiſſet qꝛ dñs ē: tunica ſuc-
cinxit ſe: erat eñi nudus ⁊ mi
ſit ſe in mare. Alij aũt diſci-
puli nauigio venerũt. Non
eñi lōge erant a terra: ſed q̄ſi
cubitis ducentis trahentes
rhete piſciũ. Vt ergo deſcen
derunt in terrā: viderũt pru
nas poſitas ⁊ piſcē ſuppoſi-
tũ ⁊ panē. Dixit eis ieſus. Af
ferte de piſcibus quos pren-
didiſtis nũc. Aſcendit ſymō
petrus: ⁊ traxit rhete ī terrā
plenũ magnis piſcibus cen-
tũquinquagintatribꝰ Et cũ
tanti eſſent nō eſt ſciſſum rhe
te. Dicit eis ihs. Venite prā-
dete: ⁊ nemo audebat diſcũ-
bētiũ interrogare eũ: tu q̇s
es? ſcientes qꝛ dñs eſt. Et ve-
nit ieſus: ⁊ accepit panē: ⁊ de
dit eis: ⁊ piſcē ſimiliter. Hoc
iam tertio manifeſtatus eſt
ieſus diſcipulis ſuis: cũ ſurre
Portas Off. xiſſet a mortuis
celi aperuit dñs: ⁊ pluit illis mā
na vt ederēt: panē celi dedit illis
panē angelorꝫ mādŭcauit homo
Sacrificia dñe pa Secr. all'a
ſcalibus gaudijs immolamꝰ:
quibus eccleſia tua mirabili
ter paſcit̃ ⁊ nutrit̃. P. Prefa.
Te quidē dñe. Coicātes. Hāc
Chriſtus reſurgēs Coio. igit̃.
ex mortuis iam non morit̃ all'ia:
mors illi vltra nō dñabit̃ all'a al
Ab omni nos Cōpl. leluia.
q̄s dñe vetuſtate purga-
tos ſacramēti tui venerāda
perceptio in nouā trāſferat

creaturā. ℣ Do. Ite miſſa eſt.
Victricē manū Feria.v
tuā laudauerūt pariter
all'a: quia ſapientia ape
ruit os muti: ⁊ linguas infantiū
fecit diſertas all'a all'a. ps. Con
fitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in
ſeculū miſerīa eius. Glīa in ex.
Deus qui diuerſi Coll'a.
tatē gentiū in cōfeſſione
tui nomis adunaſti: da ut re
natis fōte baptiſmatis: una
ſit fides mentiū ⁊ pietas acti
onū. ℣ Do. Lcō Actuū apo
In dieb' illis. ſtolo℞.viii.
Angelus dñi locut' eſt
ad philippū dicens. Surge ⁊
vade cōtra meridianum ad
viā que deſcendit ab hieru
ſalē in gazam: hec eſt deſerta
Et ſurgens abijt. Et ecce vir
ethyops eunuchus potens
candacis regine ethyopū:
qui erat ſuper omnes gazas
eius: venerat adorare in hie
ruſalem: ⁊ reuertebat̄ ſedēs
ſuper currū ſuum: legenſq̄
yſaiam prophetā. Dixit aut
ſpiritus philippo. Accede: et
adiunge te ad currū iſtum.
Accurrēs aūt philippus au
diuit illū legentē yſaiā ꝓphe
tā ⁊ dixit. Putaſne intelligis
que legis? Qui ait. Et quō
poſſum niſi aliq̄s oſtenderit
mihi? Rogauit itaq̄ philip
pū ut aſcēderet ⁊ ſederet ſecū
Locus aūt ſcripture hic erat
quā legebat. Tanq̄ ouis ad
occiſionem ductus eſt: ⁊ ſicut
agnus corā tondente ſe ſine
voce: ſic non aperuit os ſuū.
In humilitate iudiciū eius
ſublatū eſt. Generationem
illius quis enarrabit? Quo
niā tollet̄ de terra vita eius.
Reſpondens aūt eunuchus
philippo dixit. Obſecro te:
de quo ꝓpheta dicit hoc? De
ſe: an de alio aliq̄? Aperiens
autē philippus os ſuū: ⁊ inci
piens a ſcriptura iſta euāge
lizauit illi ieſum. Et dū irent
p viam: venerūt ad quandā
aquā: ⁊ ait eunuchus. Ecce
aqua. Quis ꝓhibet me bap
tizari? Dixit aūt philipp'. Si
credis ex toto corde: licet. Et
reſpondens ait. Credo filiū
dei eſſe ieſū chriſtū. Et iuſſit
ſtare currū. Et deſcenderūt
vterq̄ in aquam philippuſ ⁊
eunuchus: ⁊ baptizauit eū.
Cū autē aſcēdiſſent de aqua
ſpiritus dñi rapuit philippū
⁊ amplius nō vidit eum eu

nuchus. Ibat aũt p viá ſuã
gaudés. Philippus aũt invẽ
tus eſt in azoto: ⁊ ptranſiés
euágelizabat ciuitatib⁹ cun-
ctis: donec veniret ceſareá p̃-
dicans nomé dñi nr̃i ieſu xp̃i
Hec dies. ℣. Bñdictus Gra.
qui venit in noĩe dñi: deus dñs ⁊
illuxit nobis. Allĩa. ℣. Surre-
xit domin⁹ vere: ⁊ apparuit petro
Sequẽ. Victime paſca. fo. xciij
In illo tpe. S. Iohã. xx.
Maria ſtabat ad monu
mẽtũ foris plorás. Dũ g̊ fle-
ret: inclinauit ſe ⁊ pſpexit in
monumẽtũ: ⁊ vidit duos an
gelos in albis ſedentes: unũ
ad caput ⁊ unũ ad pedes ubi
poſitu erat corpus ieſu. Di-
cũt ei illi Mulier q̇d ploras?
Dicit eis. Quia tulerũt dñm
meũ: ⁊ neſcio ubi poſuerunt
eũ. Hec cũ dixiſſet cóuerſa eſt
retrorſum: ⁊ vidit ieſuz ſtan-
tẽ: ⁊ neſciebat q2 ieſus eſt. Di
cit ei ieſus. Mulier quid plo
ras? Quẽ queris? Illa exiſti
mans q2 ortulanus eſſet: di-
cit ei. Dñe: ſi tu ſuſtuliſti eũ:
dicito mihi ubi poſuiſti eũ: ⁊
ego eũ tollá. Dicit ei ihs: ma
ria. Cóuerſa illa dicit ei. Rab
boni: qđ dr̃ magiſter. Dicit
ei ieſus. Noli me tãgere: non
dũ eni ascendi ad patrẽ meũ
Vade aũt ad fratres meos:
⁊ dic eis. Aſcẽdo ad patrem
meũ ⁊ patrẽ vr̃m: deũ meũ ⁊
deũ vr̃m. Venit maria mag
dalena annũciãs diſcipulis
q2 vidi dñm. ⁊ hec dixit mihi
In die ſolẽnitã Offer Credo.
tis vr̃e dicit dñs: introducã vos
i terrã fluẽtẽ lac ⁊ mel allĩa. Sec
Suſcipe q̃s dñe munera po
puloꝝ tuoꝝ ꝓpiti⁹: ut ꝯfeſſio
ne tui nois ⁊ baptiſmate re-
nouati ſempiternã btitudi-
nẽ ꝯſeq̃mur. P. Prefa. Te q̃-
dẽ dñe. Coicantes ⁊ diẽ. Hác
Populus acq̃ſitio Coio. igit̃.
nis annũciate virtutes eius allĩa
q̃ vos de tenebris vocauit in ad-
mirabile lumẽ ſuũ allĩa. Cópl.
Exaudi dñe p̃ces nr̃as: ut re
dẽptióis nr̃e ſacroſctã ꝯmer
cia: ⁊ vite nob̃ cóferãt p̃ntis
auxiliũ ⁊ gaudia ſempiterna
ꝯciliẽt. P. Ite miſſa eſt. Feria.
Duxit eos dñs i ſpe vij.
allĩa: ⁊ inimicos eoꝝ ope
ruit mare allĩa allĩa allĩa
ps. Attendite popule meus legẽ
meã: inclinate aurẽ veſtrã in ver
ba oris mei. Glĩa i ex. Coll
Omĩps ſempiterne de⁹: q̇

paſcale ſacramentū in recō-
ciliatiōis humane federe cō-
tuliſti: da mētib⁹ nr̄is: ut qđ
pfeſſione celebramus innite
mur effectu. P̄ dn̄. Lcō ep̄le
Cbeati Petri apl̄i. j.ca. iij.
Hariſſimi. Xp̄s ſemel p
pctis nr̄is mortuus eſt: iuſt⁹
p iniuſtis: ut nos offerret deo
mortificatos quidē carne: ui
uificatos aūt ſpū. In q̄ ⁊ his
qui in carcere erāt ſpiritu ue
niēs p̄dicauit: q̄ increduli fu
erāt aliqn̄: qn̄ expectabant
dei patientiā in dieb⁹ noe cū
fabricaret arca: in q̄ pauci id
eſt octo anīe ſalue facte ſunt
p aquā. Qđ ⁊ uos nūc ſimil'
forme ſaluos facit baptiſma
non carnis depoſitio ſordiū
ſed ↄſcientie bone īterroga-
tio ī deū p reſurrectionē ieſu
xp̄i q̄ eſt in dextera dei. Gra.
Hec dies. ꝟ. Lapidē quē repro
bauerūt edificātes hic factus eſt
in caput anguli: a dn̄o factū eſt:
et eſt mirabile in oculis noſtris.
Alla. ꝟ. Dicite in gentibus q̄
dn̄s regnauit a ligno. Seque.
Victime pa. fo. xciij. S. Math
IN illo tpe. Unde xxuiij.
cim diſcipuli abierūt in
galileā: in montē ubi conſti-
tuerat illis ieſus. Et uidētes
eū adorauerūt. Quidā autē
dubitauerūt. Et accedens ie
ſus locutus eſt eis dicēs. Da
ta eſt mihi oīs poteſtas in ce
lo ⁊ in terra. Eūtes ergo do
cete oēs gētes: baptizantes
eos in noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpi
ritusſcti. Docētes eos ſerua-
re oīa quecūq; mādaui uob
Et ecce ego uobiſcū ſum oi-
bus diebus uſq; ad ↄſūma-
tionē ſeculi. Credo. Offerto.
Erit uobis hic dies memorialis
alleluia: ⁊ diē feſtū celebrabitis
ſolennē dn̄o in ꝓgenies ueſtras
legitimū ſempiternū; diem alle
luia alleluia alleluia. Secreta.
Hoſtias qs dn̄e placatio
nis aſſume: quas ⁊ p renato
rū expiatione pcī deferim⁹:
⁊ acceleratiōe celeſtis auxilij
P̄ dn̄. Prefa. Te quidem dn̄e.
Coīcantes ⁊ diē. Hanc igit.
Data eſt mihi oīs ptās Coio.
in celo ⁊ ī terra all'a: eūtes docete
oēs gētes baptizātes eos in noīe
patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti all'a all'a.
Reſpice qs dn̄e po Cōpl.
pulū tuū: ⁊ quem eternis di-
gnatus es renouare myſte-
rijs a tpalib⁹ culpis dignan
ter abſolue. P̄. Ite miſſa eſt.

Sabbato Introit⁹
E Duxit dñs pplm ſuũ in
exultatiõe alľa: ⁊ electoſ
ſuos in leticia alľa alľa. ps̃. Cõ
fitemini dño ⁊ inuocate nomen
eius: annũciate inter gentes opa
eius. Glia in excel. Colľa.

C Oncede qm̃s oṗs de⁹ vt
qui feſta paſcalia venerãda
egim⁹ ꝑ hec ꝯtingere ad gau
dia eterna mereamur. P d.

Lcõ eplẽ bti petri apli. i. ca. ij

C Hariſſimi. Deponẽtes
omnẽ maliciã ⁊ oẽm do
lũ ⁊ ſimulatiões ⁊ inuidias:
⁊ oẽs detractiones: ſicut mõ
geniti infantes rationabileſ
ſine dolo lac ꝯcupiſcite: vt in
eo creſcatis in ſalutẽ: ſi tñ gu
ſtaſtis qm̃ dulcis ẽ dñs. Ad
quẽ accedẽtes lapidem viuũ
ab hoĩb⁹ quidẽ reprobatũ: a
deo aũt electũ ⁊ honorifica-
tũ. Et ipſi tanꝗ̃ lapides viui
ſupedificamini domos ſpi-
ritales in ſacerdotiũ ſanctũ:
offerẽtes ſpiritales hoſtias
acceptabiles deo ꝑ ieſũ xp̃m
ꝑpter qḋ continet ſcriptura.
Ecce ponã in ſyon lapidem
ſummũ angularẽ: probatũ
electũ: p̃cioſum: ⁊ ois q̃ credi
derit in eũ nõ ꝯfundet. Vo-
bis igit honor credẽtib⁹: nõ
credẽtib⁹ aũt lapiſ quẽ repro
bauerũt edificãtes: hic fact⁹
eſt i caput anguli: ⁊ lapis of-
fenſiõis: ⁊ petra ſcãdali: his
q̇ offendũt in verbo: nec cre-
dunt in q̊ ⁊ poſiti ſunt. Vos
aũt gen⁹ electũ: regale ſacer-
dotiũ: gẽs ſctã: pplš acq̇ſitio
nis: vt virtutes annuncietis
eius q̇ de tenebris vos voca
uit in admirabile lumẽ ſuũ.
Qui aliqñ nõ pplš: nũc autẽ
pplš dei. Qui nõ ꝯſecuti mi-
ſericordiã: nũc aũt miſcdiaꝫ
ꝯſecuti. Per ieſuꝫ xp̃m dñm

A lľa. V. Hec dies quã (nrm.
fecit dñs exultemus ⁊ letemur in
ea. A lľa. V. Laudate pueri do-
minũ laudate nomen dñi: ſit no-
mẽ dñi bñdictũ: ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ
i ſclm. Alľa. Seqn. Victĩe paſ.

I N illo S. Jo. xx (fo. xciij.
tpe Vna ſabbati maria
magdalene venit mane: cũ
adhuc tenebre eſſent ad mo-
numentũ ⁊ vidit lapidẽ ſubla
tũ a monumẽto. Cucurrit g̊
⁊ venit ad ſimonẽ petrũ ⁊ ad
aliũ diſcipulũ quẽ amabat
ihs: ⁊ dicit eis. Tulerũt dñm
meũ de monumẽto: ⁊ neſcio
vbi poſuerũt eũ. Exijt g̊ pe-

trus ⁊ ille alius diſcipulus: ⁊
venerunt ad monumentũ.
Currebãt ĝ duo ſiĩ: ⁊ ille ali⁹
diſcipulus ꝑcucurrit citi⁹ pe-
tro: ⁊ venit prim⁹ ad monu-
mẽtũ. Et cũ ſe inclinaſſet: vi-
dit lintheamina poſita: nõ
tñ introiuit. Venit ĝ ſymon
petrus ſequẽs eũ: ⁊ introiuit
in monumentũ. Et vidit lin
theamina poſita: ⁊ ſudariũ
qḋ fuerat poſitũ ſup caput
ei⁹: nõ cũ lintheaminib⁹ poſi
tũ: ſed ſepatim inuolutuꝫ in
vnũ locũ. Tũc ĝ introiuit et
ille diſcipulus q̇ venerat pri-
mus ad monumẽtũ: ⁊ vidit
⁊ credidit. Nõdũ eñi ſciebãt
ſcripturas: qꝛ oportebat eũ
a mortuis reſurgere. Credo.
Benedictus qui venit i Offer.
noïe dñi: bñdiximus vos de do-
mo dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis
Cõcede qs Secr. all'a all'a
dñe ſemp nos ꝑ hec myſteria
paſcalia gratulari: vt conti-
nua nr̃e reparatiõis opatio
ꝑpetue fiat nobis cauſa ſalu
tis. P d. Prefa. Te quidẽ dñe.
Cõicantes ⁊ diẽ. Hanc igit.
Omnes qui in xp̃o bapti Cõio
zati eſtis xp̃m induiſtis alleluia.
Redẽptionis nr̃e mu Cõpl.

nere vegetati qs dñe: vt h
ꝑpetue ſalutis auxiliũ fides
ſemꝑ vera ꝑcipiat. P do. Ite
miſſa eſt. Dñica prima poſt fe
ſtũ paſce Introitus
Quaſi modo geniti infã
tes all'a: rationabiles ſi
ne dolo lac cõcupiſcite all'a all'a
all'a. ps. Exultate deo adiutori
nr̃o: iubilate deo iacob. Colla.
Preſta qs ops de⁹: vt
q̇ feſta paſcalia pegim⁹:
hec te largiẽte morib⁹ ⁊ vita
teneamus. P do. Lcõ ep'le
btĩ Johan. apl'i. j. ca. v.
Chariſſimi. Omẽ qḋ na-
tũ eſt ex deo vincit mundũ: ⁊
hec eſt victoria q̄ vincit mun
dũ: fides nr̃a. Quis eſt q̇ vin
cit mũdũ: niſi q̇ credit qm̃ ie-
ſus xp̃s eſt fili⁹ dei: Hic eſt q̇
venit ꝑ aquã ⁊ ſanguinẽ ihs
xp̃s. Nõ in aqua ſolũ: ſed in
aq̄ ⁊ ſanguie. Et ſpũs eſt qui
teſtificat: qm̃ xp̃s eſt veritas.
Qm̃ tres ſunt q̇ teſtimoniũ
dant in terra: ſpũs: aq̄ ⁊ ſan-
guis. Et tres ſunt q̇ de celo
teſtificant: pater: verbũ ⁊ ſpi
ritusſanctus. Et hi tres vnũ
ſũt. Si teſtimoniũ hoim ac-
cipimus: teſtimoniũ dei ma
iuſ eſt: qm̃ hoc eſt teſtimoniũ

dei qđ maius eſt: qꝛ teſtifica-
tus eſt de filio ſuo q̇ credit in
filiũ dei: habet teſtimonium
dei i ſe. Alľa. ℣. Angelus dñi
deſcẽdit de celo: ⁊ accedẽs revol-
uit lapidez: ⁊ ſedebat ſup eũ. ℣.
Reſpõdẽs aũt angelus dixit mu
lieribus: quẽ q̃ritis: ille aũt dixe
rũt ieſuȝ nazarenũ. S. Ioh. xx

IN illo tempoꝛe. Cũ eſſet
ſero die illo una ſabba-
toꝝ: et foꝛes eſſent clauſe ubi
erãt diſcipuli ꝯgregati ꝓpter
metũ iudeoꝝ: venit ieſus et
ſtetit i medio eoꝝ: ⁊ dixit eis
Pax vobiſ. Et cũ hec dixiſſet
oſtẽdit eis manꝰ ⁊ latus. Ga
viſi ſunt ğ diſcipuli viſo dño
Dixit ergo eis iteꝝ: pax vob
Sicut miſit me pater: et ego
mitto vos. Hec cũ dixiſſet: in
ſufflauit: ⁊ dicit eis. Accipite
ſpiritũ ſctm̃: quoꝝ remiſeri-
tis pctã remittunť eis: et q̊ꝝ
retinueritis retẽta ſũt. Tho-
mas aũt unus ex duodecim
q̇ diciť didimꝰ: nõ erat cũ eis
qñ venit ieſus. Dixerũt ğ ei
alij diſcipuli: vidimus dñm
Ille aũt dixit. Niſi videro in
manibꝰ eius fixurã clauoꝝ:
et mittã digitũ meũ in locuȝ
clauoꝝ: ⁊ mittã manũ meã i
latus eiuſ: nõ credã. Et poſt
dies octo iteꝝ erãt diſcipuli
eius intus: ⁊ thomas cũ eis:
venit ieſus ianuis clauſis et
ſtetit in medio: et dixit. Pax
vobis. Deinde dicit thome.
Infer digitũ tuũ huc: ⁊ vide
manus meas: ⁊ affer manũ
tuã: ⁊ mitte in latus meũ: et
noli eſſe incredulus: ſȝ fideľ.
Rñdit thomas ⁊ dixit ei. Do
minus meus ⁊ deꝰ meꝰ. Di-
cit ei ieſus. Quia vidiſti me
thoma: credidiſti: bti qui nõ
viderũt ⁊ crediderũt. Multa
quidẽ ⁊ alia ſigna fecit ieſus
in ꝯſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ
q̃ nõ ſunt ſcripta i libꝛo hoc.
Hec aũt ſcripta ſũt ut creda-
tis: qꝛ ieſus eſt xp̃s filius dei.
Et ut credẽtes vitã habeatiſ

Angelus dñi Off. in noĩe eiꝰ.
deſcẽdit de celo ⁊ dixit mulieribꝰ
quẽ queritis: ſurrexit ſicut dixit

Suſcipe munera Secr. alľa.
q̃ſ dñe exultantis ecclie: ⁊
cui cauſam tãti gaudij p̃ſtiti
ſti: ꝑpetuũ fructũ cõcede leti-

Mitte manũ Coĩo. cie. P do.
tuã ⁊ cognoſce locũ clauoꝝ alľa:
⁊ noli eſſe incredulus ſed fidelis

Q̃ſ dñe Compl. alľa alľa.
deꝰ nr̃: ut ſacroſctã myſteria

q̃ ꝑ reparationis nr̃e muni-
mine ꝯtuliſti: ⁊ p̃ſens nobis
remediũ eſſe facias: ⁊ futurꝝ.
P. do. Feria.iiij. Ad hebr.xiij
Fratres. Obedite p̄poſitis
vr̃is ⁊ ſubiacete eis. Ipſi
enĩ puigilãt: q̃ſi rationẽ pro
aĩabus vr̃is reddituri: vt cũ
gaudio hoc faciãt: ⁊ non ge-
mẽtes. Hoc enĩ expedit vob̃.
Orate ꝑ nobis. Cõfidimus
enĩ qꝛ bonã ꝯſcientiã habea
mus: in oĩbus bene volen
tes cõuerſari. Amplius aũt
dep̄cor vos hoc facere: vt q̊
celerius reſtituar vobis. De⁹
aũt pacis qui eduxit de mor
tuis paſtorẽ magnũ ouiũ in
ſanguine teſtamenti eterni
dñm nr̃m ieſum xp̄m: aptet
vos in oĩ bono: vt faciatis
voluntatẽ eius: faciẽs in vo-
bis qđ placeat corã ſe ꝑ ieſuꝫ
xp̄m. Cui gl̃ia i ſecula ſcloꝝ
amen. Scđm Marcũ.vi
In illo tp̄e Surgẽs ieſus
mane prima ſabbati appa-
ruit primo marie magdale-
ne: de q̃ eiecerat ſeptẽ demo
nia. Illa aũt vadens nũcia-
uit his qui cũ eo fuerãt lugẽ-
tibus ⁊ flẽtibus. Et illi audi
entes qꝛ viueret: ⁊ viſus eſſet
ab ea: nõ crediderunt. Poſt
hec aũt duob⁹ ex eis ambu-
lantib⁹ oſtẽſus eſt in alia effi
gie: euntibus in villã. Et illi
eũtes nunciauerunt ceteris:
nec illi crediderũt. Feria.vj.
Scđm Mathẽ.vltimo.
In illo tp̄e. Exierũt mulie
res cito đ monumẽto ieſu cũ
tremore et gaudio magno
currẽtes nunciare diſcipulis
eius: ⁊ ecce ieſus occurrit illiſ
dicẽs. Auete. Ille aũt acceſ-
ſerũt ⁊ tenuerũt pedes eius:
⁊ adorauerũt eũ. Tũc ait illiſ
ieſus. Nolite timere: ite nun
ciate fratribus meis vt eant
in galileã: ibi me videbunt.
Que cũ abiſſent: ecce quidaꝫ
de cuſtodib⁹ venerũt in ciui-
tatẽ: ⁊ annunciauerũt princi
pibus ſacerdotũ oĩa q̃ facta
fuerãt. Et ꝯgregati cũ ſenio
rib⁹ cõſilio accepto pecuniã
copioſaꝫ dederũt militibus
dicẽtes. Dicite quia diſcipuli
eius nocte venerũt: et furati
ſunt eũ nobis dormiẽtibus
Et ſi hoc auditũ fuerit a p̄ſi-
de: nos ſuadebim⁹ ei: ⁊ ſecu-
ros vos faciemus. At illi ac
cepta pecunia fecerunt ſicut
erãt edocti. Et diuulgatum